

12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3

Contents

12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3	2
1. Chap I: Buổi Đầu Gặp Gỡ	2
2. Chap 2: Học Nhóm	6
3. Chap 3:	9
4. Chap 4: Tìm Bạn Dự Tiệc	12
5. Chương 5	15
6. Chap 6 - Buổi Party Đáng Nhớ	17
7. Chap 7: Giải Cứu	20
8. Chap 8: Giải Cứu(p2)	23
9. 9	26
10. 10	28
11. 11	31
12. Chap 12: Don't Cry	34
13. Chap 13: Valentine	37
14. Chap 14: Valentine(p2)	40
15. 15	42
16. Chap 16(p1): Trước Buổi Cắm Trại	44
17. Chap 16: Picnic	46
18. 17	48
19. 19	52
20. Chap 18: Ngõ Cụt	54
21. 20	57
22. 21	61
23. 22	64
24. 23	67
25. 24	70
26. 25	74
27. 26	78
28. 27	81
29. 28	84
30. 29	87
31. 30	90
32. 31	93
33. 32	96
34. 33	98
35. 34	102
36. 35	104
37. 36	107
38. 37	110
39. 38	112
40. 39	115
41. 40	118

42. 41	121
43. 42	124
44. 43	127
45. 44	130
46. 45	133
47. 46	136
48. 47	139
49. 48	142
50. 49	145
51. 50	147
52. 51	150
53. 52	153
54. 53	155
55. 54	158
56. 55	162
57. 56	165
58. 57 - The End	168
59. 58 - The End 2	182

12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3

Giới thiệu

P/s: Vì đây là lần đầu tiên viết truyện và mình chỉ mới 13t nên mong các bạn chém. Nhẹ nhẹ thui. S

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-va-ngoi-truong-cap-3>

1. Chap I: Buổi Đầu Gặp Gỡ

P/s: Chap này là chap đầu tiên mình viết nên còn nhiều sai sót, mong mọi người góp ý ^^ . Chap này có đủ 12 cung hoàng đạo luôn đó.

-Bạch Dương! Bạch Dương à!

-Haizzz! Giờ này mà cậu ấy còn ngủ ngon lành được cơ đấy!

-BẠCH DƯƠNG!!!

“Aaaaa”-Bạch Dương vội vã ngồi bật dậy mở to đôi mắt nâu ngơ ngác nhìn quanh căn phòng xinh xắn của mình:

-Thiên Bình, Xử Nữ. Sao hai cậu lại ở đây?

Thiên Bình bỗng bật cười khúc khích trước bộ dạng hiện giờ của Bạch Dương còn Xử Nữ thì lấy hai tay chống hông và lên giọng:

-Trời ạ! Cái con nhỏ này! Bảo tụi mình đến rủ cậu đi nhập học mà còn quên được à. Sao cậu đang trí thế? Nếu vậy thì cậu phải có một cuốn sổ ghi chú chứ. À! Cậu cũng cần một cái đồng hồ báo thức để...Blap...blap...blap...

-Rồi rồi. Tớ nhớ rồi. Và cũng nhờ cậu mà tớ tỉnh ngủ luôn rồi.

Bạch Dương vừa nói vừa chạy vào phòng tắm và thở phào nhẹ nhõm:

-Phù! Mới sáng sớm đã bị “bà chị” Xử Nữ giảng ột bài rồi. Biết vậy lần sau mình chỉ rủ mình Thiên Bình thôi. Haizzz!!!

-Bạch Dương à! Nếu cậu mà không nhanh lên thì mình và Xử Nữ sẽ đi học trước đấy.- Tiếng Thiên Bình vọng vào phòng tắm khiến Bạch Dương cuống cuống chạy xuống cầu thang mà quên...ăn sáng(tội Cừu quá ak!).

Trên đường đi, ba cô nàng xinh đẹp luôn là tâm điểm chú ý của mọi người. Thiên Bình thì cứ như thiên thần giáng thế, Xử Nữ kiêu sa, sắc sảo, còn Bạch Dương luôn tươi tắn và đáng iu. Vừa tới cổng trường, Cừu vì quá phấn khích nên cứ chạy nhảy lung tung và “RẦM”. Bạch Dương của chúng ta đã đụng trúng một tên con trai và té nhào xuống đất(OMG!). Xử Nữ vội chạy tới đỡ Cừu lên không quên hỏi han và...trì trệ(pó tay Xử ==) còn Thiên Bình thì cứ đứng ngẩn người ra nhìn người đã đụng trúng Bạch Dương.

-Mình xin lỗi. Thực sự mình không cố ý đụng trúng bạn đâu...- Pé Cừu vừa nói vừa cười...trừ.

-Bộ cô nghĩ xin lỗi là xong à!

Tên con trai đó đứng dậy và nói với Bạch Dương bằng cái giọng kiêu căng đáng ghét hết sức làm Thiên Bình thấy khó chịu:

-Nè! Người ta in lỗi rồi sao bạn lại...OMG! Đẹp trai quá!

Câu nói của Bình Nhi làm Xử Nữ suýt té còn Bạch Dương thì tức tối:

-Đẹp cái gì mà đẹp chứ. Tóc thì xù xì như bờm sư tử còn mắt thì cam lè thì đẹp thế nào chứ!!!(OMG! Cừu gan dạ vô đối).

-Cô...- Tên con trai đó cứng họng vì từ trước đến giờ chưa ai dám nói hần như vậy.

-Có chuyện gì mà âm ỉ vậy Sư Tử.

Một đứa con trai khác có khuôn mặt đẹp như mỹ nam Hàn Quốc đến vỗ vai Sư Tử.

-Đó! Song Tử, cậu xem đi. Con nhỏ đó đụng phải tớ mà còn lớn giọng chửi tớ nữa kìa!

-Gì chứ! Ai gây sự trước hả cái đồ “ếch nhồi đầy giếng” kiaaaaaaaa...

Có lẽ cuộc chiến vẫn chưa kết thúc nếu không có tiếng chuông vào lớp.

-Coi như lần này tui tha cho cô đó.

-Hừ-cả hai cùng quay phắt 180 độ và đi vào lớp của mình nhưng hai người lại đi hai hướng khác nhau.

-Sao trên đời lại có loại người kiêu căng phách lối đến thế nhỉ?- Bạch Dương tức tối nói. Bỗng dưng có tiếng nói của con gái đằng sau lưng cô:

-Vị cậu ấy là “Vua Sư Tử”- con trai của một tập đoàn giàu có và cha cậu ấy là bạn thân của thầy hiệu trưởng.

Cả ba người quay lưng lại và ngỡ ngàng. Trước mặt họ là một cô gái có đôi mắt saphia mơ mộng và mái tóc xanh đậm mượt mà với khuôn mặt cute hết biết lun ^^.

-Xin chào! Mình là Song Ngư, cùng tuổi với mấy bạn đó.

Cô gái ấy mỉm cười nhẹ nhàng và đưa tay ra.

-Ồ...ờ...Chào bạn.- Bạch Dương vừa bắt tay Song Ngư vừa nghĩ thầm “WOW. Cô ấy thật xinh đẹp và dễ mến, khác hẳn với cái tên đáng ghét kia.”

-À, Song Ngư nè, cậu học lớp nào vậy?- Xử Nữ thắc mắc.

-Lớp 10A1, dãy A, phòng...

Song Ngư chưa kịp nói hết câu thì cả ba cô nàng trở mặt ra:

-WHAT! Cậu học lớp 10A1 sao?

-Hura! Vậy là tớ sẽ được học chung với cậu rồi- Bạch Dương vừa nói vừa nắm tay Song Ngư xoay vòng vòng làm cho cô nàng chóng hết cả mặt(tội Ngư quá đi^^). Còn Thiên Bình thì mỉm cười lịch sự và hỏi:

-Cậu có thể dẫn tui mình đi tham quan lớp học được không?

-Tất nhiên là được rồi! Đi thôi.- Nói xong, Song Ngư kéo tay ba cô bạn mới quen lên lớp.

Lớp Cửa 12 chòm sao thật đẹp. Bàn ghế mới tinh, lớp học thì sạch sẽ, thoáng mát và trang trọng làm cho Xử Nữ thích mê:

-WOW! So beautiful! Thật không uống công khi mình quét định vô trường này...

Xử chưa kịp khen hết câu thì cả đám được chứng kiến một cảnh tượng huy hoàng.

-Kim Ngưu à. Tớ xin cậu đấy. Giúp tớ một lần này nữa thui maaaaaaaaa...

Một cô gái xinh xắn với đôi mắt xanh tinh nghịch và mái tóc tím nhạt vừa nói vừa chỉ tay vào một tên con trai đang cuống cuống chạy và la hét om sòm:

-Không! Tớ là người chứ có phải là đồ vật đâu mà suốt ngày làm thí nghiệm ấy cái phát mình kì dị của cậu. Cứu với Ma Kết, Cự Giải mọi người đâu hết rồiiiiiii...

Bỗng dưng, đứa con trai tên Kim Ngưu đó vấp phải chân bàn và... té vào người Thiên Bình(lại thêm một vụ tai nạn giao thông đường bộ thứ hai trong ngày =.=).

-Bạn không sao chứ, cô bé dễ thương. Thành thật xin lỗi vì đã đụng trúng bạn.- Kim Ngưu nhẹ nhàng nắm lấy tay Thiên Bình và đỡ cô đứng dậy. Cái câu “cô bé dễ thương” làm cô nàng đỏ hết cả mặt và ấp úng nói:

-M...Mình ...kh...không...sao...

Ngay lúc đó, không gian như ngừng trôi đối với hai người. Kim Ngưu như bị mất hồn trước khuôn mặt xinh đẹp của Thiên Bình còn Bình Nhi thì cảm thấy người mình nóng ran hết cả lên và trái tim như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

-Này! Hai người định nắm tay nhau đến chừng nào đây hả?

Một chàng trai với mái tóc đen óng cùng với đôi mắt màu đen tỏ vẻ khó chịu nói làm cho Kim Ngưu và Thiên Bình vội vã buông tay ra và lập tức biến thành “quả gấc chín”. Còn Song Ngư thì bật cười:

-À! Quên giới thiệu với mấy bạn. Đây là Ma Kết. Tuy cậu ấy hơi thẳng thắn nhưng là người rất tốt bụng.

Nói xong, Song Ngư kéo Bạch Dương và Xử Nữ(trừ Thiên Bình đang đứng như trời trồng)ra chỗ một cô gái với mái tóc nâu đỏ thắt hai bím xinh xắn và đôi mắt màu đen to tròn đang đứng và nói:

-Đây là Cự Giải- bạn thân của mình.

-Xin chào. Mình là Cự Giải. Rất vui vì được làm quen với các bạn- Cự Giải vừa nói vừa nở một nụ cười thân thiện

-Chào bạn

Xử Nữ mỉm cười duyên dáng không kém. Bỗng có một bạn tay đặt nhẹ lên vai cô:

-Chào baby. Cưng mới đến à?

Theo phản xạ tự nhiên, Xử định quay lại và tát cho hắn một cái nhưng chẳng thấy ai. Nhưng khi cô vừa quay lại thì thấy hắn đứng ngay trước mặt mình:

-Làm gì dzữ dzậy? Mình giận chút xíu thôi mà.

Trước mặt Xử Nữ là một tên có vẻ hơi lém lỉnh nhưng không kém phần đẹp trai với mái tóc vàng nhạt và đôi mắt bồ câu.

-Mình là Nhân Mã, hân hạnh được làm quen.

-Chào- Xử Nữ đáp cụt lủn rồi quay mặt đi. Gì chứ mấy thứ con trai như vậy làm cô ghét cay ghét đắng.

-Song Ngư nè! Còn cái tên cứ ngồi lằm lằm lì ở kia là ai vậy?- Bạch Dương thắc mắc.

-À! Cậu ấy là Thiên Yết. Hơi lạnh lùng nhưng mình nghĩ anh ấy rất tình cảm đó...- Mắt Song Ngư sáng lên khi nói đến Thiên Yết.

-Ủa? Lớp mình có 12 người mà. Sao giờ chỉ có 10 người.- Bạch Dương tiếp tục thắc mắc.

-Bởi vì thiếu tui tui chứ sao?

-Giọng nói này sao quen quá!

Bạch Dương lằm bằm và quay mặt lại:

-Là anh sao?

-Chứ còn ai và đây nữa!

Một tên con trai khác với mái tóc dựng ngược nói và nhanh nhẩu nhảy zô kéo áo Kim Ngư đến chỗ cô nàng Bảo Bình xinh xắn (tội Ngư lần 2).

-Sao? Cô ngạc nhiên lắm chứ gì? Hahaha. Được học chung với một hotboy như tôi chắc cô hãnh diện lắm nhỉ? (tự kiêu ông ơi)- Sư Tử vừa chọc tức Bạch Dương vừa cười một cách kiêu hãnh làm cho cô nàng tức xì khói. “May cho hắn là hôm nay mình quên ăn sáng chứ không thì cái tên đó sẽ lãnh đủ”- Bạch Dương thầm nghĩ.

Đúng lúc đó, thầy giáo bước vào lớp và đồng loạt tuyên bố:

-Thầy sẽ cho các em ngồi theo cặp với nhau. Bạn giỏi sẽ kèm bạn yếu. Hai bạn trung bình sẽ tự kèm lẫn nhau. Sa đâu là các cặp giỏi-yếu:

1/ Ma Kết và Song Ngư

2/ Xử Nữ và Nhân Mã

3/ Bảo Bình và Song Tử

Nghe thấy tên mình chung với Ma Kết, Song Ngư có vẻ tiếc nuối còn Xử Nữ thì liếc nhìn tên Nhân Mã ham chơi và than thở đủ mọi điều. Riêng Song Tử và Bảo Bình rất vui vì được ngồi cạnh nhau để...tám (pó tay).

Còn lại là các cặp trung bình:

1/ Thiên Bình và Kim Ngư

2/ Cự Giải và Thiên Yết

3/ Bạch Dương và Sư Tử

Vừa nghe xong tên mình bị xướng lên, Bạch Dương và Sư Tử lập tức phản kháng nhưng thất bại. Cự Giải nhìn Song Ngư với ánh mắt đầy lo lắng. Còn Thiên Bình và Kim Ngư thì có vẻ hài lòng (Á! bix rùi nhá!).

-Các em lấy tập ra chuẩn bị bài học nào!- Tiếng thầy giáo vang lên và ai nấy về chỗ ngồi.

Mọi chuyện chỉ mới bắt đầu...

2. Chap 2: Học Nhóm

P/s: Chap này thực sự không hay lắm nên mong mọi người thông cảm. Đừng ném đá mình nha!

“Reng...reng...reng”

Tiếng chuông hết tiết vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh và căng thẳng của lớp học của 12 sao. Cả đám thở phào nhẹ nhõm và nghĩ sẽ tự thưởng mình một chuyến đi tham quan trường sau một buổi học mệt mỏi ở ngôi trường danh giá này.

- Bây giờ tôi yêu cầu các em học nhóm với nhau theo cặp mà tôi đã sắp xếp.

Tiếng thầy giáo vang lên như sét đánh ngang tai Nhân Mã:

- WHAT! Chẳng phải đây là giờ ra chơi sao thầy?

- Đúng vậy. Nhưng trong trường này thì giờ ra chơi là giờ để các em trau dồi kiến thức với nhau- Thầy giáo trả lời bằng giọng kiên quyết và bước ra khỏi lớp nhưng không quên gửi cho các học trò “thần yêu” một cái nhìn sắc lẹm như thể “nếu các cô cậu dám giở trò thì đừng trách tôi”.

- Không thể như thế được. Mình phải ra ngoài...

Nhân Mã như muốn chạy vụt ra khỏi lớp thì bỗng bị một bàn tay nào đó tóm lại.

- Cậu ngồi yên một chỗ ỉnh và “xử lý” hết đồng bài tập này rồi muốn làm gì thì làm.

Giọng Xử Nữ vang lên một cách nghiêm nghị khiến Nhân Mã đành ngồi xuống và vùi đầu vào sách vở(OMG! Hiện tượng lạ). Bảo Bình và Song Tử thì đã học xong bài và đang “tám” đủ thứ truyện trên trời dưới đất. Nhưng có lẽ cặp đôi ồn ào nhất lớp là Bạch Dương và Sư Tử.

- Thế nào? Cô không hiểu bài gì thì đưa cho bổn thiếu gia chỉ giùm cho.

- Gì chứ hả? Bộ cậu nghĩ mình học giỏi lắm chắc. Rốt cuộc thì thiếu gia đây cũng chỉ học lực trung bình thôi chứ có hơn gì ai đâu mà lên mặt dạy đời chứ!

Bạch Dương lên giọng khiến cho Sư Tử giận sôi cả người:

- Nè! Ắn nói cho cẩn thận nghe chưa? Cô không biết mình đang nói chuyện với ai đâu.

- Tất nhiên là biết chứ. Tui đang nói chuyện với đại thiếu gia của một tập đoàn giàu có vừa kiêu căng vừa đáng ghét!!!

Câu trả lời của Pé Cừu làm Sư Tử cứng họng:

- Cô được lắm. Hãy chờ đấy

- Được. Tui sẽ chờ xem thiếu gia có tài cán gì?

- Thôi mà mấy cậu. Đây là bạn cùng lớp thì không nên đối xử với nhau như vậy.

Thiên Bình quay xuống nhắc nhở Bạch Dương và Sư Tử rồi quay qua Kim Ngưu hỏi:

- Mình nói vậy có đúng không Ngưu?

- Đúng đó. Thiên Bình nói chính xác!

Kim Ngưu trả lời Bình Nhi bằng giọng ngọt ngào hết sức làm cho cô nàng khẽ mỉm cười còn Bạch Dương rùng mình:

- Trời ạ! Sao hai người tiến triển nhanh thế. Mới quen nhau chưa đến một ngày mà!

Câu nói của Bạch Dương làm cho Thiên Bình đỏ mặt quay lên còn Kim Ngưu thì vừa liếc nhìn Thiên Bình và phì cười. Riêng tại bạn của Thiên Yết và Cự Giải có vẻ khá là im lặng. Bởi Yết ít khi nói chuyện còn Giải thì đang...ngủ.

- Cự Giải, Cự Giải à!

- Hơ...

Cự Giải tỉnh dậy, đưa đôi mắt đen láy vẫn còn ngái ngủ nhìn Thiên Yết và hỏi:

- Mình đã ngủ gật sao? Mình ngủ trong bao lâu rồi?

- Cậu chỉ mới ngủ cách đây vài phút thôi. Bộ đêm qua cậu ngủ muộn lắm à?

Yết hỏi, vẻ mặt thoáng hiện lên sự lo lắng

- Không phải là mình ngủ muộn mà là thức trắng luôn. Haizzz!!! Tại trước ngày nhập học mình háo hức đến nỗi không tài nào ngủ được.

Pé Cua vừa nói vừa đưa tay tay dụi mắt cho tỉnh ngủ(cua đáng iu quá! ^^) còn Thiên Yết thì bật cười- 1 nụ cười tưởng chừng chỉ thoáng qua trên gương mặt lạnh lùng của anh khiến Cự Giải mở to mắt nhìn Yết(Giải nhà ta tỉnh ngủ rồi sao =.=). Thực sự đây là lần đầu tiên cô thấy anh cười mà lại là cười với mình... Nhưng... nét mặt Cự Giải chợt đanh lại... “Song Ngư... không được. Mình phải giữ khoảng cách với Thiên Yết vì Song Ngư.”

- Cự Giải, không sao chứ!

Lời nói của Thiên Yết làm Giải giật mình trở về với thực tại.

- À. Mình không sao. Chúng ta học thôi.

- Ủ- Thiên yết đáp nhưng nét mặt của anh vẫn còn sự hoài nghi.

Riêng Song Ngư, cô nàng đang mải mơ mộng ở tận đâu trong khi Ma Kết giảng bài khản cả cổ(tội kết quá!!!)

- Ngư à, cậu có nghe mình nói gì không?

- O...ơ...à, có. Mình đang nghe đây!

Ngư Ngư tỉnh mộng và ú ớ trả lời làm Ma Kết ngao ngán.

- Thế này giờ mình nói về cái gì?

- O... mình... mình...

- Thôi không sao, mình giảng lại là được mà.

Nói xong, anh lại tiếp tục sự nghiệp nói, nói và nói còn Song Ngư thì lại thả hồn theo gió(pó tay =.=). Buổi học nhóm đầu tiên có vẻ không được suôn sẻ cho lắm. Đến giờ ra về, Cự Giải còn ở lại trong lớp để tìm cây bút mà cô làm mất trong giờ học. Cây bút ấy chính là quà sinh nhật mà mẹ tặng cho cô lần sinh nhật thứ 10 cũng là ngày cuối cùng cô được gặp mẹ(Cua hiểu thảo quá. Hix)... Riêng Bạch Dương và Sư Tử bị phạt dọn dẹp phòng vệ sinh của trường(O...M...G!) vì tội gây mất trật tự trong giờ học. Các sao còn lại thì ra về hết để lại ngôi trường vắng tanh không có một bóng người. Và ngoài kia, các đám mây đen đang đến mang theo những cơn gió lạnh buốt như muốn nuốt chửng cả bầu trời...

- Nó đâu rồi? Nhất định là ở đây mà!

Cự Giải đang loay hoay tìm bút mà không để ý mọi người xung quanh đã về hết(Trời ạ!) và trời sắp đổ mưa.

- A! Đây rồi. Cuối cùng cũng tìm được

Cua lập tức cất cây bút vào trong cặp và ngẩng đầu lên và:

- M...mọi...nguo...người...đâu...h...hết...rồi...(giờ ms nhận ra ak)

Cự Giải cuống cuống chạy ra ngoài thì một cơn gió từ đâu ập tới làm cánh cửa lớp đóng xầm lại. Cô ngồi phịch xuống đất, đưa cặp mắt chứa đầy sự sợ hãi nhìn quanh căn phòng. Vẻ trang trong của phòng học đã mất, giờ chỉ còn lại những chiếc bàn ghế trống trơn, những đồ vật vô tri vô giác đối với cô bây giờ thật đáng sợ. Bất chợt, một cơn gió mạnh thổi đến làm cánh cửa sổ bật tung... Cự Giải giờ chỉ biết nhắm mắt cho số

phận an bài. Cô cảm nhận được có một thứ gì đó đang tiến lại chỗ mình rất gần...rất gần...tiếng bước chân. Của ai chứ? Giờ này làm gì còn ai ở lại trường chứ?

“Cộp...cộp...cộp”- Tiếng bước chân gần như càng gần lớp cô. Một luồng khí lạnh thổi qua làm Cự Giải rung mình, người ướt đầm mồ hôi nhưng tay chân thì đã tê cứng.

- Cự Giải...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA...

—o0o—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trong khi đó, Bạch Dương và Sư Tử đang cãi nhau om sòm

- Này! Anh lau nhà cái kiểu gì thế hả? Thực sự là anh có biết lau nhà không đấy!

- Hứ! Chẳng lẽ con trai của chủ tịch mà phải làm việc nhà sao?- Sư Tử nhăn nhó trả lời Bạch Dương.

- Hèn chi nãy giờ tụi mình vẫn chưa làm xong! Tất cả là lỗi tại anh hết đó!

- Nè! Nếu cô bớt than thở đi và chú tâm làm việc hơn thì giờ này tụi mình đang ở nhà chứ không phải ở đây quét dọn.

- Được thôi! Vậy anh cứ về đi, để tui làm một mình là được...

Nói rồi Bạch Dương bỏ đi một nước để lại Sư Tử đứng như trời trồng.

- Nè! Cô không thể bỏ tôi lại một mình đượcccccccc...

Bỗng dưng...

- Aaaaaaaaaaaaaaa...

- “Rầm”

- Này! Cô không sao chứ.

Sư Tử chạy đến đỡ Bạch Dương vừa bị trượt chân té(trời ạ!).

- Cái vũng nước này là sao hả? Sao anh không lau đi mà để lại làm gì chứ?

- O...tôi...tôi...- Sư Tử ấp úng.

- Thôi được rồi! Để tôi lau hộ... Ui da!

Bạch Dương đang định đứng lên thì một cảm giác đau điếng từ chân chạy ngược lên não làm cô phải ngồi phịch xuống đất.

- Cô làm sao vậy?

Sư Tử hỏi còn Bạch Dương thì nhăn nhó:

- Tui cũng không biết nữa. Chắc chỉ bị bong gân thôi.

- Trời ạ! Bị bong gân mà nói là nhẹ à. Giờ làm sao đây...làm sao đây.

Sư Tử cuống quýt nghĩ cách trong khi Bạch Dương rất là bình thản:

- Thì anh cứ về trước đi. Làm gì lo cho tui dzữ dzậy?

- Nè! Ai thêm lo cho cô chứ? Tại...tại nếu cô như vậy thì tui làm sao làm hết đồng việc này được.- Sư Tử cố gắng thanh minh.

- Hay là...tui công cô về nha!

- Không được tuyệt đối là không.- Bạch Dương hét lên như một người điên.

- Hey! Cô nghĩ tui thích công cô lắm à. Người ta có lòng tốt mà không chịu nhận thì thôi.

- Ừ...thì tui...- Bạch Dương bỗng ngập ngừng.

- “Aaaaaaaaaa...”

- Có tiếng gì vậy?

Sư Tử vội nhìn quanh tìm nơi phát ra tiếng động còn Bạch Dương thì gồi một chỗ suy nghĩ:

- Đó là tiếng của Cự Giải mà! Giờ này cậu ấy làm gì ở đây chứ?

- Mau lên. Đi tìm Cự Giải thôi.- Sư Tử khẩn trương.

- Nhưng...

- Không nhưng nhị gì hết. Leo lên đi

Sư Tử vừa nói vừa cúi người xuống và nói thêm:

- Nếu cô lo cho Cự Giải thì mau lên. Trời sắp mưa rồi!

- Ừ...

Bạch Dương miễn cưỡng leo lên lưng Sư Tử và thầm nghĩ “Ráng chịu đi Bạch Dương. Vì Cự Giải mày phải chịu đựng.” Sư Tử công Bạch Dương chạy lên lớp tìm Cự Giải nhưng cả hai đâu biết rằng đã có 1 người đến trước họ...

3. Chap 3:

P/s: Trong chap này không có gì hay đâu nên đừng ném dép mình nha!

- Cự Giải...

- AAAAAAAAAA...

- Giải à! Cậu không sao chứ?

Một giọng nói quen thuộc vang lên làm Cự Giải vội vàng mở đôi mắt đen đang hoảng sợ và thở phào nhẹ nhõm.

- Thiên Yết à? Sao cậu lại ở đây?

- Mình thấy cậu chưa về nên quay lại tìm. Mà cậu có cần phản ứng thái quá như vậy không ?- Thiên Yết nói, vẻ mặt vẫn lạnh như băng.

- Ô...mình...mình...

Cự Giải đỏ mặt hết sức và nghĩ thầm “Trời ạ! Tự nhiên hét toáng lên như vậy. Ngại quá đi à!!!”. Nhìn bộ dạng của Cua lúc này vừa tức cười vừa dễ thương, cứ như là một đứa con nít lên ba(WHAT!) với hai gò má ửng hồng. Ngay cả loại người lạnh lùng và ít nói như Thiên Yết cũng phải bật cười. Cự Giải ngước mặt lên và như bị cuốn vào gương mặt thiên sứ của Yết...nhưng...có một cái gì đó nhắc nhở cô...Song Ngư...người bạn thân nhất của cô từ hồi còn học mẫu giáo...

- Thiên Yết à...- Cự Giải nhìn lên nhìn Thiên Yết và nhẹ nhàng hỏi.

- Sao cơ?- Yết trả lời.

- Tại sao trước giờ mình chưa thấy cậu cười?

Nét mặt Cự Giải bỗng trở nên nghiêm trọng làm Thiên Yết nhíu mày đáp lại:

- Sao cậu lại hỏi như vậy?

- Nếu muốn mình trả lời câu hỏi của cậu thì trước tiên hãy trả lời câu hỏi của mình- Cự Giải nói, khuôn mặt vẫn giữ nguyên vẻ nghiêm túc làm Yết phải khai thật:

- Vì trước giờ không có chuyện gì đáng để mình cười hết.

- Vậy tại sao khi ở cạnh mình thì cậu lại cười?

Cự Giải nói tiếp(hỏi nhùi thế!), ánh mắt cô dường như đang rất mong đợi câu trả lời từ Yết.

- Đơn giản là vì cậu làm ình cười.

- Vậy còn Song Ngư...cậu thấy cô ấy thế nào?

- Song Ngư sao? Một cô gái xinh đẹp, có một trái tim thuần khiết và đáng yêu nhưng...

Thiên Yết chưa kịp nói hết câu thì Cự Giải liền cắt lời:

- Vậy tại sao cậu lại từ chối Song Ngư chứ. Cô ấy không tốt ở điểm nào chứ?- Cự Giải hỏi Thiên Yết với vẻ mặt trách móc. Song Ngư là người tốt nhất trên đời đối với cô và cô không cho phép ai làm tổn thương trái tim yếu ớt đó.

- Thiên Yết à! Trả lời mình đi chứ? Sao cậu lại im lặng như vậy? Yết à!

Cự Giải lay nhẹ vai Yết khi thấy anh cứ ngồi im ở trên ghế. Cô không thể đợi được nữa. Nhất định cô phải làm rõ chuyện này. Bỗng dưng Thiên Yết đứng phắt dậy và tiến đến gần cô, hai bàn tay anh đặt nhẹ lên vai Cự Giải, khoảng cách giữa hai gương mặt càng ngày càng thu hẹp lại. Cự Giải bối rối không biết làm gì. Cô khẽ cúi khuôn mặt đang đỏ bừng bừng xuống và đẩy nhẹ Yết ra.

- Giải à! Sở dĩ tớ không đến với Ngư được là vì...vì mình đã thích một người khác rồi.- Thiên Yết khẽ nói.

- Oh, vậy sao?...Nhưng...cô ấy có thích cậu không?...

- Mình không biết...nhưng chắc là không...- Yết trả lời, vẻ mặt man mác buồn

Câu trả lời của Thiên Yết như làm lóe lên một tia hi vọng nho nhỏ trong đầu Cự Giải.

- Cô ấy không thích cậu, vậy thì cậu có dành bao nhiêu tình cảm cho cô ấy thì cũng không được đáp lại đâu. Chỉ bằng...dành tình cảm đó ột người xứng đáng hơn...

- Nhưng nếu mình làm cho cô ấy phải thích mình thì sao?

Thiên Yết nói bằng một giọng rất kiên quyết như thể nhất định anh sẽ làm được làm cho Cự Giải tức giận.

- Cậu không hiểu đâu, trái tim là điều không thể ép buộc được...

- Vậy nếu như cô ấy thích mình thì cậu không được ép mình với Song Ngư nữa. Được không?

- Mình...mình bắt ép cậu hồi nào chứ...Thôi được rồi, mình chấp nhận.- Cự Giải ái ngại trả lời

- Tốt. Tụi mình về thôi.

Vừa nói, Yết vừa cầm tay Giải kéo ra cửa lớp. Nhưng vừa đi được một đoạn thì gặp Sư Tử đang công Bạch Dương chạy về phía mình.

- Ồ! Sao hai cậu lại ở đây?

Cự Giải ngạc nhiên khi thấy hai người bạn của mình vẫn còn trong trường rồi nhìn qua Bạch Dương và hốt hoảng:

- Ahh! Bạch Dương à. Cậu bị sao vậy?

- À. Cô ấy chỉ bị bong gân thui ak(bắt chước BD nha!)- Sư Tử vừa trả lời Cự Giải vừa thả Bạch Dương xuống một cách rất là “nhẹ nhàng”. Cự Giải lập tức chạy đến bên Bạch Dương hỏi han+chăm sóc còn Sư Tử thì liếc qua Thiên Yết và hỏi:

- Giờ này hai cậu làm gì ở đây vậy?

- Tụi mình làm gì thì đâu có liên quan đến cậu đâu?

Câu trả lời thản nhiên của Yết làm Bạch Dương hét toáng lên:

- AAA! CỰ GIẢI À! CÁI TÊN NÀY DÁM LỢI DỤNG THỜI CƠ BẮT NẠT CẬU PHẢI KHÔNG? THIÊN YẾT À! CẬU TỐI SỔ RỒI. MÌNH SẼ CHO CẬU BIẾT TAY. YAHHH...

- Ahh. Bạch Dương à! Cậu hiểu lầm rồi...mình và Thiên Yết...không có chuyện gì đâu...cậu ấy tới trường đón tớ mà!

- Oh. Sorry Yết nha. Bây giờ mình hơi quá lời. HIIH(potay)

Bạch Dương vừa nói vừa gãi đầu làm Sư Tử thở dài:

- Chửi mắng người ta cho đã rồi xin lỗi. Đúng là hết biết...

- Nè. Anh nói cái gì nói lại cho tui coiiiiiiiiiiiiii...

- Thôi mà mấy cậu. Giờ đã tối rồi với lại trời cũng sắp mưa nữa. Tụi mình về thôi.

Cự Giải nhẹ nhàng nói và đỡ Bạch Dương đứng dậy. Nhưng vừa đi được vài bước thì Sư Tử bỗng la lên:

- Thôi chết rồi. Đồng việc ở nhà vệ sinh tụi mình còn chưa làm xong nữa

- Ủ đúng rồi. Giờ sao đây?

Bạch Dương vừa nói vừa quay qua nhìn Cự Giải bằng ánh mắt đáng thương long lanh nước mắt(potay lần 2 ==) làm Giải phì cười:

- Thui được rồi. Ngày mai mình sẽ đến sớm để làm cùng mấy cậu. Được chưa?

- YEAHHH! Cự Giải muôn năm(WHAT!)- cả 2 đồng thanh.

Nói xong, mọi người đi về hết. Ra tới cổng trường, Sư Tử lấy điện thoại ra gọi cho tài xế đến đón và hỏi Bạch Dương:

- Nè! Cô có về nhà không để tui cho quá giang.

- Không cần thưa bỗng thiếu gia.

Bạch Dương vênh mặt lên trả lời còn Sư Tử thì cười nửa miệng:

- Tốt thôi. Nhưng tui nghe nói buổi đến có nhieu...ma lắm.

Vừa nhắc tới chữ “ma”, Bạch Dương liền nhảy tót lên xe(xe đến hồi nào zậy ta?)và thanh minh:

- Không phải tui sợ ma đâu nha mà là tui...tui...sợ về trễ thui...

- HAHHAHA- câu nói của Dương làm cho cả bọn được một trận cười hả hê. Phải đến 12h đêm các sao của chúng ta mới về đến nhà và đánh một giấc ngon lành cho tới sáng.?(đã ghê hen*ghen tị*).

——o0o——o0o——o0o——o0o——

- “Học sinh đứng”

- “Nghiêm. Chúng em chào thầy ạ.”

- Thầy chào các em. Hôm nay lớp chúng ta đi đầy đủ chứ!

- Dạ thưa thầy thiếu bạn Bạch Dương và bạn Sư Tử ạ!- Ma Kết đồng dục nói(ra oai lớp trưởng phết).

- Ồ. Vậy có ai biết hai bạn đó nghỉ vì lí do gì không?- Thầy giáo thắc mắc. Ngay lúc đó, Xử Nữ đứng lên xin phép:

- Dạ thưa thầy, bạn Bạch Dương bị đau chân nên không đến trường được ạ. Còn theo như lời kể của Song Tử thì bạn Sư bị ốm hay sao ấy.

- Thôi được rồi. Hôm nay thầy báo cho cả lớp một tin vui.

Câu nói của thầy giáo đầy bí ẩn làm cả lớp xon xao hết cả lên.

- Tin vui gì vậy thầy- cả lớp đồng thanh.

- Có phải là trường cho nghỉ học không thầy?- Mắt Nhân Mã sáng rực lên

- Không phải. Nhưng thầy muốn thông báo với các em là trường sẽ tổ chức một bữa tiệc để chào mừng những học sinh mới vào trường vào thứ 6 này. Vì vậy các em có một tuần để chuẩn bị cho bữa tiệc.

Thầy giáo vừa dứt lời thì những tiếng xì xào bàn tán ở dưới cứ rộn lên. Song Tử đứng lên hất mái tóc nâu của anh lên và nói:

- Có quý cô xinh đẹp nào muốn đi dự tiệc với tui hok?

- Thui đi ông tướng- cả lớp đồng thanh.

Cự Giải chạy đến chỗ Song Ngự và hỏi:

- Song Ngự nè! Cậu có định đi dự tiệc với ai chưa?

- Ừm...thì phải đợi xem bên đó phản ứng thế nào chứ?

Song Ngự nói, mắt nhìn qua ai đó(tự bik) còn Cự Giải thì mỉm cười:

- Cố lên. Mình sẽ ủng hộ cho cậu

- Ừm! Cảm ơn cậu Cự Giải, cậu đúng là bestfriend của tớ đó. Hihi.- Song Ngự nói với Cự Giải rồi quay qua hỏi Xử Nữ:

- Có ai mới cậu đi dự tiệc chưa zậy?

- Tất nhiên là không rồi, ai thêm mới bà chằn này chứ. Hahaha- Nhân Mã chen vô ngắt lời Ngự thì bị Xử Nữ néo tai. Cả lớp đang rất náo nhiệt về bữa party này...

4. Chap 4: Tìm Bạn Dự Tiệc

- “Ma Kết à, đi dự tiệc với em nha!”

- “Không! Anh phải đi với em”

- “Kết à...”

Xung quanh Ma Kết là một đồng con gái đang nhốn nháo la hét om sòm để được đi chung với anh trong bữa tiệc chào mừng mem mới của trường. Nhưng trông Kết có vẻ rất lạnh lùng và bình thản...đọc sách(WOW!Siêng dzữ), cứ như là không nhìn thấy gì trước mắt mình cả. Nhưng không chỉ mình MaKết mới gặp rắc rối với fan hâm mộ, Kim Ngưu, Thiên Yết và Nhân Mã(trừ Sư Tử đang nắm bệp dí ở nhà)cũng đang đau đầu vì tụi con gái cứ bu lấy mình. Riêng Song Tử thì đang mãi tổ chức một gameshow tuyển bạn đi dự tiệc(OMG!Rảnh wa hen!). Cả lớp học như muốn nổ tung ra(hên là các sao nữ đã trốn đi kịp)cho đến khi thầy quản sinh đến. Ánh mắt của thầy liếc nhìn từng thành viên trong lớp 10A1 và cất tiếng nói:

- Nếu các em khác không rời khỏi thì...TUI SẼ CHO CÁC EM NGHỈ HỌC HẾT...

Giọng nói “sấm rền” của thầy làm cho các học sinh khác vội vã phóng vèo ra khỏi lớp. Lớp học trở lên về yên tĩnh...đáng sợ.

- Các em coi chừng tui đó. Cái lớp này đúng là...

Nói rồi, thầy bỏ đi mất dạng còn các sao nam của chúng ta thì thở phào nhẹ nhõm và gọi các sao nữ đang trốn dưới gầm bàn lên(tôi quá ak!).

- Aishh! Mệt với cái đám đó quá. Song Tử à, cậu có cách gì không?- Kim Ngưu vừa thở dài vừa quay hỏi Song Tử.

- Sao vậy? Mình thấy vui quá trời lun đó.

Câu trả lời của Song Tử làm mọi người lắc đầu ngao ngán bó tay với cái tật bẩm sinh của cậu ấy. Song Ngự đi đến chỗ Ma Kết đang ngồi và nhẹ nhàng hỏi:

- Ma Kết à! Cậu có đi dự tiệc với ai chưa?

- À! Vẫn chưa. Với lại mình không thích tiệc tùng cho lắm. Mà...có ai mời cậu chưa?

- Cũng có một số lời mời nhưng mình không thích...vì...mình đang chờ lời mời đặc biệt từ một người...
Cậu trả lời đầy ái ngại của Song Ngư làm Ma Kết bật cười...cười...nhưng...trái tim anh đang tan vỡ...

- Ukm. Chúc cậu thành công.

- Cảm ơn cậu, Ma Kết- Song Ngư mỉm cười rồi ngó sang Thiên Yết với một ánh mắt đầy hi vọng...
Riêng Song Tử chạy đến nói chuyện với Bảo Bình. Đầu tiên là nói chuyện nhưng bất chợt anh hỏi Bảo Bình:

- Bảo Bảo nè. Cậu có đi dự tiệc với ai không?

- Oh. Mình nghĩ chắc là mình ở nhà thui. Mình còn vài cái thí nghiệm nữa chưa làm xong.
Nói rồi, cô nàng liếc qua phía Kim Ngưu bằng ánh mắt “đưa thư gửi vàng” làm anh chàng sờn gai ốc.

- Ô sao vậy? Cậu không đi thì lấy ai nói chuyện với mình? Hay là...cậu đi với thằng bạn thân này nha.

- Ukm. Ý kiến hay đó. Quyết định vậy nha!

- YEAH...À! Ý mình là ukm- Song Tử trả lời.

- Chà chà. Lớp mình có một đôi rùi đó. Ai muốn mời ai thì làm đại luôn điiiiiiiii...

Cô nàng Xử Nữ xinh đẹp lên tiếng và liếc Thiên Bình làm cô đỏ mặt.

- K...Kim...Ngưu nè...ca...cậu có đi...dự tiệc...v...với...ai chưa?

Thiên Bình đáp ứng hỏi Ngưu làm anh cũng “lây bệnh” luôn:

- A...À...chưa...c...còn...cậu...thì...thì sao?

- Mình...cũng chưa.

Rốt cuộc thì hai người cứ hỏi đi hỏi lại làm Bảo Bình sốt ruột:

- Hai cái người này làm ăn chậm chạp quá. Thui được rùi. Mình sẽ giúp họ một tay.

Nói xong, Bảo Bình tiến gần đến Kim Ngưu khoác tay và ngã đầu vào bờ vai cứng rắn của anh rồi nói bằng giọng nhõng nhẽo:

- Ngưu à! Anh có đi dự tiệc với ai chưa? Nếu chưa thì đi với em nhé!

- O...ơ...Bảo Bình, cậu bị làm sao thế

Vì quá bất ngờ về hạnh động của Bảo Bình nên Kim Ngưu hóa đá luôn. Còn Thiên Bình thì...hừng hực sát khí

- Không được. Ngưu đi dự tiệc với mình rồi. Sorry nha!

Rồi quay sang hỏi Kim Ngưu:

- Đúng không vậy Kim Ngưu?

- O...à...đúng...mình đã đi dự tiệc với Thiên Bình rồi...xin lỗi Bảo Bảo nha!

- HAHAHA. Cuối cùng thì hai cậu cũng chịu mời nhau rùi. Xin lỗi Thiên Bình nha! Hành động lúc nãy của mình là làm cho bạn...ghen đấy. HAHA

Bảo Bình cười lớn làm cho Thiên Bình đỏ hết cả mặt.

- Mình...mình ghen hồi nào chứ?

- Vậy mình đi với Ngưu nha!- Bảo Bình nói

- KHÔNG BAO GIỜ- Thiên Bình hét lên làm cho cả đám bò ra đất mà cười(dám bảo hok ghen).

- Hahaha. Lớp mình có 2 cặp rùi...

Nhân Mã đang nói thì bị Xử Nữ liếc nhìn và “nhẹ nhàng” nói:

- Nếu cậu không học thuộc bài văn này...**THÌ ĐỪNG HỒNG ĐI CHƠI**

- WHAT? Xử Nữ xinh đẹp à. Mình xin cậu. Không đi chơi chắc mình chết quá. Hay là mình mời cậu đi dự tiệc nha. Đừng bắt mình học bài nữa mà- Nhân Mã nói vừa nhìn Xử Nữ bằng ánh mắt đáng thương còn Xử Nữ thì shock(what).

Thui đi ông tướng. Tui cho cậu đi luôn đó. Miễn sao đừng mời tui là được rồi.

Xử Nữ vừa nói xong thì cả lớp rầm rộ hết cả lên.

- AAAA. Ba cặp rồi. Xử à, Nhân Mã đã lỡ mời cậu thì không được rút lại đâu. Hahaha.- Song Tử cười lớn còn Xử Nữ thì đỏ mặt liếc Nhân Mã và nói:

- Lần này coi như xong đời cậu rồi, Nhân mã à!

Cả lớp đang cười đùa thì bỗng dưng một bóng đen chạy vụt vào lớp đến chỗ Cự Giải làm cô nàng hết hồn.

- Chào bạn! Mình là Karazaki(bí quá đặt đại tên này. Mong mọi người thông cảm). Học lớp 10A2. Mình muốn mời bạn đi dự tiệc với mình.

Tên con trai đó vừa nói vừa cúi mặt xuống vì...ngại còn Cự Giải thì bối rối không biết làm sao vì quá bất ngờ.

- O...ơ...mình...

Bất ngờ, Thiên Yết đã đứng sau tên con trai đó, vẻ mặt hùng hục sát khí và cất giọng nói đáng sợ của anh:

- Mà...muốn...gì?

Giọng nói nghe rất nhẹ nhàng nhưng lại làm cho tên con trai đó sợ hãi quay người lại.

- Đ...đại...ca Thiên Yết à...e...em...

- Mà...không biết là tao đã mời cô ấy rồi à. Khôn hồn thì biến đi.

Thiên Yết vừa dứt lời cũng là lúc hắn biến mất hút. Cả lớp ngập chìm trong im lặng hồi lâu. Bỗng Ma Kết ra vỗ vai Yết và nói:

- Công nhận cái kiểu mời của cậu “độc” thiệt. 4 cặp rồi.

- Wow. Lớp mình chỉ còn Bạch Dương, Song Ngự, Ma Kết và Sư Tử thui.- Thiên Bình lên tiếng

Riêng Cự Giải thì ngại ngần chạy đến chỗ Song Ngự và ngại ngần nói:

- Ngự à. Mình xin lỗi...mình...

- Không sao đâu, anh ấy đã mời cậu rồi mà. Mình không sao đâu. Cậu cứ đi dự tiệc với Thiên Yết, nha!- Song Ngự mỉm cười...thất vọng...nhưng cô không giận Cự Giải...cô giận chính bản thân mình...

- Vậy cậu có đi dự tiệc không?- Cự Giải hỏi, vẻ mặt lo lắng.

- Chắc là có. Mình sẽ đi với...

Đang nói, Song Ngự bỗng khựng lại và quay qua Ma Kết.

- Ma Kết à. Tụi mình cùng đi với nhau nhé?

- Sao cơ? Cậu mời mình sao? À...được...mình sẽ đi- Ma Kết nói với một nụ cười hạnh phúc trên môi.

- Ái chà chà. Thế lúc này ai nói là không thích tiệc tùng mà. Sao giờ được pé Ngự mời là chịu liền ta?- Xử Nữ chọc làm Ma Kết đỏ mặt và cố gắng thanh minh.

- O...mình...thôi bỏ đi

- Yeah. Vậy là có 5 cặp rồi. Chỉ còn Bạch Dương và Sư Tử thui, cho họ cặp với nhau luôn đi.- Bảo Bình quyết định dùm luôn.

- OK. Mình đồng ý với ý kiến của Bảo Bình.- Song Tử nhanh nhẩu chen vô.
- Nhưng...Bạch Dương có chịu không?- Cự Giải ái ngại
- Aishh. Lo gì, lớp mình có cặp hết rồi. Họ không chịu cũng phải chịu thôi. Ghét của nào trời trao của đó mà. Hahaha. – Nhân Mã cười lớn.
- Vậy tối mai tụi mình đi nha!- Kim Ngưu hét to
- Ok- cả lớp đồng thanh.

5. Chương 5

P/s: Chap này không có gì đặc biệt hết nên đừng ném đá mình nha!

- “ Bạch Dương ơi”
- “ Cái con nhỏ này lúc nào cũng vậy hết, toàn cho tụi mình “leo cây” thôi.”
- “ Thôi mà Xử Nữ. Chắc là Bạch Dương không cố ý đâu”
- “ Đến cậu mà cũng bênh Bạch Dương nữa à, Song Ngư. Haizzz”

Cô nàng Xử Nữ xinh đẹp ngao ngán lắc đầu. Trong khi đó, một cô gái có mái tóc màu hạt dẻ cắt ngắn và đôi mắt nâu trong veo đang chạy với tốc độ tên lửa(WHAT!) đến chỗ năm mĩ nhân lớp 10A1 đang đứng đợi.

- X...xin lỗi...mình...đến trễ.

Bạch Dương vừa nói vừa thở không ra hơi rồi ngồi phịch xuống đất. Cự Giải đi mua nước cho Bạch Dương trong khi Song Ngư đang hỏi thăm về cái chân đau của Cừu. Thiên Bình thì lo thoa kem dưỡng da(sợ đen í mà) còn Xử thì đang tra tấn lỗ tai Bạch Dương và mọi người.

- À mà mấy cậu hẹn mình ra đây có chuyện gì không vậy?

Bạch Dương uống hết chai nước mà Cự Giải vừa mua xong rồi cất giọng thều thào hỏi.

- Chẳng qua là tụi mình định rủ cậu đi shopping mua ít đồ mặc trong buổi tiệc tối nay í mà!

Cô nàng Bảo Bình xinh xắn vừa lên tiếng thì Bạch Dương liền nhảy cẫng lên, đôi mắt nâu ánh lên sự vui sướng:

- A ha vui quá đi. Mình rất thích đi dự tiệc đó nha! Tụi mình sẽ cùng đi với nhau chứ?
- Ồ...không...tụi mình sẽ đi theo cặp với mấy đứa con trai trong lớp...- Thiên Bình ái ngại trả lời.
- Nhưng...mình sẽ đi với ai đây?- Pé Cừu ngơ ngác.

Cả bọn nhìn nhau vẻ lo lắng còn Bảo Bình thì cười nham hiểm:

- Với anh chàng đẹp trai Sư Tử chứ còn ai vào đây nữa. Hahaha.
- WHAT!

Bạch Dương trở mặt. Không khí bất chợt trở nên ngột ngạt hơn trước. Xử Nữ liếc Bảo Bình vì cái tội bép xép(Hix!Tội Bình quá). Trong khi đó, Cự Giải và Song Ngư thì nhau nuốt nước bọt(Ợc). Riêng Thiên Bình thấy hơi lo lắng vì thấy Bạch Dương đứng đờ ra một hồi.

- Cừu à, không sao chứ?
- TẠI SAO, TẠI SAO LÚC NÀO CŨNG LÀ CÁI TÊN ĐÓ CHỨ. HUHUUH. MÌNH KHÔNG NGỜ MẤY CẬU LẠI NỖ BỎ RƠI MÌNH NHƯ THẾ CHỨ. HUHUUH.
- Thôi mà! Chuyện đã lỡ rồi...ráng chịu đi mà. – Thiên Bình an ủi
- KHÔNG. Tớ không bao giờ đi chung với cái tên đáng ghét đó. Không không không.

- Đấy mình đã nói rồi mà. Bạch Dương không chịu đâu. Haizzz.

Cự Giải thờ dài nhìn cả đám rồi ngồi xuống chỗ dành Bạch Dương. Trong khi đó, Xử Nữ mỉm cười nửa miệng(ghê dzữ) rồi nói nhỏ với các thành viên còn lại. Và...

- KHÔNG. MÌNH KHÔNG ĐI ĐÂU. BỎ MÌNH RAAAAAA...

Bạch Dương vừa la hét om sòm vừa vũng vãi trong tuyệt vọng(ax!) trong khi cả đám đang cố lôi Cừu đi(Haizzz!).

- Trời ơi! Bạch Dương khỏe quá. Cả đám tội mình kéo không nổi đâu. Song Ngư, cậu gọi điện cho đám con trai đến giúp đi.

Bảo Bình vừa nói vừa gọi Song Ngư í ới. Ngư liền móc điện thoại ra alo cho Ma Kết nhưng...

- Sao? Bạch Dương không chịu đi à. Aishh mình cũng muốn giúp mấy bạn lắm nhưng thực tình tội mình cũng đang “xử lý” Sư Tử đây này. Cậu ấy nhất quyết không đi là không đi. Thôi nhá!

Nói rồi, Ma Kết bên kia đầu dây cúp máy còn Song Ngư thì quay về phía cả đám lắc đầu. Sau cả tiếng đồng hồ lôi kéo+rủ rê, cuối cùng hai phe cũng đã “hộ tống” Bạch Dương và Sư Tử đến trung tâm mua sắm.

- Giờ tội mình tính sao đây. Chẳng lẽ đi cả đám à. Như vậy mất thời gian lắm đó.

Kim Ngư vừa lau mồ hôi trên trán vừa lên tiếng.

- Hay là đi theo cặp đi để lựa đồ cho dễ.- Bảo Bình gợi ý.

- Uhm. Mình thấy ý kiến của Bảo Bình hay đó.

Vừa nói xong, Song Tử nắm tay Bảo Bình chạy tót đi.

- Haizzz! Họ đi rồi. Tội mình cũng đi thui Xử Nữ.

Nhân Mã vừa nói vừa tiến gần đến Xử Nữ làm cô nàng nhăn mặt.

- Này! Đừng có nắm tay mình như là Song Tử với Bảo Bình đấy nhá.

- Xí! Ai thêm nắm tay “bà chị” dữ dằn này chứ.

Nói rồi, Nhân Mã bị Xử Nữ tặng ột cái nhéo tai rồi kéo vô cửa hàng mỹ phẩm(tội Mã quá!). Thiên Bình và Kim Ngư tấp vào nhà hàng ăn uống cho no nê rồi mới vô shop. Ma Kết và Song Ngư cũng vui vẻ đi lựa đồ chỉ còn lại Cự Giải cứ dính chặt vào Bạch Dương. Bất ngờ, Thiên Yết lên tiếng:

- Giải à. Tội mình đi thôi.

- À...mình...mình sẽ đi với Bạch Dương. Cậu cứ đi trước nha!

- Đúng rồi đó. Để Cua đi với mình. Cậu và cái tên kia cứ đi đi.- Bạch Dương lập tức bênh vực Cự Giải để khỏi phải đi mua đồ với Sư Tử.

- Nè! Người ta có tên có họ đoàn hoàng sao cô cứ gọi tui là cái tên này tên kia là thế nào hử, đồ vô ơn.- Sư Tử gầm lên giận dữ. Trong lòng ầm ức vì cái vụ mình công Bạch Dương về.

- Không được. Mình không thể để Cự Giải đi với cậu. Nhỡ có bắt cóc hay khủng bố(Ặc! Chết mất) thì sao?- Yết phản đối.

- Mình có phải là con nít đâu chứ.- Cự Giải trả lời, vẻ mặt ngây thơ(Haizz. Tội CG của tui)

- Vậy sao?

Yết nói. Bất chợt tiến lại gần Cự Giải và đặt nhẹ tay lên vai cô. Cua shock toàn tập, nhớ lại chuyện hôm đó(chap 3 đó) rồi cô vội vã kéo Yết đi và nói với Bạch Dương:

- Xin lỗi cậu nha nhưng mình...có lí do riêng nên...(Cái tên Yết này dám dùng cái chiêu đó để bắt ép Giải của ta. Ghét quá điiiiiiiiiii).

Cự Giải và Thiên Yết đi mất hút để lại mình Bạch Dương bơ vơ một mình. Cô liếc Sư Tử bằng ánh mắt đầy sát khí rồi bỏ đi một nước để lại anh đứng đó.

- Này!

Sư Tử bất ngờ nắm tay Bạch Dương và chưa kịp nói hết câu đã bị cô nàng tặng ột đòn Karate quá tuyệt vời.

- Cái tên này. Anh dám đụng vào tui là không yên đâu.

- Cô...cô...

Nói rồi Sư Tử nằm bất tỉnh luôn làm Cừu hốt hoảng.

- Này...này...anh không sao chứ. Aishh con trai mà yếu xìu vậy. DẬY ĐI!

- AAAAA...Trời ạ. Gọi tui dậy hay là làm cho tui ngất đây hả? Khụ khụ...

Sư Tử bất ngờ ngồi bật dậy khiến pé Bạch như ngắc hồi lâu rồi cuối cùng mới biết là Sư Tử giả vờ. Cô đứng dậy lườm hằm một cái bốc lửa.

- Này. Cô sao thế hả? Thôi được rồi. Cô muốn mua gì thì mua đi. Tui trả tiền cho.

- Hey. Anh đừng có nghĩ có tiền là mua được lòng tự trọng của tui nghe chưa?

- Tui có lòng tốt muốn giúp đỡ cô mà. Dù sao gì thì chúng ta cũng đi chung với nhau thôi. Thoải mái chút đi chứ.

- Có thật là anh muốn giúp tui không?- Bạch Dương hỏi, vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội.

- Tất nhiên là thật chứ? Bộ cô nghĩ bốn thiếu gia đây thích nói đùa lắm sao?- Sư trả lời rồi kéo Bạch Dương đi thử đồ. Cả khu mua sắm nhộn nhịp cả lên vì các sao của chúng ta đều là hotboy, hotgirl nên đi đâu cũng thu hút được sự chú ý của mọi người. Thiên Bình và Xử Nữ chọn cửa hàng mỹ phẩm là điểm dừng chân duy nhất làm cho Nhân Mã và Kim Ngưu ngao ngán đứng ngoài nói chuyện với nhau để giết thời gian. Riêng Song Ngưu đã chọn được bộ váy mà mình ao ước bấy lâu và đang ngồi mơ mộng về bữa tiệc trong khi Ma Kết đi mua đồ ăn cho cả hai người(Ngưu sướng quá ha!). Cự Giải thì đang phân vân không biết chọn đồ nào giữa hàng tá thứ như vậy còn Thiên Yết chỉ đứng trầm ngâm nhìn Giải, lâu lâu lại khẽ bật cười vì những hành động ngốc nghếch mà đáng iu của Cua. Chỉ tội mỗi Bạch Dương cứ bị Sư Tử chê lên chê xuống mà chẳng được tự mình lựa đồ như là không hợp thời trang như Xử Nữ, không xinh đẹp như Bình Nhi, tính tình thì dữ dằn khác hẳn với Cự Giải dịu dàng lại còn không năng động và dễ thương giống như Bảo Bình và Ngưu Ngưu. Mặc dù ngoài miệng luôn chê bai Bạch Dương nhưng trong lòng thì...(bí mật). Song Tử và Bảo Bình thì có vẻ rất vui, vừa đi vừa nói chuyện rôm rả. Hết một ngày trời lang thang ở trung tâm thương mại. Cuối cùng các sao của chúng ta cũng đã lựa được bộ đồ ưng ý.

- Haizzz. Đi với Thiên Bình mệt thật đó.

Kim Ngưu nói, mặt ỉu xìu, hai tay là hang tá túi đồ. Nhân Mã cũng cùng chung số phận với Ngưu. Nhưng hai cô gái thì hơi bị vô tư, vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ.

- Nè. Tối nay 6 giờ đến đón mình nha!- Song Ngưu nói.

- Ukm. Nhất định mình sẽ đúng giờ.- Ma Kết đáp lại rồi đưa Ngưu về nhà luôn.

Trong khi đó, Bạch Dương và Sư Tử vẫn đứng đó gây gổ. Thật may là có Cự Giải can ngăn nên cả hai mới chịu thôi và đi về nhà chuẩn bị cho tối nay. Bảo Bình đi về cùng Cự Giải, vừa đi vừa trêu chọc cô nàng(tội CuaL). Mọi người đang rất háo hức cho bữa tiệc tối nay. Nhưng không ai ngờ tới chuyện gì đang sắp xảy ra...

6. Chap 6 - Buổi Party Đáng Nhớ

P/s: Chap này không hay đâu nên đừng ném đá mình nha!

- “Này! Mày chuẩn bị xong hết chưa”

- “Yên tâm. Tụi nó sẽ có một bữa tiệc đáng nhớ nhất. HAHHA...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—o0o—

Một buổi tối thật đẹp trời với khung cảnh thơ mộng ở ngôi trường danh giá nhất thành phố. Điều này thật thuận lợi cho bữa tiệc chào mừng học sinh mới mà 12 sao của chúng ta đang mong đợi. Cánh cửa gỗ màu nâu bóng bật mở, một chàng trai vô cùng handsome mặc bộ vest đen sang trọng bước vào và đưa đôi mắt cam tụy mãi nhìn lướt qua căn phòng làm cho các cô gái sững sờ. Đi cùng anh là một cô gái vô cùng xinh đẹp trong bộ váy màu nâu đen dài tới đầu gối với mái tóc ngắn màu hạt dẻ được uốn xoắn phần đuôi và đôi mắt nâu trong veo. Trông cô chẳng khác nào một tiểu thư yêu kiều và duyên dáng khác hẳn với vẻ giản dị thường ngày.

- Nhìn đẹp lắm đó. Ít nhất thì cô cũng không làm tôi bẽ mặt khi đi cùng.

Anh chàng mặc vest đen nhếch mép cười nói với cô gái đang đi cạnh mình làm cho cô tức điên lên.

- Nè! Anh biến tui thành như thế này rồi còn dám nói tui như thế nữa hả? Thui được rồi! Để tui đi về cho anh cặp với mấy cô nàng tiểu thư xinh đẹp đằng kia nhá!

Nói rồi, cô bỏ đi một nước nhưng anh ta đã kịp kéo tay cô lại.

- Nè! Cô không thể để tui ở lại đây như thế được. Cô phải làm tròn trách nhiệm chứ.

- Này! Tui nói cho anh biết nghe chưa. Anh biến tui thành như này chưa đủ hả? BỎ TAY TUI RA.

Tiếng hét của cô gái như làm sự chú ý của mọi người đổ dồn hết vào cô. Bạch Dương chỉ biết tròn mắt ngạc nhiên còn Sư Tử lập tức chỉnh sửa lại phục trang để ọi người...ngắm(pó tay!). Bỗng dưng, một thiếu nữ xinh đẹp lộng lẫy bước vào và liền thu hút mọi ánh nhìn về phía cô.

- X...Xử Nữ...là...là cậu à?

Bạch Dương lấp bắp. Cô mở to đôi mắt nâu nhìn Xử Nữ. Cô thật xinh đẹp với bộ váy liền thân màu kem trang nhã ôm sát vào người để lộ những đường cong mềm mại. Mái tóc vàng óng ánh thường ngày hay búi cao gọn gàng nhưng bây giờ thì tết thành bím và đính lên đó những bông hoa thơm ngát. Trông Xử Nữ xinh đẹp một cách dịu dàng, thùy mị khác hẳn với vẻ nghiêm khắc và sắc sảo thường ngày. Cô nhìn Bạch Dương và khẽ mỉm cười:

- Wow. Bạch Dương à! Cậu đẹp thật đấy. Cậu làm mình không nhận ra luôn đó.

- HAHHA. Sư Tử mà đã ra tay thì ngay cả con vịt xấu xí cũng biến thành thiên nga xinh đẹp.- Anh chàng Sư Tử cười lớn.

- Nè!...

Bạch Dương chưa kịp nói hết câu thì liền bị một cánh tay bịt miệng lại. Một tiếng nói quen thuộc vang lên:

- Không nên cãi nhau. Như vậy sẽ làm bữa tiệc mất vui đó, Cừu Con ạ!

Pé Bạch liền quay lại và...

- Nhân Mã! C...cậu...

- Hehe, mình đây. Bộ bạn bất ngờ lắm à. Mình cũng thấy mặc đồ này bất tiện quá nhưng vì đó là ý kiến của Xử nên...

Vừa nói, anh vừa quay qua nhìn Xử Nữ và...nhe răng cười vì cái tội đến trễ(Hix. Toi Mã rùi). Nhưng thú thật là hôm nay trông Mã rất khác. Nét tinh nghịch và trẻ con đã biến mất để nhường chỗ cho vẻ điển trai vốn có trên khuôn mặt anh. Nhân Mã mặc một bộ vest nâu sậm do Xử Nữ mua vì cô cho rằng nó rất hợp với mái tóc vàng nhạt của anh.

- Haizzz. Vì đây là tiệc nên mình tạm tha cho cậu lần này đấy. Lần sau mà còn đi trễ nữa thì đừng trách mình đó.

Xử Nữ thở dài trong khi Mã Mã nhảy cẫng lên vui sướng.

- YEAH! Thoát rồi. Bạch Dương à, tụi mình kiếm cái gì để chơi đi.

- Ukm. Nhất trí.

Nói rồi cả hai tung tăng vui vẻ bước đi tận hưởng bữa tiệc.

- Haizzz. Chẳng biết bao giờ họ mới lớn nổi đây?- Xử và Sư cùng đồng thanh.

Cánh cửa bữa tiệc lại bật mở, Ma Kết cùng Song Ngự bước vào. Kết Kết thì vẫn như mọi ngày- nghiêm túc và chững chạc trong bộ vest(lại vest) màu đen bóng, mái tóc chải ngược để lộ vẻ đẹp trai chết người làm biết bao cô gái ngưỡng mộ. Đi cùng anh, cô nàng Ngự mơ mộng cũng chẳng có thay đổi gì. Trông cô như vừa mới bước ra từ thế giới cổ tích. Song Ngự mặc một bộ đầm von dài xòe rộng màu xanh lơ mơ màng với đôi mắt saphia long lanh và mái tóc xanh đậm xòa dài ngang vai. Nhiều người cứ ngỡ cô là một nàng công chúa vừa đi lạc vào thế giới thực tại này(OMG!). Bỗng có một tiếng nói vang lên sao lưng cả hai người.

- Ái chà chà! Hoàng tử Ma Kết đi cùng với Cinderella hay là Snow White đây?

Cả hai quay lưng lại thì thấy một cô bé rất xinh xắn với đôi mắt màu xanh biển và mái tóc tím nhạt được uốn xoắn và để qua một bên vai. Đứng cạnh cô là anh chàng Song Tử tinh nghịch với bộ ple màu trắng và khuôn mặt sát gái.

- Oh. Hai cậu mới đến à?

Song Ngự đưa đôi mắt mơ màng nhìn Bảo Bình và hỏi.

- Ukm. Tụi mình cũng vừa mới đến sau hai cậu thôi. Mà...trông hai cậu đẹp đôi lắm đó. Hihi.

Cô nàng Bảo Bình vừa mới đến đã trêu chọc Ngự Ngự làm cô đỏ mặt rồi quay đi nói chuyện với Xử Nữ. Bỗngưng Nhân Mã bắt ngờ lên tiếng.

- Mấy cậu nhìn kia. Kia có phải Bình Nhi với Kim Ngưu không?

Vừa nói, anh vừa chỉ về phía bàn tiệc(Ặc!). Kim Ngưu mặc một bộ vest đen sọc nâu đang ngồi ngấu nghiến ăn, ăn và ăn. Kế bên anh là Thiên Bình xinh đẹp với bộ váy lụa mềm mại dài tới chân màu tím nhạt và mái tóc bạch kim búi gọn gàng để lộ khuôn mặt thanh thoát. Trong Bình Nhi xinh đẹp như một nữ thần.

- M...mấy cậu ở đây sao?- Bảo Bình tròn mắt.

- Ukm. Tụi mình đến đây trước cả Bạch Dương và Sư Tử nhưng tại Ngưu-chan thích ngồi ăn hơn nên mấy cậu mới không thấy.

- Haizzz. Sao lúc nào cậu cũng thích ăn uống vậy? Cậu phải biết rằng ăn nhieu không tốt cho sức khỏe...blap...blap...blap...

Cô nàng Xử Nữ thấy chuyện chướng mắt và ngồi xuống giảng cho Ngưu một bài làm anh chàng không nuốt nổi đồ ăn.

Cánh cửa căn phòng lại mở ra một lần nữa. Một cô gái rất là xinh đẹp trong bộ váy ngắn phơn phớt hồng và mái tóc nâu đỏ mượt mà được cột cao lên. Nhìn cô cứ như là tiên nữ giáng trần. Theo sau cô là anh chàng toát lên vẻ lạnh lùng và bí hiểm. Anh mặc một bộ vest xám với áo sơ mi đen ở bên trong. Đôi mắt xám liếc nhìn mọi người như thể “ Nếu thằng con trai nào đến gần cô ấy thì đừng trách”.

- Cự Giải à. Cậu đẹp lắm đó!

Vừa trông thấy Cự Giải là Song Ngự liền chạy tới đến. Cự Giải cũng mỉm cười đáp lại:

- Cậu cũng rất đẹp mà, Song Ngự.

Vậy là mọi học sinh đã đến đông đủ, thầy hiệu trưởng liền đứng lên bục và nói:

- Thầy xin tuyên bố...buổi tiệc...BẮT ĐẦU.

- AAAAAAAAAAAAA...Cứu tôi với...

Tiếng nói của thầy hiệu trưởng vừa dứt thì ánh đèn trong căn phòng cũng vụt tắt...1 hét hét chói tai vang lên...mọi người xôn xao nhưng không ai có thể làm gì được trong đêm tối này...ánh đèn bật sáng trở lại.

- Mọi người không sao chứ?- Cự Giải hốt hoảng hỏi.
- Không sao, chỉ thiếu... SONG NGƯ
- Sao cơ? Song Ngư mất tích sao?- Cả đám hốt hoảng.
- Sao lại như thế được? Mình đã luôn ở cạnh Song Ngư mà.

Ma Kết nói, anh như muốn điên lên và tự trách mình không thể bảo vệ được Ngư.

- Không phải lỗi của cậu đâu. Trong bong tối chúng ta không thể lường trước được điều gì...- Thiên Yết đến vỗ vai Ma Kết rồi quay qua an ủi Giải Giải đang khóc nức nở.
- Cậu khóc cũng chẳng ích gì đâu Giải à. Chúng ta phải đi tìm Song Ngư thôi.- Bạch Dương lên tiếng
- Nhỡ Ngư bị bắt cóc thì sao chứ?- Xử Nữ hỏi vặn lại Bạch Dương.
- Nhưng...
- IM ĐI...

Bạch Dương chưa kịp nói gì thì tiếng hét của Ma Kết như làm cả căn phòng im lặng. Thực sự bây giờ anh đang rất bối rối không biết phải làm sao, anh rất lo cho Song Ngư- một cô gái trong sáng và dễ tin người. Cả căn phòng chìm trong im lặng và bế tắc. Cả thầy hiệu trưởng cũng đang hốt hoảng. Đây không phải là một bữa tiệc mà mọi người mong muốn. Bỗng dưng, Xử Nữ đến chỗ Song Ngư biến mất và dò xét.

- Hình như...đây là thuốc mê...
- Đâu đâu- Cả bọn nháo nhào lên khi thấy Xử Nữ nói như thế.
- Vậy là rõ rồi. Đây là một vụ bắt cóc...- Song Tử suy luận, ra vẻ thám tử
- Nhưng tại sao lại là Song Ngư chứ? Không được...mình phải đi cứu cậu ấy...

Nói rồi, Ma Kết định chạy đi tìm Ngư thì bị Sư Tử cản lại.

- Thế bây giờ cậu định đi đâu chứ. Hãy bình tĩnh đi. Cậu là người luôn bình tĩnh nhất trong mọi việc mà, sao bây giờ lại...
 - Đúng đó Ma Kết à. Chúng ta hãy ở đây đợi tin của Song Ngư. Chắc chắn người bắt cóc sẽ quay lại để đòi tiền chuộc.- Thiên Bình nhẹ nhàng khuyên bảo Kết.
 - Nhưng...nhờ may mắn không cần tiền thì sao?...
 - So...Song Ngư...Nhất định cậu k...không được xảy ra chuyện gì...
- Cự Giải vừa nói vừa khóc nức nở. Không khí lại trở nên im lặng đáng sợ.
- “Nhất định tao sẽ cho tụi bay một bữa tiệc đáng nhớ...”

7. Chap 7: Giải Cứu

P/s: Chap này hơi ngắn nên đừng ném đá mình nha!

- “Mình...đang ở đâu đây?”
- “Tại sao...mình lại ở đây?”
- “Sao mình chẳng nhớ được gì vậy...mở mắt ra đi Song Ngư...mở mắt ra...”

Những dòng suy nghĩ cứ chạy luẩn quẩn trong đầu Song Ngư. Đôi mắt xanh đậm mở ra một cách khó nhọc. Cảnh vật hiện ra trước mắt cô cứ nửa thật nửa mơ. Cô cố gắng gượng dậy...nhớ lại những gì đã xảy ra với mình. Song Ngư chỉ nhớ từ khi căn phòng tối sập lại thì bỗng dưng có một cánh tay siết chặt không cho cô cử động rồi một bàn tay khác bịt miệng cô lại bằng một chiếc khăn có tẩm thuốc mê hay cái gì đó...và...cô ngất đi chìm vào giấc ngủ...Và giờ cô ở đây, trong một căn nhà ọp ẹp và chật chội làm bằng gỗ ngoài bìa rừng. Song Ngư cố thoát ra nhưng không được. Tay chân cô bị trói chặt bằng một sợi dây

thùng. Ngay cả miệng cô cũng bị bịt lại. Sau một hồi vũng vầy trong tuyệt vọng, cô bỗng nghe thấy tiếng nói chuyện đang đến rất gần mình. Song Ngư vội vã nép tấm thân nhỏ nhắn của mình vào góc tường và im lặng lắng nghe.

- “Đại ca à! Tụi em đã tốn rất nhiều công sức để bắt được nó đó ạ”
- “Đúng đúng đó đại ca. Cái con nhỏ đó khó bắt dễ sợ luôn. Lúc nào thằng Thiên Yết cũng bảo kê sát nút...”
- “Được rồi. Sau vụ này tao sẽ thưởng cho tụi mày”

Cánh cửa khẽ mở. Song Ngư nhìn thấy ba bóng người bước vào. Một tên đến gần và lấy tay nâng khuôn mặt xinh đẹp của cô lên. Tên kia bước đến và nói:

- Đại ca à! Là nó đó.

Tên kia vừa dứt lời thì đại ca của hắn liền nắm cổ áo hắn lên và đấm ột quả làm tên đó ngã sấp xuống sàn gỗ. Một tên khác nữa chạy lại đỡ hắn lên và nói.

- Đại ca à! Tụi em đã làm gì sai sao?
- Chúng mày là một lũ vô dụng. Tụi bay bắt lầm người rồi. Đây không phải Cự Giải mà là Song Ngư. Đúng là đồ ăn hại mà!

Cái tên đại ca đó gầm lên dữ dội. Ánh mắt hắn xuất hiện những tia lửa đáng sợ. Song Ngư chỉ biết thu mình vào góc tường, lâu lâu liếc nhìn tên đó. Và... “Quen...quen quá. Hình như mình đã từng nhìn thấy hắn và nghe thấy giọng nói này một lần rồi. Nhưng sao mình lại không nhớ hắn là ai nhỉ?...”.

- Vậy...giờ ta thả con bé đó đi sao? - Tên nằm dưới sàn lồm cồm bò dậy và hỏi tên cầm đầu.

- Đồ ngu. Thả nó đi coi như công sức của chúng ta đổ sông đổ biển.

Vừa nói, hắn vừa đá cho tên đó một cái rồi quay lại nhìn Song Ngư và nhếch mép cười.

- Chúng ta hãy thực hiện một cuộc giao dịch...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trong khi đó, 11 sao của chúng ta vẫn đang đau đầu nghĩ cách cứu Song Ngư. Bữa tiệc đã tàn và giờ căn phòng trở nên yên tĩnh và ngọt ngào. Chỉ có tiếng khóc thút thít của Cự Giải, tiếng ngáy đều đều của Kim Ngư và những tiếng an ủi Ma Kết của Thiên Yết và Thiên Bình. Các sao còn lại thì đang điên đầu suy nghĩ. Không ai để ý tới một bóng đen đứng trên lan can và đang làm gì đó. Bỗng dưng...

- “Cốp”

- A!

Tiếng la của Bạch Dương như phá vỡ không gian im lặng đó.

- Có chuyện gì mà lại la lên như thế vậy, Bạch Dương?

Thiên Bình hỏi còn Cừu thì nhăn nhó trả lời:

- Có cái gì đó rớt trúng đầu mình.
- Aishh. Chắc cô tưởng tượng ra thôi chứ làm gì có...

Sư Tử lên tiếng làm cho Bạch Dương tức giận:

- Nè! Anh...
- Mọi người làm ơn im giùm đi.

Xử Nữ gất gỏng khi thấy hai người họ sắp sửa cãi nhau. Bạch Dương liền quay phắt đi và phát hiện một mẩu giấy.

- Chắc là lúc nãy chính nó đã rớt trúng mình.

Nói rồi, Bạch Dương nhặt lên, mở ra xem và...

- AAAAAA...Mọi người ơi! Tên bắt cóc gửi thư đến nè...

Bạch Dương vừa dứt lời thì các sao khác liền chạy đến. Cừu Con lấy giọng và đọc thật to ọi người nghe.

- “Gửi những người bạn của Song Ngư. Hiện giờ, cô bé mơ mộng này đang ở trong tay của bọn ta...”

- Khốn khiếp.

Bạch Dương đang đọc dở thì Song Tử ngắt lời.

- Thôi đi Song Tử. Để Bạch Dương đọc hết đã.- Bảo Bình cau có nhìn Song Tử.

- “Nếu muốn cô ấy không bị làm sao thì...”

- Thì sao vậy?

Ngư Ngư đã dậy từ bao giờ và dán mắt vào lá thư. Lập tức, Kim Ngư bị Nhân Mã cốc ột cái vì tội cắt ngang lời Bạch Dương. Cả đám lại tiếp tục nghe...

- “ ...thì phải có một người trong các người đến thay thế cho Song Ngư...”

- Để mình đi...

Bây giờ lại đến lượt Ma Kết cắt ngang câu chuyện. Cự Giải như mất hết kiên nhẫn lườm Kết một cái.

- Bạch Dương còn chưa đọc xong mà. Sao mấy cậu thích ngắt lời thế nhỉ? Bạch Dương, cậu đọc tiếp đi.

- Ukm. “Người đó chính là...”

Đọc đến đó, Bạch Dương bỗng sững lại. Khuôn mặt chứa đầy vẻ lo lắng làm ọi người sốt ruột.

- Là ai vậy Cừu? Nói nhanh lên.- Bảo Bình giục giã.

- Là...là...C...Cự...

Bạch Dương chưa kịp nói hết câu thì Thiên Yết gầm lên:

- KHÔNG ĐƯỢC.

- Bình tĩnh đi Yết à. Tội mình sẽ không cho Cự Giải đi đâu. Yên tâm đi.- Nhân Mã an ủi.

- Không...không được...Song Ngư là bạn thân của mình. Giờ cậu ấy đang gặp nguy hiểm. Mình phải cứu cậu ấy...- Cự Giải dờ dẫm nói như người vô hồn.

- Mình không để cho cậu đi đâu. Nếu đi thì mình sẽ đi.

Thiên Bình đến siết chặt tay Giải và nói một cách chắc nịch làm Kim Ngư trở mắt ra:

- WHAT! Thiên Bình à! Cậu không được đi. Hay là mình đi thay Cự Giải cho.

- Thui mệt quá. Không ai phải đi nộp mạng hết. Mình sẽ đi.- Xử Nữ khẳng định.

- Không được. Cậu là con gái không đi được. Để mình đi.- Nhân Mã nói.

- Mình có một số phát minh có thể giúp ích ình trong việc giải cứu Song Ngư nên hãy để mình đi...

Bảo Bình chưa kịp nói xong thì Song Tử liền giãy nảy lên.

- Tớ phản đối. Con gái không được đi.

- Cậu nói cái gì?- Phía con gái đồng thanh.

Bất chợt, Ma Kết đứng dậy và bước đi thì bị Thiên Yết kéo lại.

- Đây Ma Kết. Cậu định đi đâu vậy?

- Bỏ mình ra. Mình phải đi cứu Song Ngư...

- Ma Kết à. Bình tĩnh lại đi. Để ngày mai rồi tính. Nha!- Xử Nữ nói.

- CẬU NÓI MÌNH BÌNH TĨNH TRONG KHI SONG NGƯ ĐANG GẶP NGUY HIỂM SAO?

Ma Kết gầm lên. Cậu xông thẳng ra cửa nhưng bị đám con trai giữ lại.

- Xử Nữ nói đúng đó. Chúng ta phải thật bình tĩnh thì mới giải quyết được mọi chuyện.- Nhân Mã lên tiếng.
- Thôi được rồi. Giờ mấy cậu tính sao đây, hả?- Ma Kết đã bình tĩnh lại và hỏi mọi người.
- Chúng ta đi ngủ trước đã để lấy sức đi cứu Song Ngư nữa.- Kim Ngưu vừa nói vừa ngáp dài.

Mọi người liền đi ngủ. Trong đêm khuya tĩnh mịch, một bóng người đang nằm bồng bật dậy. Lê bước chân nhẹ nhàng bước ra ngoài. Dưới ánh sáng mờ nhạt của những bóng đèn đường, cái bóng đó chính là một cô gái xinh đẹp mặc một bộ váy hồng nhạt với mái tóc nâu đỏ. Trên tay cô cầm một tờ giấy chỉ đường đến một nơi nào đó... Tưởng chừng chỉ có mình cô đi ra ngoài vào giờ này nhưng đằng sau cô gái ấy là một bóng người khác mặc vest. Đôi mắt xám dõi theo từng bước đi của cô gái... một cách lặng lẽ...

- “Mục tiêu đang đến”
- “Tốt lắm. chuẩn bị đi. Kế hoạch trả thù của ta... sắp thành công rồi. Hahaha...”

8. Chap 8: Giải Cứu(p2)

- “Cuối cùng...cũng đến được đây”

Cô gái dừng chân lại sau một quãng đường dài băng qua bia rừng. Cô lấy tay lau những giọt mồ hôi lăn dài trên khuôn mặt xinh đẹp. Ánh mắt cô vừa ánh lên niềm vui vừa chứa một chút sợ hãi. Trước mặt cô là một ngôi nhà xập xệ làm bằng gỗ thô. Cô nhẹ nhàng bước tới và khê gõ cửa.

- Người đến rồi sao?

Trong căn nhà đó bỗng có tiếng vọng ra...tiếng của một người đàn ông.Tay chân cô bắt đầu run lên. Cô khẽ đáp lại:

- Phải. Tôi đã tới. Hãy thả Song Ngư ra.
- Được thôi...

Cánh cửa khê mở. Hai tên con trai đi ra mang theo một cô gái đang bị trói chặt. Ánh mắt cô nhìn về phía người đã đến cứu cô.

- Cự Giải...

Song Ngư khê cất tiếng gọi. Cô nhìn lên Cự Giải bằng ánh mắt đau buồn khôn xiết.

- Hãy thả Song Ngư ra.- Cự Giải nói một cách chắc nịch.
- Đừng nóng chứ cô em. Đai ca à! Giờ ta tính sao đây?- Một tên trong số bọn chúng lên tiếng.
- Thả Song Ngư ra và trói Cự Giải lại cho tao. Nhớ để ý xem có ai xung quanh đây không?...

Một tiếng nói vọng ra từ trong căn nhà. Lập tức, một tên lo cời trói cho Song Ngư, tên kia thì trói Cự Giải lại.

- Được rồi. Bây giờ cô đã được tự do. Đi hay không thì tùy...

Tên cời trói cho Song Ngư lên tiếng. Bất chợt, Ngư Ngư vùng dậy và chạy đến chỗ Cự Giải đang ngồi và nói trong nước mắt:

- Giải à! Tại sao cậu lại...Huhuhu
- Tại vì cậu là bạn thân của tớ. Tớ không thể bỏ mặc cậu được. Với lại người chúng muốn bắt là tớ chứ không phải cậu. Mau lên, cậu đi đi...

Cự Giải an ủi Song Ngư nhưng ngay cả cô cũng bật khóc. Cô cố gắng đẩy Song Ngư đi nhưng Ngư thì cứ bám chặt lấy cô.

- Song Ngư à! Cậu đi nhanh lên. Đừng để công sức của mình...hức...bị...

Cự Giải nói, thỉnh thoảng lại nắc lên khe khẽ. Cô đã cố kìm nén cảm xúc. Song Ngự dường như đã hiểu ý của Cự Giải liền miễn cưỡng đứng dậy. Trước khi đi, cô chạy đến ôm chầm Giải một lần nữa rồi mới bước đi, lâu lâu cô lại ngoảnh mặt lại nhìn Cự Giải. Đợi cho Song Ngự đã đi xa, hai tên kia mới đưa cô vào nhà. Trong đó có một chàng trai đang đứng nhìn về phía cửa sổ. Khi thấy cô đã được dẫn vào. Hắn chậm rãi quay mặt lại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười và khẽ hỏi:

- Chúng ta...quen nhau chứ?

Vừa nghe thấy giọng nói đó. Cự Giải liền mở to đôi mắt đen trong trẻo ra nhìn thẳng vào người đang đứng trước mặt cô như không tin được vào những gì mình đã thấy. Khuôn miệng cô lắp bắp:

- C...Cậu chính...l...là...K...Ka...Karazaki(có ai nhớ cái tên này hok ^^)...

—o0o—o0o—o0o—

Về phần Song Ngự, cô đang chạy thục mạng về căn phòng tiệc đó. Nước mắt cứ chảy dài trên má..."Cự Giải...cậu nhất định phải chờ mình...nhất định...". Sau một quãng đường xa xôi, cuối cùng Ngự đã đến căn phòng này. Cô lê từng bước chân mệt nhọc đến vừa gõ cửa vừa cất giọng thều thào gọi:

- Mở cửa đi...Xử Nữ...Ma Kết...Mọi người à...

Bên trong căn phòng mọi người đáng lẽ vẫn đang say ngủ nhưng bị tiếng gõ cửa của Song Ngự nên đành thức dậy(trừ KN vẫn đang ngáy khò khò ^^).

- Ai vậy trời. Tự nhiên lại gọi cửa giờ này? Haizzz

Bảo Bình vừa dụi mắt vừa nói một cách mệt mỏi. Đôi mắt lơ đãng của cô quay sang Song Tử thì thấy anh đang...nắm tay cô.

- YAHHH...Song Tử, cậu làm gì thế?

Bảo Bình hốt hoảng rồi vội rút tay ra khiến Song Tử bối rối giải thích:

- K...Khong phải như cậu nghĩ đâu Bảo Bình. M...mình thấy cậu sợ nên...

- Haizzz. Cậu làm như mình là con nít không bằng.- Bảo Bình bĩu môi.

- Nay! Các cậu có thấy tiếng nói này quen lắm không?

Xử Nữ- với ánh mắt đầy nghi ngờ quay sang hỏi Ma Kết.

- Không lẽ...SONG NGỰ...

Vừa nói, Ma Kết vội vã chạy ra mở cửa. Đôi mắt đen mở to hết cỡ khi thấy trước mặt mình là...

- Song Ngự...

Nói xong, anh liền ôm chặt lấy Song Ngự(WHAT!Gan dzữ). Còn Ngự Ngự vì quá vui mừng khi gặp lại mọi người nên cũng chẳng phản ứng gì.

- Trời ạ! Hết Bảo Bình và Song Tử thì lại đến Ma Kết và Song Ngự đóng phim tình cảm. Đúng là hết nói.

Xử Nữ nhăn nhó nói còn Sư Tử thì đứng...nhận xét:

- Cái tên này ôm không đúng cách gì hết? Mình làm còn đẹp hơn nhiều.(Pó tay cái tên này!)

Trong khi đó, Nhân Mã và Bạch Dương vừa đỏ mặt vừa lấy tay che mắt lại(Haizzz). Bất ngờ, Thiên Bình lên tiếng:

- Hai người định dính vào nhau đến bao giờ đây hả?(Câu này nghe quen quen)

Lập tức, Ma Kết liền buông Song ngự ra và đỏ mặt.

- X...xin lỗi...m...mình...

- Không sao đâu mà!- Song Ngự mỉm cười.

- À đúng rồi. Cậu về chắc Cự Giải mừng lắm. Cự Giải à...- Thiên Bình nói.

- Chết. Mình quên mất Cự Giải rồi. Mọi người à, thực ra...

Song Ngư mất khoảng vài phút để kể lại câu chuyện ọi người nghe. Lập tức, Bạch Dương nổi giận và hét lên:

- AAAAA...tức quá đi. Hắn dám làm thế với cậu và Cự Giải sao? Phen này chúng sẽ toi đời. Đúng không Thiên Yết...Thiên Yết. Cậu đâu rồi?

Ngay sau câu nói của Bạch Dương, cả đám liền đổ xô đi tìm Thiên Yết nhưng không thấy.

- Vậy là rõ rồi. Cái tên này...đúng là...- Nhân Mã thở dài.

- Chúng ta mau đi cứu Giải thôi không thì cái tên Yết đó lại...- Song Tử tiếp lời rồi đánh thức Kim Ngưu dậy.

- Được rồi. Mình và Sư Tử, Nhân Mã, Song Tử và Kim Ngưu sẽ đi. Các cậu ở lại nghe?- Ma Kết nói.

- Không được. Cự Giải đã hi sinh bản thân để cứu mình. Mình phải đi cứu cậu ấy.- Song Ngư phản đối.

- Các cậu là con gái thì làm được gì chứ?- Nhân Mã nhăn nhó hỏi.

- Ai bảo con gái không làm được gì. Mình mà không đi...lỡ may...cậu...có chuyện gì thì sao?

Xử Nữ vừa nói vừa đỏ mặt. Chính cô cũng không hiểu vì sao mình lại làm như vậy. Còn Nhân Mã thì đứng đơ ra một hồi nhìn Xử Nữ. Trông cô bây giờ thật đáng yêu biết dường nào khác hẳn với Xử nghiêm khắc thường ngày.

- Thôi thôi. Giờ thì đến lượt mấy người. Thiệt là...

Thiên Bình bấu môi và liếc qua Kim Ngưu làm anh chàng bỗng đổi giọng ngọt ngào:

- Thôi được rồi. Các cậu có thể đi. Ngay cả cậu nữa, cô bé dễ thương.

- Trời ơi mấy người đi cứu Cự Giải hay là đứng đây thể hiện tình cảm đấy hả?- Bảo Bình lên tiếng làm cả đám mới sực nhớ(pó tay) liền chạy thật nhanh theo Song Ngư về phía cánh rừng...

—oOo—oOo—oOo—

- Karazaki...

- Phải. Thật vinh hạnh vì được tiểu thư Cự Giải nhớ tên.

- Nhưng...tại sao cậu lại làm việc này?

Cự Giải khẽ hỏi còn hắn thì nở một nụ cười khinh bỉ.

- Tại sao ư? Vì cái tên Thiên Yết khốn kiếp đó. Hắn nghĩ mình là ai chứ? Mình phải trả thù...

- Chỉ vì chuyện đó thôi sao? Tôi thật không ngờ.- Cự Giải nói, ánh mắt giận dữ.

- Thôi nào cưng. Mình sẽ không làm gì cậu đâu...nếu như cưng ngoan ngoãn nghe lời...

Vừa nói hắn vừa tiến đến sát Cự Giải. Cô sợ hãi lùi lại đằng sau nhưng hắn lại càng đến gần hơn nữa. Karazaki ép sát Cua vào tường. Bàn tay hắn bắt đầu vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp và mái tóc nâu đỏ mượt mà của cô. Cự Giải cố chống cự nhưng không được. Tay chân cô đang bị trói chặt. Và giờ cô chỉ biết nhắm mắt thật chặt cho số phận an bài. Miệng cô khẽ gọi tên một người...(đó bix đó là ai? ^^). Bất chợt, cánh cửa gỗ mở sầm ra, một chàng tra với ánh mặt đầy sát khí nhìn thẳng vào Karazaki và hét lên dữ dội:

- Thăng khôn. Mày...

Nói rồi, anh lao tới túm cổ áo của hắn lên và tặng cho hắn mấy cú đá. Ngay lúc đó, một tên đệ của Karazaki đứng ngay sau Cự Giải...trên tay hắn là một cây gậy bằng gỗ. Tên đó giơ cây lên và chuẩn bị giáng xuống...

- “Rắc...”

Cây gậy gãy làm đôi...Thiên Yết ngã gục xuống sàn. Tiếp đó là tiếng cười man rợ của Karazaki. Cự Giải hốt hoảng lê đến chỗ Thiên Yết và lay anh dậy:

- Thiên Yết à! Cậu không sao chứ...Yết à...THIÊN YẾT...

Tiếng hét của Cự Giải vang lên...trời bắt đầu mưa...một cơn mưa buồn...

9. 9

P/s: Chap này dở lắm nên đừng ném đá mình nha!

- “Thiên...Yết...”

Sau một hồi gào hét đã đời, Cự Giải mệt mỏi gục xuống cạnh Thiên Yết. Nước mắt tuôn dài trên khuôn mặt xinh đẹp như chưa bao giờ dừng lại. Cô ngược mắt lên nhìn tên khốn khiếp đó...ánh mắt chứa đầy sự hận thù và căm ghét...thật đáng ghê tởm...hắn...vì hắn mà cô và tất cả mọi người phải khổ sở. Đã vậy, hắn không hề tỏ ra hối hận mà còn đắc chí cười.

- Hahaha. Không ngờ đại ca Thiên Yết lại đại bại trong tay ta. Cự Giải à, Thiên Yết không còn đủ sức để bảo vệ cho cô nữa đâu. Nếu ngoan ngoãn nghe lời thì cô sẽ được an toàn, còn không thì...số phận của cô cũng giống như hắn.

Vừa nói, Karazaki vừa chỉ vào Thiên Yết đang nắm bắt tỉnh trên sàn nhà. Cự Giải cúi mặt xuống và hằn giọng lại:

- Anh nghĩ tôi sẽ dễ dàng khuất phục sao? Anh nhầm to rồi. Có chết tôi cũng không nghe lời anh đâu. Nếu mà tôi không bị trời như thế này thì...anh sẽ không yên với tôi đâu...

- Oh, thế à, cô gái bé nhỏ. Cô thì làm gì được tôi chứ.

Karazaki nói bằng giọng khinh thường làm Cự Giải tức giận trong im lặng. Bất chợt, hắn tiến đến gần Giải và nói:

- Lúc cô tức giận trông đáng yêu lắm đó...

- Anh...anh mà dám làm gì thì tôi sẽ cho anh biết tay.

- Vì sao? Tôi có gì không tốt bằng tên Thiên Yết chứ?- Hắn nói, giọng trở nên trầm xuống.

- Cho dù anh có cố gắng cách mấy thì cũng không bằng Thiên Yết đâu...

Cự Giải trả lời chắc nịch làm tên Karazaki nổi trận lôi đình. Hắn nói với hai tên đệ tử:

- Xong rồi. Tụi mày xử lí nó luôn đi.

Hắn chỉ tay vào Cự Giải thì lập tức hai tên kia, trên tay cầm hai cây sắt tiến đến gần cô. Ngay lúc đó, cánh cửa của căn nhà gỗ bị đá tung ra. Bạch Dương xông vào và khi thấy cảnh tượng đó liền hét lên tức giận:

- YAHHH. Cái tên này dám đánh Thiên Yết mà lại còn bắt nạt Cự Giải yếu đuối nữa...ta sẽ cho người biết ta...YAHHHHHHHHHH...

Nói rồi, Bạch Dương chạy đến tặng cho tên Karazaki mấy đòn Karate làm hắn ngã ục xuống sàn. Ngay lập tức, 5 sao nam của chúng ta cũng bay vào xử lí hai tên nhãi nhép kia. Trong khi đó, Thiên Bình, Xử Nữ, Bảo Bình chạy đến cởi trói cho Cự Giải, Song Ngư thì dìu Thiên Yết ra ngoài. Chỉ trong vòng mấy phút, các sao nam+Bạch Dương đã xử lí hết mấy cái tên khốn nạn đó.

- Mấy cái tên này chỉ giỏi đánh lén chứ chẳng có tài cán gì. Đánh chẳng đả tay tí nào.

Sư Tử ngẩng cao đầu và lên giọng nói làm cho cả đám thở dài ngao ngán vì cái tính tự kiêu của cậu ta lại tái phát.

- Đúng là Sư Tử, cậu...

Song Tử chưa kịp nói hết câu thì Karazaki từ dưới sàn đứng dậy sau lưng cậu, trên tay cầm một cây gậy, Bảo Bình liền hét lên:

- Song Tử à! Cẩn thận sau lưng cậu kìa.

Vừa nghe thấy tiếng Bảo Bình, Song Tử liền né người qua bên phải nên cây gậy chỉ đánh chúng vào tay cậu. Ma Kết liền lao tới đá cho hắn một cái rồi khinh khỉnh nói:

- Đúng là đồ hèn hạ...

Ngay lập tức, các sao nam(trừ Song Tử đang bị thương ở cánh tay) lôi ba tên đó đến đồn cảnh sát. Các sao còn lại thì trấn an Cự Giải và đưa Thiên Yết và Song Tử đến bệnh viện. Mọi chuyện cuối cùng cũng kết thúc...

—o0o—o0o—o0o—

Tại bệnh viện, 10 sao đang đứng đợi bác sĩ ngoài phòng bệnh. Một người đàn ông mặc áo trắng đi ra. Cả đám nhao nhao bu vô. Thiên Bình lo lắng hỏi:

- Thưa bác sĩ. Hai người bạn của chúng cháu có làm sao không ạ?

- Bệnh nhân Song Tử bị thương nhẹ ở cánh tay trái nên có thể xuất viện trong ngày hôm nay...

Vừa nghe xong câu nói của vị bác sĩ, cả đám reo lên vui mừng. Bảo Bình liền hỏi bác sĩ:

- Chúng cháu có thể vào thăm bạn Song Tử được không ạ?

- Được chứ. Các cháu cứ vô tự nhiên. Nhưng riêng cậu Thiên Yết bị chấn thương ở bắp vai hơi nặng nên phải vài tuần nữa mới được xuất viện. Các cháu chỉ được hai người vào thăm cậu ấy thôi.- bác sĩ mỉm cười nói.

Lập tức, Song Ngư rủ Cự Giải vào thăm Thiên Yết, các sao còn lại thì vào phòng bệnh của Song Tử.

Tại phòng bệnh của Song Tử:

- SONG TỬ.- Bạch Dương la lên.

- Trời ạ người ta là bệnh nhân mà không để cho tui nghỉ ngơi là sao. Còn Bạch Dương nữa, chưa thấy mặt mũi đâu mà đã nghe thấy tiếng rồi- Song Tử châm chọc.

- Song Tử à! Mau khỏe lại đi rồi còn đi chơi với mình nữa.

Nhân Mã nhanh nhẩu nhay vào còn Xử Nữ thì liếc Mã Mã một cái làm anh chàng lạnh gáy.

- Đi chơi cái gì? Cậu đừng quên đồng bài tập kia nhá!

- Thôi mà Xử, cho Mã nghỉ ngơi tí đi chứ, không khéo cậu ấy lại bệnh thì sợ Xử đau lòng.- Thiên Bình chọc Xử Nữ làm cô nàng đỏ mặt cãi lại còn Nhân Mã thì nhe răng cười(pó tay toàn tập!).

- Nay còn cậu thì sao chứ hả cô bé dễ thương, phải không Ngư?

Xử vừa nói vừa quay qua nhìn Ngư bằng ánh mắt...không biết tả như thế nào còn anh chàng thì ấp úng không biết nói gì. Lập tức, Ma Kết can ngăn:

- Thôi đi mọi người. Mấy bạn đi thăm bệnh hay là đi “tán” nhau vậy?

- Đúng rồi đó. Song Tử à! Cậu thấy thế nào?- Bảo Bình gật đầu đồng ý với Ma Kết rồi quay sang hỏi han Song Tử.

- Uhm. Mình khỏe rồi. Cuối cùng chỉ có cậu quan tâm tới mình thôi, Bảo Bình à!

Song Tử đáp lại bằng cái giọng ngọt ngào hết sức làm Sư Tử sồn gai ốc:

- Trời ơi. Đêm qua hai người đóng phim tình cảm chưa đủ hả? Từ nay mình xin hứa không bao giờ xem phim HQ nữa, ngán đến tận cổ.

Sau câu nói đó của Sư Tử là một tràng cười của các thành viên còn lại. Riêng Bảo Bình thì đỏ mặt không nói gì. Chưa bao giờ cô có cái cảm giác này...nhưng rồi Bảo Bình cố quên nó đi và lại hòa mình vào những câu chuyện. Căn phòng trở nên rất rộn ràng...

Tại phòng bệnh của Thiên Yết:

Hai cô nàng Song Ngư và Cự Giải lên bên bước vào. Đầu tiên là lời chào hỏi của Ngư Ngư:

- Yết à! Cậu không sao chứ?
- Ủ- Anh chàng chỉ đáp cụt lủn.
- Vậy cậu có cần ăn gì không để mình đi mua cho- Song Ngư tiếp tục hỏi.
- Không. Cám ơn cậu.

Thiên Yết lạnh lùng đáp lại làm Song Ngư hơi buồn nhưng vẫn cố gắng mỉm cười. Căn phòng im lặng khác hẳn với phòng của Song Tử. Sau khi nói mấy câu thì Song Ngư xin phép đi ra ngoài chỉ còn lại Giải và Yết.

- C...cậu...khỏe hơn...chưa...- Cự Giải ập ứng hỏi.
- Ukm. Mình đỡ nhiều rồi. cảm ơn cậu.- Thiên Yết đáp lại bằng giọng nhẹ nhàng hơn.
- Cám ơn cậu vì chuyện hôm đó...
- Không có gì...

Cự Giải tự nhiên cảm thấy căn phòng bỗng trở nên ngọt ngào đối với cô. Cô nghe thấy nghe thấy rõ từng nhịp đập của trái tim. Bất chợt, Cự Giải đứng lên và nói với Yết:

- À! Mình đi tìm Ngư nha. Cậu ấy đi lâu quá rồi...

Cự Giải tính chạy đi nhưng đột nhiên một bàn tay to khỏe kéo cô lại và siết chặt cô vào lòng...siết chặt...nhưng không làm đau...

- Yết à...bỏ mình ra đi...Song Ngư quay lại bây giờ...bỏ mình ra...

Cự Giải vừa nói vừa cố thoát ra khỏi vòng tay đó nhưng nó càng ôm chặt lấy cô hơn. Bất ngờ, Thiên Yết khẽ nói vào tai của cô:

- Giải à...mình...

Một tiếng “xoảng” vang lên...Song Ngư...đã chứng kiến hết mọi chuyện...Cự Giải vội vã đứng dậy, cô rất bối rối không biết giải thích thế nào...Bất ngờ, Song Ngư chạy vụt đi làm cự giải cũng chạy theo nhưng bị Thiên Yết giữ lại.

- Cậu đi theo không có ích gì đâu. Hãy để cậu ấy một mình.
- Không được. Song Ngư hiện giờ đang rất hoảng loạn. Nhờ may cậu ấy...
- Cứ để cậu ấy một mình cho bình tâm lại rồi cậu giải thích sau cũng được mà.

Lời nói của Thiên Yết làm Cự Giải đứng lặng người nhìn theo bóng Song Ngư đi khuất sao những dãy phòng...

10. 10

- “Ánh mắt đó...cậu ấy nhìn cô ấy bằng ánh mắt đó sao...họ thật đẹp đôi...chẳng lẽ mình lại nhẫn tâm chia cắt cuộc tình đó sao...tĩnh lại đi Song Ngư...anh ấy không thuộc về mày đâu...tại sao cứ phải níu kéo làm gì...”

Những suy nghĩ đó cứ chạy luẩn quẩn trong đầu Song Ngư. Cô đang chạy...chạy thật xa...cô cố không thốt ra tiếng khóc nhưng không được...hai hàng nước mắt cứ lăn dài trên khuôn mặt xinh đẹp...Bỗng cô chạy ngang qua phòng bệnh của Song Tử...

- Song Ngư kìa. Cậu ấy làm gì mà chạy như ma đuổi thế nhỉ?

Bảo Bình chỉ tay về phía Song Ngư và hỏi làm những tiếng nói chuyện, đùa giỡn trong phòng ngưng lại và thay vào đó là những thắc mắc.

- Đúng rồi. Không biết Song Ngư có chuyện gì không nữa?

Thiên Bình lo lắng sau khi nghe câu nói của Bảo Bình. Riêng Song Tử, Nhân Mã và Kim Ngưu thì chụm đầu lại và xì xào bàn luận chuyện gì đó. Còn Sư Tử thì lấy tay chống cằm ra vẻ suy luận:

- Có thể là cậu ấy đang vội đi đâu chẳng?

- Haizzz! Có người bày đặt suy luận lung tung rồi.

Bạch Dương lên giọng nói xiên nói xỏ...ai đó làm Sư Tử nổi điên(haizzz!).

- Này! Cô...cô quá đáng lắm rồi đó.

- Tui nói lung tung trúng ai thì trúng ak.

- Thôi đi hai người. Song Ngư...không phải là bận việc gì đó như Sư nghĩ đâu...

Xử Nữ khẳng định chắc nịch...ánh mắt cô đã nhìn thấy gì đó trên khoeo mắt Ngư Nhi...nước(đúng là không gì có thể qua mắt Xử Nữ ^^)...rồi cô quay sang liếc Ma Kết một cái.

- Sao cậu còn đứng ở đây. Người ta đang rất cần một bờ vai đó. Đi đi.

- Nhưng...

- Không nhưng gì hết. Chẳng lẽ cậu muốn Song Ngư đau khổ một mình sao?

Thiên Bình ngắt lời Ma Kết khi thấy anh chàng vẫn còn do dự. Đôi mắt đen huyền tỏ vẻ khó chịu của cô nàng làm Ma Kết mỉm cười và chạy đi tìm Song Ngư. Nhưng vừa mới bước ra khỏi cửa thì bị Xử Nữ kéo lại.

- Nè!

- Sao cậu lại đưa mấy thứ này ình?

Ma Kết thắc mắc khi thấy Xử Nữ đưa ình một chiếc ô và bịch khăn giấy. Cô nàng chỉ khẽ mỉm cười và nói:

- Trời sắp mưa rồi. Hai thứ này rất cần cho Ngư Nhi trong lúc này. Cố lên nhé!

- Ukm. Cám ơn cậu.

Ma Kết đáp lại bằng một nụ cười nhẹ rồi lập tức chạy đi ngay. Nhân Mã đứng đó và thấy hết những hành động của Xử và Kết. Anh tiến lại gần Xử Nữ và hần giọng:

- Cậu...

- Nhân Mã? Sao cậu lại ra đây?

Xử Nữ tỏ vẻ hơi ngạc nhiên khi thấy Nhân Mã đã đứng sau lưng mình.

- Cậu với tên đó có vẻ hiểu nhau quá nhỉ? Chỉ cần một nụ cười thôi sao?

- Nhân Mã à! Cậu sao thế?- Xử Nữ hỏi lại.

- Trả lời mình đi. Cậu và Ma Kết có quan hệ như thế nào?

Câu hỏi của Nhân Mã làm Xử Nữ bực mình, cô nói:

- Mình và Kết chỉ là bạn bè thôi mà.

- Thế tại sao cậu lại quan tâm đến Ma Kết như vậy?

Nhân Mã lại hỏi, đôi mắt bồ câu man mác buồn. Xử Nữ nhìn vào ánh mắt đó...chưa bao giờ cô thấy anh trở nên tức giận như vậy...Nhân Mã thường ngày luôn luôn vui vẻ và vô tư...còn bây giờ...Xử Nữ bồng hả giọng và nói với Nhân Mã bằng ánh mắt dịu dàng:

- Mã à. Ma Kết có nỗi khổ riêng. Mình hiểu nỗi khổ của cậu ấy nên...

- Nên cậu dành tình cảm cho hắn chứ gì?

Nhân Mã liền cắt lời Xử Nữ làm cô nàng bối rối.

- Cậu nói cái gì vậy chứ. Mình không hề có tình cảm với cậu ấy. Chúng mình chỉ là bạn thôi mà.
- Chúng mình à?- Nhân Mã nói một cách nghi ngờ.
- Tại sao cậu lại như vậy chứ? Mình thích ai, yêu ai thì liên quan gì đến cậu?

Xử Nữ bây giờ đã thực sự tức giận. Cô không hiểu nổi Nhân Mã nữa...Còn Mã Mã thì cúi thấp mặt xuống và im lặng hồi lâu. Bất chợt, anh nắm chặt hai tay của Xử Nữ và ép cô vào tường, khuôn mặt anh bỗng trở nên vô cảm nhưng trái tim thì đang đập mạnh...Chứng kiến toàn bộ hành động kì quặc của Nhân Mã, Xử Nữ cảm thấy rất bối rối và rơi vào thế bị động. Cô đỏ mặt và cố vùng vẫy nhưng Nhân Mã lại càng giữ chặt và...gương mặt đẹp thiên thần của anh đang tiến lại gần đôi môi đỏ hồng mềm mại của cô. Quá hốt hoảng và bối rối, Xử Nữ liền đẩy mạnh Nhân Mã ra và...tát cho anh một cái(tội Mã quá!).

- Thì ra...là vậy? Mình đã có câu trả lời rồi...

Nhân Mã quay lưng lại và chậm rãi bước đi để lại Xử Nữ mở to đôi mắt nâu vàng lấp lánh. Đầu óc cô trở nên hỗn loạn và hối hận?

- Cậu thật là...

Bất ngờ, Kim Ngưu từ đâu bước ra và liếc Xử Nữ một cái rồi bước đi theo Nhân Mã. Thiên Bình cũng đi ra nhìn Xử Nữ bằng ánh mắt nuối tiếc rồi cũng chạy theo Ngưu Ngưu. Xử Nữ cảm thấy khó chịu về những hành động của mọi người. Tại sao vậy?

- Xử Nữ à! Cậu đừng buồn nữa. Nhân Mã chắc sẽ ổn thôi mà. Vô phòng đi. Bạch Dương đang đợi cậu đấy. Bảo Bình khê lên tiếng rồi đưa Xử Nữ vào phòng.

Trong khi đó:

- “Cậu cũng đến sao”
- “Ukm”
- “Tốt quá rồi. Cô ấy đang ở đằng kia kìa”
- “Chúng ta nên để cô ấy một mình...chỉ một lúc thôi...”

Trên con đường ngoài phố, một cô gái xinh đẹp đang rảo bước...trong mưa...mặc cho quần áo và đầu tóc ướt sũng. Những giọt nước chảy dài trên khuôn mặt thiên thần...nước mưa...hay...nước mắt...Bỗng nhiên, một chàng trai với mái tóc và đôi mắt đen óng tiến đến gần cô. Một tay cầm một cây dù che cho cô gái, còn tay kia đang lau khô những giọt nước trên mặt cô. Rồi...cô khê ngược đôi mắt đỏ hoe của mình lên nhìn anh.

- Ma Kết...
- Phải. Mình đây.- Chàng trai khê đáp.
- Sao cậu lại...

Cô gái chưa kịp nói hết thì chàng trai liền ngắt lời.

- Mình biết mà. Song Ngư à, nếu cậu muốn khóc thì cứ khóc đi chứ đừng tự làm khổ mình như vậy nữa.

Nói rồi, Song Ngư gục đầu và lòng Ma Kết mà khóc một cách ngon lành còn anh thì ôm chặt lấy Song Ngư...anh cũng muốn khóc...Sau một lúc như thế, Song Ngư mỉm cười và nói với Kết:

- Cám ơn cậu, mình thấy khá hơn rồi.
- Vậy sao? Vậy thì mình muốn cậu gặp một người...

Ma Kết liền đứng tránh sang một bên. Đằng sau anh là...Cự Giải...cô cũng đang khóc...Vừa trông thấy Song Ngư, cô liền chạy đến ôm chặt Ngư vào lòng và vừa khóc vừa nói:

- Xin lỗi cậu...Song Ngư...xin lỗi cậu...rất nhiều...
- Không sao đâu mà Cự Giải. Mình hiểu chứ. Mình biết chắc là cậu ấy đã thích cậu...

Song Ngư đang nói thì Cự Giải liền ngắt lời:

- Không. Song Ngư à, nghe mình nói này. Mình không hề thích Thiên Yết. Mình nói thật đấy. Tội mình chỉ là bạn bè thôi.

- Cậu nói...thật sao?- Song Ngư trợn mắt ngạc nhiên.

- Tất nhiên là thật rồi. Mình...không...thích Thiên Yết.

Cự Giải nói, trong tim chợt nhói đau...lẽ nào...cô đang dối lòng.

- Ôi Cự Giải. Cậu đúng là bạn tốt nhất của mình.- Song Ngư xúc động ôm chặt Cự Giải.

- Vậy chúng mình vẫn là BFFAE chứ?

- Tất nhiên rồi. – Song Ngư mỉm cười đầy hạnh phúc.

- BEST FRIEND FOREVER AND EVER.- cả 2 đồng thanh.

Dưới cơn mưa lạnh buốt, một tình bạn đã được hàn gắn nhưng đồng thời cũng có một trái tim đang tan vỡ...

11. 11

P/s:Chap này hok hay đâu nên đừng ném đá mình nha!

- “Cậu ngốc lắm...Xử Nữ à...cậu ngốc lắm...”

Trong căn phòng, một cô gái vô cùng xinh đẹp với mái tóc vàng óng mượt mà xoa dài ngang lưng đang ngồi trên chiếc ghế sofa. Trông cô thật trẻ trung và quyến rũ trong bộ váy hồng nhạt xếp tầng...nhưng...đôi mắt nâu vàng lấp lánh của cô có chút buồn, hàng mi cong khê nhắm lại...

- Mình đã làm gì sai sao?

Xử Nữ khê hỏi và thở dài. Bạch Dương thì đến chỗ Xử Nữ và ngồi xuống cạnh cô. Bạch Dương nhẹ nhàng an ủi Xử:

- Cậu đừng buồn nữa mà. Cậu không làm gì sai hết. Nếu là mình thì mình cũng cho hấn một trận luôn. Cười lên đi mà, cậu cười đẹp lắm đó.

Sau câu nói ấy, Xử Nữ cảm thấy đỡ hơn. Đôi môi đỏ hồng khê nhếch lên một nụ cười ọi người yên lòng rồi cô lại tiếp tục thở dài. Bất chợt, Song Tử đang nằm ở giường bệnh cũng lên tiếng:

- Nhưng mình thấy Xử cũng hơi quá đáng đó bởi vì Nhân Mã đã...

Song Tử đang nói thì liền bị Bảo Bình bịt miệng lại và khê nói nhỏ vào tai anh:

- Song Tử, cậu không nhớ tội mình đã hứa với Mã Mã những gì sao?

- Nè! Hai người thì thầm to nhỏ gì đó. Nhìn hai người đáng nghi lắm đó.

Sư Tử đưa đôi mắt cam ngạo ngễ liếc nhìn 2Tử và Bảo Bảo làm hai người ấp úng không biết nói gì. Nếu mà tiết lộ bí mật này cho cái tên Sư Tử hay cô nàng Bạch Dương thì toi đời. Đột nhiên, Song Tử nói:

- À! Chẳng giấu gì mấy bạn là mình và Bảo Bình đang...hẹn hò...

- WHAT!

Câu nói của Song Tử làm cả đám trở mắt ra(ngay cả Bảo Bình). Cô nàng Bảo Bảo xinh xắn lườm Song Tử một cái.

- Nè. Ai thêm làm bạn gái bạn cậu chứ.

- Suyt.

Song Tử liền kéo Bảo Bình ra chỗ khác rồi giải thích:

- Tụi mình phải hi sinh một tí nếu không thì mọi chuyện đổ vỡ hết đó.

- Nhưng mà...

Bảo Bình do dự làm Song Tử bật cười, anh nói:

- Chỉ tạm thời thôi mà. Khi nào mọi việc xong xuôi thì tụi mình sẽ lại là bạn bè, được không?

- Uhm...- Bảo Bình ái ngại đáp.

- WOW! Hai cậu dám giấu bọn mình nha. Thế mà là bạn tốt à!

Bạch Dương nhăn mặt nói còn Song Tử thì cười trừ.

- Hahaha. Thì bây giờ tụi mình nói ra rồi mà.

Bất chợt, cánh cửa căn phòng bật mở, Kim Ngưu và Thiên Bình bước vào và nháy mắt với Song Tử và Bảo Bình. Theo sau họ là Nhân Mã...

- Mấy cậu này! Tụi mình đi ra cho hai người họ nói chuyện đi. Song Tử à. Cậu chịu khó một tí nhá.

Thiên Bình nói rồi cả đám bỏ ra ngoài hết để lại Xử Nữ đang rất lúng túng.

- Cậu...không sao chứ?

Xử Nữ khẽ hỏi còn Nhân Mã thì không thèm quay lại.

- Cậu hỏi mình không sao sau khi đã tát mình à?

- Nhân Mã à! Mình...xin lỗi...

- Mình không cần cậu xin lỗi cũng không cần cậu quan tâm nữa. Người mà cậu nên lo lắng nhất lúc này là Ma Kết mới phải.

Nhân Mã nói, ánh mắt lạnh như băng chẳng kém gì Thiên Yết. Còn Xử Nữ thì cảm thấy tim mình như có ai đang cắt ra thành từng mảnh. Cô thều thào nói:

- Đến bao giờ cậu mới chịu tin mình đây. Mình đã nói là Ma Kết với mình chỉ là bạn thôi mà.

Nói rồi, Xử Nữ bỗng bật khóc...như chưa bao giờ được khóc...hai hàng nước mắt cứ tuôn dài trên gương mặt kiêu diễm của cô...

- Cậu có biết là mình lo cho cậu lắm không hả?- Xử Nữ nói trong nước mắt.

- Xử Nữ à...

Giọng nói của Nhân Mã vang lên dịu dàng hơn lúc trước. Anh cảm thấy mình thật có lỗi. Xử Nữ mà anh quen biết trước đây là một cô gái nghiêm khắc và kiêu sa, cô ấy không bao giờ biểu lộ cảm xúc ra bên ngoài. Nhưng bây giờ...cô đang khóc...Lập tức, Nhân Mã đến bên Xử Nữ và nhẹ nhàng ôm lấy thân hình mảnh mai của cô rồi khẽ thì thầm vào tai cô:

- Mình xin lỗi cậu, xin lỗi vì đã làm cho cậu phải khóc chỉ vì mình...mình...

- YÊU XỬ CHỨ GÌ? HAAAAHA.

Một tiếng la chói tai vang lên. Các sao của chúng ta đã đứng...rình từ nãy giờ. Xử Nữ vội vã đứng dậy và đỏ mặt còn Nhân Mã thì há hốc miệng ra như không tin vào chính mình. Sư Tử bước đến và vỗ vai Mã và nói:

- Haizzz. Cậu thật là...có mỗi câu I love you mà nói cũng không xong.

- Gì chứ. Mình nói hồi nào chứ.- Nhân Mã liền chối thẳng.

- Oh! Vậy hóa ra cậu không có tình cảm gì với “bà chị” Xử Nữ à.

Bạch Dương cũng đến và đặt tay lên vai Nhân Mã và hỏi làm anh chàng ấp úng:

- O...ơ...mình...

- Vậy là “kết” rồi chứ gì?- Thiên Bình nheo mắt hỏi.

- Thì cứ cho là vậy đi...

Nhân Mã nói còn Xử thì lườm Mã một cái rồi bật cười.

- Hura. Thế là lớp mình có 2 cặp rồi.- Bảo Bình cười tươi rồi nói.

- 2 đầu mà 2. Còn cậu với Song tử nữa mà.

- Nhưng mà tụi mình...

Bảo Bình đang nói thì bị Song Tử ngăn lại rồi kéo cô nàng đi chỗ khác. Căn phòng lại ngập tràn những tiếng cười và những câu nói trêu ghẹo Xử Nữ và Nhân Mã của mọi người...

Trở lại với Cự Giải, Song Ngư, Ma Kết và Thiên Yết:

- Chào Thiên yết. Cậu khỏe chứ?

Ma Kết vừa mới vào phòng thì đã hỏi thăm cậu bạn thân của mình ngay. Thiên yết chỉ mỉm cười qua loa rồi đáp lại:

- Lúc nào cũng vậy thôi. À mà Cự Giải đâu rồi?

- Cậu ấy đi mua ít đồ ăn rồi. Cậu có cần thêm gì không.- Song Ngư mỉm cười nói.

- Vậy à?...- Thiên Yết lạnh lùng đáp.

- Sao cậu lúc nào cũng quan tâm đến người ta thế?- Ma Kết hỏi, vẻ mặt nghi ngờ.

- Kệ mình chứ...- Thiên Yết đáp.

Vừa lúc đó, Cự Giải bước vào mang theo một túi đồ ăn. Song Ngư vội chạy ra giúp. Căn phòng giờ chỉ còn Ma Kết và Thiên Yết.

- Cậu thừa biết là Song Ngư có tình cảm với cậu phải không?- Ma Kết hằn giọng.

- Vậy thì sao?- Thiên yết đáp, khuôn mặt vẫn lạnh như băng.

- Cậu không được làm tổn thương Song Ngư, nghe rõ chưa?

- Nhưng cậu biết mình đã thích người khác rồi mà. Với lại, cậu cũng thích...

- Cậu im đi.- Ma Kết ngắt lời, vẻ mặt anh trở nên nghiêm trọng rồi anh nói tiếp:

- Vậy sao cậu không cho cậu ấy biết.

- Vì cô ấy không ình nói. Mình biết Song Ngư là một cô gái tốt bụng. Vì vậy, mình sẽ giải thích với cô ấy sau, được chứ?- Thiên yết nói

- Thôi được rồi. À! Xin lỗi vì đã nổi nóng với cậu.

- Ăn cơm thôi mọi người.

Cự Giải đưa ổi người một hộp cơm rồi ngồi ăn ngon lành. Ngoài kia, trời đã tạnh mưa, ánh mặt trời chiếu những tia nắng ấm áp xuống vạn vật...

“Sau cơn mưa...cầu vồng xuất hiện...trời lại sáng...”

Vài tuần sau:

- AAAAAAAAAAAAAA...

Tiếng la hét của Nhân Mã vang lên khắp phòng học. Anh cố gắng chạy ra khỏi lớp nhưng bất chợt bị một bàn tay kéo lại.

- Cậu chưa làm xong bài tập mà dám trốn đi chơi nữa hả?

- A a đau, Xử à. Cậu không thể nhân nhượng một chút được không?- Nhân Mã vừa la oai oái vừa nói.

- Nhân nhượng thế nào chứ? Cậu còn bài tập hóa chưa làm xong, bài văn cũng chưa học thuộc, ngay cả phần dễ nhất mà cũng không làm nổi là sao đây? Ngồi vào chỗ đi rồi hoàn thành hết mình mới cho đi chơi đó, biết chưa?

- Yahh. Họ thật là hạnh phúc đó.

Thiên Bình cảm than rồi quay sang liếc Kim Ngưu bằng ánh mắt đáng thương làm anh chàng không nổi đồ ăn. Trong khi đó, Song Tử đang chạy theo năn nỉ cô bạn thân của mình:

- Bảo Bình à! Mình xin lỗi mà. Đừng giận nữa!

- Chính cậu bảo là tụi mình chỉ giả vờ cho đến khi xong việc thôi mà. Giờ cả lớp ai cũng biết hết rồi. Bảo sao mình không giận chứ!

Bảo Bảo nói rồi bỏ đi còn Song Tử vẫn cứ lèo đèo đằng sau.

- Haizzz. Đúng thật là tội nghiệp cho những anh chàng xấu số đó.

Ma Kết thở dài ngao ngán còn Thiên Yết thì cười nham hiểm.

- Cậu cũng đâu khác gì họ chứ?

- Nè! Cậu cũng y chang vậy chứ khác gì mình. Mà cậu đừng quên lời hứa với mình đó.- Ma Kết nói.

- Rồi.

Trong khi đó, Song Ngư đang ngồi nói chuyện với Cự Giải:

- Ngư nè, cậu biết ngày này tuần sau là ngày gì hok?- Cự Giải hỏi.

- Để xem nào...hôm nay là thứ tư ngày 7/2 vậy tuần sau sẽ là ngày 14/2...ngày lễ tình nhân sao?

- CÁI GÌ?

Các sao còn lại đồng thanh làm Song Ngư và Cự Giải hết hồn. Mấy ngày nay có quá nhiều chuyện xảy ra nên chẳng ai nhớ. Cả lớp lại rộn lên những tiếng bàn tán sôi nổi...Chắc cả lớp sẽ có một ngày Valentine đáng nhớ...

12. Chap 12: Don't Cry

“Lễ tình nhân sao?...Một ngày Valentine buồn...”

Vào một ngày đẹp trời như bao ngày khác. Bầu trời xanh cao, gió mát, một khung cảnh thật thơ mộng trước ngày Valentine. Bỗng dưng, một vị khách “không mời mà tới” bước vào lớp.

- THẦY QUẢN SINH?

- E hèm. Vì chuyện xảy ra hồi trước buổi tiệc, cái lớp này đã làm trường học mất trật tự nên ngày mai, các em không được ra ngoài mà phải ngồi yên trong lớp nghe chưa. Tôi sẽ cho người khóa cửa cẩn thận nên đừng hòng giở trò gì.

Nói xong, thầy quản sinh bước ra kèm theo là những tiếng phản đối của các học sinh lớp khác. Nhân Mã vừa nghe xong liền hét lên âm ỉ:

- KHÔNG. Tại sao phải ở trong căn phòng ngột ngạt này chứ. WHYYYYYYYYYY?

- Cậu ngồi yên đi nào. Không ra ngoài chơi một ngày có chết chóc ai đâu.

Xử Nữ nghiêm khắc nói, mắt vẫn dán vào sách vở làm Nhân Mã thở dài:

- Chẳng hiểu sao mình lại thích “bà chị” này nhỉ. Haizzz.

- Cậu nói cái gì đó?

Xử Nữ vừa nói vừa ngược mặt lên nhìn Mã, ánh mắt đầy sát khí làm anh chàng run cầm cập:

- Ô...hơ...mình...mình không có nói gì hết...

Nghe xong, cô nàng lại tiếp tục cúi xuống ghi ghi chép chép. Bỗng dưng, Nhân Mã ngại ngừng mở lời:

- Xử Nữ à...

- Có chuyện gì à?

Xử Nữ cuối cùng cũng chịu ngẩng mặt lên còn Nhân Mã thì nói tiếp:

- Mình...muốn mời cậu đi chơi Valentine...có được không?

Ngay sau lời nói của Nhân Mã, Xử Nữ mở to đôi mắt nâu vàng lấp lánh của mình rồi đứng đơ một hồi.

- À...Nếu cậu bận việc gì thì không sao đâu...

- Tất nhiên là được chứ.

Nhân Mã đang nói thì bị Xử Nữ ngắt lời. Khuôn mặt cô bỗng ửng đỏ lên, đôi môi xinh xắn khẽ mỉm cười ái ngại. Bất chợt, bàn tay của Nhân Mã bỗng nắm chặt bàn tay mềm mại của cô rồi anh nhẹ nhàng nói:

- Cảm ơn cậu...Xử Nữ...

- Uhm...

- Trời ơi, chắc tôi chết mất. Ngày nào cũng phải xem phim tình cảm là sao hả trời?

Tiếng Sư Tử la oai oái làm cho các thành viên khác bật cười còn Nhân Mã vội vàng buông tay Xử Nữ ra rồi cả hai cùng biến thành “quả gấc chín”. Kim Ngưu vẫn đang e ngại không biết nói lời gì. Bỗng nhiên, Bảo Bình đi đến chỗ Ngưu Ngưu rồi khoác vai anh và nói:

- Ngưu-chan à. Có cần mình sử dụng chiêu cũ không?

- A. Không cần đâu.

Ngưu trả lời Bảo Bình rồi quay sang Thiên Bình tặng cho cô nàng một cành hoa hồng đỏ vẫn còn tươi rồi nói:

- Bình Nhi à! Ngày mai cậu có muốn đi dạo với mình không?

- WOW! Ngưu à. Mình không ngờ cậu lại romantic như vậy đó.

Thiên Bình reo lên vui sướng còn Bảo Bình thì lè lưỡi:

- Mình thấy nó cứ thiếu thiếu cái gì đó?

- Thiếu cái gì?

Thiên Bình và Kim Ngưu cùng đồng thanh còn Bảo Bình thì cười lớn:

- Thiếu nhẫn cầu hôn chứ còn gì nữa. HAHAHA.

- Aish. Bảo Bình đáng ghét.

Thiên Bình vừa nói vừa đỏ mặt còn Kim Ngưu thì nhe răng cười(pó tay!). Riêng Song Tử thì kéo Bảo Bình ra chỗ khác rồi hỏi:

- Bảo Bình à. Sao cậu giận dai vậy?

- Vì cậu đó. Cậu nghĩ tình yêu là thứ để mình đùa giỡn à?

Bảo Bình nói, vẻ mặt bức tức còn Song Tử thì đứng lặng người:

- Đó là trước đây nhưng từ khi mình gặp một người thì...

- Cậu đã có người khác rồi sao còn bắt mình giả vờ chi nữa?

- Vì người đó...chính là cậu đó.

Song Tử lấy hết can đảm nói với Bảo Bình còn cô nàng thì shock toàn tập(Oh!). Cô ấp úng nói:

- Mình...mình nghĩ tụi mình là bạn thân...- Bảo Bình thắc mắc.
- Chính vì cậu nghĩ mình chỉ là bạn nên đến bây giờ mình mới nói được...
- Mình vẫn...mình...
- Yên tâm đi...mình sẽ cho cậu thời gian mà.

Sau câu nói của Song Tử, cả hai cùng đứng lặng người. Bảo Bình cảm thấy như có dòng điện chạy qua người...cảm giác này rất lạ...một cảm giác mà trước giờ cô chưa từng có...Đang mải suy nghĩ lung tung thì Song Tử liền nắm tay cô kéo vào lớp và mỉm cười:

- Thôi. Cậu hãy quên chuyện đó đi. Tụi mình đi vào lớp chơi thôi.

Nói là quên mà sao trong suốt buổi học, tâm trí Bảo Bình lúc nào cũng nghĩ về câu nói đó, về khuôn mặt đó rồi ngồi mơ mộng viễn vông(giống Song Ngư đó! ^^). Còn Cự Giải và Song Ngư vẫn đang nói chuyện rất rôm rả:

- Ngư nè. Sao cậu không mời ai đó đi chơi đi?- Cự Giải hỏi
- À...ừm...mình nghĩ sẽ rủ cậu ấy đi...chắc là sau giờ học...
- Uhm. Chúc cậu thành công.- Cự Giải mỉm cười.

Trong khi đó, Thiên Yết và Ma Kết cũng đang ngồi nói chuyện ở một góc khuất nào đó. Dường như họ đang sắp xếp chuyện gì đó. Còn Sư Tử thì đến chỗ Bạch Dương và ngạo mạn nói:

- Nè! Cừu Con. Sau giờ học ở lại gặp tôi, nghe chưa?
- Nè! Anh là cái gì mà dám ra lệnh cho tôi hả cái đồ kiêu ngạo kia?

Bạch Dương lập tức phản kháng còn Sư Tử thì mỉm cười tự mãn rồi quay lưng đi làm cho cô nàng tròn mắt, cô lằm bằm:

- Đúng là đồ khủng.

“Reng...reng...reng”

Tiếng chuông báo kết thúc giờ học. Sân trường bây giờ chỉ còn 4 người với hai chuyện sắp xảy ra...

- Song Ngư à! Cậu hẹn mình ra đây có chuyện gì vậy.
- Một chàng trai có đôi mắt màu xám lạnh như băng hỏi còn cô gái đứng cạnh anh trả lời:
- À...Mình...mình muốn nói...mình...rất...thích...cậu...
- Mình...xin lỗi...- Thiên Yết lạnh lùng đáp.
- Tại sao chứ? Tại sao cậu không chấp nhận mình?- Song Ngư hỏi, mắt cô ngấn nước.
- Vì...mình thích người khác rồi...xin lỗi Song Ngư...mình không xứng đáng để được cậu dành tình cảm đó đâu...sẽ có một người xứng đáng hơn...đang ở rất gần cậu...
- Mình hiểu rồi...cô ấy thật may mắn...cảm ơn cậu đã nói ình biết...tạm biệt...

Nói rồi, Song Ngư chạy vụt đi. Những giọt nước mắt như pha lê cứ thi nhau rớt xuống đất và vỡ tan ra...như trái tim của cô ...

- Mình nghĩ cậu nên đuổi theo cậu ấy đi, Ma Kết?

Thiên Yết quay lại và nói với một chàng trai đang đứng dựa vào tường...trái tim anh ta cũng đang tan nát...

Trong khi đó:

- Nè! Anh bào tôi ở lại có chuyện gì hả? Anh mà dám giở trò thì đừng trách tôi.

Một cô gái xinh xắn với mái tóc màu hạt dẻ cắt ngắn vừa đứng khoanh tay vừa nói trong khi tên con trai đứng cạnh cô mỉm cười:

- Nếu cô muốn làm bạn gái của tôi thì nói đại ra đi.
 - Cái gì?- Cô gái tròn mắt.
 - Chẳng phải những hành động từ khi gặp tôi cho đến bây giờ đã thể hiện điều đó sao? Cô nên biết rằng cô gái nào cũng mong muốn được làm bạn gái của tôi. Nhưng nếu cô thích thì tôi sẽ cho cô vinh dự đó...
 - Cái tên đáng chết này. Hôm nay anh bị chạm dây thần kinh à!
- Nói rồi cô, cô gái chạy vụt đi rồi leo lên chiếc xe đạp chạy thẳng về nhà với tốc độ ánh sáng(WHAT!)để lại chàng trai đứng ngẩn người ra một hồi rồi bực tức:
- Cái con nhỏ này...đúng là...
- Nói rồi, anh vội vã đuổi theo cô.

Trong công viên:

Một cô gái rất xinh đẹp với đôi mắt saphia long lanh nước và mái tóc xanh đậm búi cao...cô đang buồn...Nhẹ nhàng, cô ngồi xuống ghế đá cạnh hồ nước của công viên. Bất chợt, trên làn nước trong trẻo có cái gì đang tiến về phía cô...một con thuyền làm bằng giấy trắng tinh. Cô nhẹ nhàng nhắc nó lên khỏi mặt nước rồi để ý đến một mẩu giấy nằm trong con thuyền.

- “ Chiếc thuyền này sẽ đưa chúng ta lại gần với nhau. Em đừng sợ nhé! Lúc nào anh cũng ở bên em và bảo vệ cho em suốt cuộc đời này. Cô bé dễ thương của anh, hãy dũng cảm lên, để vượt qua phong ba bão táp...”
- Ai vậy nhỉ?- Song Ngư khẽ hỏi. Trong lòng cô bỗng chốc trở nên vui hơn. Cô đã quên hết chuyện vừa rồi. Lẽ nào...chàng hoàng tử trong mộng của cô đã xuất hiện...

13. Chap 13: Valentine

- “7h tối nay, ở công viên, cô mà không đến thì chết với tôi, Cừu Con ạ”
 - YAHHHHHH! Đồ đáng ghét!
- Một cô gái xinh xắn với mái tóc màu hạt dẻ cắt ngắn và đôi mắt nâu trong trẻo hét lên tức giận rồi quăng mạnh mẩu giấy cô đang cầm xuống đất. Cô nói với giọng bực tức:
- Cái tên Sư Tử này! Hấn nhĩ cái gì vậy chứ. AAAAA...
 - Bạch Dương à! Cậu không thể im lặng được một giây sao?
- Cô gái có mái tóc bạch kim gọn sóng khó chịu lên tiếng rồi lại tiếp tục lúi húi với công việc mà cô đang làm dở dang trong nhà bếp. Ngay sau đó, một thiếu nữ xinh đẹp bước vào, trên tay cô là một đôi giày thể thao đắt tiền. Khi vừa thấy cô, Bạch Dương nhăn mặt:
- Trời ạ! Xử Nữ à, cậu có nhất thiết phải mua hàng hiệu không? Cái tên Nhân Mã ấy sướng thiệt đó. Mình thèm được như cậu ấy đó. Đôi giày đẹp quá chừng!(^^)
 - Thôi đi. Cậu chỉ giỏi trêu người khác thôi. Đi mà lo cho anh chàng Sư Tử của cậu ấy!
- Xử Nữ chọc lại Bạch Dương làm cô nàng cứng họng không nói được lời nào. Bỗng nhiên, Thiên Bình từ trong nhà bếp đi ra mang theo một khay...gì đó đen thui(Ax. TT.TT). Cô mếu máo nói:
- Chán quá à! Đây là lần thứ tám mình làm khay chocolate này đó!(A! Thì ra là sô cô la. Hix!)
 - Thui đừng buồn mà! Cự Giải sắp đến rồi. Ráng đợi thêm tí nữa đi.
- Xử Nữ an ủi Bình Nhi còn Bạch Dương thì nhìn không chớp mắt vào khay chocolate của Thiên Bình rồi lắp bắp nói:
- C...cái...này...l...là...cái gì...đây hả trời?
- Đúng lúc đó, Cự Giải bước vào và mỉm cười:

- Chào mấy cậu.

- Chào cậu. Song Ngư đâu rồi?

Bạch Dương thắc mắc khi không thấy “chị em song sinh” của Cua đâu còn Cự Giải thì tròn mắt:

- Sao cơ? Song Ngư vẫn chưa đến à?

- Chắc cậu ấy ngủ quên đó mà. Giải à! Giúp mình làm chocolate với.

Thiên Bình vừa nói vừa chạy đến kéo tay Cua vào bếp(định làm thịt Cua ak ^^). Trong khi đó, Xử Nữ đang rất bận rộn với việc gói quà.

- Trời ơi! Xử Nữ à. Gói quà chứ có phải là thí nghiệm đâu mà phải soi kính lúp(pó tay!)?

Cô bé Bảo Bình xinh xắn lên tiếng rồi lại tiếp tục cắm đầu vào các phát minh mới của cô. Bất chợt, Xử Nữ hỏi:

- Bảo Bình à. Cậu không tặng quà cho ai à?

- Ukm...

- Thế còn Song Tử thì sao? Chẳng phải hai cậu đang hẹn hò à?

Câu nói của Xử Nữ như sét đánh ngang tai Bảo Bình...cô khẽ cúi đầu xuống và nhớ lại chuyện hôm đó...cảm giác này là sao chứ?...

- Bảo Bình à, cậu không sao chứ?

Bạch Dương bỗng lay người Bảo Bình làm cô giật mình.

- Mình nghĩ chắc Song Tử sẽ thích một cái mp3 đó. Có ai muốn đi mua đồ với mình không nè?

- Mình! Mình cũng muốn mua vài thứ nữa(tặng cho ai zậy ta?)- Một cô gái xinh xắn bước vào và nói.

- Song Ngư. Cậu đến rồi sao?

Cự Giải trong nhà bếp chạy ra khi nghe thấy tiếng cô nàng.

- Ukm.- Song Ngư mỉm cười nhìn Cự Giải...trông cô như chẳng có chuyện gì xảy ra...

- Đi thôi.

Bảo Bình chạy đến khoác tay Song Ngư và kéo cô đi đến trung tâm mua sắm. Thế là sau nguyên một ngày. Các sao nữ của chúng ta cũng hoàn thành xong món quà của mình. Xử Nữ tặng Nhân Mã một đôi giày thể thao. Thiên Bình làm hộp chocolate ngon tuyệt(với sự giúp đỡ của Cua mới làm xong). Cự Giải thì giấu một chiếc khăn len đan bằng tay vào trong túi(bí mật nha!). Riêng Song Ngư đã tự làm một cái bánh kem trước ở nhà còn Bảo Bình thì tặng Song Tử máy mp3. Chỉ riêng mỗi Bạch Dương là không thèm làm quà gì hết(tội Sư nữ!). Còn các sao nam của chúng ta thì tặng quà gì đây? Bí mật(^^).

Trời ngả vàng...những cơn gió nhẹ thoảng qua làm những chiếc lá cọ vào nhau xào xạc...giữa ánh nắng mờ nhạt của hoàng hôn...một khung cảnh thật lãng mạn hiện ra...

Đầu tiên là cặp Kim Ngưu-Thiên Bình(tha hồ mà tự sướng nhé ^^):

Cả hai đang ở trong một nhà hàng sang trọng với những bản nhạc trữ tình bất tận. Thiên Bình ngại ngần lấy hộp chocolate ra và đưa cho Kim Ngưu:

- Tặng cậu...chúc Ngưu-chan Valentine vui vẻ...

- Cậu tặng mình sao?

Kim Ngưu tròn mắt nhìn chằm chằm và món quà còn Thiên Bình thì mỉm cười nhẹ nhàng.

- Chứ còn ai vào đây nữa. Cậu đúng là ngốc mà!

- Cảm ơn Thiên Bình nha! Mình sẽ trân trọng nó lắm đó.- Kim Ngưu vui vẻ nhận quà.

- Sao cậu không ăn đi?- Thiên Bình thắc mắc.

- Quà của Bình Nhi mà! Mình không nỡ ăn(OMG! Chuyện lạ có thật!!!).

Kim Ngưu nói còn Thiên Bình nói trong hạnh phúc:

- Cậu đúng là...cậu làm mình phát khóc mất.

- Thui mà. Cậu mít ướt quá đi à, cô bé dễ thương. À. Mình cũng có món quà muốn tặng cậu.

Nói rồi, Ngưu lấy ra một chiếc hộp hình chữ nhật xinh xắn rồi đưa cho Thiên Bình. Cô nhẹ nhàng mở hộp ra và:

- OMG! Kim Ngưu à. Mình...

Thiên Bình tròn mắt như không thể nào tin được. Trong hộp là một sợi dây chuyền với mặt đá kim cương óng ánh.

- Mình nghĩ sợi dây chuyền này rất hợp với một quý cô xinh đẹp...như cậu...

Nói rồi, anh lấy sợi dây chuyền rồi đeo vào cổ Bình Nhi làm cô nàng đỏ mặt và khẽ mỉm cười. Tiếng nhạc da diết vang lên. Một buổi tối thật lãng mạn đối với hai người...

Tiếp theo là cặp Xử Nữ-Nhân Mã(cực kì romantic):

- Xử Nữ à!

Nhân Mã gọi to khi thấy cô nàng đang loay hoay tìm mình. Xử Nữ vội vàng chạy đến rồi nheo mắt hỏi:

- Sao cậu lại hẹn mình ra đây. Chẳng phải cậu thích mấy khu vui chơi lắm sao?

- Vì cậu mà...

Bất chợt, ánh đèn trên cầu vụt tắt. Thay vào đó là hàng chục cây nến được thắp lên và xếp thành hình trái tim xung quanh hai người. Xử Nữ ngỡ ngàng đưa đôi mắt lấp lánh như sao của mình nhìn quanh. Nét mặt cô bỗng chốc trở nên rạng ngời hạnh phúc còn Nhân Mã thì khẽ nói:

- Đây là món quà mình tặng cậu. Tuy nó không...

Nhân Mã đang nói thì Xử Nữ liền ngắt lời:

- Không. Nó đẹp lắm. Mình rất thích...À. Món quà này tặng cậu nè.

Xử Nữ đưa cho Nhân Mã hộp quà được gói một cách hoàn hảo(haizzz!). Hai người đứng tâm sự trên cầu hồi lâu. Trong khung cảnh đó, mặt nước long lánh ánh đèn, những ngọn nến lung linh rực rỡ, Nhân Mã tiến gần đến Xử Nữ và hôn nhẹ lên trán cô làm Xử Nữ đỏ mặt, ánh mắt cô còn lung linh hơn những ngọn nến...

- Chúc mừng Valentine, Xử Nữ à.

Nói rồi, anh siết nhẹ bàn tay đang run rẩy của cô và mỉm cười- một nụ cười như ban mai tỏa nắng. Đáp lại, Xử Nữ cũng khẽ ngả đầu vào bờ vai to khỏe của Mã. Và trên kia là những ngôi sao đang tỏa sáng...như tình yêu của họ...

Đến cặp của Song Tử-Bảo Bình(cute hết chỗ nói):

Song Tử và Bảo Bình đang đi dạo ngoài phố. Thường thì cả hai sẽ nói chuyện rất rất rôm rả nhưng hôm nay thì lại khác hẳn vì...

- Vì mình đã nói sai sao?

Song Tử bất chợt hỏi làm Bảo Bình giật mình và ấp úng nói:

- Không. Cậu đâu có làm gì sai. À. Bây giờ mình quên mất. Nè!

Bảo Bình vừa nói vừa chìa ra một cái mp3 cho Song Tử.

- Cậu tặng mình à. Nhưng sao lại...

- Thì dù gì mọi chuyện cũng lỡ rồi thì cho lỡ luôn đi...

Bảo Bình ái ngại nói, hai gò má ửng hồng còn Song Tử thì đứng đơ ra một hồi rồi reo lên vui sướng:

- Bảo Bảo à! Có nghĩa là cậu...

Song Tử đang nói thì Bảo Bình liền bịt miệng anh lại và ngại ngừng nói:

- YAH! Ổ đông người người lắm đó! Cậu kì quá à!

- Nhưng mình chỉ muốn hét lên cho cả thế giới biết thôi. Cảm ơn cậu...

Nói rồi hai người tiếp tục bước đi, nhưng lần này là tay trong tay, vừa đi vừa mỉm cười y chang đôi tình nhân(thì đúng là vậy mà ^^). Bất chợt, Song Tử dừng lại khiến Bảo Bình thắc mắc:

- Cậu sao vậy?

Song Tử không nói gì. Anh chỉ mỉm cười. Bỗng nhiên, trên bầu trời, những tia pháo hoa bay lên và nổ tung thành những sắc màu rực rỡ. Mọi người đi đường phải đứng lại thưởng thức và trầm trồ ca ngợi.

- Có phải đây là món quà cậu tặng mình?- Bảo Bảo khẽ hỏi.

- Uhm. Nhưng chưa hết đâu.

Nói rồi, Song Tử bỗng hôn nhẹ lên má Bảo Bình và khẽ nói:

- Chúc mừng Valentine, my girl...

Bảo Bảo không nói gì. Cô chỉ nhìn lên bầu trời và mỉm cười hạnh phúc. Đối với cô, đây mới là tất cả...

14. Chap 14: Valentine(p2)

P/s:Chap này mình chỉ viết tiếp phần thiếu của chap trước thôi nên hơi ngắn. Mong mọi người thông cảm.

Cặp Cự Giải-Thiên Yết nè(dễ thương hok chịu được ^^):

Trong một khung cảnh thật lãng mạn và nên thơ, những cơn gió thổi qua nhẹ nhẹ, Cự Giải và Thiên Yết đang trên ghế đá ở công viên. Bất chợt, Giải lấy hết can đảm nói với Yết:

- Ừm...mình...tặng cậu...

Cô đưa cho anh một chiếc khăn len được đan khéo léo với những đường nét mềm mại và tỉ mỉ. Nhận lấy món quà từ tay Cự Giải, Thiên Yết khẽ hỏi:

- Sao cậu lại tặng ỉnh?

- Mình muốn cảm ơn cậu vì chuyện lần trước. À. Mình về đây. Chúc cậu Valentine vui vẻ.

Nói rồi, Cự Giải toan đứng lên thì bị một bàn tay giữ chặt lại.

- Sao cậu lại đi? Mình còn chưa tặng quà cho cậu nữa mà.

Vừa nói, anh vừa lấy từ trong chiếc ba lô ra một pé thú bông xinh xắn rồi đưa cho Cự Giải làm cô nàng lúng túng:

- Ô...mình...mình không thể nhận...

- Tại sao chứ?

Thiên Yết hỏi, ánh mắt lạnh lẽo của anh nhìn chằm chằm vào Cự Giải còn cô thì ấp úng:

- Vì...vì...mình...

- Mình nói hết cho Song Ngư rồi.

Câu nói của Yết như sét đánh ngang tai Giải, cô tròn mắt:

- Cái gì? Cậu...

- Xin lỗi Cự Giải nhưng mình nghĩ rằng cậu không nên giấu cô ấy chuyện này...
- Nhưng cậu với mình đã thỏa thuận mà. Chẳng nào cô ấy thích cậu thì mình mới không...Thôi được rồi, mình sẽ đi tìm Song Ngư...

Cự Giải đang định chạy đi thì Yết liền ngăn lại. Cô trừng mắt nhìn anh:

- Cậu đã làm tổn thương Song Ngư. Và mình sẽ không bao giờ tha thứ cho kẻ đó.

Bất chợt, Thiên Yết đứng phắt dậy và ôm chặt lấy Cự Giải mặc cho cô hết sức chống cự. Anh khẽ thì thầm vào tai Giải:

- Cậu không hiểu đâu. Người mà mình thích...chính là...cậu...
- Thiên Yết...

Cự Giải chợt thấy trái tim chạy loạn xạ hết cả lên, người cô nóng ran như có lửa đốt. Đôi mắt đen khê ngược lên nhìn khuôn mặt đẹp trai lạnh lùng chết người của anh. Thật ảm áp làm sao. Cô ước mình mãi ở trong vòng tay này...Lẽ nào...cô đã...

Tiếp theo là cặp Ma Kết-Song Ngư(so romantic):

Cả hai người đang ngồi hóng gió trên bờ sông. Những ánh đèn rơi xuống mặt nước tạo nên một không gian huyền ảo làm Song Ngư cảm thán:

- WOW. Ở đây đẹp thiệt đó!
- Cậu thích chứ?- Ma Kết hỏi.
- Tất nhiên rồi. Và...

Song Ngư bất chợt khựng lại...cô đã thấy cảnh này trong giấc mơ...và chàng hoàng tử trong mộng đó cũng ở đây...

- Song Ngư à! Cậu sao thế?

Ma Kết lay Song Ngư làm cô giật mình:

- Mình không sao?

Bất chợt, anh mỉm cười nhẹ nhàng và đưa cho cô một chiếc vòng tay xinh xắn màu xanh biển.

- Oh! Cậu tặng mình à? Mình cũng có cái này cho cậu.

Nói rồi, Song Ngư đưa cho Ma Kết một hộp quà.

- Cái gì vậy?- Ma Kết nhẹ nhàng hỏi.
 - Bí mật. À! Mình muốn cảm ơn cậu. Những lúc mình buồn cậu đã luôn ở cạnh mình...cảm ơn cậu...Ma Kết...
- Song Ngư mỉm cười hạnh phúc còn Ma Kết thì nheo mắt:

- Sao? Bí mật à? Vậy mình cũng có một bí mật dành cho cậu đây.

Nói xong, Ma Kết lặng yên và chờ đợi. Bỗng nhiên, từ xa xa, những con thuyền giấy trôi nhẹ nhàng trên mặt sông mang theo những cây nến sáng lung linh phản chiếu xuống mặt nước trong xanh và phẳng lặng. Một khung cảnh thật bay bổng y như trong thế giới cổ tích. Nhưng...chẳng lẽ chính Ma Kết là người đó...người đã thả con thuyền đó...

- Cậu thích chứ?

Ma Kết hỏi còn Song Ngư thì nhẹ nhàng ngả đầu vào vai anh và khẽ nói:

- Tất nhiên là mình thích rồi. Cảm ơn cậu...Ma Kết...

Một buổi tối thật lãng mạn và tràn ngập hạnh phúc đối với cả hai người...

Cuối cùng là Bạch Dương-Sư Tử(cute hết biết ^^):

Riêng Bạch Dương và Sư Tử không được hạnh phúc như những cặp còn lại. Bạch Dương vì quá mải chơi nên đến tận 9h 30 mới nhớ đến Sư Tử. Cô tự nhủ:

- Mặc gì phải quan tâm đến cái tên đó chứ. Chắc giờ này hắn cũng đi về rồi. Nhưng...mình cứ thử đi xem sao...

Nói rồi, Bạch Dương chạy ngay đến công viên. Dưới ánh đèn đường mờ nhạt, một chàng trai vẫn đang ngồi...anh đã ngồi ở đây hàng giờ rồi...Vừa thấy bóng cô nàng, anh hét lên:

- Này! Sao giờ mới tới hả. Cô có biết bây giờ là mấy giờ không hả?

- Nè! Tui đến là may lắm rồi đấy.- Bạch Dương khó chịu trả lời.

- Nè.

Sư Tử vừa nói vừa ném cho Cừu một hộp quà. Cô nàng vội chụp lấy rồi đưa đôi mắt nâu ngây thơ vô(số)tội lên nhìn anh và nói:

- Cái gì vậy?

- Chỉ là một bộ váy thôi. Tui thấy cô ăn mặc quê mùa quá nên “bố thí” cho đấy.

Sư Tử ngạo mạn nói còn Bạch Dương thì tức giận:

- Tui không cần anh quan tâm. Biết thế đừng có đến đây. Bộ anh chưa bao giờ hẹn hò sao, khi người ta đến trễ 1 tiếng thì anh phải hiểu là không đến chứ? Người gì mà...

- Vì...đây là lần đầu tui hẹn người khác mà ?- Sư Tử nói

- Vậy...vậy sao...tui xin lỗi...- Bạch Dương đỏ mặt nói.

- Thui được rồi. Cô đến là tốt lắm rồi. Đi ăn cái gì không?

- Nhưng...- Cô nàng ngập ngừng.

- Nè! Không có nhưng nhĩ gì hết. Cô không tặng quà cho tui thì phải nghe lời tui, rõ chưa?

Nói rồi, anh kéo Bạch Dương đi làm cô nàng miễn cưỡng chịu trận. Nhưng mà trong lòng cô thấy cái tên con trai kiêu căng này cũng đáng yêu đó chứ.

15. 15

P/s:Vì hôm nay mình có việc bận nên chỉ viết được chừng này thui. Mong mí bạn thông cảm.

Sau một ngày Valentine thật lãng mạn, 12 sao của chúng ta lại trở về với cuộc sống bình thường như bao ngày khác. Nhưng có một chuyển biến nhỏ...

- Song Ngư...

Ma Kết tiến đến chỗ Song Ngư đang ngồi nói chuyện với Cự Giải và khẽ hỏi. Ngư ngược đôi mắt xanh thăm của mình lên nhìn anh và mỉm cười:

- Có chuyện gì sao, Ma Kết?

Bất ngờ, Ma Kết để lên bàn một mẫu giấy. Trên đó có chữ “Gửi Thiên Yết”. Song Ngư hốt hoảng đứng bật dậy. Thật là một sai lầm tai hại. Thật ra chiếc bánh đó Song Ngư đã làm trước để tặng cho Thiên Yết nhưng rồi sau đó cô mới nhận ra người mà cô hằng tìm kiếm trong những giấc mơ mới là anh ấy...

- Cậu không cần thương hại mình đâu. Thì ra...người mà cậu yêu vẫn mãi là Thiên Yết...

Ma Kết nói một cách lạnh lùng, ánh mắt buồn bã nhìn Ngư Ngư còn cô nàng thì cố giải thích:

- Không phải như cậu nghĩ đâu. Thật ra là mình...

- Bánh vẫn còn nguyên. Nếu cậu muốn lấy lại thì đến nhà mình.

Song Ngư đang nói thì Ma Kết liền ngắt lời rồi anh bỏ đi. Thấy vậy, Cự Giải tức giận giữ Kết lại và lên tiếng:

- Cậu hiểu lầm Ngư rồi. Cô ấy không bao giờ như vậy.

- Thật sao? Cả hai người...đều như nhau...

Ma Kết nói, giọng anh trầm xuống rồi quay mặt bước đi...khuôn mặt vẫn không chút cảm xúc...nhưng trái tim anh đang vỡ ra từng mảnh...Song Ngư ngồi phịch xuống với đôi mắt đầm nước và dờ dẩn như người vô hồn. Tại sao? Tại sao cô lại quên bỏ mẫu giấy đó ra để rồi bây giờ...

- Song Ngư à! Cậu đừng buồn nữa. Đó không phải là lỗi của cậu.- Cự Giải cố an ủi Ngư.

- Đúng đó. Rồi hai cậu sẽ làm lành thôi. Giống như Nhân Mã với Xử Nữ đó.

Bạch Dương cũng quay xuống dỗ dành còn Xử Nữ khi nghe thấy tên mình thì kí cho Cừu một cái rồi nói:

- Mình và Nhân Mã thì sao hả?

Rồi cô ngồi xuống gần Ngư và nhẹ nhàng nói:

- Mình hiểu mà! Cậu không cố ý làm vậy. Ma Kết chỉ là quá bối rối thôi. Rồi cậu ấy cũng hiểu thôi, nha!

Xử Nữ vừa dứt lời thì Nhân Mã quay xuống liếc cô nàng một cái.

- Nè! Sao cậu quan tâm đến hắn quá vậy. Rốt cuộc thì mình có phải là boyfriend của cậu không đấy?

- Ái chà! Có người ghen rồi.

Kim Ngưu chạy đến khoác vai Mã rồi nhìn anh bằng ánh mắt nham hiểm còn Nhân Mã thì hất tay Ngưu ra rồi lên giọng:

- Kệ mình chứ! Về mà lo cho “cô bé dễ thương” Thiên Bình kìa.

- Yah! Cậu nhiều chuyện quá đấy.

Thiên Bình vừa đỏ mặt vừa nói còn Ngưu-chan thì cốc đầu Mã một cái rồi chạy về tâm sự với Bình Nhi(pó tay!). Bất chợt, Song Tử chạy xộc và lớp và la lên:

- CÁC CẬU BIẾT TIN GÌ CHƯA?

- Có chuyện gì thế?- Bảo Bình hỏi(pà tám thấy gớm ^^)

- Nói nhanh lên đi. Đừng để bốn thiếu gia phải đợi?

Sư Tử thúc giục còn Song Tử thì thở không ra hơi.

- Lớp...mình...sẽ có...một...

- Nói nhanh lên.- Cả đám như mất hết kiên nhẫn.

- Lớp mình sẽ có một buổi cắm trại vào mấy ngày cuối tuần.

- YEAH!

Nhân Mã reo lên vui sướng. Cuối cùng thì ngày mà mọi người mong đợi cũng đã đến. Nhưng cùng với sự hạnh phúc đó là những nỗi buồn không thể ngời...

- Xử à. Cậu có đi không?- Nhân Mã hỏi.

- Ở đây không có nhà ở, đêm thì phải ngủ trong lều, với lại cắm trại ở trong rừng cũng rất là nguy hiểm, blap...blap...blap...

- Thui đi bà chị. Đi thì nói đại đi. Chẳng lẽ nỡ lòng nào để cho Nhân Mã đi một mình à?

Thiên Bình chọc Xử Nữ làm cô nàng đỏ mặt rồi nói:

- Thui được rồi. Tui đi cho vừa lòng mấy người.

- Vừa lòng Mã thì có...Hahaha.- Song Tử cùng Bảo Bình cười lớn.

- Thế Ngưu với Bình Nhi có đi không?

Bảo Bình hỏi còn Thiên Bình thì đỏ mặt:

- Ngưu đi thì mình mới đi...

- Stop! Hai người đóng phim chưa đủ à?

Sư Tử nhăn mặt còn Ngưu vừa vừa cười vừa gãi đầu:

- Ở đây chắc có nhiều đồ ăn ngon lắm nhỉ? Thôi mình đi luôn cho vui.

Riêng Ma Kết chỉ ngồi một góc im lặng, thấy vậy, Thiên Yết đến khoác vai anh và hỏi:

- Cậu sao thế?

Ma Kết liền hất tay Yết ra rồi hần giọng:

- Mình không sao.

- Thế cậu định để Ngưu đi một mình à?

Thiên Yết hỏi về trêu chọc còn Ma Kết quay qua lườm Yết một cái.

- Cậu thôi ngay đi. Giờ mình và cô ấy chẳng còn quan hệ gì nữa?

- Nhưng mà mình nghe nói khu rừng đó nguy hiểm lắm, đó cũng là nơi mà trước đây Karazaki bắt cóc Ngưu và Giải đó.

Nghe vậy, nét mặt Kết thoáng hiện chút lo lắng. Anh nói:

- Mình...mình đi vì cậu thôi đó...

- Mình biết...

Thiên Yết thở dài rồi quay sang hỏi Cự Giải:

- Cậu đi chứ?

Cự Giải không nói gì, cô chỉ khẽ mỉm cười và gật đầu rồi lại tiếp tục an ủi Song Ngưu. Riêng Song Tử và Bảo Bình đang tám đủ thứ về buổi cắm trại. Bỗng nhiên, Sư Tử đứng lên và tuyên bố:

- Mình sẽ đi để bảo vệ ấy bạn(xạo quá ông tướng ơi!). Cừu Con cũng đi nữa.

Nghe vậy, Bạch Dương tức tốc phản đối:

- Gì chứ? Anh là cái gì mà dám quyết định thay tui. Với lại tui đã nói bao nhiêu lần rồi, ĐỪNG GỌI TUI LÀ CỪU CON NỮA.

- Nè! Người ta có ý tốt mời rủ cô đi chơi thôi. Làm gì dữ vậy. Mai mốt ế đó.

- HAHHAHA.

Tiếng cười rộn ràng vang lên khắp lớp. Mọi người bắt đầu bàn tán xôn xao về buổi cắm trại này. Hi vọng sẽ có một tình yêu được hàn gắn...

16. Chap 16(p1): Trước Buổi Cắm Trại

P/s:Chap này chỉ miêu tả sơ qua trang phục của các sao thui. Từ chap sau mình sẽ viết về buổi cắm trại. Mong các bạn thông cảm ỉnh!

Dưới bầu trời trong xanh, những tia nắng nhảy múa trên từng chiếc lá trong sân trường. Một cô gái xinh đẹp mặc một bộ váy lụa ngắn tới đầu gối màu trắng tinh khôi đang đứng đó. Với mái tóc xanh đậm óng ánh dưới nắng và làn da trắng ngần trông cô như một nàng công chúa thật sự...nhưng...đôi mắt saphia đó

đang chất đầy nỗi buồn không thể nào ngoi...Bất chợt, một bàn tay khẽ đặt lên vai cô...giọng nói quen thuộc vang lên...

- Song Ngư...

Cô khẽ quay mặt lại và nở một nụ cười thật tươi.

- Chào Xử Nữ. Cậu lúc nào cũng đến sớm nhỉ?

- Nhưng có lẽ hôm nay có người còn đến đây sớm hơn tớ nữa.

Xử Nữ nhẹ nhàng nói. Hôm nay, cô thật dễ thương với một chiếc quần short jean kết hợp cùng áo pull và thêm chiếc áo gile tinh nghịch cùng với phụ kiện là đôi giày búp bê năng động. Mái tóc nâu cột cao với chiếc mũ vải vành rộng càng làm tăng thêm vẻ đẹp của Xử Nữ. Hai người đang nói chuyện bỗng dừng từ xa, một anh chàng cao to đang cầm cây dù che cho cô nàng đi cạnh mình. Vừa nhìn thấy họ, Xử Nữ cất lời:

- Kim Ngư, Thiên Bình, tụi mình ở đây nè!

Hai người đó vội chạy tới chỗ Xử Nữ. Kim Ngư thì vẫn như mọi ngày: áo trắng và quần kaki đen(gương mẫu gồm ^^) còn Bình Nhi thì thật style trong mode áo liền quần với chiếc áo sơ mi trẻ trung và chiếc khăn thắt ngang hông tinh nghịch. Cô nàng Thiên Bình lên tiếng:

- Ái chà! Hôm nay Nhân Mã không đi cùng Xử sao?

- MÌNH NÈ.

Một giọng nói bất chợt vang lên làm cho cả đám giật mình.

- Nhân Mã?- Cả đám đồng thanh.

- Sao vậy?- Nhân Mã tròn mắt hỏi.

- Sao cậu lại mặc đồ này?

Xử Nữ nói còn Nhân Mã thì vừa cười vừa gãi đầu.

- Tại mấy cái bộ quần áo cậu đưa ình không thoải mái chút nào nên...

- Nên cậu mới mặc quần short với áo thun à?- Thiên Bình nói.

- Nếu mình mà là Xử Nữ thì chắc chỉ có nước chui xuống hố mà trốn thôi.

Một cánh tay to khỏe đến khoác vai Mã. Anh chàng Sư Tử cao ngạo đã đến và mở lời. Theo sau là Bạch Dương đang chạy nhảy tinh nghịch. Cô nàng mặc một chiếc quần juyup jean cùng áo pull trẻ trung và đôi quần tất đen + thêm đôi giày thể thao khỏe khoắn. Vừa nghe Sư Tử nói thì cô liền nhảy zô.

- Đi với cậu mới là xấu hổ đó. Ai đời đi picnic mà mặc vest bao giờ!

- Cậu...- Sư Tử cứng họng.

- Wow. Không ngờ hai cậu tiến triển nhanh thế. Sao không xưng anh-cô nữa đi.

Kim Ngư trêu chọc còn Bạch Dương và Sư Tử thì đỏ mặt. Thế là anh chàng hotboy Ngư Ngư bị tấn ột trận(tội pé Trâu ^^). Ngay sau đó, Bảo Bình lon ton chạy tới rồi hòa nhập với cả đám. Trong cô cũng không khác ngày thường là mấy với lối ăn mặc khá đặc biệt và luôn tạo sức hút: Quần jean, áo pull và chiếc Suspenders (dây đeo quần). Theo sau là Song Tử: áo sơ mi trắng và quần tây. Tiếp theo, Ma Kết bước vào với vẻ mặt lạnh lùng. Anh mặc chiếc áo sơ mi màu đen với quần tây. Đôi mắt đen khẽ liếc nhìn Ngư rồi thở dài.Cuối cùng, Thiên Yết cùng Cự Giải đi vào. Yết trông thật lạnh lùng chiếc áo thun và áo khoác ngoài màu đen. Riêng Cua thì mặc chiếc quần short jean kết hợp cùng chiếc trắng cổ công chúa điệu đà. Vậy là mọi người đã đến đông đủ. Cả đám cùng leo lên xe và thẳng tiến đến khu cắm trại

(Vì phần này chủ yếu là miêu tả trang phục của các sao nên có gì đừng ném đá mình nha!).

17. Chap 16: Picnic

P/s: Chap này có sự giúp đỡ rất nhiều từ bạn JK. Xin cảm ơn bạn.

- “Chúng mày sẽ phải trả giá...cho những gì tội bay đã gây ra...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Vào một ngày đẹp trời, các sao của chúng ta đã lên xe và chuẩn bị đi cắm trại. Cự Giải ngồi kế Song Ngư vì trong tình cảnh này cô không thể để Song Ngư một mình. Thiên Yết và Ma Kết chung một ghế. Xử Nữ thì ngồi tâm sự với Mã Mã. Còn Thiên Bình và Kim Ngưu thì ngồi gần nhau(Ax! Tự kỉ giai đoạn cú gỏi ^^). Riêng Bạch Dương vì hết chỗ nên phải ngồi với Sư Tử. Thế là chiến tranh hạt nhân nổ ra... Trong khi đó, Bảo Bình và Song Tử vẫn ngồi “tám” ngon lành... Và vì các sao của chúng ta khởi hành muộn nên đến chiều tà mới đến được nơi cắm trại...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Ma Kết...mình thực sự thích cậu...”

- “Quá muộn rồi...”

- “Đừng...Ma Kết...đừng rời xa mình mà...làm ơn...ĐỪNG...”

- ĐỪNG!

Một tiếng hét chói tai vang lên làm các sao quay lại nhìn Song Ngư. Cự Giải lo lắng hỏi:

- Ngư à! Cậu không sao chứ?

- Uhm. Mình chỉ vừa gặp ác mộng thôi.

Song Ngư sợ hãi trả lời. Giấc mơ đó vẫn còn lẩn quẩn trong đầu cô như muốn ám chỉ điều gì đó. Cô khẽ đưa mắt nhìn Ma Kết rồi thở dài. Giá như... Bất chợt, Song Ngư siết chặt tay Giải, vẻ mặt chứa đầy sự sợ hãi:

- Mình...mình có linh cảm không hay về chuyến đi này...mình sợ lắm.

- Có gì đâu mà sợ. Chỉ là chuyến đi vui chơi cuối tuần thôi mà!

Bạch Dương đang ngồi trên ghế trước bất ngờ quay xuống an ủi Ngư làm cô nàng cảm thấy đỡ sợ. Các sao lại tiếp tục nói chuyện và đùa giỡn... Bỗng nhiên, một tiếng “XOẢNG” vang lên dữ dội. Chiếc xe bỗng thẳng gấp làm ọi người ngã dúi về phía trước. Sư Tử gượng dậy và hét lên:

- Bác tài à. Có chuyện gì vậy?

Tầm kính của chiếc xe đã bị vỡ tan ra và người tài xế vẫn im lặng. Nhân Mã liền đưa các sao nữ xuống xe. Riêng Thiên Yết và Ma Kết tiến đến gần buồng lái và xem xét. Thật là một cảnh tượng kinh khủng. Máu loang lổ khắp nơi. Những mảnh kính vỡ đâm sâu vào trong máu thịt của người đàn ông xấu xí kèm theo một viên đạn ghim chặt vào ngực... Ma Kết khẽ lấy tay vuốt nhẹ mắt ông ta rồi nhìn Thiên Yết lắc đầu.

- Ông ta chết rồi.

Câu nói của Thiên Yết như con dao đâm vào tim mọi người. Cự Giải ngồi gục xuống, khuôn mặt xinh đẹp trở nên trắng bệch không còn một giọt máu. Yết liền chạy đến đỡ Giải và ôm chặt cô vào lòng. Bàn tay to khỏe của anh khẽ nắm lấy bàn tay đang run rẩy vì sợ hãi của Giải. Song Ngư nhớ lại cảm giác của mình trước chuyến đi này. Linh cảm của cô thật không sai tí nào. Bất ngờ, Xử Nữ giận dữ hỏi:

- Ai lại làm như vậy chứ?

- Đúng vậy đó. Chúng ta có gây thù chuốc oán với ai đâu...

Thiên Bình tiếp lời còn Thiên Yết thì lặng lẽ nói:

- Karazaki...

- Không thể nào. Giờ này chắc hắn đang ở trong tù rồi.- Sư Tử liền phản kháng lại.

- Tại sao...hức...chuyến cắm trại...lại thành ra thế này...?

Cự Giải nói trong tiếng nấc. Không gian yên tĩnh bao trùm vạn vật. Bất chợt, Bảo Bình lên tiếng hỏi:

- Vậy bây giờ chúng ta làm gì đây?

- Gọi điện thoại.

Câu nói của Ma Kết quả là một sáng kiến. Nhân Mã liền móc điện thoại ra và...

- “Tít...Tít...Tít...”

- Chết thật. Mất sóng rồi.

Nhân Mã vừa nói xong thì tất cả sao của chúng ta cùng hốt hoảng. Song Ngư bật khóc thút thít:

- Không thể nào. Chẳng lẽ chúng ta phải chết ở đây sao. Nơi rừng núi này đâu có ai biết đường chứ.

Thế là các sao nữ lo an ủi hai cô nàng mít ướt Giải và Ngư còn các sao nam thì lo nghĩ cách thoát khỏi đây.

- Thôi được rồi. Bây giờ đã muộn với lại chúng ta đang ở trong rừng. Chắc phải nghỉ lại ở đây.

Song Tử thúc giục mọi người khẩn trương. Ngay sau đó, mọi người lấy hết đồ đạc trong xe ra và dựng hai cái lều gần đó. Màn đêm đã buông xuống, khung cảnh thơ mộng của thành phố thực sự khác hẳn với không gian u ám nơi rừng rậm này. Bất ngờ...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...

Một tiếng hét khiếp đảm vang lên. Các sao nữ chạy xộc ra khỏi lều và lôi các sao nam dậy(Hix! Ngủ cũng không được yên nữa!). Bảo Bình hốt hoảng:

- Có...có...cái bóng...thoát ẩn...thoát hiện...vừa xoẹt qua chỗ...tớ...

- Aish. Trên đời này làm gì có ma chứ. Đúng là con gái, vợ va vợ vẫn.

Sư Tử vừa nói vừa ngáp dài mệt mỏi còn Kim Ngưu thì uể oải hỏi:

- Thế giờ mấy cậu tính sao?

- Cho tụi tớ qua lều mấy cậu được không?

Câu nói của Xử Nữ làm cả đám con trai trở mặt ra.

- WHAT!

- E hèm.Nam nữ thọ thọ bất thân à ghen!

Nhân Mã nói còn Thiên Yết thì cười nham hiểm:

- Thì cứ cho họ qua lều mình cho vui(ý zì đây!!!)

- Vậy mấy cậu định bỏ mặc tụi mình sao?

Song Ngư nói một cách đáng thương làm các sao nam mũi lòng cho ở nhờ. Bất ngờ, Thiên Bình bật dậy ngay giữa đêm vì cô nghe có tiếng động lạ. Bước ra khỏi lều, cô thấy một chú thỏ trắng xinh xắn đang bị thương. Thiên Bình tiến lại gần với ý định sẽ trị thương cho nó. Ai ngờ, chú thỏ này lại nhảy đi chỗ khác làm cô nàng Thiên Bình phải đuổi theo. Bất ngờ, cô thấy một vực thẳm sâu hút ở trước mặt và một tràng cười man rợ vang lên...

- HAHHAHAHA...Không ngờ mày cũng nhân hậu phết nhỉ. Chả trách Kim Ngưu chết mê chết mệt tiểu thư Thiên Bình xinh đẹp.

Một cô gái vừa nói vừa nhìn Thiên Bình bằng ánh mắt ghê tởm. Cô hỏi:

- Cậu là ai? Sao lại ở đây chứ?

- Tao là ai à? Không quan trọng. Thế mày có phải là bạn gái hiện tại của Kim Ngưu không?

Cô gái đó vênh mặt hỏi. Ánh mắt sắc như dao cạo.

- Ph...phải...thì sao chứ?...

- Vậy mày có biết tao có quan hệ gì với Kim Ngưu không hả? Tao và Ngưu đã từng có một cuộc tình thật lãng mạn với bao nhiêu hẹn ước. Thế nhưng mày...mày đã phá hỏng tất cả...

Cô gái ấy nói còn Thiên Bình thì bịt tai lại và nói:

- Không...tôi không tin...

- Được mày không tin à. Vậy thì mày sẽ phải chết...

Bất ngờ, cô gái đó lao đến Bình Nhi như một con dã thú đang đói xô cô rơi xuống vực. Thiên Bình giờ chỉ biết nhắm mắt cho số phận an bài và thầm gọi tên một người.

- Kim...Ngưu

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bình Nhi...

Kim Ngưu vội vàng bật dậy. Anh vừa gặp ác mộng... Anh đứng dậy lấy đèn pin và tìm Thiên Bình nhưng không thấy...

- Các cậu ơi. Dậy đi. Bình Nhi mất tích rồi.

Ngay lập tức, các sao giật mình tỉnh dậy và đi tìm Thiên Bình. Bất ngờ, Song Tử la lên:

- Mấy cậu ơi. Có dấu chân của Thiên Bình nè!

Cả đám cùng chạy tới và lần theo dấu chân đó đến tận nơi có một cô gái đang đứng. Ánh mắt hần lên những tia lửa giận dữ.

- Xin lỗi. Cậu có thấy một cô gái xinh đẹp có mái tóc bạch kim đi qua đây không?

Xử Nữ hỏi còn cô gái đó chỉ nhếch mép cười khinh bỉ rồi nói:

- Nó...đang ở dưới này.

Vừa nói, cô gái đó vừa chỉ xuống vực sâu. Tức tức, Bạch Dương bay vào sút cho con nhỏ đó một quả rồi quát:

- Mày có biết Bình Nhi là bạn của tụi tao không hả? Sao mày dám...

Cô gái đó bất ngờ đứng dậy và chạy vụt mất. Bạch Dương tính đuổi theo nhưng bị Sư Tử ngăn lại:

- Không. Cậu không thể đi được. Chúng ta phải tìm Thiên Bình trước đã.

- Nhưng...cậu ấy...

Kim Ngưu vừa nói vừa gục xuống cạnh bờ vực. Ánh mắt anh như đang tìm kiếm gì đó... Bình Nhi...

- Cô ấy...trông quen thật...

Cự Giải lăm bắm trong miệng. Hình như cô đã gặp người nào đó rất giống cô ấy...

- “Cậu không thể chết... Bình Nhi à...”

18. 17

P/s: Thank Jun Kon đã giúp đỡ ình trong Chap này ^^

- “Bình Nhi à... cậu nhất định phải sống... vì... cuộc đời này mình không thể sống nếu thiếu cậu...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Ma Kết. Đợi mình...

Song Ngư vừa gọi vừa cố đi xuống những vách đá dốc hiểm trở. Vực thẳm này chỉ có một con đường mòn duy nhất và đó cũng là hi vọng cuối cùng của mọi người để tìm Thiên Bình. Bỗng dưng, Xử Nữ lên tiếng hỏi:

- Ngư à. Cậu có quan hệ gì với cái con nhỏ đã đẩy Thiên Bình vậy?

- Minh...

Kim Ngư ngập ngừng còn Bạch Dương thì lấy tay lau mồ hôi trên trán và thúc giục:

- Áp úng cái gì nữa. Nếu cậu không nói thì mình sẽ cho cậu một trận nên thân đó.

- Con gái gì mà dữ như bà chằn í. Hèn gì...

Sư Tử bấu môi còn Song Tử thì tức giận:

- Nè! Mấy cậu đi tìm Bình Nhi hay cãi nhau vậy hả?

- Thì cậu cũng vậy thôi. Suốt ngày tâm sự với Bảo Bình đó.

Sư Tử nói móc lại bằng giọng khó ưa làm cho Xử Nữ khó chịu:

- Mấy cậu... có thôi ngay không? Giờ không phải lúc để chia rẽ nội bộ như vậy.

- Biết rồi thưa “bà chị”- Cả hai cùng đồng thanh.

Riêng Ma Kết thì vẫn cứ thản nhiên đi tiếp trong khi Song Ngư đang cố đuổi theo. Bất ngờ, Song Ngư vấp phải một viên đá và ngã khụy xuống. Những vết trầy ở đầu gối bắt đầu rớm máu. Cô hét lên:

- Ma Kết! Sao cậu không chịu nghe mình chứ. Minh... hức...hức...

Song Ngư chưa kịp nói hết câu thì nước mắt bất ngờ trào ra mặc dù cô cố kìm lại. Ma Kết liền quay mặt lại và hốt hoảng chạy đến chỗ Song Ngư. Mọi người cũng dừng lại và chăm sóc cho cô. Sau khi xem xét vết thương của Song Ngư, Bảo Bình kết luận:

- Ngư chỉ bị chấn thương bên ngoài thôi nhưng chắc không đi tiếp được đâu...

- Song Ngư à, cậu thấy thế nào? Có đau lắm không? Để mình cõng cậu về nha!

Ma Kết ân cần nói, ánh mắt anh hiện rõ sự lo lắng còn Ngư thì giận dỗi:

- Không. Mình sẽ không đi đâu hết cho đến khi cậu hết giận mình cơ.(cute quá cơ ^^)

- Được được. Bây giờ cậu muốn gì mình cũng làm hết. Chỉ cần cậu khỏe lại là được rồi.

Ma Kết vừa nói xong thì Song Ngư liền mỉm cười sung sướng(Ax! Vừa mới khóc xong mà đã cười toe toét gồi!).

- Vậy là... cậu hết giận mình sao? Ma Kết...

Nói rồi, cô ôm chầm lấy Ma Kết vì quá vui mừng mà không để ý đến mấy sao kia đang đổ bừa mặt mũi. Cự Giải nói:

- Thôi. Ôm vậy là đủ rồi. Ma Kết à! Phiền cậu chăm sóc Ngư Nhi nha!

- Tất nhiên rồi.

Ma Kết vừa mỉm cười vừa hạ thấp tầm lưng rộng xuống rồi thúc giục Song Ngư:

- Nhanh lên. Mình sẽ đưa cậu về lều nghỉ ngơi.

Thế là Ma Kết và Song Ngư đã quay về nơi cắm trại. 9 sao còn lại đi tiếp nhưng vừa bước được một lúc thì Kim Ngư bất ngờ la lên:

- Chết thật. Mình để quên đồ ăn trên xe mất rồi.(Haizzz!)

- Không có đồ ăn một ngày thì có sao đâu.

Bảo Bình nhăn mặt nói còn Kim Ngư thì gãi đầu:

- Đối với cậu thì không sao nhưng với mình thì...

Vừa dứt lời, các sao của chúng ta vừa nghe được một âm thanh rất quen thuộc phát ra từ... bụng của Ngưu. Cự Giải ngao ngán nói:

- Thôi được rồi. Cậu chạy về xe lấy thức ăn đi. Tụi mình ở đây đợi.

Cua vừa nói xong cũng là lúc Kim Ngưu chạy mất bóng.

- Haizzz. Đói mà sao chạy nhanh thế nhỉ. Phải nghiên cứu mới được.- Bảo Bình suy ngẫm.

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trở lại với Ngưu- chan, anh chàng đang đi về phía chiếc xe đáng sợ đó. Sau hi lấy đầy đủ thức ăn, Kim Ngưu bỗng hốt hoảng:

- Người tài xế...biến mất...

Buồng lái giờ chỉ còn những vệt máu loang lổ và những mảnh kính vỡ vương vãi. Người lái xe đã biến mất, không một dấu vết... Kim Ngưu vội vã thu dọn đồ ăn rồi tính chạy một mạch đến chỗ mấy bạn nhưng anh bỗng khựng lại... một giọng nói quen thuộc vang lên... Bình Nhi...

- Kim Ngưu... cứu mình với... Ngưu...

Bất ngờ, âm thanh đó biến mất, Kim Ngưu vội vã ném hết đồ ăn xuống(OMG!) rồi chạy đi tìm hướng phát ra tiếng nói đó. Trong cốp xe, một chiếc máy ghi âm đang được bật sẵn. Sau những tiếng kêu hốt hoảng của Thiên Bình là một giọng nói phụ nữ vang lên sắc lẹm:

- Nghe đây. Thiên Bình vẫn còn sống và đang ở chỗ tôi. Nếu muốn cứu nó thì hãy đi theo chỉ dẫn này. Nếu có bất cứ người nào đi theo thì... mạng sống của nó sẽ không được bảo đảm đâu...

- Thiên Bình...

Kim Ngưu lầm bầm trong miệng, anh nhất định phải cứu Thiên Bình và mọi người... nhất định... Ngưu bắt chợt cảm lấy chiếc máy ghi âm rồi bước đi... nhẹ nhàng... nhưng lòng anh đang nặng trĩu...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- AAAAAAAAAAAAA... Cái tên Ngưu đáng ghét này! Đi gì mà lâu thế...

Bạch Dương hét lên như thực sự mất kiên nhẫn trong khi Cự Giải uể oải nói:

- Thôi mà. Ngưu mới trong có nửa tiếng à.

- Nửa tiếng mà cậu nói là ít à. Haizzz. Hấn mà về đây mình sẽ ột trận.

Sư Tử nói trong tức giận còn Thiên Yết thì nắm tay Cự Giải kéo đi rồi quay lại nói với mọi người:

- Tụi mình sẽ đi tìm Kim Ngưu. Ai muốn đi với bọn mình?

- Để mình. Mình không thể để Cua đi một mình với cái người như cậu được.- Xử Nữ nói một cách chắc nịch.(an toàn zới XN là trên hết ^^)

- Mình nữa. Mình phải đi để bảo vệ Xử Nữ chứ.

Nhân Mã nói còn Xử Nữ thì lườm Mã một cái sắc lẹm:

- Người phải cẩn thận mới là cậu đó...

Nói rồi, Thiên Yết, Cự Giải, Xử Nữ và Nhân Mã đi về phía cánh rừng để tìm Kim Ngưu. Các sao còn lại tiếp tục tìm Thiên Bình. Có vẻ như hành trình của họ còn rất dài...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Là đây sao?

Kim Ngưu dừng chân trước một cái hang nhỏ xíu bị những đám cây leo che phủ gần hết. Những tiếng động ma quái trong hang có thể làm người ta sởn gai ốc. Kim Ngưu cố vén những đám rong rêu qua một bên rồi

đi vào hang. Anh cảm nhận được một luồng hơi lạnh chạy dọc sống lưng. Bước được một lúc, anh bắt chợt la lên:

- Thiên Bình...

Một cô gái xinh đẹp với mái tóc bạch kim gọn sóng đang bị trói chặt trên ghế. Vừa thấy anh, cô hét lên:

- Đứng! Kim Ngưu. Đứng đến đây mà...

Câu nói của cô dương như không có tác dụng. Mặc cho cô gào thét đến đâu, Kim Ngưu cứ chạy thật nhanh đến chỗ cô và nói:

- Bình Nhi à... cậu còn sống sao? Cậu không làm sao chứ.

- Cậu ngốc lắm! Tại sao lại tới đây.

- Minh...

Kim Ngưu chưa kịp nói hết cậu thì anh liền ngã gục xuống. Phía sau anh là một tên con trai có đôi mắt giận dữ, trên tay hắn là một khẩu súng. Thiên Bình liền gào lên:

- Kim Ngưu. Anh đã làm gì Kim Ngưu vậy hả? Tôi sẽ không tha cho anh đâu... Karazaki...

- Thật vậy sao? Vì mấy người mà ta phải chịu đau khổ trong tù. Thật may là nhờ cô em gái và ông bác đáng kính thì ta mới trốn ngục được. Giờ là lúc ta phải trả thù tất cả... Hahahaha

Hắn vừa nói vừa cười một cách man rợ. Bất ngờ, cô gái đã đẩy Thiên Bình lên tiếng:

- Anh đã làm gì Kim Ngưu vậy? Ít nhất thì anh cũng biết em gái anh đã yêu hắn chứ!

- Anh chỉ cho nó một gậy thôi mà. Tại sao em không yêu thằng khác chứ. Con trai quỳ dưới chân em không đếm xuể mà, Konozi

- Em không quan tâm.

Cô gái đó đi ra để lộ khuôn mặt sắc sảo với những đường nét quyến rũ và đôi mắt không khác gì anh trai của cô. Konozi trước đây thực ra là một cô gái hiền thực và dễ thương. Nhưng có một chuyện xảy ra khiến cô thành ra như thế này...

1 năm trước:

- Kim Ngưu à... em rất thích anh...

Một cô bé xinh xắn với mái tóc hồng nhạt mềm mượt với hai gò má ửng hồng ấp úng nói. Dáng người nhỏ nhắn khẽ dựa vào hành lang. Đôi mắt vàng óng ánh lên niềm hi vọng tràn trề...

- Konozi... anh xin lỗi...

Nói rồi, chàng trai đó bỏ đi để lại cô gái đứng đó. Đôi mắt to tròn long lang ngẩn nước. Tại sao chứ? Bất chợt, cô vội chạy theo và ôm chặt Kim Ngưu và nghẹn ngào nói:

- Tại sao chứ? Em có gì không vừa ý anh sao? Hay là... tại em không xứng với anh. Hay anh vẫn xem em chỉ là một cô nhóc...

Kim Ngưu nhẹ nhàng gỡ bàn tay thon nhỏ của Konozi ra rồi cúi đầu xuống, giọng anh trầm đi:

- Không phải. Em là một cô bé xinh xắn và dễ thương. Anh tin là em sẽ tìm được người xứng đáng với em... nhưng không phải là anh...

Kim Ngưu nhẹ nhàng bước đi. Konozi đứng đó, nước mắt tuôn ra như suối. Đôi mắt hiền dịu của cô bỗng hằn lên những tia lửa giận dữ, cô khẽ nói:

- Rồi tôi sẽ cho anh thấy... anh đã sai... anh sẽ phải hối hận... tin tôi đi...

19. 19

P/s: Thank bạn junbaobinh đã giúp đỡ mình. Chap này không có gì hay đâu nên đừng ném đá mình nha!

- “Cự Giải...”

- Cự Giải!

Trong màn đêm yên tĩnh của khu rừng, tiếng hét hốt hoảng của Song Ngư vang lên. Trán cô ướt đầm mồ hôi, khuôn mặt xinh đẹp tái mét lại. Bất ngờ, Ma Kết giật mình tỉnh dậy và thấy Song Ngư đang ngồi trầm ngâm nhìn về một phía gì đó rất xa xăm. Anh nhẹ nhàng tiến đến chỗ cô và nhẹ nhàng hỏi:

- Song Ngư... Có chuyện gì sao?

- Ô... không...

Song Ngư quay mặt và ấp úng nói. Nhưng dường như ánh mắt của Ma Kết vẫn còn nghi ngờ. Bất chợt, anh nắm chặt bàn tay đang run rẩy của Song Ngư, với khuôn mặt đầy nghiêm túc anh hỏi:

- Nói mình biết đi. Cậu gặp ác mộng phải không?

- Mình... ukm...

Bất ngờ, đôi mắt đầm nước của Song Ngư nhìn thẳng vào Ma Kết và nói trong tiếng nấc:

- Ma Kết... mình lo quá... Cự Giải... Mình có linh cảm không hay...

Nói rồi, cô gục đầu và lòng Ma Kết rồi khóc nức nở. Bàn tay của Kết khẽ vuốt lên mái tóc mượt mà của cô rồi an ủi:

- Không sao đâu mà. Cự Giải sẽ ổn thôi. Mình tin là nhất định Thiên Yết sẽ không dễ dàng để Cự Giải bị gì đâu...

- Nhưng...

Song Ngư nói, vẻ mặt vẫn còn chút sợ sệt còn Ma Kết thì lên tiếng:

- Để chừng nào chân cậu hết đau, tại mình sẽ cùng đi tìm Cự Giải và mọi người, chịu chưa?

- Ukm...

Song Ngư đáp, trên môi khẽ nở một nụ cười(Đúng là pé Ngư!)... Thật may... bên cạnh cô còn có Ma Kết.

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Đây... là đâu...

Kim Ngư khẽ mở đôi mắt đen của mình ra và nhìn xung quanh. Chẳng có gì ngoài những đồng đất đá ở trong cái hang lạnh lẽo và tối tăm này. Bất chợt, anh khẽ kêu lên:

- Bình Nhi...

- Ở đây không có Bình Nhi... chỉ có tôi... và anh...

Một cô gái xinh đẹp với mái tóc hồng nhạt và đôi mắt vàng lạng lừng từ đâu bước vào và nói.

- Anh còn nhớ tôi chứ, Kim Ngư?

- Konozi... Sao em lại...

- Đừng gọi tôi như thế nữa. Anh không xứng đáng...

Cô gái tên Konozi ngắt lời Kim Ngư bằng chất giọng tàn bạo. Kim Ngư ngược mắt lên... nhìn cô ấy... cô đã thay đổi rất nhiều... Đặc biệt là đôi mắt ngày thơ và trong trẻo hồi trước giờ chỉ toàn là sự căm ghét và thù hận... Anh khẽ nói:

- Tại sao?

- Tại sao à? Đáng lẽ tôi mới phải là người hỏi anh câu đó. Tại sao anh lại từ chối tôi để đi mà thích cái con nhỏ kia chứ? Tôi có gì không bằng nó.

- Anh xin lỗi nhưng... trước giờ, anh chỉ xem em như một người em gái...- Kim Ngưu đáp.

- Đó là do anh chọn lựa... Một là anh chết. Hai là chấp nhận tôi...

Konozi nói còn Kim Ngưu trả lời chắc nịch:

- Xin lỗi Konozi... trái tim Kim Ngưu này đã có hình bóng của người khác rồi...

- Tốt thôi.

Konozi nói rồi bỏ ra ngoài. Cô không biết rằng Thiên Bình đang ở hang bên kia đã nghe thấy hết. Trên môi cô nở một nụ cười mãn nguyện...

- “Cám ơn cậu... Kim Ngưu...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trở lại với Bảo Bình, Bạch Dương, Sư Tử và Song Tử đang bị lạc...:

- Nhanh lên Bảo Bình

- Mình không chạy được nữa rồi...

- Thôi được rồi. Tội mình dừng lại ở đây đi. Chắc đám dơi đó hết đuổi theo rồi.

Song Tử đỡ Bảo Bình ngồi xuống. Cuối cùng thì họ cũng chạy thoát được. Bất chợt, Bảo Bình lên tiếng:

- Sợ nhưng mà vui nhỉ? Bạch Dương... Bạch Dương?

Bảo Bình vội đứng phắt dậy rồi loay hoay tìm kiếm cô nàng Bạch Dương và Sư Tử.

- Chúng ta lạc họ rồi!

Song Tử nói một cách tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra còn Bảo Bình thì cuống cuồng lên.

- Không được. Trong hang động mà lạc nhau thì chỉ có...

- Có chuyện gì sao?- Song Tử hỏi.

- Vì cái hang này có hai ngã rẽ nên chỉ có một đường đúng còn ngã kia thì là... ngõ cụt...

Bảo Bình nói, ánh mắt lo lắng còn Song Tử đi loay hoay tìm hiểu. Bất chợt, cô nàng Bảo Bình la lên:

- Bạch Dương... Sư Tử... hai cậu ở đâu... Bạch Dương à...

- Bảo Bình...

Ở phía bên kia, Bạch Dương cũng đang la hét hết cỡ. Cô cùng Sư Tử cũng đang bị lạc. Bất chợt, Sư Tử lên tiếng:

- Kêu gào cũng chẳng có ích gì đâu. Họ chắc đang ở rất xa chúng ta...

- Chứ giờ cậu tính sao?

Bạch Dương bực tức hỏi còn Sư Tử nói:

- Chúng ta chỉ còn cách tìm lối ra thôi. Nếu ra được, chúng ta sẽ báo ọi người biết để tìm Bảo Bình với Song Tử.

- Nhưng mà...

- Không nhưng nhị gì hết. Chỉ còn cách này thôi.

Nói rồi, Sư Tử đi tiếp để lại Bạch Dương đứng đờ người ra.

- Cô không đi sao? Nhờ may vấp phải cái gì đó giống như...

- CHỜ MÌNH VỚI.

Bạch Dương vừa hét lên vừa phóng vèo theo Sư Tử. Con đường của họ đi như dài ra gấp mấy lần.

- Đường cụt rồi.

Song Tử vừa đi vừa nói với Bảo Bình làm cô nàng trợn mắt:

- Cái gì? Chúng ta đi vào đường cụt sao? Vậy là Bạch Dương và Sư Tử đi đúng đường rồi.

- Vậy còn tụi mình?

Câu hỏi của Song tử như đánh động đến Bảo Bình. Cô thất vọng nói:

- Chúng ta hết hi vọng rồi. Chỉ còn chờ đợi thôi...

Nói rồi, cô ngồi phịch xuống đất và thở dài mệt mỏi. Đã một ngày trôi qua... không thức ăn... không nước uống... không ánh sáng... và không lối ra... Bất chợt, Song Tử tiến gần đến Bảo Bình và nhẹ nhàng nói:

- Cúng ta sẽ bỏ mạng ở đây sao?

- Mình không chắc nữa nhưng tỉ lệ sống sót chỉ được 10% thôi.

Bảo Bình ngao ngán trả lời còn Song Tử thì nói tiếp:

- Nếu chết, ít nhất thì chúng ta cũng chết cùng nhau.

Ngay lập tức, Bảo Bình quay lại nhìn Song Tử bằng ánh mắt cảm động và nói:

- Cậu muốn vậy sao?

- Uhm. Nhưng còn một điều nữa mình muốn làm trước khi chết...

- Điều gì? Có phải là... ưm

Bảo Bình chưa kịp nói hết câu thì khuôn mặt của Song Tử đã áp sát và mặt cô và đặt lên bờ môi mềm mại một nụ hôn. Bảo Bình mở to đôi mắt kinh ngạc trước hành động của Song Tử nhưng rồi đôi mắt ấy cũng từ từ khép lại... một ách nhẹ nhàng... (Có gì tha lỗi ỉnh khúc này nha!)

- “We will die... together...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trên một cánh rừng, nơi đây như vừa xảy ra một trận chiến dữ dội. Toàn bộ cây cối đều bị dập nát, những viên đạn vương vãi khắp nơi trên mặt đất. Một cô gái rất xinh đẹp nằm đó... trên một vũng máu... cô đang bị thương... nhưng điều đó không có nghĩa là cô đang bất tỉnh

- Mình còn sống sao... mọi người ổn cả chứ... mọi người... mình xin lỗi... xin lỗi rất nhiều... Thiên Yết à...

20. Chap 18: Ngõ Cụt

P/s: Chap này lại có sự giúp đỡ của bạn Junbaobinh. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ nha!

- “We will die... together...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trời đã về trưa, những tia nắng chói chang chiếu thẳng xuống đoàn người đang lê từng bước chân xuống vực. Bất ngờ, Bảo Bình ngồi phịch xuống đất mệt mỏi, cô thều thào nói:

- Mình mệt quá. Các cậu cứ đi trước. Mình sẽ đuổi kịp mà!

- Không được. Mình không thể bỏ cậu ở lại đây một mình. Nếu cậu ở lại mình cũng sẽ không đi tiếp đâu.

Song Tử liền cản ngăn còn Sư Tử thì lại đỡ cái tính ngạo mạn ra.

- Đúng là con gái. Đi theo chỉ tổ phiền phức mà!

- Nè! Cậu ăn nói cho cẩn thận đó. Mình cũng sẽ ở lại với Bảo Bảo.

Bạch Dương tức giận nói rồi cô chạy đến bên Bảo Bình để chăm sóc cho cô để lại anh chàng Sư Tử đứng đơ ra một hồi.

- Giờ các cậu tính sao? Đi hết nguyên một quãng đường dài này à. Nếu mà không tìm thấy Thiên Bình thì tội mình lại đi ngược lên chắc.

Nói rồi, Sư Tử ngồi phịch xuống rồi ngao ngán lắc đầu trong khi Song Tử dắt Bảo Bình đi tìm chỗ râm để nghỉ ngơi. Bất chợt, Bảo Bình bỗng đứng khựng lại. Cô ngồi xuống, đưa bàn tay trắng trẻo, mềm mại lần mò thứ gì đó. Bạch Dương thấy thế liền thắc mắc:

- Bảo Bình à! Cậu làm gì thế?

- Hình như... mình cảm nhận được cái gì đó dưới lớp đất đá này...

Nói xong, cô lại tiếp tục đào bới trong khi Sư Tử than thở:

- Cậu đào được cái gì hả? Có vàng hay kim cương không? Đúng là...

- Cậu có im ngay không hả?- Song Tử tức giận la lên.

- Mình không im đó. Cậu làm gì được mình nào?

Sư Tử kiêu căng nói còn Bạch Dương thì can ngăn:

- Thui đi hai ông tướng. Đây không phải là lúc cãi nhau đâu.

- Nể tình Bạch Dương ra can mình tha cho cậu lần này đó.

- Chứ không phải cậu sợ à?

Hai anh chàng đang cãi nhau thì bỗng dưng Bảo Bình la lên:

- Mấy cậu ơi...

Cả đám chạy đến xúm vào thành quả sau một hồi đào bới của Bảo Bảo. Sư Tử lên tiếng:

- Cái này... là... cái gì vậy?

- Trời ạ. Cái hang đó. Đúng là công tử nhà giàu chưa bao giờ thấy cái hang bao giờ à?- Bạch Dương bĩu môi.

- Cúng ta xuống dưới thôi.

Song Tử nói rồi anh nhảy xuống ngay và đỡ Bảo Bảo cùng Bạch Dương. Cả nhóm đang ở trong một cái hang tối om, lạnh lẽo và thỉnh thoảng lại có những tiếng động kì lạ... Bất chợt, Bạch Dương vấp té ngã ục ịch xuống. Cô nài la lên:

- Aish! Cục đá chết tiệt!

- Cậu có sao không vậy? Con gái gì mà chẳng ý tứ chút nào.- Sư Tử nói.

- Song Tử, cậu bật đèn pin lên đi.

Ngay lúc đó, ánh đèn yếu ớt bật mở và soi rọi xung quanh...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA...

Một tiếng hét chói tai vang lên. Bạch Dương vội nhảy căng lên và ôm chặt lấy Sư Tử mà không hề biết(Ax.Cừu ngay thơ quá hen!) làm anh chàng đỏ cả mặt nhưng cũng ôm lại(O...M...G!). Bảo Bình lên tiếng:

- Chỉ là cái đầu lâu thui mà(AAAA...). Hai cậu làm gì mà... hihihhi...

Bảo Bình như không kiểm chế được đành phải bật cười làm Bạch Dương nhận ra và ngay tức khắc, Sư Tử nhận nguyên một cú đấm Karate sở trường của Cừu Con. Anh hét lên:

- Cái con nhỏ này. Tự nhiên ôm chầm lấy người ta rồi lại còn giở võ nữa. Đúng là vừa ăn cướp vừa la làng mà.

- Mi...mình... xin lỗi... tại mình cuống quá nên...

- Trời ạ. Đánh người ta cho đã rồi xin lỗi. Chắc tui điên quá!

Sư Tử cầu nhàu còn Song Tử thì can ngăn:

- Thôi thôi. Còn đây lúc để tâm sự mà.

Trong khi đó, cô nàng Bảo Bình xinh xắn lại nghiên cứu cái đầu lâu mà Bạch Dương vừa vấp phải rồi cô lằm bằm:

- Chết do mất máu...

- C...cái gì...?

Bạch Dương sợ tái xanh mặt khi nghe Bảo Bình nói vậy. Bàn tay lạnh ngắt của cô nắm chặt lấy tay Sư Tử(lại nữa!). Ngay lúc đó, một con dơi bay qua...

- AAAAAAAAAAAAA...

- Đừng hét lên như thế. Cậu sẽ đánh động lũ dơi đó.

Bảo Bình hét lên. Ngay sau lời nói của Bảo Bình, một đám dơi đen kịt từ đâu bay ào đến. Những chiếc răng sắc nhọn nhe ra như một con dã thú khát máu. Bảo Bình và Bạch Dương sợ đến cứng đờ cả người. Hai cô nàng chỉ biết hét lên và nhắm mắt lại. Lập tức, Song Tử nắm tay Bảo Bình, Sư Tử kéo Bạch Dương. Cả bốn người cùng chạy thục mạng mà không biết rằng họ đang chạy theo hai hướng khác nhau...

—oOo—oOo—oOo—oOo—

Trở lại với nhóm đi tìm Kim Ngưu. Họ đang băng qua rừng rậm để đến chỗ chiếc xe. Vừa đi, Nhân Mã vừa nhảy múa tung tăng(OMG!) và ca hát yêu đời như chẳng có chuyện gì xảy ra làm Xử Nữ bực mình:

- Nè! Cậu không thể đi như một con người được à?

- Thôi mà Xử Nữ. Nhân Mã lâu lâu mới được tự do như thế này kể từ khi quen cậu đó.

Cự Giải ghẹo Xử rồi quay sang Thiên Yết:

- Yết à. Chúng ta còn đi bào xa nữa vậy?

- Sắp đến rồi. Chỉ cần mấy cây số nữa là tới. Mà ở gần đây có rất nhiều vũng lầy nên...

- Cứu mình với...

Yết chưa kịp nói hết thì tiếng hét của Nhân Mã chen vào. Hóa ra là anh chàng vì mãi mê ham chơi nên mới bị rơi xuống bùn lầy(Hix!). Xử Nữ ngao ngán nói:

- Cái tên Mã Mã này đúng là... Thôi được, để mình đi giúp hần...

Xử Nữ vừa nói vừa ném cho Nhân Mã một cái rễ của cây cổ thụ gần đó. Sau khi lên bờ an toàn, Nhân Mã bị Xử Nữ giáng ột bài hết mấy tiếng đồng hồ(A á á). Cự Giải ngồi nghỉ bên gốc cây rồi lấy nước ọi người uống. Nhưng cả đám đâu biết rằng, đằng sau những bụi cây rậm rạp là một mối nguy hiểm đang cận kề...

- Một phát... thế là xong

Bất ngờ, Thiên Yết vội lao tới ôm chặt Giải nằm xuống đất và nói với Xử Nữ và Nhân Mã:

- Các cậu... nằm xuống nhanh lên...

Ngay tức khắc, Nhân Mã liền kéo Xử Nữ trốn vào tảng đá to gần đó. Một tiếng “Đoàng” vang lên trước sự khiếp sợ của mọi người. Theo sau đó là hàng loạt viên đạn khác được bắn ra từ mọi phía. Một cơn mưa đạn rơi xuống trên đầu mọi người. Bất chợt, Nhân Mã la lên:

- Xử Nữ, cẩn thận...

Tức khắc, anh đẩy Xử Nữ vào một bụi rậm rồi ngã soài xuống đất. Một viên đạn đang lao tới... và một tiếng hét thất thanh vang lên:

- Nhân Mã...

Xử Nữ vừa nói vừa chạy ra đỡ Mã dậu. Khắp người anh bê bết máu nhuộm đỏ cả chiếc áo. Nhân Mã cố nói:

- Mình không sao... cậu mau trốn đi... nhanh lên...

- Không... mình không đi đâu hết...

Xử Nữ vừa nói vừa bật khóc. Bàn tay cô nắm chặt lấy tay Nhân Mã. Cự Giải liền hét lên:

- Xử Nữ, Nhân Mã, mấy cậu không sao chứ?

Nói xong, Thiên Yết cùng Cự Giải len lỏi qua các nhánh cây đến chỗ Xử Nữ. Bất chợt, Yết nói:

- Nhanh lên... đưa Mã vào cái hang kia đi. Tụi mình sẽ tạm ở đó vậy?

Nói xong, Xử Nữ dìu Nhân Mã đang bị thương đi theo Thiên Yết.

- Sắp tới rồi, Nhân Mã à, cậu rang chịu thêm một chút nữa thôi.

Xử Nữ thều thào nói khi cái hang chỉ cách cả đám vài bước chân. Bỗng nhiên, Cự Giải đẩy Yết ngã xuống đất. Đôi chân thon nhỏ của Giải nhuộm đầy máu, cô ngã khụy xuống. Thiên Yết liền đứng bật dậy xé áo mình ra và băng lại cho Cua (Sư vì khúc này nó hơi pì...nhảm). Anh nói như trách mắng:

- Cậu ngốc quá. Sao cậu lại làm vậy?

- Mình không thể để cậu bị thương được, Yết à, cậu mau dẫn mọi người đi đi. Mình không sao...

Cự Giải thúc giục còn Yết thì hét lên đầy giận dữ:

- Cậu đúng là ngang bướng mà. Chân cậu bị trúng đạn mà nói là không sao à. Nhanh lên, mình sẽ công cậu.

- Nhưng...

Cự Giải ngập ngừng còn Yết thì như mất hết kiên nhẫn:

- Không nhưng nhị gì hết. Leo lên nhanh.

Sau khi cảm thấy Cự Giải đã leo lên, Thiên Yết chạy một mạch vào hang. Xử Nữ đang chăm sóc cho Nhân Mã thì thấy Thiên Yết chạy vào liền đứng bật dậy:

- Cự Giải đâu?

- Đây...

Thiên Yết quay người lại và phát hiện từ nãy đến giờ mình đang công... chiếc ba lô của Giải. Anh lập tức vứt chiếc ba lô xuống rồi tính chạy ra ngoài nhưng liền bị Xử Nữ kéo lại:

- Chúng ta hãy đợi chúng hết đạn rồi hang ra. Mình tin là Giải sẽ an toàn mà.

Thiên Yết đang định nói lại thì bất gặp ánh mắt giận dữ của Xử Nữ nên đành cho qua nhưng lòng anh như lửa đốt...

- “Tại sao cậu lại làm vậy chứ... Cự Giải ngốc nghếch...”

21. 20

P/s: Cảm ơn bạn Jun Kon đã giúp mình.

- Nhân Mã. Cậu tỉnh lại đi mà! Mã à!

Xử Nữ vừa nói vừa lay lay người Nhân Mã. Anh đã bất tỉnh cả giờ đồng hồ vì viên đạn đó bắn thẳng vào bả vai trái. Máu lem luốc khắp chiếc áo trắng và cánh tay. Trong khi đó, Thiên Yết đứng ngoài cửa hang nhìn về một phía nào đó với ánh mắt đau buồn. Bất chợt, Thiên Yết nói với Xử Nữ:

- Cậu ta sắp tỉnh lại rồi. Cậu yên tâm đi.

- Cảm ơn Thiên Yết.

Xử Nữ vừa nói vừa khẽ mỉm cười còn Yết thì nói tiếp:

- Mình đi tham quan hang động này một chút. Nếu thấy Cự Giải nhớ báo ình đó!

Nói rồi, Thiên Yết đi tụt vào sâu trong hang để lại Xử Nữ chỉ biết cúi mặt xuống. Từ khi Cự Giải bị thương và đang ở bên ngoài, Thiên Yết càng trở nên lạnh lùng và ít nói hơn...

- X... Xử...

Bỗng nhiên, trên khoe miệng Nhân Mã nhếch lên thành lời. Xử Nữ vội vã nắm chặt tay Mã và gọi:

- Nhân Mã... mình đây. Cậu mau tỉnh lại đi mà! Nhân Mã à!

Từ từ, đôi mắt bồ câu mở ra một cách khó nhọc. Xử Nữ bất ngờ reo lên vui sướng:

- Nhân Mã, cậu tỉnh lại rồi.

Bất ngờ, Xử Nữ ôm chặt Nhân Mã rồi bật khóc trong hạnh phúc còn Mã thì chỉ khẽ mỉm cười.

- Xử... Nữ...

- Mã à... Cậu ngốc lắm đó. Tại sao cậu lại làm như thế chứ?

Nhân Mã không nói gì. Bàn tay anh khẽ vuốt ve gương mặt xinh đẹp của cô và dừng lại ở đôi môi mềm mại của Xử Nữ và...

- Hey! Hai cậu định kiss nhau nơi công cộng à?

Một tiếng nói lạnh lẽo và quen thuộc vang lên làm Xử Nữ vội vã đứng lên và đỏ mặt còn Mã Mã thì lên tiếng:

- Cậu lúc nào cũng thoát ẩn thoát hiện nhỉ? Đúng là...

- Không ẩn hiện như thế thì làm sao biết hai cậu đang có ý đồ đen tối chứ?

Yết mỉm cười nham hiểm rồi nói tiếp:

- Thôi quên chuyện đó đi. Mình vừa phát hiện được cái này.

Thiên Yết vừa nói vừa ra dấu cho Xử Nữ và Nhân Mã đi theo. Xử vội đỡ Mã dậy rồi lê bước theo chân Yết đến một lối nhỏ có các bậc thang đi xuống. Bất chợt, Nhân Mã lên tiếng:

- À đúng rồi. Sao này giờ không thấy Cự Giải vậy?

- Cậu ấy...

Xử Nữ ấp úng còn Thiên Yết lập tức hằn giọng:

- Cậu ấy không sao? Chỉ là bị lạc chúng ta thôi.

Nói rồi, Thiên Yết lại tiếp tục bước xuống. Ánh mắt lạnh lùng vô cảm nhưng trái tim anh như muốn vỡ tan ra...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Song Tử à. Dậy đi.

Bảo Bình vừa gọi Song Tử vừa lần mò thứ gì đó còn anh chàng thì uể oải vươn vai đứng dậy và hỏi:

- Có chuyện gì thế Bảo Bảo?

- Mình vừa tìm được cái gì đó!

Vừa nói, cô nàng vừa chỉ vào chỗ khe hở.

- Cậu có thấy ánh sáng không?

- Hình như là... có. Nhưng vậy thì sao?

- Thì tụi mình có thể tìm được cách ra ngoài đó!

Nói rồi, cô lại tiếp tục đào bới còn Song Tử thì lắc đầu:

- Vô ích thôi. Cậu làm vậy chỉ tổ mất sức.

Nhưng hình như những lời nói của Song Tử không lọt vô tai Bảo Bình. Cô vẫn cứ tiếp tục giữ vững ý chí chí đó. Cuối cùng, sau một giờ đồng hồ mệt nhọc. Cái khe hở đó đã to ra được một chút. Bảo Bình đứng sát chỗ đó rồi hét thật to:

- Có ai không? Cứu chúng tôi với.

Bất ngờ, Bảo Bình nghe được một giọng nói quen thuộc vang lên từ phía ngoài:

- Bảo Bình? Là cô ấy đó. Cậu ở đâu vậy? Bảo Bảo à!!!

- Mình ở đây. Ngay dưới chỗ này nè!- Bảo Bình hét lên.

Ngay lập tức, từ phía trên như có người cũng đang bới hết lớp đất đá này để cứu hai người.

- Bạch Dương?

Bảo Bình reo lên vui sướng khi thấy Bạch Dương đang ở ngay trước mắt còn Cừu thì mỉm cười rồi kéo tay Bảo Bình lên trên, tiếp đến là Song Tử. Gặp lại Bạch Dương, Bảo Bình liền ôm chặt lấy cô nàng và nói:

- Bạch Dương à. Cảm ơn cậu đã cứu tụi mình.

- Đúng vậy đó. Thật may là tụi mình đi ngang qua đây.- Bạch Dương đáp lại.

Bất chợt, Sư Tử la lên:

- Mấy câu ơi. Trước mặt chúng ta là một...

- Cái hang thừa công tử.

Bạch Dương lên giọng nói còn Song Tử thì như nẩy ra ý tưởng nào đó.

- Khoan đã. Biết đâu cái hang này là nơi ở của bọn chúng. Và biết đâu Kim Ngưu với Thiên Bình cũng ở trong này?

- Đúng rồi. Vậy tụi mình...

Bảo Bình chưa kịp nói hết cậu thì Bạch Dương la lên:

- Đi vào chứ còn sao nữa!

- Ái chà! Đúng là Bạch Dương, lúc nào cũng hấp tấp và nhanh nhẩu đoảng hết. Phải không Sư?

Song Tử vừa nói vừa quay qua vỗ vai Sư Tử làm anh chàng giật mình.

- À... ừ... Bạch Dương lúc nào cũng như vậy. Lúc nào cũng tỏ ra mạnh mẽ nhưng bên trong thì lại rất yếu đuối. Nhưng mình thấy đó cũng là nét dễ thương của cô ấy chứ nhỉ?

- Ah! Biết rồi nhá! Nói đi! Cậu có tình ý với Cừu Con rồi phải không?

- Aish cái tên nhóc này. Mình nói là không có gì rồi mà. Mình đi vào trước đây.

Thế là cả đám đi vào trong hang lạnh lẽo và tối tăm để tìm hai người bạn mất tích...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Uống đi!

Một cô gái để lên bàn một cái li đựng thứ nước gì đó rồi nói với cô gái khác đang bị trói trên ghế.

- Bộ cô nghĩ tôi có thể dễ dàng nghe lời cô sao, Konozi?

- Cô phải nghe thôi, tiểu thư Thiên Bình à! Nếu không thì...

Konozi đáp lại bằng chất giọng tàn nhẫn còn Thiên Bình thì tức giận:

- Thì sao hả? Cô sẽ giết tôi chắc. Tôi tuyệt đối không sợ cô đâu!

- Oh thế à? Nhưng tôi sẽ không giết cô đâu mà người sẽ phải chết chính là người mà cô yêu quý nhất...

- Ngươi- chan...

Thiên Bình khẽ nói rồi cúi gằm mặt xuống: “Vì mình... vì mình mà Kim Ngưu và mọi người mới bị như thế... mình xứng đáng với cái chết... Ngưu à... mình xin lỗi...”

- Được rồi. Tôi sẽ uống với điều kiện là cô phải tha cho Ngưu và mọi người. Được chứ?

- Tất nhiên là thế rồi. Chỉ cần cô biến mất trên thế gian này là mọi việc sẽ ổn thỏa hết...

Ngay lập tức, Konozi cởi trói cho Thiên Bình và chờ đợi. Bình Nhi cầm li nước trên tay với đôi mắt đầm lệ... cô sắp sửa uống nó...

- Dừng lại, Bình Nhi.

“Đoàng”

Một tiếng súng vang lên ngay sau tiếng nói của Xử Nữ và bay thẳng về phía Thiên Bình... li nước vỡ ra thành từng mảnh.

- Yết à! Cậu... mang súng sao?

Nhân Mã tròn mắt hỏi còn Thiên Yết thì trả lời một cách lạnh lùng:

- Đi chơi vào rừng nguy hiểm lắm nên mình mang một cái để dự phòng mà.

- Haizzz. Đúng là Yết...- Xử Nữ thở dài.

Bất ngờ, từ phía bên kia, Bảo Bình, Bạch Dương, Sư Tử cùng Song Tử chạy tới và ngạc nhiên khi thấy mọi người đều có mặt đông đủ ở đây.

- O các cậu. Mọi người đều ở đây sao?- Bảo Bình thắc mắc.

- Ukm. Tụi mình tìm thấy một cái hang rồi đi vào đó. Thế là...

Xử Nữ trả lời còn Bạch Dương thì tiếp tục hỏi:

- Thế Cự Giải đâu? Chẳng phải cậu ấy đi cùng mọi người à?

- Giờ không phải lúc để nói chuyện này. Thiên Bình kìa...

Yết đáp một cách lạnh lùng rồi đưa tay chỉ về phía Thiên Bình. Bất ngờ, Bạch Dương hét lên tức giận:

- YAHHHH! Thiên Bình, cái con nhỏ đó dám bắt nạt cậu à? Mình sẽ cho nó biết tay.

- Dừng lại đi. Cậu lúc nào cũng hấp tấp hết đó. Nhờ may có chuyện gì thì sao? (ÓoỒ)

Sư Tử vội vã kéo Bạch Dương lại và nói. Bất ngờ, Kim Ngưu từ đằng sau chạy đến.

- Các cậu à!

- Ngưu Ngưu. Cậu làm gì ở đây?(trời ạ! Pó tay lun!)- Xử Nữ bất ngờ hỏi khi thấy Kim Ngưu.

- Thì tụi mình vào trong hang và thấy Ngưu đang bị trói nên mới cứu cậu ấy. Rồi tụi mình lại nghe thấy tiếng súng nên chạy đến đây.- Song Tử tiếp lời.

- Được rồi. Konozi, em mau thả Bình Nhi ra đi.

Kim Ngưu nói còn Konozi thì tiến đến Thiên Bình và rút một con dao sắc bén ra dí vào mặt Thiên Bình và nói:

- Nếu tụi bay dám tới gần đây thì khuôn mặt xinh đẹp của nó sẽ có một vết dài...

- Bình Nhi. Để xem cô có dám làm gì bạn của tôi không?

Bảo Bình nói còn Song Tử thì tiếp lời:

- Đúng đó. Chỉ cần cô đụng đến một sợi tóc của Thiên Bình thì chúng tôi sẽ không tha cho cô đâu.

Nói rồi, Bảo Bình, Song Tử nhảy vô cái tay đôi với Konozi(pó tay. !). Nhưng không ai để ý rằng đằng sau lưng họ có một bóng đen và một con dao bóng loáng...

22. 21

P/s: Thank pé jun đã giúp mình nha! Chúc mí pn đọc truyện vui vẻ!

- Hay lắm. Không ngờ cả lũ chuột nhắt này lại tới đập nộ mạng cho bọn ta...

Một tiếng nói quen thuộc vang lên một cách bí hiểm sau lưng mọi người làm ai nấy giật bắn mình và quay đầu lại. Trước mặt các sao của chúng ta bây giờ là một người quen...

- Karazaki...

Nhân Mã vừa thều thào nói vừa lấy tay nắm chặt vết thương ở vai đang rỉ máu. Xứ Nữ vội vàng chạy đến đỡ Mã và hỏi han ân cần. Riêng Sư Tử khi vừa thấy Karazaki thì hét lớn:

- YAHHHH! Cái thằng khốn này. Chính mày đã đưa chúng ta vào vụ này có phải không?

Lời nói của Sư Tử như không lọt vào tai Karazaki. Hắn liền nhếch mép cười khinh bỉ. Đôi mắt hận thù nhìn thẳng vào Thiên Yết như muốn ăn tươi nuốt sống anh.

- Thiên Yết! Mày không ngờ đây chính là tao à? Sao không nói gì vậy? Mày sợ đến mức muốn chạy trốn à? Thật tội nghiệp.

- Mày... chính mày là người phục kích chúng tao ở khu rừng đúng không?

Thiên Yết nói, ánh mắt sắc còn hơn cả con dao Karazaki đang cầm trên tay còn hắn thì nghênh ngang trả lời:

- Phải... Công nhận mày cũng tinh ý nhỉ?

Bất ngờ, Thiên Yết tính xông tới và cho Karazaki một trận thì hắn lại né được rồi làm một tràng cười man rợ.

- Mày đã làm gì Cự Giải hả? NÓI ĐI!

Thiên Yết gào lên tức giận làm các sao co rúm người lại(What! Có cần quá thế không?). Anh dường như mất hết sự kiên nhẫn còn Karazaki thì vẫn cứ thảnh thơi:

- Cự Giải à? Có lẽ cô ấy đã chết trong “cơn mưa đạn” đó rồi. Dù gì thì mày cũng đừng tiếc nuôi nữa. Vốn dĩ Cự Giải không thuộc về mày. Tao không sở hữu được cô ấy thì không người nào có thể làm được chuyện đó.

- Tên khốn khiếp.

Thiên Bình đang ở đang bỗng hét vọng ra ngoài và sau đó là tiếng quát tháo của Konozi:

- Mày có cảm ngay không hả? Sắp chết đến nơi rồi mà còn to miệng.

- Konozi. Em thật là... Anh trai của em đã giết người mà mình yêu được thì sao em lại không giết quách cái con nhỏ đã làm cản đường em chứ?

- Đừng mà... Konozi. Anh xin em.

Kim Ngưu bắt chợt lên tiếng sau một hồi im lặng. Anh cúi gằm mặt xuống và nói tiếp:

- Chuyện này là vì anh. Vậy nên mong em hãy tha ội người...

- Tôi không cần anh xin lỗi hay gì hết. Chính anh đã khiến tôi thành như thế này. Anh phải trả giá cho những gì mình đã gây ra. Vì thế, anh sẽ được chứng kiến cảnh người yêu của anh phải chết mà anh không thể làm gì được.

Nói xong, Khóe miệng Konozi nhếch lên một nụ cười đau khổ kèm theo đó là những giọt nước mắt chảy dài trên gương mặt thanh thoát. Bất chợt, Bảo Bình la lên:

- Chết rồi. Sao này giờ không thấy Bạch Dương?

- Hả? Cái con nhỏ này. Đi đâu àm không chịu nói. Hay là sợ quá chạy mất rồi!

Sư Tử gắt gỏng, thực chất là lo lắng khi không thấy Cừu đầu(Á à).

- Ai nói là mình chạy trốn thế hả?

Một tiếng nói vang lên sau lưng Konozi và ngay sau đó cô lãnh ngay một đòn Karate đẳng cấp của pé Cừu rồi ngã soài xuống đất. Bạch Dương liền chớp thời cơ nắm tay Thiên Bình chạy như bay rồi ra hiệu cho các sao nam. Ngay lập tức, các anh liền xông vào “hội đồng” cái tên đáng ghét Karazaki đó(Á! Chơi vậy hỏng công bằng à ghen!). Sau đó, cả hai anh em đều bị trói lại.

- Yeah! Thắng rồi. Thấy kế hoạch của mình hay chưa nè?

Bạch Dương nhảy lên vui sướng còn Sư Tử thì bĩu môi:

- Cũng không tệ. Cậu làm ình lo muốn chết à!

- Sao lại lo chứ? Mình biết võ mà!

Bạch Dương nói với ánh mắt ngây thơ vô “số” tội. Thế rồi cả đám cùng đi về trại để tìm Ngưu và Kết. Riêng Thiên Yết chỉ im lặng một mình và bước đi...

- Các cậu!

Song Ngưu hét lên vui sướng khi nhìn thấy bóng mọi người đã về.

- Ngưu Ngưu. Cậu hết đau chưa. Gặp lại cậu tội mình mừng quá à!

Bảo Bình hỏi han Song Ngưu còn cô nàng thì nhìn quanh nhìn quẩn rồi hỏi một câu sét đánh:

- Giải Giải đâu rồi?

- Hơ... Ngưu à... Lúc này cậu không nên hỏi câu đó...- Xử Nữ lên tiếng.

- O. Mã Mã bị thương à?

Ma Kết từ trong lều đi ra và hỏi còn Xử Nữ chỉ khe gật đầu.

- Vậy để mình đưa cậu ấy vào.- Ma Kết nói tiếp.

Sau khi Ma Kết và Xử Nữ đưa Nhân Mã vào lều. Song Ngưu lại tiếp tục thắc mắc làm ội người rồi hết cả lên không biết trả lời như thế nào. Bất ngờ, Bạch Dương phải nói toẹt ra:

- Cự Giải... cậu ấy... cậu ấy chết rồi.

- CÁI GÌ!- Cả đám đồng thanh. (What! Thế này là sao hả?)

- Trời ạ! Cự Giải chỉ bị mất tích thôi mà nhờ cái miệng nói tào lao của cậu làm Ngưu sợ tái xanh mặt mũi rồi nè!

Song Tử lắc đầu ngao ngán còn Bạch Dương thì vừa gãi đầu vừa cười xuề xoài(Hix! Quê chết đi được!).

- Tại sao vậy? Sao Giải lại mất tích. Mình không tin đâu. Các cậu đang giỡn mình có phải không? Các cậu nói đi!

Nói rồi, pé Ngự mít ướt bật khóc làm mọi người tổn thêm một tiếng đồng hồ dở dảnh+ giải thích. Cuối cùng, các sao quyết định để ngày mai sẽ tìm Cua vì bây giờ trời đã về chiều, trong rừng rất nguy hiểm. Với lại, phải chăm sóc Nhân Mã nữa... Giữa màn đêm yên tĩnh, một bóng người thấp toáng qua những tán lá rừng... Nửa đêm...

- Cậu không ngủ được à, thiếu gia?

- Ukm. Sao hôm nay mình cảm thấy khó ngủ quá. Mà cậu đừng gọi mình là thiếu gia hay gì nữa. Mình không thích đâu.

- Vậy thì cậu không được gọi mình là Cừu Con nữa!

- Tất nhiên rồi.

- Mà cậu ra đây ngắm sao à? Ái chà! Mình nhớ ngắm sao đâu phải là sở thích của thiếu gia... à... là Sư Tử mới đúng. Hi hi.

- Bạch Dương nè!

- Sao cơ?

- Cậu có nhớ lần đầu tụi mình gặp nhau không?

- Ukm. Lúc đó tớ xô vào cậu rồi còn la mắng tùm lum nữa. Hiazzz. Nhớ lại hồi đó thấy mắc cười quá đi à!

- Vậy à?...

- Cậu sao vậy? Làm gì mà trầm tư y chang Yết vậy? Á! Đừng nói cậu đang lo cho Giải nha. Mà lo cho Giải có nghĩa là... cậu... thích Cua à...

- Aish! Đúng là Cừu ngốc mà! Nghĩ sao vậy chứ. Mình đâu có dại để cho cái tên Yết đó xé xác mình ra chứ!

- Vậy sao cậu lại buồn?

- Cậu... không cần biết lí do...

- Thôi mà. Nói đi

- Không...

- Nói.

- Không.

- Nói chưa.

- Không bao giờ.

- Vậy thì thôi. Ai thèm. Lêu lêu.

- Nè. Đứng lại. Mình có chuyện muốn nói với cậu mà.(Cuối cùng cũng nói ùi*hồi hợp*)

- Vậy thì nói đi nào?

- Mình... mình...

- AAAAAAAAAA...

Một tiếng hét chói tai vang lên xen giữa cuộc nói chuyện giữa Bạch Dương và Sư Tử. Cả hai người cùng chạy hết tốc lực về phía lều rồi cả hai cùng hét lên đồng thanh:

- Là hai người!

- Oosp! Chúng ta để lỡ hai đứa rồi?

Một người đàn ông cỡ tuổi trung niên nói, trên tay ông là một cây đuốc to đang cháy lửa phùng phùng.

- Ông đã làm gì bạn của tôi hả?

Sư Tử tức giận nói còn người đàn ông ấy chỉ im lặng vén cửa lều lên. Các sao của chúng ta đang bị trói chặt lại. Xung quanh lều là những thùng xăng cỡ lớn. Chỉ cần một que diêm thôi cũng có thể làm nổ tung chỗ này.

- Thật là sai lầm khi chúng tao đùa giỡn với tội mày quá lâu. Và giờ là kết thúc.

Phía sau lều là bóng dáng của hai người: Konozi và Karazaki.

- Tại sao... hai người lại thoát được?

Bạch Dương tròn mắt hỏi còn người đàn ông đó trả lời:

- Nhờ ông bác này chứ đâu. Một màn kịch tuyệt vời...

23. 22

P/s: Thank bạn Dung đã giúp mình.

- “Cự Giải... mau đứng dậy đi... mày mạnh mẽ hơn mày tưởng đó... làm ơn đi mà... đứng lên...”

Trong một khu rừng yên tĩnh, nơi hoang tàn như vừa trải qua một trận chiến tranh. Nhưng không ai ngờ ở đó lại có một cô gái rất xinh đẹp đang nằm trên thảm cỏ, máu loang lổ khắp đôi chân trắng trẻo của cô, nhuộm đỏ cả tấm vải bó chặt ở chân cô. Đôi mắt đen lầy khê mở ra một cách mệt nhọc. Cứ vài phút, cô gái ấy lại gượng đứng lên nhưng cứ những lúc đó lại có một cảm giác đau nhói như hàng ngàn con dao cắt vào chân khiến cô lại gục ngã. Đôi môi xinh xắn khẽ bật lên tiếng nói:

- Mọi người ơi... Thiên Yết...

Lần này, cô dùng hết sức lực để ngồi dậy rồi dựa ngay vào gốc cây gần đó. Bàn tay thon nhỏ khẽ vén mái tóc nâu đỏ mượt mà đang lòa xòa trước mặt rồi cô thở dài...

- Chắc là cậu ấy giận mình lắm... Song Ngư chắc đang rất lo ình...

Nói rồi, cô khẽ lấy tay xoa xoa chỗ vết thương đang rỉ máu rồi bắm chặt vào cái cây và từ từ đứng dậy. Bất ngờ, đôi mắt đen nhắm lại đau đớn... cô khụy xuống đất... những giọt nước mắt như hạt pha lê cứ thi nhau rơi xuống...

- Tại sao chứ? Tại sao mình lại yếu đuối như vậy chứ?

Liệu cô ấy sẽ cố gắng tiếp hay... bỏ cuộc...?. ...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Ở một nơi khác, một cuộc chiến khốc liệt sắp xảy ra... trận chiến cuối cùng? Một cô gái với mái tóc cắt ngắn bất ngờ hét lên giận dữ:

- YAHHHHH! Karazaki đáng ghét! Đồ tồi! Đồ khùng! Đồ ngốc! Đồ vô liêm sỉ! Đồ không biết phải trái! ... (Ax! Có cần nặng lời zậy hok Cừu?).

- Nè, cậu có cần phải nói với cái loại người như thế không chứ, Bạch Dương? Chúng ta thật sai lầm khi đã khoan nhượng với bọn chúng.

Sư Tử nói bằng giọng tức giận. Ánh mắt như sắp ăn thịt ai đó(Sư Ca có khác) còn Karazaki thì vừa cười nham nhở vừa nói:

- Thật sao? Tội bay biết điều này thì quá muộn rồi. Quá muộn...

- Tôi nguyện sẽ liều chết với các người. AAAAAAAAAA...

Nói rồi, Bạch Dương đang định lao vô thì nhanh như cắt, ông bác xấu xa đó liền rút khẩu súng đen óng trong túi ra và... bắn...

- Bạch Dương cẩn thận!!!

- “Đoàng”

Ngay tức khắc, Sư Tử nhảy xổ vào ôm Cừu ngã xuống. Cả hai cùng thoát chết trong gang tấc. Nhưng đó chưa phải tất cả, trong lúc ngã xuống, Bạch Dương bị trượt chân văng ngã xuống vực(Cái vực ở gần đó!) .
Bất ngờ, Sư Tử la lên:

- Bạch Dương...

Không chần chừ thêm phút nào nữa, Sư Tử liền nắm tay Cừu rồi ôm chặt cô. Bóng của hai người biến mất hút ngay sau đó.

- Thế là đã xử lí xong.

Karazaki nhoẻn miệng cười tàn nhẫn rồi quay lưng nói với các sao đang bị trói trong lều:

- Thế nào? Cuối cùng thì ngày tàn của tội bay cũng đến rồi. Chúng mày phải trả giá...

Bất ngờ, ngay sau lời nói của hắn ta là một tiếng nói vang lên... ở dưới vực...

- Sư Tử à! Bỏ tay mình ra đi. Nếu không thì cả hai chúng ta sẽ chết đó!

- Chết thật! Chúng vẫn còn sống à. Để cháu xử lí chúng...

- Khoan đã. Cho dù không cần anh ra tay thì chúng nó cũng chết mà. Hãy để tội nó tận hưởng những giây phút cuối cùng bên nhau...

- Được thôi.

Ở dưới vực thẳm, một tay Sư Tử nắm chặt lấy Bạch Dương đang giãy giụa, một tay anh cố bám vào cành cây mỏng manh mọc trên nền đất khô cằn.

- Bỏ tay ra đi mà! Thà là chỉ có mình chết thôi thì còn được. Chứ cậu...

Bạch Dương nhăn nhó nói, bàn tay cô cố thoát ra Sư Tử còn anh thì vẫn khư khư giữ chặt, anh nói một cách khó nhọc:

- Đứng yên đi. Nếu không thì cậu càng làm ình rớt xuống nhanh hơn đó!

- Ủ thì... nhưng mà mắc gì cậu phải giữ mình lại chứ?

Bạch Dương thắc mắc thì Sư Tử thì im lặng một hồi rồi hét lớn lên:

- VÌ MÌNH KHÔNG THỂ ĐỂ NGƯỜI MÌNH YÊU THƯƠNG PHẢI CHẾT!... (Cuối cùng thì cũng chịu nói. Haizzz) .

- C... cái... gì? Cậu không đùa chứ. Đừng nói là sắp chết nên cậu mê sảng luôn nhá! (OMG!) .

Bạch Dương ấp úng nói khi nghe Sư nói vậy. Khuôn mặt xinh xắn khẽ ửng đỏ ngai ngừng.

- Đùa gì chứ? Bộ cậu nghĩ mình thích nói đùa lắm trước khi chết à?

Sư Tử nói, khuôn mặt điển trai của anh cũng đỏ bừng hết cả lên.

- Cậu...- Bạch Dương ngai ngừng nói.

- Ít nhất thì mình cũng không bị cậu cho ăn đòn trước khi chết nhỉ? Với lại, mình cũng nói được điều mà mình ấp ủ bấy lâu nay.

Sư Tử cười nhạt nhẽo còn Bạch Dương thì bỗng hét lớn lên:

- THÍCH THÌ THÍCH. SỢ GÌ CHỨ... (Aish! Thích thì nói đại đi mà còn... tay giả pó toàn thân lun) .

- Bạch Dương à... vậy là cậu...

Bỗng từ phía trên, giọng nói của Song Tử vang lên một cách ngao ngán:

- Trời ạ. Có ai mà “tĩnh tò” ngay vào tình huống đặc biệt như thế này không chứ? Đúng là... Còn Cừu Con nữa. Bỏ tay hai người luôn.

- Coi bộ cậu cũng lạc quan quá ha! Chúng ta sắp chết rồi đó!

Bảo Bình nheo mày nói còn Song Tử thì chỉ mỉm cười:

- Được chết cùng người mình yêu thì mình cũng cam lòng.

- Cậu... kì quá à...

Bảo Bình đỏ mặt rồi nói. Bây giờ cô chẳng còn sợ gì nữa, cô và Song Tử cũng đã có mấy phen suýt chết dưới hang động rồi... chỉ cần có anh... lòng dũng cảm của cô như được tăng lên gấp bội phần...

- Ai chà! Cậu sắp lên “trên” rồi mà vẫn còn dẽo mó quá ha!

Nhân Mã pha trò còn Xử thì nheo mày:

- Cậu cũng hay quá nhỉ? Bây giờ còn bày trò ọi người cười nữa à! Haizzz

- Trước khi chết thì phải cười cho nó vui chứ(OMG! Ai đặt ra cái luật lệ kì cục zậy trời!) .

Kim Ngưu bắt ngờ lên tiếng khiến Xử Nữ lắc đầu. Không ngờ cô lại lọt vào tình huống éo le như thế này, khóc cũng không được mà cười cũng không xong nữa. Bất ngờ, Song Ngưu bật khóc thút thít(Pé Ngưu lại mít ướt rồi!) .

- Các cậu thật lạc quan và yêu đời nhưng mình... hức... mình lại không được như vậy? Huhuhu. Vậy là tụi mình sắp chết rồi sao? Cuốn tiểu thuyết mới mua mình còn chưa đọc xong. Mình vẫn còn rất nhiều việc phải làm mà! Huhuhu...

- Yên tâm đi. Mình sẽ bảo vệ cho cậu đến khi nào mình còn sống...- Ma Kết mỉm cười nhẹ và nói.

- Ít nhất là chúng ta cũng được chết cùng nhau, phải không Ngưu?

- Ukm.

Riêng Thiên Yết thì gồi dựa vào một góc rồi thì thầm một mình:

- Cự Giải... hãy đợi mình...

Bất ngờ, Konozi ở bên ngoài bỗng nói vọng vào:

- Oh! Thật ngọt ngào. Nhưng tao lại ghét sự ngọt ngào. Có vẻ như mọi người đang rất hạnh phúc. Vậy tao sẽ cho tụi bay về châu trời cùng một lúc để tăng thêm niềm hạnh phúc đó.

Nói rồi, cô cầm trên tay một cây đuốc dài đang cháy và chuẩn bị ném vào các thùng xăng thì... một tiếng hét chói tai vang lên... bóng dáng của một người con gái ẩn hiện sau lớp sương mù...

- Dừng lại... Các người không được làm hại họ.

- Oh! Xem ta có ai nữa đây... Là người mà anh trai ta chết mê chết mệt đây mà! Mày vẫn còn sống sao?- Konozi nói.

- Đúng vậy. Các người nghĩ tôi dễ dàng gục ngã sao? Sai lầm đấy.

- CỰ GIẢI!

Song Ngưu hét lên, cô như không tin vào mắt mình. Người đứng trước mặt cô...

- Giải à...

Thiên Yết khẽ nói, đôi mắt xám lạnh lờ thoáng qua một sự kinh ngạc và niềm hạnh phúc khôn xiết. Nhưng rồi đôi mắt ấy chợt u ám lại... anh đang nghĩ cái gì vậy?

- Một con nhóc... với cái chân đang bị thương mà dám chui đầu vào hang cọp à? Karazaki! Xử nó đi.

Ông bác ấy nói bằng giọng lạnh lùng rồi ném cho Karazaki khẩu súng mà ông đã dùng trước đó. Hắn cầm nó lên rồi nhắm về phía Cua. Bất chợt, Konozi lên tiếng:

- Anh định giết chết người anh đã từng yêu sao?

- Tất nhiên là... vậy rồi. Anh giờ chỉ muốn trả thù thôi.

- “Đoàng”

Tiếng súng vang lên trước sự kinh hãi của mọi người kèm theo tiếng hét khiếp đảm của Song Ngư:

- Cự Giải...

- “ Một kết thúc buồn... Lẽ nào?... ”

24. 23

P/s:Thank bạn Dung đã giúp mình.

- “Cự Giải... “

Sau một tiếng “Đoàng” vang lên chói tai. Viên đạn bằng đồng sáng loáng lao thẳng đến một cô gái đang đứng đó trước sự kinh hãi của mọi người. Konozi nhìn anh trai của mình bằng ánh mắt ngạc nhiên... anh trai cô đã thay đổi còn nhiều hơn mình nữa...

- Anh... làm thật sao?

Tiếng nói nghe rất nhỏ nhẹ của Konozi vang lên như đánh động vào tim của hắn. Karazaki chỉ nở một nụ cười lạnh như băng. Cự Giải ngã gục xuống thẳm cổ. Viên đạn bay đến và xoẹt ngang mái tóc nâu đỏ mượt mà... cô đã thoát khỏi bàn tay tử thần một cách kì diệu... hay là...

- Anh vẫn không thể quên cô ta phải không? Một tay thiện xạ như anh mà lại có một lần bắn hụt sao?

Konozi lại hỏi, đôi mắt vẫn lạnh lùng không chút cảm xúc còn Karazaki thì chỉ cất súng vào và lên tiếng:

- Anh cũng không ngờ... anh không thể làm được...

Bất ngờ, ông bác tiến đến rồi giật khẩu súng từ tay Karazaki rồi nói:

- Hừ. Có mỗi chuyện triệt tiêu một con nhỏ yếu ớt mà cũng làm không xong. Xem ông bác mày đây!

Nói rồi, ông ta giương súng lên. Cự Giải thấy vậy hết hoảng cố gắng gượng dậy. Bất chợt, cô ngã khụy xuống vì cái chân của cô lại rỉ máu. Thiên Yết từ trong lều hét lớn:

- Cự Giải! Cậu mau chạy đi!

- Cự Giải à! Cậu không được làm sao đó!

Song Ngư nói trong tiếng nấc. Cô đang cố vùng vẫy thoát ra khỏi cái sợi dây quái quỷ này nhưng không được. Ma Kết thấy thế liền lên tiếng:

- Song Ngư, cho dù cậu cố gắng đến đâu cũng không được đâu... Chúng ta chỉ còn cách cầu nguyện cho Giải được bình an vô sự thôi...

- Cự Giải!

Bất ngờ, ông bác đưa súng quay về phía các sao đang ở trong lều vừa quạt:

- Tụi bay có cảm mềm không?

Nói rồi, một phát súng từ ông ta bay vèo đến chỗ các sao đang bị trói, hay đúng hơn là nhắm thẳng vào Thiên Bình...

- Bình Nhi. Cậu không thể chết!

Kim Ngư vừa nói vừa ngã ra trước mặt Thiên Bình làm lá chắn cho cô còn Bình Nhi thì rang hét lên:

- Sao cậu ngốc quá vậy? Mau đi ra đi mà. Hức...

Nói đến đó, Thiên Bình bật khóc còn Kim Ngư chỉ mỉm cười:

- Lần trước tớ đã không bảo vệ được cậu. Lần này tớ nhất định không để cậu bị làm sao nữa...

- Đúng là bọn ngu xuẩn.- Ông bác nhếch mép cười khinh bỉ rồi nói.

Viên đạn đang bay với tốc độ rất lớn, Kim Ngưu nhắm mắt lại và... một dòng máu đỏ tuôn ra từ... một cô gái?

- K... Konozi...

Kim Ngưu trợn mắt nhìn cô gái đang nằm trước mắt mình.

- KONOZI!

Tiếng hét của Karazaki như xé toạc không khí căng thẳng đó. Khẩu súng từ trên tay ông bác rơi xuống và vang lên một tiếng “Cạch” .

- Konozi? Sao em lại làm như vậy chứ?

Kim Ngưu vội đỡ cô lên rồi hỏi, ánh mắt vẫn không khỏi ngạc nhiên.

- Vì... vì... anh Karazaki à!

Konozi nói một cách khó nhọc rồi quay qua người anh trai đang đứng sững sờ nhìn cô...

- Anh hai à! Em xin lỗi, em không đủ can đảm được như anh vì... em không thể đứng yên mà nhìn người em yêu lại chết được. Em đã phải trả giá vì sự hận thù... của mình... hi vọng... anh... có thể... nhận ra... trước khi quá muộn...

- Em thật ngốc. Tại sao em phải hi sinh chỉ vì cái tên không bao giờ yêu em chứ?

Karazaki hét lên tức giận rồi quỳ gục xuống còn Kim Ngưu thì nhìn Konozi bằng ánh mắt thân thương... thì ra... cô ấy vẫn không thay đổi... vẫn là cô bé ngày nào... ngây thơ và trong sáng... nhất là... luôn hi sinh cho người mình yêu...

- Kim Ngưu à...

- Anh đây.

- Em có thể xin anh một... việc được không?

Konozi nói, dường như cô sắp...

- Được... em cứ nói đi...

- Sau này, mong anh hãy nhớ đến em... cho dù là như một người em gái cũng được...

Bất ngờ, Song Ngư cùng Thiên Bình bật khóc trước câu nói cảm động của Konozi.

- Cô ấy... thật cao cả... hức...

- Chị Thiên Bình...

- Sao cơ?

- Em mong chị tha thứ cho những hành động trước đây của em... và hi vọng... chị sẽ chăm sóc cho anh Ngưu thay em... nếu không... em sẽ không tha cho chị đâu...

- Chị hứa mà... - Thiên Bình ngen ngào nói.

Nói rồi, Konozi chỉ mỉm cười một cái rồi thoi thóp... viên đạn bay thẳng và ngực cô... vết thương cũng rất nghiêm trọng... chắc có lẽ...

- Vĩnh biệt... Kim Ngưu... anh hai...

Một cách từ từ, hàng mi cong trên đôi mắt cô dần khép lại. Khuôn mặt yên bình như đang say giấc làm người ta khó có thể nhận ra là cô đã... chết...

- Ít nhất cô ấy vẫn còn lương tâm.- Xứ Nữ cúi mặt xuống và nói.

- KONOZI!

Karazaki hét lên thảm thiết còn ông bác tàn ác đó thì đến vỗ vai hắn và nói:

- Tất cả... chỉ tại bọn chúng...

- Đúng vậy. Em con đã chết chỉ vì bọn chúng...

- Đồ khùng. Tại sao anh còn chưa nhận ra hả? Konozi đã nhận ra sai lầm của mình rồi... còn anh... đừng để đến khi quá muộn...

Xử Nữ lên tiếng, cô không thể chịu nổi sự nhu nhược của cái tên này và cả ông bác độc ác đó. Bất ngờ, Karazaki hét lên một tiếng rồi cười khùng khục như người điên. Sự thực thì anh đã phát điên thật rồi khi thấy em gái của mình đã chết.

- Đúng vậy đó. Nếu cậu có thể nhận ra sự hận thù là không đúng như Konozi thì...

Cự Giải nhẹ nhàng nói còn Karazaki thì quát lớn:

- Im đi! Cô thì biết gì chứ. Cô có hiểu sự mất mát người thân như thế nào không hả?

- Nhưng...

- Tất cả chỉ tại các người. Tôi sẽ cho cô nếm thử mùi vị đó như thế nào...

Nói rồi, Karazaki giắt lấy khẩu súng rồi bắn thẳng vào các thùng xăng. Thật là khủng khiếp, mọi thứ tích tắc chìm vào biển lửa. Những đám cháy như nuốt chửng cả cái lều làm các sao của chúng ta bị tách khỏi nhau. Bạch Dương cùng Sư Tử ở dưới vẫn không biết gì(Haizzz!). Song Tử liền ôm chặt lấy Bảo Bình đang co rúm lại.

- Song Tử à! Mình sợ lửa lắm. Sợ lắm. Khụ khụ...

- Yên tâm đi. Mình sẽ không để một ngọn lửa nào có thể làm hại Bảo Bình của mình đâu. Cho dù chết, mình cũng sẽ mãi ở bên cậu...

- Song Tử...

Vừa nói, Song Tử liền hôn nhẹ lên trán Bảo Bình rồi đỡ dành cô nàng. Xung quanh họ toàn là lửa và lửa... không có lối thoát... Trong khi đó, Thiên Yết đã rất lắt léo và thoát ra ngoài được rồi anh chạy đi tìm Cự Giải. Kim Ngưu thì đang chìm trong những suy nghĩ thì ngọn lửa ào đến và xoẹt qua giữa Thiên Bình và anh.

- Karazaki. Mà không biết là Konozi đang ở trong lửa hay sao hả?

- Hahaha. Tao sẽ cho em gái tao chứng kiến cảnh tụi bay bị thiêu sống... HAHABA...

- Thiên Bình... cậu ở đâu?

Kim Ngưu vội vã hét lên thật lớn. Bất chấp cả sức nóng, anh chạy khắp nơi tìm Thiên Bình. Bỗng dưng, bàn tay anh chạm phải một cái gì đó...

- Thiên Bình...

Nói rồi, Kim Ngưu vội đỡ Bình Nhi dậy. Ánh mắt lo lắng khôn xiết. Thiên Bình vội mở đôi mắt đen huyền ra và nhìn Ngưu.

- Cuối cùng cũng tìm được cậu rồi. Mình cứ sợ... chúng ta lại phải xa nhau chứ?

- Kim Ngưu à! Tụi mình sẽ được bên nhau... cho đến khi chết... như vậy mình cũng cảm thấy rất hạnh phúc...

Nói rồi, cô siết chặt lấy Kim Ngưu như sợ rằng cô sẽ phải xa anh. Trong khi đó, Ma Kết đang che chắn cho Song Ngưu còn cô nàng thì gục đầu vào anh mà khóc.

- Ma Kết. Tụi mình sắp chết sao?(ngây thơ quá đi ak)

- Không... cậu sẽ không chết đâu... tin mình đi...

Ngay lúc đó, một đám lửa tạt vào hai người. Ma Kết vội quay lưng lại và ôm gọn Song Ngưu vào lòng. Đám lửa tạt vào áo anh và bốc cháy. Song Ngưu hét hoảng cố dập đám cháy ấy rồi hét lên:

- Ma Kết. Lửa kia. Mau dập đi.

- Minh... không sao...

Ma Kết ráng mỉm cười và nói với Song Ngư để cô yên lòng. Có thể nói cặp đôi may mắn nhất là Xử Nữ và Nhân Mã, cả hai người đều ít bị lửa bao vây. Bất chợt, Xử Nữ ngã vào lòng Nhân Mã làm anh chàng hốt hoảng:

- Xử Nữ... Xử Nữ à! Cậu không sao chứ? Cậu mau tỉnh lại đi... Xử Nữ...

- Mả à... chỗ này nhiều khói quá... khụ khụ... mình không thể chịu được...

- Mình sẽ đưa cậu ra khỏi đây nhưng...

Nhân Mã cuống cuống nhìn xung quanh để tìm lối thoát... Bất ngờ, một con đường rộng mở trước mắt Xử Nữ.

- Nhân Mã à... cậu nhất định phải sống...

Nói rồi, cô lấy hết sức đẩy Mả ra ngoài và cô đã thành côn.

- Xử Nữ...

Nhân Mã hét lên, bóng của Xử Nữ mờ dần sau đám lửa...

25. 24

P/s: thank bạn Dung đã giúp đỡ mình.

- Mọi người...

Tiếng hét của Cự Giải như vang động khắp không gian hỗn loạn bây giờ. Cô hướng đôi mắt đắm lệ nhìn mọi thứ đang chìm trong biển lửa và tự trách mình không thể cứu được các bạn. Bất ngờ, một giọng nói hiểm độc vang lên trên ngọn cây gần đó:

- Thế nào? Cô đã hiểu được cảm giác của tôi chưa?

- Anh... anh... anh là người xấu...

Cự Giải ngen ngào nói trong tiếng nấc, cô nhìn lên ngọn cây nơi có bóng một người con trai đang ngồi đó bằng ánh mắt căm thù... ánh mắt đó chỉ xuất hiện một lần duy nhất trong đời của cô... Bất chợt, giọng nói lạnh lẽo ấy lại vang lên:

- Cô nên cảm ơn tôi vì đã không giết cô đó. Nếu không, cô cũng cùng chung số phận với bọn chúng.

- Tôi sẽ không bao giờ sợ anh đâu, Karazaki...

Cự Giải trả lời bằng giọng dứt khoát còn hần chỉ nhếch mép cười nham hiểm rồi nhìn về phía đám lửa đang cháy... hần đã điên... điên thật rồi...

- Thật sao? Cô xem mình kìa. Đến cả việc đi đứng còn không xong thì làm được gì chứ?

- Anh nghĩ vậy sao?

Nói rồi, Cự Giải đứng thẳng lên một cách nhẹ nhàng trước sự kinh ngạc của Karazaki và... cô bước đi... như không cảm thấy cơn đau ở chân... đi vào chỗ ngọn lửa... Karazaki đang định nhảy xuống can ngăn thì ông bác của hần liền kéo lại:

- Khoan đã. Con không nhớ rằng chính chúng đã hại chết em gái mình sao. Con không thương Konozi sao? Thật là... Đừng có vì tình cảm cá nhân mà làm hỏng việc lớn của ta...

- Vâng... thưa bác...

Karazaki khẽ trả lời, đôi mắt lại hiện lên sự căm thù. Về phần Cự Giải, cô vẫn cứ bước đi... nhẹ nhàng... và khẽ gọi:

- Mọi người... các cậu đang ở đâu...

Bất chợt, Giải bỗng khựng lại vì cô vừa thấy một cái bóng đang dựa vào gốc cây đằng kia. Nhẹ nhàng, cô bước đến và phát hiện ra chàng trai ấy chính là Nhân Mã. Cô cố gắng lê từng bước chân một cách nhanh nhất có thể đến chỗ đó. Nhân Mã khi vừa thấy bóng cô liền gượng dậy và chạy lại đỡ Cua và tròn mắt hỏi:

- Giải à! Sao cậu lại vào đây. Nguy hiểm lắm. Để mình đưa cậu ra chỗ an toàn hơn.

- Không. Mình phải cứu mọi người. Các bạn đang... Nhân Mã, cậu bị thương sao?

Cự Giải hốt hoảng khi thấy vết thương ở vai của Nhân Mã còn anh thì cổ trần an cô:

- Chỉ là vết thương nhẹ thôi mà. Ít ra thì mình vẫn di chuyển được. À đúng rồi. Thiên Yết cũng vừa thoát ra được đấy. Cậu ấy đang đi kiếm Bạch Dương và Sư Tử...

- Cậu nói mình à?

Một giọng nói u ám như địa ngục vang lên ngay sau Mã làm anh chàng giật bắn người và quay lại.

- AAA... Trời ạ! Là cậu à? Lúc nào cũng xuất hiện sau lưng người khác như thế làm người ta sợ chết đi được...

- Mình đi tìm Sư với Cừu rồi. Họ vẫn bình an vô sự ở dưới đó(Trời ạ!). Chúng ta chia nhau ra tìm mọi người thôi.

Thiên Yết đang định chạy đi thì giọng nói dịu dàng và ấm áp của Giải vang lên:

- Yết à...

Anh khẽ quay đầu lại, ánh mắt lạnh như băng nhìn Giải và nói bằng giọng cũng lạnh không kém:

- Cậu đi giúp Sư Tử với Bạch Dương đi. Cẩn thận không thì chết cả ba.

Nói rồi, Thiên Yết bỏ đi vào đồng lửa đang cháy dữ dội để lại Cự Giải ngây người đứng đó...

- "Tại sao chứ? Tại sao lại nhìn mình bằng ánh mắt ấy... mình đã làm gì sai sao... Thiên Yết à..."

- Cậu đừng buồn nữa. Cái tên ấy kì cục vậy đấy. Gặp được cậu là hẳn mừng phát khóc lun đó. Cái tên này... thiệt là...

- Không. Tại mình đó... mình...

- A YAH! Nãy giờ đứng nói chuyện vu vơ mà quên mất. Mình phải đi cứu Xử Nữ và mọi người nữa.

Nhân Mã ríu rít nói còn Cự Giải thì cười nhẹ:

- Uhm. Mình cũng phải đi giúp Sư với Cừu nữa...

- Cậu... đi được không đó?

Nhân Mã ái ngại hỏi còn Cự Giải thì nhẹ nhàng nói:

- Tất nhiên rồi... Xem này...

Vừa nói, cô vừa bước thật nhanh đến chỗ vực thẳm còn Nhân Mã vội vàng lao vào ngọn lửa để tìm mọi người.

- Sư Tử. Cậu có ở đó không?

Cự Giải hét xuống vực làm vang động cả không gian. Bất ngờ, cô nghe thấy tiếng cầu Bạch Dương:

- Cự Giải... Có phải cậu không Cự Giải? Tội mình ở đây nè!

Nhìn quanh, Cự Giải liền thấy Sư Tử đang bám chặt vào một cành cây. Cô liền với đến và gắng sức hét tiếp(Giải khổ nhĩ T.T):

- Sư Tử à! Mau đưa tay ỳnh. Nhanh lên.

- Trời ạ. Mình có phải là ba đầu sáu tay đâu mà đưa cho cậu. Có hai cái tay thì cầm hết rồi còn đâu.

Sư Tử trả lời còn Cừu Con thì lên tiếng:

- Vậy thì thả mình ra đi. Như vậy Giải mới kéo cậu lên được chứ!

- Nè! Cậu nên nhớ là mình vừa nói thích tớ đó. Cậu định chuồn luôn à!- Sư Tử nheo mày nói.

- Hứ! Ai thèm chứ! Cự Giải, cậu có kéo nổi cái tên mập ú này không?

Bạch Dương hét lên làm Sư Tử tức giận:

- Hey! Cậu không biết điều thì đừng nói đấy nhá. Nãy giờ giữ cậu muốn gãy cả tay luôn.

- Thôi thôi. Giờ này mà còn tâm trạng để cãi nhau nữa à. Đúng là mình bó tay với hai cậu luôn.

Vừa nói, Cự Giải vừa cúi người xuống nắm lấy tay Sư Tử và kéo lên.

- Cự Giải à! Cậu không cần phải gắng sức đâu. Cậu đang bị thương đấy.- Sư Tử lo lắng nói.

- Đúng đó. Cậu mà bị làm sao thì Thiên Yết giết tui mình chết đó.- Bạch Dương tiếp lời.

- Thiên Yết...

Cự Giải lầm bầm nói, tim cô chột quận thắt lại... Và rồi... cô gắng hết sức kéo Sư và Cừu lên. Cuối cùng, cả hai người đều bình an vô sự lên đến mặt đất. Bất ngờ, Sư Tử bỗng hét lớn:

- WHAT! Ở trên này có chuyện gì àm lửa cahy1 lớn thế? Mọi người đâu rồi...

- Họ... đang ở... trong... đó...

Cự Giải thều thào nói rồi ngất lịm đi, Bạch Dương vội vã chạy dne619 đỡ Cua lên rồi nói:

- Cậu ấy xỉu rồi. Chắc tại vì quá kiệt sức và mất nhiều máu quá... Mình sẽ ở đây chăm sóc cho cậu ấy. Còn cậu đi tìm mọi người đi. Mau lên...

- O... Ok

Sư Tử vừa nói vừa mau mắn chạy đi ngay. Trở lại với Nhân Mã, anh đang loay hoay tìm xử Nữ thì bỗng dừng bàn tay anh chạm phải cái gì đó...

- X...Xử Nữ...

Anh vội đến đỡ Xử Nữ lòng mình. Cô bị ngất vì hít phải quá nhiều khói. Anh cố lay khuôn mặt xinh đẹp đang lấm lem của cô. Từ từ, đôi mắt xinh đẹp mở ra và càng ngạc nhiên hơn khi thấy Mã:

- C... cậu làm gì ở đây? Chẳng phải mình đã...

- Cậu ngốc lắm. Cho dù cậu có đẩy mình ra một ngàn lần thì mình vẫn vào đây để cứu cậu...

- Mã à...

Xử Nữ bật khóc rồi ôm chặt Nhân Mã còn anh thì khẽ vuốt nhẹ lên mái tóc mượt àm của cô rồi mau chóng bế cô ra khỏi nơi nguy hiểm này. Một cặp đã thoát được... Trong khi đó, Sư Tử vẫn còn lẩn mò trong lửa, anh gọi to:

- Có ai không? Mọi người ơi. Mình đến cứu các cậu nè! Hey...

Bất ngờ, Sư Tử liền bị một bàn tay túm vào trong...

- Ủa? Song Tử à? Cậu vẫn còn sống à?

- Cái thằng này. Bọn bè thế hả? Giờ mới đến cứu người ta. Làm Bảo Bảo sợ muốn chết nè!

- V... vậy là cậu.- Sư Tử ấp úng nói.

- Yah! Cậu tỏ tình với Bạch Dương cute ghê đó. Không ngờ cậu lại có thể nói trong tình huống đó. Hihhi.

Bảo Bình cười lớn làm Sư Tử đỏ mặt:

- Biết vậy khỏi cứu. Hứ!

- Thui đi ông tướng. Dẫn tui ra khỏi đây coi.

Song Tử lên tiếng còn Sư Tử thì ú ớ:

- Mình... mình tưởng mấy bạn biết đường...

- Trời ạ! Nếu biết đường thì tụi này đã chạy ra lâu rồi chứ ở lại đây cho chết cháy à?- Bảo Bình nheo mày nói.

-Thôi được rồi. Chúng ta đi đại đi. Dù gì cũng ra được. Biết thế đi trước chứ đợi cái tên “anh hùng rơm” này đến cứu làm chi ắt công.

- Nè! Bộ mấy người nghĩ tui muốn chui đầu vào chỗ chết lắm chắc. Haizzz.

- Thui đi thôi thiếu gia, ngồi đây than thở cho chết cháy à!

- Hey. Đợi mình.

Nói rồi, Sư Tử lon ton chạy theo. Vừa đi được một lúc, cả đám bất chợt gặp Bình Nhi và Kim Ngưu...

- Đúng là... Sắp chết đến nơi rồi mà vẫn còn mùi mẫn thế?

Bảo Bình lên giọng nói làm cho Thiên Bình giật mình đứng dậy.

- Aw! Bảo Bình? Tụi mình được cứu rồi Ngưu ơi!

- Mấy cậu...

Ngưu đang định nói thì Song Tử liền cắt lời:

- Đừng có mừng hụt. Tụi này cũng đang tìm đường ra đây...

- Trời ạ! Cũng như không...

Kim Ngưu than thở còn Thiên Bình thì an ủi:

- Thôi mà! Dù sau đi nhiều người cũng đỡ sợ hơn mà!

- Ủ thì đi...

Ngưu vừa nói xong thì bị cả đám lôi đi(tội Ngưu!). Riêng Thiên Yết thì đang tìm ai đó không biết(nhưng chắc là Ngư và Kết). Bất ngờ, anh nghe thấy tiếng khóc của Ngư rồi chạy đến...

- Sao cậu lại khóc?

Một tiếng nói quen thuộc vang lên làm Ngư giật mình lau nước mắt đi. Bất chợt, cô la lên:

- Câu nói này... nghe quen quá... Ông bụt phải không? Ông bụt ơi(Ax. Ngây thơ mún sắc lun!). Giúp con với. Hức.

- Bụt đâu ra hả? Mình nè...

Bất ngờ, Thiên Yết xuất hiện ngay sau lưng Ngư làm cô nàng hết hồn rồi nuối tiếc:

- Trời ạ. Mình cứ tưởng cậu là...

- Thôi được rồi. Cuối cùng cũng tìm được cậu rồi... Kết đâu?

- Chết. Nãy giờ nlo nói chuyện mà quên mất. Cậu ấy đang ở kia...

Song Ngư cùng Thiên Yết vội vã chạy đến chỗ Ma Kết... Anh ấy đang bị thương rất nặng vì lần che chắn cho Ngư lần trước... Thiên Yết vội vã dìu Kết lên và nói với Ngư:

- Chúng ta... phải ra khỏi đây thôi...

26. 25

P/s: Chap này hơi dài nha. Cám ơn pn Dung giúp mình.

- “It’s time...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Đã đến lúc rồi...

Ông bác đi đến nói với Karazaki còn hấn thì chỉ khẽ gật đầu rồi cầm bình cứu hỏa xịt khắp nơi. Ngọn lửa dần tắt ngấm. Quang cảnh hoang tàn, mặt đất đầy tro xám, cây cối cháy lụi hết... sự sống... biến mất chỉ trong vài giờ... Bất ngờ, Karazaki cười lớn:

- Hahahaha... Tụi mày đã tiêu đời rồi. Cuối cùng thì em cũng được hả dạ phải không? Hahahaha...

Nói rồi, hấn quì ngực xuống cạnh một cái xác đen thui vẫn đang bốc khói... Trận hỏa hoạn vừa rồi thật khủng khiếp... Bỗng nhiên, từ giữa đám khói mờ ảo dần hiện ra bóng của một nhóm người. Họ hiên ngang bước đi... như chẳng còn gì có thể làm họ sợ nữa... như những người chiến sĩ quả cảm đã trở về sau một trận chiến khốc liệt... Quá ngạc nhiên, ông bác tròn mắt và ấp úng nói:

- Tu...tụi bay... làm sao tụi bay thoát được...

- Ông nghĩ chúng tôi dễ hạ gục lắm sao?

Sư Tử đứng khoanh tay và ngạo mạn lên tiếng làm cho Karazaki sững sờ:

- K... không thể thế được...

- Tại sao lại không được chứ. Thế mấy người nghĩ đây là hồn ma của chúng tôi à?- Kim Ngưu nheo mày nói, bàn tay anh nắm chặt lấy Thiên Bình trong khi Karazaki đang đưa đôi mắt dáo dác nhìn quanh...

- Ít nhất thì tao cũng diệt được mày, Thiên Yết à...

Karazaki đặc ý nói khi thấy nhóm đi ra chỉ có 5 người. Bất ngờ, Bảo Bình hét lớn:

- Người nghĩ như vậy sao? Chúng ta sống sót nhiều hơn người nghĩ đó! Khôn hồn thì mau hàng đi.

- Bảo Bình nói đúng đó. Mày đã chứng kiến cái chết của Konozi rồi đó. Hãy dừng lại trước khi quá muộn...

Song Tử vừa nói vừa lấy tay khoác qua vai Bảo Bình(Trời ạ. Giờ này mà còn tâm trí để thể hiện tình cảm nữa!)

- Đúng vậy đó. Nếu như anh biết hối hận thì chúng tôi có thể bỏ qua được tất cả...

- Tụi bay... im hết đi...

Thiên Bình đang nói thì Karazaki liền ngắt lời rồi hấn lấy hai tay ôm đầu và ngực xuống. Bỗng nhiên, ông bác đứng lù lù đằng sau hấn rút súng ra thì một giọng nói như vang lên từ địa ngục:

- Nếu ông dám bắn... thì tính mạng của hai người sẽ không an toàn đâu...

- T... Thiên Yết... Sao mày lại...

Karazaki khi vừa khi thấy tiếng nói đó liền đứng phắt lên rồi đưa đôi mắt đang hốt hoảng nhìn xung quanh. Thiên Yết đi ra khỏi đám khói, ánh mắt đầy sát khí lướt nhìn hấn. Theo sau là Song Ngư đang dìu Ma Kết. Thấy vậy, Thiên Bình cùng Bảo Bình liền chạy đến giúp Ngư. Ngay lúc đó, Nhân Mã bé Xử Nữ cũng đi ra. Anh khẽ đặt cô nằm xuống và vuốt nhẹ khuôn mặt xinh đẹp đang chìm vào giấc ngủ của cô rồi nháy mắt với Thiên Yết:

- Đủ rồi...

- Thế nào? Mày nói là đã diệt được bọn tao mà.

Thiên Yết nói với vẻ mặt bình thản làm cho Karazaki tức điên lên. Hấn liền giật lấy khẩu súng mà ông bác đang cầm trên tay và giương lên.

- Mày... mày phải chết...

Karazaki nói bằng giọng run run còn Yết thì cũng rút súng ra... Một cuộc đối đầu... Bất ngờ, một tiếng “Đoàng” vang lên sau đó. Một khẩu súng rơi xuống đất... Liên tiếp sau đó là hàng loạt những tiếng súng làm khẩu súng đó vỡ tan ra... Karazaki đứng sững sờ rồi cười như người điên:

- Hahahaha... Được lắm. Mày đã thắng. Giờ thì... giết tao đi. Mày có thể mà... Hahahaha.

Bất ngờ, Thiên Yết vút ngay khẩu súng anh đang cầm trên tay đi và nhếch mép cười khinh bỉ:

- Tao... không hèn hạ như mày...

Lời nói đó như vang vọng trong tâm trí Karazaki. Như mất hết ý thức, hắn lao vào Thiên Yết như một con thú hoang. Cả hai vật lộn với nhau không phân thắng bại. Bất ngờ, Karazaki hét lên:

- Bác à! Cầm lấy khẩu súng và bắn nó đi!

- Đồ hèn!

Bạch Dương bỗng từ đâu chui ra và hét lên tức giận và liền lao thẳng đến giúp đỡ cho Yết(Haizzz! Chúng nào tạt nấy). Sư Tử thấy vậy cũng lao vô bảo vệ cho Cừu.

- Đồ ngốc! Cậu là con gái mà đánh đấm cái gì chứ. Mau đi ra đi...

- Mình là con gái thì không được giúp đỡ bạn bè trong lúc khó khăn sao? Việc gì đến cậu chứ!

Bạch Dương ngoa ngoắt đáp lại làm Sư nổi điên:

- Đúng là... nhờ may cậu có mệnh hệ gì làm sao mà mình sống nổi hả?

- Mình...

- Hai người làm ơn thôi đi có được không? Vô đây để giúp mình hay là để tán nhau hả?

Thiên Yết cau mày nói khi thấy hai người họ cứ đứng “làm cảnh”. Trong khi nội bộ mâu thuẫn, ông bác đó tiến đến chỗ khẩu súng mà Yết vừa vút đi một cách lặng lẽ. Vừa cầm nó trên tay, khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười bí hiểm:

- Một phát... trúng đích...

Bất ngờ, hai bên đang gây gỗ thì bỗng dưng một tiếng “đoàng” vang lên cắt ngang cuộc đấu. Một chàng trai khụy xuống... Thiên Yết... hay... Karazaki...

- O...Ông...

Karazaki đang nằm dưới đất và lên tiếng. Viên đạn bay trúng vào một bên bụng khiến hắn ngã phịch xuống đất. Ông bác độc ác đó không nói gì. Hắn chỉ cười một cách rung rờ rồi lấy tay chỉ thẳng vào Karazaki đang nằm trên vũng máu của chính mình:

- Tao thật sai lầm khi cứu mày ra khỏi tù. Mày chỉ là một đứa vô dụng mà thôi. Có mỗi cái bọn tép riu này mà không xử được thì làm được trò trống gì. Bây giờ, mày đã hết giá trị...Hahahaha...

- Ông... Đồ độc ác... Đồ không có lương tâm... Ngay cả cháu ruột của mình... ông cũng nỡ giết chết...

Song Ngư tức giận đứng phắt dậy và nói, đôi mắt xanh dịu hiền từ mọi ngày đã biến đi đâu mất. Thay vào đó là sự ghét cay ghét đắng một con người không có nhân cách. Hắn chỉ cười khùng khục rồi chìa súng vào 11 người đang đứng(trừ pé Giải đang nằm đằng kia). Karazaki bỗng hét lên tức giận:

- Ông... đã lợi dụng tôi...

- Đúng vậy.- Hắn ngang nhiên trả lời.

- Và chính ông đã cố tình giết em gái tôi...

- Vì nó tự nguyện mà. Hahahaha...

- Tôi... SẼ KHÔNG THA CHO ÔNG...YAHHHH...

Bất ngờ, Karazaki lao đến hấn ta. Ông liền bắn thêm vài phát nữa làm Karazaki gục xuống. Các sao của chúng ta cũng đang định chạy đến thì Karazaki hét lên:

- Đứng. Đây là chuyện riêng của tôi... Hãy để tôi... giải quyết tất cả...

Nói rồi, Karazaki gượng dậy và lao tới ông bác xấu xa của mình cho dù ông ấy liên tục nã đạn vào người anh. Máu tuôn ra như suối... ướt thấm cả người ông bác đó... Bất ngờ, Karazaki giật được khẩu súng của hấn ta và trút hết sức lực sắp cạn kiệt của mình vào và... bắn... Viên đạn bay ra và xuyên thủng vào con người tội lỗi đó. Cảnh tượng này hết như lúc ông tài xế- cũng chính là ông ta giả vờ chết... nhưng bây giờ là... chết thật... Hai người ngã gục xuống. Các sao nam (trừ Nhân Mã đang ngồi chăm sóc cho Xử Nữ) liền chạy đến và đỡ Karazaki lên:

- Cậu... không sao chứ?

Sư Tử hỏi một câu quá đỗi nhớ ngẩn làm cho Ngưu tặc giận và cốc cho thiếu gia một cái rỗ đau.

- Cậu khùng à. Người ta bị như vậy mà hỏi có sao không? Bỏ tay...

- Nè! Các cậu im lặng tí xịu coi.

Song Tử bực mình nói khi thấy hai người này sắp sửa cãi nhau còn Karazaki thì thều thào nói:

- Tôi... xin lỗi...

- Đó. Giá như cậu nhận ra điều này sớm hơn thì đâu đến nông nổi này... Thôi được rồi, tôi xin thay mặt mọi người(tự cao quá ông ơi!) chấp nhận lời xin lỗi chân thành của cậu. Còn bây giờ thì đứng lên, chúng tôi sẽ đưa cậu đến bệnh viện...

Sư Tử nói còn Karazaki thì lắc đầu:

- Không kịp đâu. Dù sau gì thì tôi cũng phải trả giá. Nhưng ít nhất thì tôi cũng giết chết được cái tên khốn nạn đó.

- Vậy... chúng ta hòa...

Thiên Yết nói, giọng đã bớt lạnh lùng hơn còn Karazaki thì lên tiếng:

- Tất nhiên rồi. Hi vọng, cậu có thể chăm sóc Cự Giải tốt. Vì chỉ có cậu mới mang lại hạnh phúc cho cô ấy... Konozi... em hãy chờ anh...

Nói rồi, Karazaki trút hơi thở cuối cùng của mình... Các sao nam đứng dậy và nhìn nhau... rồi tất cả cùng đem xác Karazaki chôn cùng với Konozi. Thiên Yết bỗng khẽ nói:

- Yên tâm đi... Tôi sẽ hoàn thành tâm nguyện cuối cùng của cậu... Cự Giải... koan đã... Cự Giải đâu?

Lời nói đó như làm mọi người chột ngột ra. Bây giờ chẳng ai để ý gì đến Cua cả. Bất ngờ, Bạch Dương hét lên:

- Chết rồi, cậu ấy vẫn còn ở chỗ việc.

- Cái gì? Chẳng phải mình bảo cậu chăm sóc cho cậu ấy sao?

Sư Tử nheo mắt ói còn Yết thì đặng đặng sát khí:

- Sao? Cậu ấy bị làm sao mà các cậu phải chăm sóc?

- Chuyện dài lắm. Giờ tụi mình phải đến chỗ Cự Giải ngay thôi.

Bạch Dương vừa nói vừa chạy lẹ về phía việc. Các sao khác cũng chạy theo trừ Song Ngư đang chăm sóc cho Ma Kết, còn Nhân Mã ở lại canh chừng cho Xử Nữ. Cả bọn đi đến thì thấy Cự Giải đang ngồi tựa vào gốc cây, đôi mắt như nhìn vào vô tận... Bất ngờ, cả bọn lùi lại cho Thiên Yết bước tới. Anh nhẹ nhàng gọi:

- Giải à...

Đường như nghe được tiếng nói quen thuộc, Cự Giải liền quay lại nhìn Yết bằng đôi mắt đỏ hoe, trên khóe mắt vẫn còn đầm nước... Thiên Yết liền chạy thật nhanh tới. Anh khẽ ngồi xuống bên cô còn Cự Giải thì lập tức bật khóc(làm nũng nè!) rồi ôm lấy Yết:

- Thiên Yết à! Làm ơn đừng giận mình nữa. Đừng nhìn mình bằng ánh mắt như thế nữa. Mình sợ lắm... sợ lắm...hức...

- Ukm... mình không giận cậu nữa đâu... xin lỗi... Cự Giải của mình... đừng khóc nữa...

- Yết à! Mình muốn cậu biết điều này...

Cự Giải dịu dàng nói còn Yết thì đáp lại:

- Ukm... Cậu nói đi...

Bất ngờ, Cự Giải đặt một nụ hôn thật...(tác giả hok dám nói nữa đâu *đỏ mặt*) lên môi Thiên Yết làm anh hơi bất ngờ(wow! Pé Giải nhà ta gan quá!). Các sao khác đỏ bừng hết mặt mũi lên nhưng vẫn cứ nhìn(Ax!). Rồi Cự Giải khẽ thì thầm vào tai Yết:

- Mình... thích... cậu... rất... nhiều...

Nói rồi, Cự Giải lập tức đỏ mặt... cô không hiểu vì sao cô lại có hành động như thế nhưng bây giờ cô cảm thấy rất hạnh phúc. Riêng Yết thì chỉ mỉm cười và đáp lại:

- Mình cũng vậy...

- Haizzz. Sao hai người họ hạnh phúc quá à!

Bạch Dương thở dài làm Sư Tử này giờ mới chịu lên tiếng:

- Nè! Vậy cậu nghĩ mình không lãng mạn sao?

- Thui đi ông tướng! Mình hài lòng khi có cậu. Được chưa?

Bạch Dương đỏ mặt nói làm cho Sư Tử đứng đơ ra luôn. Thiên Bình khẽ đưa mắt nhìn Ngư làm anh chàng toát hết cả mồ hôi. Riêng Bảo Bình và Song Tử thì cứ nhìn nhau rồi khẽ cười(WHAT!). Ngay sau đó, Thiên Yết bế Giải đi đến chỗ mọi người với vẻ mặt hạnh phúc(hok hạnh phúc seo dc!). Nhưng niềm vui chưa kịp kéo dài bao lâu thì...

- Cự Giải...

Song Ngư khẽ vui mừng khi nhìn thấy cô bạn thân của mình trở về bình an vô sự nhưng rồi nét mặt cô chợt đanh lại. Thấy vậy, Thiên Bình chạy đến hỏi han:

- Cậu sao vậy? Có chuyện gì đã xảy ra à?

- Ma Kết... vẫn chưa tỉnh lại...

Xử Nữ buồn bã nói rồi khẽ gục đầu vào Nhân Mã.

- Không lẽ... cậu ấy...

Song Tử chưa kịp nói hết câu thì bị Bảo Bình bịt miệng lại:

- Im đi. Cậu đừng có nói xui. Nghe chưa?

- Song Ngư à...

Cự Giải buồn bã nhìn Ngư rồi bất ngờ hét lên:

- Phải rồi! Song Ngư à! Cậu có nhớ đã kể ỉnh nghe về true love kisss chưa?

- True love kiss sao? Là nụ hôn của tình yêu đích thực à?

Song Ngư tròn mắt nói và nhớ lại...

- Nhưng đây là thực tại chứ không phải cổ tích...

- Nhưng cậu luôn là người tin vào truyện cổ tích mà...- Bạch Dương nói.
- Thử đi...- Sư Tử vừa lên tiếng thì bị các sao khác nhìn như thể “Cậu đang có âm mưu gì vậy?”
- Ukm...

Nói rồi, Song Ngư nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên môi Kết(Tác giả sắp die rồi đây). Cảnh tượng y như trong truyện vậy. Nhưng vấn đề là... Kết có tỉnh lại hay không?

- Ngư à! Cậu đang đề vào xương sườn của mình đấy.
- Ma Kết bất ngờ lên tiếng làm cả đám giật mình(trừ Yết). Song Ngư tròn mắt nhìn Kết:
- Chẳng lẽ... cổ tích là có thật?

- Không phải đâu. Cái tên Kết ranh ma này... dám cướp đi nụ hôn của Song Ngư...

Yết nói còn cả đám thì trở mặt ra. Rồi 11 sao dần dần hiểu ran là Kết giả vờ... Thế là cả đám lao vô tấn cho Kết một trận ra trò:

- Dám bắt nạt Ngư à.
- Đâu có...

Kết nói, trên môi nở một nụ cười hạnh phúc còn pé Ngư chỉ khẽ đỏ mặt và mỉm cười...

- Sau cơn mưa... trời lại sáng...

27. 26

P/s: Vì số phiếu có cao hơn nên mình sẽ viết tiếp. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ

- “Reng... Reng... Reng”
- Aish. Cái gì nữa đây?

Một cô bé xinh xắn với mái tóc cắt ngắn màu hạt dẻ óng ả từ từ mở đôi mắt trong veo như nước ra rồi lấy tay khua khua cái điện thoại đang reo lên ầm ĩ làm mất giấc ngủ của mình.

- Alo? Ai vậy?

Cô gái cau có nói, mắt vẫn chưa muốn mở ra(gọi là lười đó!). Bất ngờ, bên kia đầu kia bỗng vang lên một tiếng hét chói tai làm cô phải giật mình:

- TRỜI Ạ. GIỜ NÀY MÀ VẪN CÒN NGỦ NỮA À!

- Hả? Sư... Tử... Sao cậu lại gọi ình giờ này?

Cô bé gấp gấp nói. Đôi mắt lơ ngơ như vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra(ngay thơ quá nhỉ?) còn chàng trai kia lại tiếp tục nói:

- Đừng nói là cậu không đi học đấy nhá! Tụi mình chờ cậu nãy giờ rồi!
- T... tụi mình... có nghĩa là...
- Thì còn ai vào đây nữa chứ. Cậu mà không xuống nhanh thì không xong với mình đâu...

Xử Nữ nói bằng giọng nham hiểm làm Bạch Dương rùng mình khi nghĩ đến cảnh bị “bà chị” đó hành hạ lỗ tai nên cố gắng rời xa chiếc giường thân yêu rồi phóng vèo xuống với tốc độ tương đương với tên lửa(Ax!). Ở dưới nhà, 11 người- 11 vẻ xinh đẹp khác nhau làm ai đi ngang qua cũng phải ngoái nhìn. Ngay lúc đó, Cừu chạy xuống và lập tức bị nghe những lời thanh phiến từ 11 cái miệng(Haizzz!). Khoảng nửa tiếng sau, các sao của chúng ta mới chạy thật nhanh đến trường(vì mãi hành hạ pé Bạch). Vừa đến cổng trường thì một nhân vật hết sức quen thuộc và... dễ ghét xuất hiện.

- Thầy quản sinh!- Cả đám trợn mắt nhìn thầy. Ai nấy đều tự hỏi hôm nay là cái ngày gì mà xui thế không biết(Chắc ngày 13 thứ sáu. Haha!).

- Các cô cậu này. Lúc nào cũng vi phạm nội qui của trường. Hết gây rối trật tự rồi còn đi trễ nữa. Đứng ở ngoài hết cho tôi.

Thầy nghiêm giọng nói, đôi mắt hung tợn(đó là do các sao nghĩ!) nhìn thẳng vào từng người một. Bất ngờ, thầy hạ giọng và lên tiếng:

- Em Ma Kết. Vì em là học sinh ngoan và học giỏi nên tôi sẽ tha cho em lần này. Em vào lớp đi.

Thầy chưa kịp nói xong thì Sư Tử lại nổi tính bá đạo(xong đời thầy rồi thầy ơi!).

- Sao kì vậy? Thầy thật là thiên vị đó. Thầy hiệu trưởng mà biết thì không vui đâu.

Câu nói đó của Sư Tử như đánh động đến ông thầy khó tính. Dù gì thì ba của nó cũng là bạn thân của ông hiệu trưởng. Thôi thì...(Híc)

- Được rồi. Em cũng được vào lớp. Nhưng chỉ lần này thôi đó(Ax. Chẳng bix ai mới là người được thiên vị đây).

- Nhưng mà thầy ơi. Đứng ở ngoài nắng nhiều da em sẽ bị đen đó. Mà nếu bị đen thì em sẽ trở nên xấu xí. Mà nếu em xấu xí thì em sẽ không dám đến trường. Không đến trường thì em sẽ không có kiến thức. Mà không có kiến thức thì em sẽ thi rớt. Mà nếu thi rớt thì...

Thiên Bình đang làm một tràng thì thầy quản sinh lên tiếng can ngăn:

- D... dừng lại... em ... được vào lớp...

- Oa. Thầy cho bạn Bình Nhi vào lớp mà em thì phải đứng đây à. Ít nhất thì em cũng là lớp phó chứ. Nếu không có em thì cái lớp sẽ ra làm sao đây. Thầy phải hiểu tụi em không hề muốn đi trễ. Chỉ tại tụi em có lí do cá nhân thôi. Với lại tụi em cũng chỉ đi muộn có 15 phút à. Thầy...- Xử Nữ cau có nói.

- Em... vào lớp ngay cho tôi...

Thầy vừa nói vừa toát hết mồ hôi. Không ngờ cái lớp này lại có hai bà nói nhiều thấy gớm. Mới sáng sớm mà đã bị tra tấn rồi. Ngay lập tức, ông thầy liền lấy lại phong độ rồi nghiêm giọng:

- E hèm... các em còn lại đứng đây hết tiết 1 nghe chưa?

- Thầy à! Em khuyên thầy nghĩ trước khi nói nếu thầy muốn bảo toàn tính mạng...

Thiên Yết lên tiếng, ánh mắt sắc lẹm nhìn thẳng vào thầy làm ông toát mồ hôi lạnh(Tội thầy lần hai!). Thầy ập ứng nói:

- A... Thầy quên mất trong lớp vẫn còn em... Mời em vào lớp ạ...(Mình muốn có Yết bảo kê*cười lẩn lộn*).

- Thầy à...

Hai giọng nữ nhõng nhẽo vang lên làm thầy từ từ quay mặt lại. Hai cô nàng xinh đẹp Song Ngư và Cự Giải với đôi mắt long lanh, khuôn mặt nũng nịu và quan trọng nhất là hai anh chàng Kết- Yết đứng đằng sau hai cô bé tỏa sát khí nồng nặc(Ặc!). Thầy liền mủi lòng(hay là sợ nhỉ?):

- Thôi. Thầy cho hai em vào lớp. Làm ơn đừng nhìn thầy bằng ánh mắt đó nữa.

- Dạ.- Hai cô nàng ngoan ngoãn đáp lại.

Bất ngờ, Bạch Dương tức giận hỏi:

- Thầy ơi. Còn em thì sao?

- Em, Kim Ngưu, Nhân Mã, Song Tử, Bảo Bình ở đây.

Thầy nghiêm khắc trả lời rồi lấy tay đẩy gọng kính lên còn Bạch Dương thì...:

- AAAAAAAAA. Không chịu đâu. Thầy không công bằng. Em không chịu đâu. Không chịu đâu. AAAAAAAAA...

- Thầy xin em... nếu cần thì thầy lật em... em đừng có như con nít nữa...(Sao ông thầy này khổ thế nhỉ)

Thầy quần sinh vừa nói vừa bịt thật chặt tai lại còn Bạch Dương thì ngừng hét rồi cười:

- Vậy thầy cho em vào lớp nha!

- Rồi rồi... vào lớp ngay cho tôi...

- Thưa thầy...

Kim Ngưu vừa nói nhỏ vừa nhét vào tay thầy cái gì đó(Á. Hối lộ nhá!) rồi đi đến chỗ Thiên Bình một cách tự nhiên còn thầy thì hơi bối rối nhưng cũng nhét vật đó vào túi quần(Haizz). Chỉ có Nhân Mã ham chơi thì rất vui mừng khi được thầy cho ở ngoài. Bất ngờ, cô Xử tiến đến rồi nở một nụ cười duyên dáng(hay là đe dọa) với thầy rồi nói:

- Thầy ơi. Bạn Mã là bạn học chung với em. Thầy cho bạn ấy đi vô nha thầy!

Thầy quần sinh liền gật đầu chấp thuận để bảo vệ cho cái màng nhĩ của mình. Thấy vậy, Song Tử cùng Bảo Bình cũng le te chạy đến thương lượng với thầy. Nói là thương lượng nhưng chỉ vào phút sau, cả hai cô cậu này cùng cãi tay đôi với thầy. Kết quả: Tất cả học sinh lớp 10A1 đều được vào lớp để lại ông thầy ngồi đấy ngậm ngùi vì sao mình lại dính dáng đến cái đám “nguy hiểm” như thế này nhỉ(số trời đã định. Thật ra là tác giả định. Haha!). Trở lại với 12 sao, khi họ vừa vào đến lớp thì đã thấy thầy chủ nhiệm đứng ngay trên bục giảng.Tay thầy đang cầm cuốn sách. Khi vừa thấy đám học sinh “yêu quý” của mình đã đến. Thầy lên tiếng:

- Sao giờ mấy em mới đến. Thôi vào chỗ ngồi đi. Thầy có chuyện quan trọng muốn thông báo với mấy em.

- Chuyện gì vậy thầy.

Hai cái loa phát thanh của lớp háo hức hỏi(khỏi nói mí pñ cũng bix đó là ai mà!) còn thầy chỉ mỉm cười nhẹ nhàng rồi gọi lớn về phía cửa:

- Yumi, Akagi, Kaina, mấy em vào đi.

Ngay lập tức, hai đứa con trai và một cô bé bước vào rồi đứng trước lớp. Thầy bước xuống bục rồi giới thiệu:

- Bạn nữ này là Yumi, học sinh ở trường bên cạnh. Vì học giỏi nên bạn ấy được chuyển tới đây.

- Xin chào. Mong các bạn chiếu cố nhiều.

Cô bé tên Yumi cúi chào rồi mỉm cười. Yumi có mái tóc xanh thẫm như màu lá, trên mái tóc mượt mà đó có cài một chiếc nơ đỏ. Khuôn mặt hơi đơn giản nhưng rất xinh, có mắt màu vàng lấp lánh. Bất ngờ, thầy chỉ tay vào chỗ của Ma Kết và Song Ngự rồi nói:

- Đây. Em vào ngồi giữa bạn Kết và Ngự đi. Ma Kết. Hãy cố gắng giúp đỡ bạn nhé!

Nói rồi, cô bước đến chỗ Ma Kết rồi cười nhẹ:

- Chào cậu. Từ bây giờ chúng ta sẽ ngồi chung với nhau. Mong cậu giúp đỡ.

- Chào cậu.

Ma Kết cũng đáp lại rồi quay sang nhìn Ngự nhưng cô nàng chỉ mỉm cười rồi nói:

- Không sao đâu.

Tiếp theo là Akagi, một anh chàng có vẻ dịu dàng và thân thiện với mái tóc xám và mắt đen bước đến rồi nói:

- Chào mấy bạn. Mình tên là Akagi. Rất hân hạnh được làm quen.

- Được rồi. Bạch Dương, Sư Tử, mấy em giúp đỡ bạn nhé!

Nói rồi, Sư Tử liền cười phá lên một cách đắc ý:

- Hahahaha... Yên tâm đi. Có mình ở đây thì cậu sẽ quen ngay thôi.

- Cậu thì biết gì chứ?- Bạch Dương bắt đầu châm chọc.

- Nè. Cậu đúng thật là...

Sau cuộc tranh cãi đó, người bạn cuối cùng cũng được lên tiếng:

- Mình là Kaina.

- Chỉ vậy thôi sao. Anh chàng này có vẻ hơi thụ động đây.- Xử Nữ nhận xét.

Kaina có khuôn mặt điển trai với mái tóc nâu để chéo qua một bên và cặp kính thể hiện sự “đạo đức” giống y chang Kết Kết. Đôi mắt xanh lam cứ dán vào cuốn sách anh đang cầm trên tay.

- Bạn ấy hơi lạ lẫm với ngôi trường mới này nên Cự Giải à, em giúp đỡ bạn nhiều nha!

Thầy vừa nói xong thì Thiên Yết đứng lên phản đối:

- Không được. Em phản đối. Tại sao phải là Giải chứ?

- Thôi mà. Mình chỉ giúp cho cậu ấy thôi. Cậu đừng lo, nha!

Lời nói ngọt như đường mật của Giải làm cho Yết miễn cưỡng chấp nhận. 3 người bạn này... có thể làm xáo trộn nhiều thứ trong lớp này...

28. 27

P/s: Chap này có sự giúp đỡ của bạn junbaobinh. Mấy ngày nay web bị làm sao ấy nên mình không vô thường xuyên để đăng truyện í bạn dc

- “Sẽ có một sự thay đổi lớn... sắp xảy ra... tại lớp 10A1... đến từ ba người bạn mới của họ...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Giờ ra chơi. Các sao ở dưới ngoài trừ Ma Kết và Xử Nữ chăm chú nghe giảng(siêng gớm nhỉ!) đang “tám” động trời động đất(nhờ hai cái loa phát thanh mới được như vậy!). Ở bàn thứ hai phía trong, Bạch Dương và Sư Tử vẫn đang mải cãi nhau thì bất ngờ cậu bạn mới vô học tên Akagi lên tiếng:

- Có vẻ như hai cậu là một cặp rất sôi nổi trong lớp này nhỉ?

- Hehe. Tụi tớ cãi nhau hoài à. Cậu mới đến nên không biết đó chứ!

Bạch Dương cười hết cỡ rồi bỗng khựng lại trước Akagi. Cô lăm bằm:

- Cậu... sao nhìn quen quá...

- À... Cậu và cậu bạn ngồi cạnh... là gì của nhau vậy...?

Akagi ái ngại hỏi làm Sư Tử trở mặt ra và lên giọng nói:

- Mình và Cừu Con thì có liên quan gì đến bạn chứ?

- Cừu Con sao...?

Akagi lăm nhăm trong miệng. Dường như kí ức đang gọi về...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Nè. Cừu Con à. Đợi mình với...”

- “Cậu đi chậm rì à. Mình không đợi đâu”

- “Nhưng mà mình mệt lắm đó”

- “Hừ. Con trai gì mà yếu như sên ấy. Nhưng không sao. Có mình sẽ bảo vệ cho cậu nha!”

- “Cậu nói thiệt không đó?”

- “Bạch Dương này quang minh chính đại như thế mà. Ai đòi lại đi dối cậu chứ!”
- “Không. Cậu không phải là Bạch Dương. Cậu là Cừ Con của tớ cơ...”
- “Hổng dám đâu. Ai thềm là của cậu chứ!”
- “Này. Đợi tớ. Đừng giận mà...”

Hai đứa trẻ tầm 3, 4 tuổi với tâm hồn ngây thơ và trong sáng cứ thế rong chơi khắp chân đồi. Cậu con trai có vẻ yếu ớt và dịu dàng. Còn cô bé cạnh cậu thì thỏa sức tung tăng nhảy má. Cô có mái tóc ngắn màu hạt dẻ và đôi mắt hồn nhiên trong veo như nước. Có lẽ... hai cô bé cậu bé đó sẽ ở bên nhau lâu hơn nếu cha mẹ cậu không chuyển nhà...

- “Cừ Con à! Mình phải qua qua Mĩ rồi...”
- “Mĩ ở đâu? Có xa lắm không? Mình vẫn có thể gặp lại cậu chứ?”
- “Mình nghe nói nó ở cách đâu hàng trăm kilomet. Phải đi bằng máy bay mới tới...”
- “Vậy cậu không thể chơi với mình nữa rồi...”
- “Chơi với cậu chỉ toàn bị cậu ăn hiếp thôi.”
- “Ai bảo cậu là con trai mà yếu xìu bị con gái ăn hiếp là phải rồi. Hứ”
- “Con à! Đi nhanh lên. Không thì trễ chuyến bay đó con...”
- “Cừ Con à! Sau này khi lớn, mình sẽ đi máy bay về đây để chơi với cậu nha!”
- “Nhưng... cậu nói thiệt hông?”
- “Akagi này quang minh chính đại như thế thì không dối cậu được đâu”
- “Nè! Ai cho cậu dám bắt chước giọng tớ hả? Có đứng lại không thì biểu”
- “Cừ Con à. Nhất định mình sẽ về để đi chơi với cậu. Cậu ráng chờ mình nhé!”

Chiếc xe đi xa dần. Để lại cô bé vẫn đứng đó đưa tay vẫy chào. Riêng cậu bé thì đã luôn giữ mãi kí ức tuổi thơ đó... kí ức về một cô bé dễ thương luôn bắt cậu phải chịu thiệt thòi... nhưng cô ấy lại luôn đứng ra bảo vệ cậu khi bị bắt nạt... Một kí ức thật đẹp... không bao giờ quên...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bạch Dương... cậu không nhớ gì sao...
- Nhớ gì...?

Bạch Dương thắc mắc khi thấy Akagi có lăm bầm gì đó còn anh thì hốt hoảng:

- À... không có gì...
- Nè! Hai người thì thâm to nhỏ gì đó hả?

Sư Tử gắt gỏng hỏi còn Bạch Dương thì càng “thêm dầu vào lửa”:

- Nói gì thì liên quan gì đến cậu chứ?
- Sao lại không? Mình là... ưm

Sư Tử chưa kịp nói hết thì Bạch Dương nhảy vô bịt miệng anh lại rồi khề thì thâm vào tai anh:

- Cậu điên à? Nghĩ sao lại nói chuyện của chúng ta cho cậu ấy nghe chứ?
- Ừm... ình iểu ời...(p/s:mình hiểu rồi)
- Cừu... à quên... Bạch Dương... tí nữa tan học xong... mình có thể... cậu ở lại... mình có chuyện muốn nói...

Akagi ấp úng nói. Bất giác lời nói của anh như lọt đến tai Sư Tử. Kim Ngưu và Song Tử phải giữ anh chàng cao ngạo này lại không thì có chuyện lớn...(Hix!). Trong khi đó, cô nàng Yumi đang ngồi nói chuyện với Song Ngư rất là rôm rả.

- Này Ngư. Cái anh chàng ngồi cạnh cậu là Ma Kết có phải không?

- Uhm. Mà có chuyện gì sao?- Ngư lo lắng hỏi.

- Trông cậu ấy có vẻ cool quá đi. Vừa đẹp trai lại vừa học giỏi nữa. Ở chỗ mình ít khi gặp nhân tài như cậu ấy lắm. Nhưng mà anh ấy có vẻ lạnh lùng nhỉ? Nhưng mình lại thích điểm đấy...

Yumi mơ mộng nói mà không biết người Ngư đang nóng ran như lửa đốt.

- À... ừ... Ma Kết là vậy đó...

- Mà cậu với Ma Kết là bạn bè hả? Có thân không?

- À... thực ra cũng không thân... nhưng mà cũng không là bạn...

Ngư Ngư nói úp nói mở làm Yumi hơi khó hiểu. Cô nheo mày hỏi Ngư:

- Vậy sao? Cậu có thể giúp mình làm quen với cậu ấy được không? Mình hơi run khi đến gần cậu ấy đó.

- Ờ... tất nhiên...

Song Ngư nói rồi thở ròi. Không ngờ Ma Kết chưa gì đã có fan hâm mộ rồi. Cô không thể nói với Yumi là cô và Kết đang hẹn hò được. Như vậy khi làm tan vỡ một tình bạn vừa mới chớm nở... Với lại, đợi thời cơ thích hợp thì cô mới nói với Yumi điều đó...

- Ma Kết à! Yumi muốn làm quen với cậu đó.

Song Ngư đi đến chỗ Ma Kết rồi nói. Cô đang cố gắng mỉm cười trong khi người cô cứ khó chịu làm sao ấy. Anh chàng chỉ ngược lên nhìn Ngư đầy vẻ hoài nghi rồi nói:

- Cậu sao vậy? Không ghen à!

- Suyt. Nhỏ thôi. Yumi nghe thấy bây giờ.- Song Ngư vội vã thì thầm vào tai Kết.

- Cậu làm gì mà bí mật vậy. Cứ cho cô ấy biết là tụi mình đã là một cặp rồi. Chẳng lẽ... cậu không thích mình nữa có phải không?

- Kết à! Sao cậu lại nghĩ như vậy chứ? Mình đâu phải loại người đó...

- Thui được rồi cô bé mít ướt. Mình chấp nhận mọi yêu cầu của cậu. Được chưa?

Ma Kết nói còn Ngư chỉ mỉm cười. Ít nhất thì sau khi nói chuyện với Kết cô cũng đỡ được phần nào...

- Cậu cứ yên tâm. Ma Kết không dám cãi lời cậu đâu...

Xử Nữ quay xuống và chọc Song Ngư làm cô nàng đỏ mặt còn Nhân Mã thì có vẻ hơi khó chịu:

- Nè! Cậu có thể thôi không quan tâm vào chuyện của người khác không. Đặc biệt là Ma Kết...

- Cậu lại thể nữa rồi...

Xử Nữ lắc đầu ngao ngán trong khi Mã đang liếc Kết một cái sắc lém. Riêng Thiên Yết đang hùng hực sát khí vì cái tên mới vô không biết điều kia.

- Chào cậu. Mình là Cự Giải. Rất hân hạnh được làm quen với cậu.

Nói rồi, Giải Giải nở một nụ cười thân thiện trong khi anh chàng Kaina vẫn dán mắt vào cuốn sách và nói:

- Chào cậu.

- Có vẻ cậu thích đọc sách nhỉ?

Cự Giải hỏi còn Kaina thì trả lời:

- Uhm. Sách là một phần cuộc sống của mình.

- Ừ...

- Mình làm cậu buồn sao?- Kaina hỏi.

- Không... mình... mình không sao

Cự Giải lại mỉm cười, nhưng nụ cười đó có vẻ không được tự nhiên cho lắm.

- Nụ cười lúc trước của cậu đẹp hơn bây giờ đó.

Trong khi Cự Giải cố làm cho Kaina trở nên hòa đồng hơn thì Yết đang ngồi vào một góc, nhìn Kaina bằng ánh mắt hình viên đạn. Trong khi đó, Bảo Bình chạy lon ton đến chỗ Ngưu và nói:

- Ngưu! Ngày mai cậu định đi đâu chơi đây?

- Ừm. Tụi mình đi khu vui chơi nha!

Kim Ngưu trả lời còn Song Tử thì trợn mắt:

- Cái gì? Mình đang định hẹn cậu đi chơi vào ngày mai mà!

- Nhưng mà mình và Ngưu từ bé đã luôn đi chơi với nhau vào thứ bảy rồi. Tụi mình đã hứa là dành ngày đó để đi chơi... như hai người bạn thui mà!- Bảo Bình nói.

- Không sao đâu mà. Trước giờ hai người đó vẫn như thế mà.

Thiên Bình gượng cười rồi nói trong khi Song Tử cau gắt lên:

- Không được. Bảo Bình phải đi với mình.

- Chỉ một ngày thôi mà Song Tử à!- Bảo Bình nài nỉ.

- Không được. Hai cậu mà thân thiết với nhau hơn là có chuyện đó.

Song Tử nói làm Bảo Bình nổi điên lên:

- Cậu quá đáng lắm rồi đó. Thế lúc cậu tán tỉnh mấy cô bé tiểu thư kia mình có nói gì đâu chứ?

- À. Bây giờ thì cậu lộ mặt ra rồi chứ gì?

- Mình... hết chịu nổi cậu rồi đó...

- Tốt thôi... nếu cậu muốn chúng ta chấm dứt...

- Cậu...

- Song Tử à! Cậu hiểu lầm Bảo Bình rồi.- Kim Ngưu can ngăn.

- Cậu nữa... Thiên Bình à... tụi mình ra ngoài thôi.

Nói rồi, Song Tử bỏ đi trong sự bức tức còn Thiên Bình thì đứng lên nhìn Ngưu một cái rồi chạy theo Song Tử... Mọi thứ trong lớp đang có sự thay đổi...

29. 28

P/s: Thank bạn jun giúp mình nha!

Giờ ra về:

- Sao? Cậu hẹn mình ở lại có chuyện gì không?

Trong sân trường vắng tanh vắng ngắt, tiếng nói của Bạch Dương như vang vọng khắp nơi... ngay cả trong tâm trí của anh bạn đứng cạnh cô...

- Cuối cùng... mình cũng lại được nghe giọng nói này...

- Cậu... cậu thực ra là ai?...

Bạch Dương ngơ ngác hỏi sau câu nói của Akagi. Đôi mắt trong veo hiện rõ sự nghi ngờ về anh chàng bí ẩn này:

- Sao cậu không nói gì hết vậy? Mình hỏi thực chất cậu là ai?
- Cừu Con... cậu không nhớ gì sao?

Akagi nói bằng giọng buồn bã còn Bạch Dương thì đang nhớ ra điều gì đó:

- Cậu trông quen lắm đó. Tụi mình đã gặp nhau lần nào chưa nhỉ?
- Cậu còn nhớ cậu bé thường hay chơi chung với cậu hồi lên ba không?
- ...

Một thoáng im lặng, trong tâm trí cô bỗng hiện lên hình ảnh của một cậu nhóc yếu đuối suốt ngày để cho cô bắt nạt, nhưng cậu ấy lại rất tốt với cô... lời hứa của cậu trước khi đi xa...

- Cậu... là cậu sao?(Là ai mới dc!)
- Cậu nhớ rồi sao? Cừu Con?
- Mình nhớ rồi! Chính cậu là thằng nhóc hàng xóm đã đặt biệt danh ỉn sao?

Bạch Dương nhảy cẫng lên khi đã nhớ ra còn Akagi chỉ cười nhẹ và nói:

- Ấn tượng duy nhất của cậu đối với mình chỉ vậy thôi sao. Nhưng ít nhất mình đã giữ đúng lời hứa...
- Cậu có cần bay từ bên đây và tận đây không chứ? Lâu lâu thất hứa cũng được mà. Với lại mình có nhớ gì đâu...

Bạch Dương đưa tay lên gãi đầu, khuôn mặt nũng nịu trông đáng yêu hết sức.

- Vì... có một cô gái... với những kỉ niệm đẹp... mà mình không thể từ bỏ...

Câu nói của Akagi như làm Bạch Dương cảm thấy bối rối vì thực chất cô chỉ xem anh là bạn thân thôi. Với lại, trong tim cô đã có hình bóng của người khác rồi...

- Thì ra là vậy!

Từ sau bức tường, Sư Tử bước ra với ánh mắt căm hận nhìn về phía Akagi. Anh đi đến chỗ Bạch Dương rồi khoác vai cô và ngạo mạn nói:

- Chuyện của cậu xưa rồi đó. Bây giờ Bạch Dương đã là của mình...
- Mình và Bạch Dương đã chơi thân từ nhỏ rồi. Cậu chỉ là người thứ ba thôi.

Akagi nói còn Sư Tử bất chợt nắm lấy cổ áo của anh ta rồi lên tiếng:

- Cậu nói cái gì hả? Ai là người thứ ba chứ?
- Sư Tử à! Thôi đi. Cậu ấy là bạn của mình mà!

Bạch Dương nhảy vào can ngăn. Một bên là bạn thân từ bé còn một bên là...

- Thôi mà. Mình xin cậu đấy!
- Được thôi. Nể tình Bạch Dương cầu xin. Mình tha cho cậu đó.

Nói rồi, Sư Tử hất Akagi ra còn anh thì hét lên thật to:

- Dù sao gì... mình cũng dành lại Bạch Dương từ tay cậu thôi... cậu đâu có mang lại hạnh phúc cho cô ấy chứ!
- Tốt! Cạnh tranh công bằng...

Ngay sau đó, Sư Tử nắm tay Bạch Dương rồi kéo đi thì cô nàng rút tay lại và nói:

- Sư à! Cho mình đi chơi với cậu ấy nha! Lâu rồi tụi mình chưa gặp lại mà!

- Nếu cậu muốn...

Sư Tử nói bằng giọng lạnh như băng rồi quay đầu bước đi để lại Bạch Dương đứng đó... cô không biết có nên hối hận về hành động lúc này của mình không...

- Lâu rồi tụi mình chưa đi chơi với nhau nhỉ? Mình nhớ cậu thích ăn kem lắm phải không? Tụi mình đi ăn kem nha!

Akagi đến vỗ vai Bạch Dương làm cô nàng giật mình rồi vừa cười xòa vừa nói:

- Ukm. Mình đi.

Nói rồi, Akagi dắt tay Bạch Dương đi rồi ra khỏi trường. Riêng Cửu Con thì cứ mãi nhìn theo bóng Sư Tử đang đi xa dần...

Trên sân thượng:

Trên sân thượng của trường học, một cô gái xinh đẹp đang ngồi đó. Trên tay cô cầm một cây bút bi có thất nơ, ánh mắt nhìn xa xăm tận chân trời nào.

- Cậu chưa về à?

- Hug?

Cô gái ấy ngược lên nhìn. Trước mặt cô là anh chàng chăm học vừa mới chuyển vào lớp: Kaina. Anh đến bên cô rồi ngồi xuống rồi nói tiếp:

- Đang có chuyện buồn à?

- Ukm...

- Kể ình nghe đi...

- À. Mình... thật ra hôm nay là sinh nhật mẹ mình...

Cự Giải nhẹ nhàng nói, mắt vẫn dán vào cây bút còn Kaina thắc mắc:

- Sinh nhật mẹ? Đáng lẽ cậu phải vui chứ?

- Đối với mọi người thì là vui... nhưng mẹ mình... mất rồi...

- Mình... mình xin lỗi... mình không biết là...

Kaina ngập ngừng thì Cự Giải liền cắt ngang:

- Không sao mà. À! Sao cậu chưa về nữa?

- Mình bận đọc nốt cuốn sách này.

Vừa nói, Kaina vừa giơ cuốn sách đó lên còn Cự Giải thì mỉm cười:

- Cậu giống y chang Ma Kết lớp mình. Cậu ấy vừa học giỏi lại siêng năng nữa đó.

- À. Cái tên lớp trưởng lạnh lùng ấy hả? Coi bộ mình cũng có hứng thú với cậu ta. Còn cái tên mà nhìn mày này giờ lúc ở trong lớp là ai vậy? Nhìn hần như tảng băng di động ý.

Câu nói của Kaina làm Cự Giải phải bụm miệng cười, không ngờ lại có người gan đến như thế:

- Cậu ấy là Thiên Yết, cậu nhìn lạnh lùng vậy thôi chứ cậu ấy tình cảm lắm đó.

Bất giác, cái bóng đen đứng đằng sau Cự Giải này giờ lên tiếng:

- Thật ngọt ngào. Một nam một nữ... trên sân thượng nói chuyện có vẻ thân mật quá nhỉ?

- Y... Yết à!

Cự Giải trợn mắt nhìn thẳng vào đôi mắt đang hừng hực sát khí. Bỗng chốc, Kaina đứng lên và nói bằng giọng nghiêm khắc:

- Cậu không biết là cắt ngang chuyện của người khác là bất lịch sự lắm không hả?

- Tôi không cần biết. Cự Giải, cậu ở trên đây làm gì?

Thiên Yết nói rồi liếc nhìn Giải còn Kaina vội can ngăn:

- Cô ấy đang có chuyện buồn, cậu chen vô cũng chẳng giải quyết được gì đâu.

- Giải à! Cậu không cần mình mà chỉ muốn anh chàng này an ủi thôi sao? Hai người... nên biết tôi ghét nhất là sự phản bội đấy...

- Không. Thiên Yết, cậu hiểu lầm rồi. Nghe mình giải thích đã...

Giải liền chạy tới nín Yết lại còn anh thì vừa lên tiếng vừa hất tay Cự Giải ra:

- Cậu đi mà giải thích cho cái tên ấy đi. Mình không còn gì với cậu nữa...

Nói rồi, anh bỏ đi một mạch làm Cự Giải đứng đơ một hồi, nước mắt chảy dài trên gò má. Bất chợt, cô như nhận ra điều gì chẳng lành nên liền chạy theo Yết.

- Cự Giải. Đợi mình với!

Kaina sau một hồi bất động cũng chạy theo...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Riêng cô nàng Song Ngư mơ mộng nhưng chợt nhớ ra mình quên thứ gì đó nhưng không nhớ rõ nó là cái gì(Ax! Pó tay Ngư!). Cô liền chạy lại trường để tìm vật đó. Nhưng cô không biết rằng sắp có một cảnh tượng kinh khủng xảy ra. Vừa bước gần tới cửa lớp, Ngư Ngư liền nghe thấy giọng nữ quen thuộc nên trả vờ núp ở khe cửa và ghé mắt nhìn vào(Tò mò quá cô nương ơi!).

- Ma Kết à... Hôm nay... mình có chuyện muốn nói với cậu...

- Hug? Là Yumi và Ma Kết. Hai người họ làm gì ở đây?- Song Ngư lầm bầm.

- Mình đã nghe Ngư kể lại rồi... nếu cậu muốn chúng ta là bạn thì được thôi.

- Ukm. Nhưng mà đó không phải điều mình muốn nói...

- Vậy cậu... định nói gì...

- À... ừm... Ma Kết à... tuy mình mới biết bạn được đúng hai ngày nhưng từ khi gặp cậu... mình... mình...

- Không... không thể nào...

Song Ngư nói một cách ngạc nhiên rồi cô chạy vèo xuống cầu thang. Ma Kết thấy vậy liền chạy theo và hét lên:

- Song Ngư?

- Song Ngư sao? Vậy là hai người họ...

(Các cặp sau sẽ xuất hiện trong chap tiếp theo nha!)

30. 29

P/s: Cám ơn pạn Dung đã giúp mình. Hi vọng mấy bạn đừng ném đá mình nha!

- Song Tử... sao cậu lại đối xử như vậy với tớ chứ... ?

Trong công viên, ở một góc khuất của những cái cây cao lớn rậm rạp, một cô gái có đôi mắt long lanh ngấn nước ngồi trên chiếc ghế đá... một mình... nhớ lại những kỉ niệm đã từng có với một người... rồi khẽ mỉm cười đau khổ... những giọt nước mắt trong veo thì nhau rớt xuống đôi bàn tay mềm mại của cô... mái tóc tím nhạt rũ xuống che lấp đi phần nào khuôn mặt xinh đẹp... Bất ngờ, một bàn tay đặt nhẹ lên vai làm cô giật mình... có lẽ nào là người đó...

- Song Tử?

Cô lập tức quay đầu lại rồi khẽ mỉm cười:

- Ngươi à? Mình cứ tưởng...

- Cậu tưởng mình là Song Tử? Cậu vẫn còn rất yêu cậu ấy mà! Đúng không?

Kim Ngưu vừa nói vừa khẽ ngồi xuống cạnh Bảo Bình còn cô thì ghen ngào nói:

- Ai... ai thêm thích hần chứ... hức... vừa lằng nhằng... lại không hiểu chuyện nữa chứ!

- Vậy sao cậu lại đồng ý hẹn hò với cậu ta? - Kim Ngưu khẽ mỉm cười rồi hỏi.

- Mình... mình...

Bảo Bình ấp úng, khuôn mặt ửng đỏ cùng với đôi mắt ngấn nước làm Ngưu tiếp tục bật cười:

- Thấy chưa? Cậu vẫn còn rất rất yêu Song Tử nữa. Bởi từ khi ba mẹ cậu chuyển qua nước ngoài, đây là lần đầu tiên mình thấy cậu khóc... vì một đứa con trai...

- ...

Một thoáng im lặng, Kim Ngưu khẽ lấy tay gạt nước mắt vẫn còn đọng lại trên khóe mắt Bảo Bình rồi dỗ dành:

- Thôi đừng không nhẽo nữa, cô bạn à! Chúng ta nên đi giải thích với hai người họ thôi. Mình thấy tụi mình có cơ hội với Thiên Bình đấy. Cậu ấy là hiểu chúng ta nhất mà!

- Đúng vậy... Giờ thì mình đã hiểu...

Một giọng nữ thân thuộc vang lên làm Ngưu giật bắn mình rồi đứng dậy. Thiên Bình từ sau cái cây đi ra với đôi mắt đỏ hoe. Bảo Bình thấy vậy vội chạy đến và giải thích:

- Thiên Bình? Tụi mình chỉ...

- Cậu không cần nói nữa. Thì ra... Song Tử nói đúng... tôi thật sai lầm khi tin cậu, Kim Ngưu!

- Bình Nhi à...

Kim Ngưu vội nắm lấy tay Thiên Bình thì bị cô hất ra và tức giận nói:

- Đừng gọi tôi là Bình Nhi nữa... cậu không xứng đáng...

Cuộc nói chuyện của ba người đang tiếp diễn thì Song Tử từ đâu đi tới rồi đến khoác vai Thiên Bình rồi nói với cô:

- Chúng ta đi thôi. Như vậy là đủ rồi!

- Cậu... hai cậu đang làm cái quái gì vậy?

Bảo Bình tròn mắt nhìn con mắt khi thấy chính boyfriend của mình lại đi khoác vai một cô gái khác còn Song Tử thì vẫn thản nhiên rồi nhếch mép cười:

- Thì chúng tôi đang làm giống hai người đó! Mình đi thôi.

Nói rồi, Song Tử cùng Thiên Bình đi khuất trước sự kinh ngạc của Kim Ngưu và những giọt nước mắt nhạt nhòa của Bảo Bình...

- Chúng ta về thôi. Chắc họ đang giả vờ đó. Bình Nhi không phải loại người như vậy đâu. Đợi khi nào thích hợp mình và cậu ấy sẽ nói chuyện thẳng thắn với nhau. Còn bây giờ...

- KHÔNG. Mình nhất định phải làm rõ chuyện này...

Nói rồi, Bảo Bình chạy một mạch theo hướng Song Tử và Thiên Bình đi còn Kim Ngưu thì đứng đó... và buồn bã lắc đầu...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- SONG NGƯ!

Ma Kết vừa chạy thật nhanh theo Ngư Ngư và hét lớn nhưng cô nàng vẫn chạy. Bất ngờ, cái hòn đá quái quỷ ngang đường làm cô té uỵch xuống đất(Ax! Ngư ơi là Ngư!). Đúng lúc đó, Ma Kết cũng kịp chạy tới và định đỡ Song Ngư lên thì cô đẩy anh ra và hét lên giận dữ:

- Mình không sao đâu. Cậu đi ra đi. Đi mà nói chuyện tiếp với Yumi đi!

- Này! Mình và cô ấy đã có gì đâu mà cậu lại... ghen...

Ma Kết nói đến từ đó thì Song Ngư lại tiếp tục hét lớn:

- Ai thèm ghen chứ? Mình... mình ghét cậu...

Nói rồi, Song Ngư đứng phắt dậy và bỏ đi thì bị Ma Kết kéo lại:

- Thôi mà! Cậu cũng đừng quá đáng như vậy chứ?

- Cái gì? Cậu bảo mình quá đáng ư? Đúng vậy đó! Mình ghen đó! Thì sao hả? Đừng làm phiền mình nữa!

Song Ngư tức giận rồi dùng dằng khiến Ma Kết phải ôm chặt cô vào lòng.

- Bỏ mình ra. Cậu làm gì vậy? Bỏ ra.

Song Ngư vùng vẫy cố thoát ra khỏi vòng tay to khỏe của Kết còn anh thì vẫn cố giải thích cho cô bé mít ướt này hiểu:

- Ngư à! Mình thật sự không có tình ý gì với Yumi hết. Mình chỉ...

- Ai tin được cậu chứ! Mình không muốn nghe nữa.

Nói rồi, cô đẩy mạnh Kết ra rồi nhìn anh bằng ánh mắt căm thù và chạy đi trong khi nước mắt cứ tuôn ra mặc dù cô không muốn... Ma Kết đứng đó, nhìn theo bóng Ngư đi khuất rồi lặng lẽ cúi đầu xuống...

- Cậu không sợ cô ấy có chuyện gì sao?

Bất ngờ, sau lưng Ma Kết phát ra tiếng nói... là Xử Nữ...

- Sao cậu không đuổi theo. Nhỡ may Ngư Ngư có mệnh hệ gì thì sao?

- Xử Nữ? Cậu làm gì ở đây?

Ma Kết tròn mắt hỏi còn Xử thì chỉ mỉm cười rồi trả lời:

- Mình có việc phải ra ngoài. Tình cờ đi ngang qua đây và chứng kiến hết tất cả...

- Cậu thấy hết rồi sao? Song Ngư đó. Thật quá đáng hết sức. Mình mặc kệ cho cô ấy muốn làm gì thì làm...

- Ái chà! Hôm nay Kết gan nhỉ? Dám bỏ mặc cô bé yếu đuối Song Ngư cơ đấy? Lần sau đừng có hối hận nha!

Cậu nói của Xử Nữ làm Ma Kết bật cười. Đúng thật là trong lòng anh cũng rất rất lo lắng cho Ngư... Xử Nữ lúc nào cũng hiểu anh...

- Hai cậu nói chuyện vui vẻ quá nhỉ?

Nhân Mã tiến đến và đứng trước mặt Xử và Kết rồi nở một nụ cười bí ẩn...

- Nhân Mã à? Cậu cũng đi ngang qua đây sao?- Kết hỏi.

- Cậu hay lắm đó, Xử Nữ. Hẹn đi chơi với mình mà đứng đây nói chuyện với Ma Kết à?

- Tội mình chỉ...

Xử Nữ cố giải thích thì Mã liền ngắt lời:

- Khỏi cần nói nữa. Đây là lần thứ hai cậu làm mình khó chịu rồi đấy. Đúng là “Môn đăng hộ đối” . Mình thật sự không xứng với cậu... nhưng ngay cả tình cảm chân thành của mình cậu cũng không nhận sao?

- Mã à, bình tĩnh lại đã!

Ma Kết khuyên ngăn thì Mã liền quát:

- Cậu thì hiểu gì chứ? Cậu là đồ bắt cá hai tay. Đã hẹn hò với Song Ngư rồi mà còn thân mật với Xử Nữ nữa... Thật đáng khinh thường!

Nhân Mã nhếch mép lên rồi quay mặt bước đi. Bất ngờ, Xử Nữ chạy đến rồi ôm chặt Mã và nói trong nước mắt:

- Không phải như cậu nghĩ đâu mà. Tin mình đi. Mình...

- Cậu thích hẳn cũng không sao. Cùng học giỏi và xinh đẹp như nhau mà. Hai cậu xứng đôi đấy!

Nói rồi, Nhân Mã gỡ tay Xử Nữ rồi bước đi để lại cô chỉ biết đứng thẫn thờ...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Thiên Yết... nghe mình nói đã...

Cự Giải kéo tay Yết lại và nói thì bị anh ngắt lời:

- Mình nghe hết rồi. Cậu không cần nói lại đâu...

- Không... Mình...

Cô đang cố nói thì Thiên Yết liền hất tay cô ra và im lặng không nói gì. Anh chỉ quay lại nhìn cô bằng đôi mắt lạnh lùng rồi băng qua đường. Giải thấy vậy liền chạy theo sau Thiên Yết. Bất ngờ...

“Tít... Tít... Tít...”

Tiếng còi xe vang lên inh ỏi làm Giải giật mình quay đầu lại. Một chiếc xe ô tô cỡ lớn đang phóng thẳng đến cô với tốc độ cực nhanh. Mọi người xung quanh hốt hoảng la hét nhưng Cự Giải vẫn đứng đó, hai chân cô bỗng mềm nhũn ra. Dù cô có muốn di chuyển cũng không được nữa. Chiếc xe vẫn cứ tiến tới, hai bóng đèn lóa lên như con mắt của một con quái vật sắp giết chết cô. Đến nước này rồi, Cự Giải chỉ biết nhắm mắt thật chặt lại và thì thầm trong miệng:

- Thiên Yết...

“ Xoảng...”

Tiếng động kinh khủng vang lên khiến mọi người xung quanh sợ hãi khi họ đang chứng kiến một cảnh tượng khủng khiếp... Những miếng kính vỡ của chiếc xe bay tung tóe khắp nơi... trên mặt đường... máu... máu loang lổ khắp nơi... làm vấy bẩn cả chiếc áo mới trắng tinh và khuôn mặt xinh đẹp của... Cự Giải...

31. 30

P/s: Thank JK đã giúp mình.

- Cự Giải... cậu tỉnh lại đi... mở mắt ra nhìn mình nè...

Một chàng trai chạy từ đâu vội chạy xộc đến và đang cố lay cô gái đang nằm sõng soài dưới đất trên một vũng máu. Tưởng chừng... Từ từ, đôi mắt đen láy mở ra một cách hoảng sợ trước sự kinh hãi của mọi người. Trước mắt cô là một cái bóng mờ nhạt của một chàng trai... Đôi môi xinh xắn khẽ bật lên tiếng nói:

- T... Thiên... Yết...

Trong một thoáng im lặng, chàng trai đó mới lên tiếng:

- Là mình đây, Kaina đây.

Đến bây giờ, Cự Giải mới thật sự mở to mắt hết cỡ vì cô hơi ngạc nhiên và sau đó là thất vọng... Hàng mi cong nhẹ nhàng khép lại... Bật chợt, Giải đưa hai tay của mình lên và lập tức hốt hoảng:

- Máu... sao nhiều vậy?

- Cậu không nhớ sao? Thiên Yết... cậu ấy đã...

Kaina nói, ánh mắt hướng về một người ở đằng sau Cự Giải làm cô tái mét mặt lại và lắp bắp nói:

- Vậy... đây là máu của...

Nói rồi, cô vội vàng quay đầu lại... nước mắt hòa quyện với từng mảnh vỡ của trái tim... cô liền đến đỡ Thiên Yết dậy. Đôi mắt sưng sờ như không tin vào chính mắt mình, những giọt nước rơi xuống khuôn mặt handsome của Yết.

- Y... Yết... sao cậu lại làm vậy chứ? Chẳng phải cậu đang giận mình sao? Cậu tỉnh lại đi mà! Cậu mà như thế này thì làm sao giận mình được chứ? Tỉnh lại đi mà... mình xin cậu đó...

Cự Giải gục đầu xuống người Thiên Yết. Bất ngờ, tiếng còi xui xẻo đó vang lên, một chiếc xe cứu thương tới và đưa Thiên Yết lên. Kaina vừa Cự Giải lên xe thì điện thoại của anh liền reng lên:

- Alo. Mẹ à? Không. Bây giờ con đang bận... Sao? Thôi được rồi, con sẽ về ngay...

Nói rồi, anh nhìn Cự Giải bằng ánh mắt lo lắng rồi hỏi:

- Mình cậu liệu có ổn không?

- Yên tâm đi. Mình ổn mà. Cậu cứ về trước đi...

Cự Giải ráng mỉm cười rồi nói với Kaina và giục anh chàng đi. Sau khi bóng anh đi khuất và chiếc xe đã bắt đầu lăn bánh, Cự Giải liền lấy điện thoại ra và gọi ngay cho người bạn thân nhất của cô- Song Ngư...

- “Tít... Tít... Tít”

Song Ngư đang bước đi trên vỉa hè thì điện thoại reo lên. Màn hình hiện lên chữ Cự Giải làm cô thở phào nhẹ nhõm. Thế mà cô cứ tưởng là... Ngư lấy giọng rồi nói một cách bình thản như chưa có chuyện gì xảy ra:

- Alo. Cậu gọi mình có chuyện gì không?

- N... Ngư ơi... Thiên... hức...

- Cậu sao vậy? Sao lại khóc? Có chuyện gì kể ình đi. Cậu bị làm sao?

- Thiên... Thiên Yết... cậu ấy...

- Thiên Yết sao?

- Cậu ấy bị tai nạn rồi. Vì mình mà ra cả. Bây giờ mình đang đưa cậu ấy tới bệnh viện. Mình sợ lắm.

- Được rồi. Mình tới ngay.

- À! Cậu nhớ nhắn cho Ma Kết và mọi người nữa nha!

“Tút...”

Song Ngư cúp máy và thần thờ. Gọi cho Ma Kết...

- Sao vậy? Có ai gọi cho cậu à?

Xử Nữ hỏi khi thấy điện thoại của Ma Kết reng còn anh chỉ mỉm cười ranh mãnh rồi nói:

- Song Ngư...

- Song Ngư sao? Không ngờ cậu ấy lại dễ dàng mau nguôi như vậy. Giá mà Nhân Mã cũng được như cậu ấy thì hay biết mấy...

Trong khi Xử Nữ mãi than thở thì Ma Kết nhắc máy. Nhưng khi anh chưa kịp nói câu gì thì giọng nói ngọt ngào bên kia vang lên:

- Thiên Yết bị tai nạn và đang ở bệnh viện cùng Cự Giải. Nhớ báo cho người khác đến. Hết!

Vừa nói, đầu dây bên kia liền cúp máy trước sự ngạc nhiên của Ma Kết. Thái độ đó làm Xử Nữ nghi ngờ:

- Sao vậy? Song Ngư nói gì?

- Thiên Yết... không xong rồi... Mình sẽ gọi ọi người...

Ma Kết đang định ấn số thì Xử Nữ liền can ngăn:

- Để mình...

Ma Kết liền hiểu ý cô nàng còn Xử thì nhắc điện thoại ra và gọi đến số... Nhân Mã... Sau một hồi chờ đợi, Xử Nữ nhìn Ma Kết và lắc đầu còn nah thì lên tiếng:

- Nhắn tin cho cậu ấy đi. Ít nhất thì cậu ấy cũng phải xem tin nhắn chứ!

- Ukm.

Vừa đáp, Xử Nữ liền nhắn tin cho Mã lần nữa. Sau đó, cô cùng Nhân Mã gấp rút chạy đến bệnh viện...

- “Đây không phải lúc để ghen tức đâu. Thiên Yết đang ở bệnh viện đấy... đến hay không thì tùy”

Nhân Mã liền đứng bật dậy sau khi đọc xong tin nhắn, anh lập tức nhắn tin cho Cừu Con và Song Tử rồi vội vã chạy đi ngay mà quên nói cho những người còn lại... (Hấp tấp quá đi!). Trong khi đó:

- Bạch Dương à. Mình đi mua nước nha! Ở đây chờ mình nha!

Akagi nói với Bạch Dương rồi chạy đi. Ngay lúc đó, cô nhận được tin nhắn của Mã Mã và lập tức đánh rơi cây kem cô đang cầm trên tay(tiếc quá nhỉ!) và tròn mắt ngạc nhiên. Cừu Con liền chạy ra đường(bởi vì cô ấy đang ở trong công viên mà!) thì một chiếc xe hơi sang trọng lao tới suýt đụng trúng cô. Với tính khi nóng nảy và bộc trực, Bạch Dương đang định chửi cho cái tên tài xế đáng ghét ấy một trận thì Sư Tử bước ra với vẻ mặt kiêu ngạo làm Bạch Dương tròn mắt ngạc nhiên và hỏi:

- Cậu... cậu muốn ám sát mình à...

- Không phải cậu đang đi chơi vui vẻ với cái tên đó sao? Mình chỉ tình cờ đi ngang qua đây thôi...

- Cậu... tí nữa sẽ chết với mình...

Bạch Dương trả lời với vẻ mặt hầm hầm làm Sư Tử bật cười:

- Cậu làm gì mà giống cái tên Yết lạnh lùng thế hả?

Cậu nói của Sư Tử làm Cừu Con nhớ ra chuyện mình định làm, cô rói rít lên:

- chết rồi. Mình quên mất. Mình đang định đi tới bệnh viện...

- Cái gì? Cậu bị làm sao mà phải đi tới đấy, cái tên Akagi đó làm gì cậu à?

- Không. Thiên Yết đang ở đó. Nhân Mã vừa nhắn tin ình.

- Cái gì. Cái tên Nhân Mã dám nhắn tin cho cậu sao?

Câu nói của Sư Tử làm Bạch Dương tức điên lên:

- Thui ngay nha! Mình không nói chuyện với cậu nữa đâu.

Nói rồi Bạch Dương định bỏ đi thì Akagi quay lại và ngạc nhiên hỏi:

- Bạch Dương à! Cậu định đi đâu vậy?

- À! Cô ấy định đi với tôi mà! Tạm biệt nha.

Nói rồi, Sư Tử kéo Bạch Dương rồi nhét cô vào trong xe mặc cho cô la hét om sòm(Haizz). Nói rồi, anh nở một nụ cười tự đắc với tình địch của mình rồi vào trong xe. Chiếc xe chạy mất hút đi để lại Akagi chỉ đứng đó và thầm nói:

- Akagi này... sẽ không chịu thua dễ dàng vậy đâu!

Trong khi đó, Song Tử cũng vừa nhận được tin nhắn của Nhân Mã. Thiên Bình đang đi cạnh anh thấy thế liền hỏi:

- Sao vậy? Có chuyện gì à?

- Đúng vậy. Chúng ta phải tới bệnh viện thôi. Nhưng trước khi đi. Hãy diễn một vở kịch...

Song Tử nói rồi nhếch mép cười. Đôi mắt khẽ liếc nhìn cô gái đang trốn sau bụi rậm- Bảo Bình. Bất ngờ, Song Tử ôm chặt Thiên Bình làm cô hơi ngạc nhiên:

- Song Tử. Cậu làm gì vậy?

- Yên lặng. Mình đã nói là chúng ta phải giả vờ mà...

Nói rồi, khuôn mặt của Song Tử ngày càng gần gương mặt xinh đẹp thanh thoát của Bình Nhi trước sự kinh hãi của Bảo Bình. Cô cố dụi mắt rồi nhìn thật kĩ...

- “Không... đây là mơ thôi... chỉ là mơ thôi... Chẳng lẽ Song Tử lại là người như vậy sao?...”

Những dòng suy nghĩ cứ chạy luẩn quẩn trong đầu cô... Tim cô như bị bóp nghẹt lại...

- “Đau quá... mình hết chịu nổi rồi...”

Nói rồi, cô chạy vụt đi, Song Tử đã nhìn thấy và bỏ Thiên Bình ra.

- Cậu không thấy là làm vậy hơi quá đáng với cô ấy sao?

- ...

Song Tử không nói gì, anh chỉ nhẹ nhàng cúi đầu xuống rồi lên tiếng:

- Chúng ta đi thôi...

Trở lại với Bảo Bình...

- “Tại sao... cậu ấy lại làm vậy chứ... Song Tử à... mình ghét cậu... ghét cay ghét đắng cậu... mình sẽ không bao giờ tha thứ cho cậu được... ư... đau quá... sau đầu mình nhức như búa bổ thế này... đau... quá...”

32. 31

P/s: Thank JK giúp mình nha! Chap này mí pn BB đừng ném đá mình nha *run cầm cập*

- “Thiên Yết... cậu bị vậy cũng tại mình... xin lỗi cậu... rất nhiều...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Ca phẫu thuật đã thành công rồi. Các cô hãy ra ngoài thông báo cho người thân của bệnh nhân đi.

Một ông bác sĩ vừa thu dọn đồ đạc vừa nói với các cô y tá. Bất chợt, người đang nằm trên giường bệnh của cựa quậy, đôi môi mấp máy như muốn nói điều gì đó... Bác sĩ liền chạy đến giường bệnh và hỏi han:

- Cậu tỉnh lại rồi à? Cậu thấy trong người thế nào? Kì thực, số cậu thật may mắn. Chỉ bị thương nhẹ thôi. Để tôi ra báo cho các bạn của cậu đã.

Vừa nói, ông bác sĩ định đứng lên thì bị bàn tay của anh ta kéo lại và cất tiếng nói:

- Bác sĩ... hồ sơ bệnh án của cháu... là...

Vị bác sĩ già đó như hiểu được điều cậu muốn nói qua tiếng thìu thào mệt mỏi. Ông rút ra một tờ giấy trắng có viết chữ chì từ hồ sơ của cậu và đọc:

- Chấn thương ở cổ tay và đầu nhưng không có ảnh hưởng nhiều đến sức khỏe của cậu.

- Bác sĩ... cháu muốn nhờ bác một việc...

Chàng trai đó nói ngập ngừng. Vị bác sĩ ghé sát tai vào...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trong phòng chờ của bệnh viện, 9 sao đang đang sắp mất hết kiên nhẫn. Song Ngư, Thiên Bình ngồi an ủi cô nàng Cự Giải đang khóc sụt sùi. Nhân Mã chỉ ngồi yên một chỗ và... nhìn Ma Kết bằng đôi mắt hình viên đạn làm Xử Nữ lắc đầu ngao ngán. Còn cô bé Cừu Con thì đứng cãi nhau với Sư Tử khiến những

bệnh nhân la ó phàn nàn(Haizzz!). Riêng Song Tử thì đứng trầm ngâm và lo lắng cho Bảo Bình mặc dù anh không thể hiện rõ qua từng nét mặt. Bất ngờ, Xử Nữ chợt nhớ ra và hỏi các sao còn lại:

- Đúng rồi. Sao này giờ không thấy Bảo Bình và Kim Ngưu đâu vậy?

- Chắc là đang tình tứ với nhau ở cái xó xinh nào đó ấy?

Song Tử nói với vẻ mặt đóng băng làm Bạch Dương nổi nóng:

- Cậu không được nói Bảo Bình như vậy. Dù sao thì hai người...

- Chúng mình chẳng còn gì hết...

Bạch Dương đang nói thì Song Tử liền ngắt lời. Tiếp đến là Nhân Mã cũng chen vô ủng hộ:

- Song Tử làm vậy làm đúng rồi. Ai đời thấy bạn gái của mình ngồi nói chuyện thân mật với tên khác mà không ghen cho được. Nhất là người ấy đang đi chơi với mình nữa...

Nhân Mã vừa nói vừa quay qua liếc Xử Nữ về ám khiến cả đám 9 lại phải chịu trận thêm lần nữa:

- Nè! Cậu cũng có lỗi đấy nhá. Sao cậu không báo cho Ngưu và Bảo Bình đi. Còn đứng như trời trồng làm gì hả? Cậu có biết là Thiên Yết đang ở trong phòng cấp cứu. Sống chết ra sao còn chưa rõ nữa mà cậu lại ở đây ghen bóng ghen gió là sao?...blap... blap... blap...(Ặc! Chết mất!).

- Mình thấy Song Tử cũng vì lo cho Bảo Bình nên mới vậy thôi. Giả sử như nếu thấy boyfriend của mình ở trên sân thượng nói chuyện với một người con gái khác thì thử hỏi cậu có ghen không, Ma Kết?

Song Ngư- với vẻ mặt ngây thơ vô "số" tội quay lại nhìn Ma Kết và hỏi nhưng anh vẫn lặng yên nhìn Ngư rồi lắc đầu. Bất ngờ Ngư lại quay sang hỏi Giải:

- Cự Giải à, nếu là cô thì cậu sẽ thế nào?

- À... ừm... mình...

Cự Giải ấp úng nhớ lại chuyện hôm trước còn Bạch Dương cũng nhảy vào nói:

- Nhưng mà ít nhất thì cũng phải cho người ta ít không khí tự do chứ? Gò bó quá cũng không nên đâu.

- Đúng vậy. Cho người đó không khí tự do để đi chơi với người khác à.

Sư Tử ở đằng sau Bạch Dương và nói bằng giọng đầy sát khí. Thế rồi... chiến tranh hạt nhân lại bùng nổ(Sặc!).

- Để mình gọi cho Kim Ngưu...

Thiên Bình lặng lẽ nói rồi rút điện thoại ra thì bị Song Tử giật lại.

- Cậu làm gì thế. Cứ để hần vui vẻ cho đã đi. Cậu làm vậy chẳng khác nào hạ thấp bản thân mình à?

- Nhưng...

Thiên Bình đang định nói gì thì khựng lại, đôi mắt bỗng trở nên buồn bã. Bất ngờ, Ma Kết lên tiếng:

- Hai cậu khỏi cần cãi nhau nữa. Mình gọi cho Ngưu rồi. Cậu ấy sẽ tìm Bảo Bình rồi cùng nhau đến luôn.

- Cùng nhau...

Song Tử lầm bầm trong miệng. Bất chợt, cô y tá bước đến 9 sao của chúng ta rồi tươi cười nói:

- Mấy em là người thân của bệnh nhân kia phải không?

- Đúng vậy. Bạn ấy có sao không chị?

Cự Giải bất ngờ đứng bật dậy và hỏi, đôi mắt ngấn nước chứa chan niềm hi vọng còn cô y tá trả lời:

- Cậu ấy không bị gì nguy hiểm đến tính mạng cả. Các em có thể vào thăm cậu ấy. Nhưng đừng có quá to tiếng làm ảnh hưởng đến các bệnh nhân khác như hai cô cậu kia.

Vừa nói, cô y tá vừa chỉ vào Cừu và Sư làm hai người phải đỏ mặt và cúi đầu xin lỗi. Nói xong, cả 9 sao cùng kéo nhau vào thăm Thiên Yết. Trong lúc đó...

Trong một góc nhỏ của thành phố rộng lớn có một cô gái đang thu mình vào góc tường. Cô lấy hai tay ôm đầu và khóc nức nở. Bỗng nhiên, một băng nhóm toàn là những gã to con bận đồ màu đen đi ngang qua (tưởng tượng giống cái đám ma ^^). Thấy cô, một tên nói với tên đi đầu:

- Đại ca à! Xem chúng ta có gì kìa.

Nói rồi, hắn chỉ tay vào cô gái ấy. Ngay lập tức, tên đại ca đó hung hãn hát mấy tên đệ tử của mình qua một bên rồi tiến đến. Hình như cô gái ấy vẫn không hay biết về sự xuất hiện của chúng đến khi bàn tay dơ bẩn của hắn bắt đầu nâng khuôn mặt của Bảo Bình lên:

- Ái chà. Cô em nhìn vậy àm cũng xinh đẹp ra phết nhỉ? Thế nào? Muốn vui vẻ với bọn anh không?

Bất ngờ, theo bản năng tự vệ, Bảo Bình hất tay hắn ra và tát ột cái thật đẹp (Oh!). Ngay lập tức, hắn ngã nhào xuống đất (zì mak íu z). Bọn đàn em đứng đằng sau thấy vậy liền lập tức bao vây Bảo Bình. Một tên chạy đến đỡ đại ca lên thì bị hắn xô ngã. Hắn loạn xạ đứng lên và chỉ vào mặt Bảo Bình rồi nói:

- Con nhỏ này. Mà gan lắm đó. Tụi bay... xử nó cho tao!

Ngay lập tức, một tên kéo Bảo Bình đứng dậy và xô cô đập vào tường khiến cô ngã xuống và bất tỉnh... Một dòng máu từ trên trán chảy ngang qua khuôn mặt xinh đẹp. Bất ngờ, một tên lên tiếng:

- Em thấy đại ca làm vậy uống quá. Xinh đẹp như nó mà...

- Câm mồm. Nó dám tát tao thì không sống nổi đâu.

Tiếng quát của tên đó gầm lên dữ dội như một con thú vừa đánh chén xong bữa tiệc thịnh soạn no nê...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Hi Thiên Yết.

Bạch Dương tí tởn đi vào phòng bệnh và hét lớn còn Sư Tử thì cau có:

- Nè! Cậu đến để thăm bệnh hay hát karaoke vậy? Cái miệng lúc nào cũng bô bô lên!

- Cậu...

Bạch Dương đang định cãi lại thì Xứ Nữ liền gắt gỏng:

- Hai cậu thôi ngay dùm mình đi. Cứ như thế này thì chưa đầy 1 phút cậu ấy lại phải vô phòng cấp cứu lần hai đó!

- Yết à! Cậu thấy thế nào rồi?

Song Ngư ân cần hỏi rồi đặt lo hoa tươi lên bàn (hoa ở đâu ra ek). Thiên Yết- với vẻ bình thản đáp lại:

- Chỉ là bị thương nhẹ thôi mà. Mấy cậu làm quá rồi đó.

- Hừm. Cậu lúc nào cũng vậy nhỉ? Cho dù cái chết cận kề cũng không sợ. Thật là ngưỡng mộ.

Ma Kết đứng dựa lưng vào tường và mỉm cười nói. Riêng Thiên Bình thì thấp thỏm không yên khi chưa thấy Ngư đến. Cô nói với mọi người:

- Mình đi kiểm Ngư nha! Cậu ấy lâu tới quá nên mình cũng hơi lo.

- Ukm. Cậu đi đi.

Nhân Mã nói còn Song Tử cau mày nhìn Bình Nhi:

- Cậu định đi thật à?

- Ukm. Xin lỗi Song Tử nhưng mình không thể tiếp tục được nữa. Mình sẽ tha thứ cho Kim Ngư dù bất cứ giá nào. Cả cậu cũng nên như vậy...

Nói rồi, Thiên Bình chạy vụt ra ngoài còn Song Tử thì lắc đầu tỏ vẻ chán nản. Riêng Cự Giải, vì quá vui mừng nên cô không nói được lời nào. Cuối cùng, Xử Nữ phát hiện ra pé Cua và lôi cô vào và nói nhỏ:

- Cậu ấy tỉnh lại rồi đó. Vô chăm sóc cậu ấy đi.

Câu nói đó làm Cự Giải đỏ mặt và ấp úng nói với Thiên Yết:

- Yết à! Cậu khỏe hẳn chưa?

- Cô... là ai?

Trong giây phút đó, Cự Giải chợt đứng hình, trái tim như muốn vỡ òa ra. Cô nhìn Thiên Yết bằng đôi mắt đen mở to hết cỡ. Cảm giác thân thuộc ngày xưa biến đi đâu hết rồi...

- “Không... Làm gì có chuyện như thế này chứ... Mình không tin... không tin đâu... Cậu ấy chỉ giỡn thôi... tất cả chỉ là một trò đùa...”

33. 32

P/s: Thank pn Jun Kon đã giúp mình!

- Giúp cháu... ghi thêm chữ... mất trí nhớ một phần có được không?

Một thoáng bối rối, vị bác sĩ già lắc đầu rồi lên tiếng:

- Nhưng như vậy sẽ làm giảm uy tín của bệnh viện này. Với lại, sao cháu lại muốn như vậy chứ?

- Cháu... có lí do riêng... bác sĩ...

Cậu ấy thều thào nói. Đường như ông ấy đã hiểu được nỗi lòng cậu qua từng hơi thở yếu ớt. Bất chợt, ông đứng dậy và đi ra chỗ cửa rồi nhìn ra chỗ các bạn của cậu...

- Các bạn của cháu đang rất lo lắng cho cậu. Chẳng lẽ...

- Làm ơn đi bác sĩ...

Giọng nói của cậu vang lên mỗi lúc một quyết tâm khiến vị bác sĩ đó gật gù đồng ý nhưng ông còn nói thêm:

- Nhưng ta có một điều kiện. Cháu phải nói sự thật càng sớm các tốt trước khi làm cho các bạn thậm chí là cháu bị tổn thương...

- Cháu hứa...

Sau lời nói của chàng trai, bác sĩ đó lấy bút ra và viết thêm vài chữ vào hồ sơ của anh ta... Xong xuôi hết, ông ta đi ra ngoài còn chàng trai nằm trên giường thì thở phào nhẹ nhõm... Trong đầu anh bây giờ bỗng hiện lên hình ảnh của một người con gái... xinh đẹp, dịu dàng và luôn luôn chu đáo... nhưng đã đến lúc...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

...

- Cô... là ai?(cái này mình trích lại thui!)

- Cái gì? Thiên Yết, cậu đang đùa à?

Bạch Dương tròn muỗn lòi con mắt nhìn Yết rồi cô quay qua nhìn Sư Tử cũng đang há hốc mồm ngạc nhiên. Song Ngư hốt hoảng đánh rớt một cành hoa(hên là không phải bình hoa!) rồi đến chỗ Yết và sờ lên trán anh và nói:

- Cậu ổn chứ? Đừng nói sau vụ tai nạn cậu “tưng tung” luôn rồi à?

- Cậu sao vậy? Mình vẫn còn tỉnh táo mà!

Thiên Yết nheo mày nhìn mọi người với vẻ mặt ngây ngô(giỏi giả khờ quá hen!) còn Xử Nữ tiến gần Thiên Yết và tra xét:

- Cậu biết mình không?

- Không. Mình không hề biết ai là “bà chị” Xử Nữ hết.

Thiên Yết nói vẻ cười cợt còn cô thì kéo Giải vào rồi hỏi tiếp:

- Thế còn cô gái này? Cậu có biết không?

Cự Giải hồi hộp chờ đợi câu trả lời từ Yết. Cô nhất thiết phải thật bình tĩnh.

- Mình... mới gặp cô ấy lần đầu...

- Yết...

Cự Giải khẽ nói, đôi mắt rưng rưng nhìn thẳng vào anh. Lại là ánh mắt ấy- lạnh lùng và xa lạ... Cô cố nói thêm:

- Mình là Cự Giải đây mà. Cậu đừng giỡn nữa chứ?

- Thì ra cô tên Cự Giải à? Nhìn cũng được đấy! Mấy cậu quen với cô ta từ hồi nào vậy?

Câu nói của Yết làm Giải sững sờ. Tại sao? Tại sao mọi chuyện lại trở về vạch xuất phát... Bất ngờ, Ma Kết tiến đến và nói với Yết:

- Ít nhất thì cậu cũng phải nhớ bạn gái của cậu chứ?

- Mình có bạn gái hồi nào vậy?

Thiên Yết trả lời còn Song Tử thì cười khuấy rồi lên tiếng:

- Thôi đi. Mình biết cậu giả vờ mà. Các cậu xem này...

Nói rồi, Song Tử tiến đến gần Cự Giải rồi nhẹ nhàng thì thầm gì đó vào tai cô chỉ đủ cho hai người nghe:

- Chúng ta... hãy thử cậu ấy...

Cự Giải chỉ biết đỏ mặt đứng yên và quan sát thái độ của Yết. Bàn tay Song Tử khẽ vuốt nhẹ lên mái tóc óng ả rồi luồn nhẹ qua gáy cô. Mọi người đứng hình còn Sư Tử và Bạch Dương thì luôn miệng cầu cho Thiên Yết bị mất trí thật (What! Hai cái người này...!) nếu không thì tính mạng của Song Tử sẽ nguy mất. Riêng Ma Kết và Xử Nữ chỉ lẳng lặng quan sát. Tuy nhiên, Thiên Yết vẫn bình thản qua từng centimet trên nét mặt và nói:

- Chẳng phải cậu đang hẹn hò với Bảo Bình sao? Không ngờ cậu lại thay đổi sở thích nhanh như thế đấy!

- Thật không thể tin được. Thế này là thế nào đây? Cậu ấy mất trí thật rồi!

Sư Tử rồi rít nói còn Nhân Mã chạy qua an ủi Giải:

- Cho dù cậu ấy có mất trí thật đi chẳng nữa thì hai cậu vẫn có thể bắt đầu lại được mà! Lạc quan lên nhé!

- Ủ...

Cự Giải cười nhẹ và đáp lại. Trước mặt cô là một con người xa lạ sao? Mọi thứ phải bắt đầu lại thật à? Bất ngờ, nước mắt cô như không thể kìm nén được nữa, cô chạy vụt ra cửa trước sự ngạc nhiên của mọi người... Song Ngư đang định chạy theo thì bị Ma Kết nắm tay kéo lại, anh nói:

- Bây giờ cậu nên để cậu ấy một mình cho tự nhiên...

- Nhưng mà...

Song Ngư ngập ngừng rồi như một thói quen không thể bỏ, cô gục vào Ma Kết rồi khóc nức nở (À há!). Sau một lúc cô mới nhớ ra là mình đang giận nên lập tức bỏ anh ra và đỏ mặt. Bất ngờ, Xử Nữ nói nhỏ với Ma Kết gì đó rồi cả hai định đi ra ngoài thì Nhân Mã kéo Xử Nữ lại và nổi nóng:

- Cậu ở lại đây với mình. Không được đi đâu hết.

- Mà à, mình chỉ muốn nói chuyện với Kết một tí thôi mà!

Xử Nữ cố gắng giải thích nhưng không được.

- Sao hai cậu lúc nào cũng đi cùng nhau vậy? Rốt cuộc thì mình có phải là người cậu yêu không hả? Song Ngư. Cậu nói gì đi chứ!

Nhân Mã lại quay qua năn nỉ Ngư nhưng cô nàng chỉ nững nịu nói:

- Mình mặc kệ cậu ấy đó...

Thế rồi sau một hồi tranh luận sôi nổi, Nhân Mã đành tức tối để cho Xử Nữ ra ngoài với Kết. Vừa ra ngoài, Xử Nữ liền mở lời:

- Cậu... có thấy cái gì là lạ không?

- Có chứ, là bạn thân của hần bao nhiêu năm mà không hiểu rõ Yết cho được chứ!

Ma Kết trả lời còn Xử thì nói thêm:

- Ánh mắt của cậu ấy khi nhìn Song Tử... có lẽ nào?...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trước cổng của một căn nhà rộng lớn, một cô gái xinh đẹp đứng đó như đang đợi ai đó. Cô trầm trồ cảm thán:

- Oa! Nhà Ngư đẹp thật. Ước gì bây giờ Ngư về nhỉ?

Trong lúc đó, anh chàng Ngư đã đang trên đường đến bệnh viện. Bất ngờ, anh nghe thấy tiếng nói thì thăm gì đó ở một con hẻm thì dừng lại và đi vào. Ngõ hẻm đó toàn là những tên côn đồ to con tốt tướng, ăn chơi sa đọa. Bất ngờ, anh nhận ra cô gái đang nằm dưới đất kia là Bảo Bình. Ngay lúc đó, mấy tên đứng gần đó đã phát hiện ra sự hiện diện của anh, một tên cao to trong bọn chúng ta ra nhìn anh bằng ánh mắt khinh khỉnh rồi nhếch mép nói:

- Nhóc con, muốn sống thì cút đi.

Lập tức, Kim Ngư nhảy vào đám cho tên ngạo mạn ấy một quả làm hần ngã ngựa ra đằng sau. Các tên khác cùng xông vào và cũng cùng chung số phận với tên đại ca của bọn chúng. Bất ngờ, hai tên gượng dậy và chạy đến đỡ tên đầu sỏ lên và dìu đi. Trước đó, hần gầm lên với Kim Ngư:

- Mày không yên với tao đâu. Đụng vào tao thì chỉ có chết thôi.

Kim Ngư không nói gì. Anh liền chạy đến đỡ Bảo Bình lên và khẽ gọi:

- Bảo Bảo, cậu tỉnh lại đi chứ? Bảo Bảo à!

Bất ngờ, anh phát hiện ra vết thương trên trán cô. Ngư bế Bảo Bình lên rồi chạy thẳng về nhà mà quên mất việc mình định làm.(nhà Ngư cũng gần đó!). Trong lúc đó, Thiên Bình từ xa vẫn đứng đợi Ngư, thỉnh thoảng cô hắt xì một cái vì trời đột nhiên trở lạnh. Cuối cùng, hình bóng của một anh chàng cao to cũng đã xuất hiện. Cô mỉm cười hạnh phúc và định chạy đến nhưng lại khựng lại khi nhìn thấy Ngư đang bế theo một người con gái. Nhìn từ xa thì khó có thể nhận ra nhưng mái tóc tím nhạt bồng bênh trong gió thì làm cô liên tưởng tới... Bảo Bình... Nét mặt cô bỗng đổi sắc... Thiên Bình khẽ dựa đầu vào tường và nước mắt cứ thế chảy ra cho đến khi Kim Ngư cùng Bảo Bình đã vào trong căn nhà ấm cúng... còn cô thì đứng đây...

- Kim Ngư... cậu đưa Bảo Bình về nhà làm gì chứ?...

34. 33

P/s: Cảm ơn JK đã giúp mình trong chap này. Vì lí do hết chỗ nên mình không thể nhét hết 12 nhân vật zô dc. Mong mí bn thông cảm nha!

Ngoài bệnh viện... dòng người đông nghịt ra vào tấp nập. Trong khi đó, Cự Giải lặng lẽ ngồi trên chiếc ghế đá, những suy nghĩ vẩn vơ cứ chạy lung tung trong tâm trí cô bây giờ... Rồi cứ thế, nước mắt rơi một cách vô hình... hòa quyện cùng những mảnh vỡ của trái tim...

- Cự Giải? ...

Một tiếng nói vang lên sau lưng làm cô giật mình đưa tay lau những giọt nước mắt trên khuôn mặt xinh đẹp của mình của quay lại và mỉm cười:

- Là cậu à...

- Uhm. Mình vừa xong việc là chạy tới đây liền đó. Cái cậu Thiên Yết không sao chứ?

- Cậu ấy không sao... chẳng bị gì hết...

Cự Giải lặng lẽ trả lời rồi một nụ cười đau khổ hiện lên trên môi cô làm Kaina nheo mắt và hỏi:

- Cậu sao vậy? Đang có chuyện buồn à?

- Hug? Không. Mình đâu có gì đâu. Mình rất ổn mà!

Cự Giải cố gắng cười thật tươi và trả lời nhưng có lẽ đôi mắt tinh tường của cậu ta đã phát hiện ra điều gì đó sau nụ cười đẹp như thiên thần kia... nụ cười đầu tiên của cô... đã từng làm tan chảy lớp băng dày trong trái tim anh...

- Cái cách cậu cười... thể hiện cậu đang buồn đó... có phải vậy không?

- O... không... mình đã nói là không có chuyện gì mà...

Cự Giải ấp úng trả lời còn Kaina chỉ mỉm cười rồi lên tiếng:

- Cậu không nói cũng không sao nhưng ít nhất thì cũng phải nghĩ đến cái bao tử của mình chứ. Bây giờ cũng đã trưa rồi. Hay là tụi mình đi ăn cơm nha!

- Cậu nói mình mới nhớ. Cái bụng của tôi...

Cự Giải vừa nói vừa nhăn nhó đưa tay ôm bụng(tội Cua quá đi!). Nãy giờ ngồi suy nghĩ chuyện trên trời dưới đất mà không biết bụng mình đang kêu(Haizzz!). Ngay sau đó, Cự Giải cùng Kaina đi thẳng vào nhà hàng gần bệnh viện...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trong khi đó...

- Oa! Đói quá đi à! Mình chết mất thôi!

Cô nàng Bạch Dương vừa nói vừa uể oải ngồi bịch xuống ghế còn Sư Tử thì lại than thở lung tung:

- Cậu thôi ngay đi. Đói thì tự đi ăn chứ ở đây lải nhải làm gì? Thật là mất mặt quá đi!

- Nè! Đừng có giở cái thói cao ngạo ấy ra nữa. Chẳng lẽ cậu không đói sao?

Bạch Dương cãi lại làm Sư cứng họng. Thiên Yết thấy vậy liền lên tiếng:

- Có ai bắt mọi người chết đói ở đây đâu chứ? Đói thì tự đi ăn đi. Mấy người làm như mình là con nít không bằng.

- Thiên Yết nói đúng đó. Tụi mình đi thôi.

Nhân Mã nãy giờ chịu đói đến bây giờ mới lên tiếng làm Xử Nữ ngao ngán lắc đầu rồi kéo áo anh và nói:

- Đi thôi.

- Mình cứ tưởng cậu đi chung với Ma Kết chứ? Thật không ngờ...

Nhân Mã nói về nhạo báng còn Xử Nữ nhìn anh bằng hai con mắt đầy sát khí rồi lập tức buông áo Mã ra và giận dỗi bỏ đi một nước. Song Tử nhẹ nhàng bước tới vỗ vai Mã và cười cợt:

- Chúc mừng cậu. Không ngờ Nhân Mã ham chơi lại có tài làm người ta giận hay nhỉ? Bây giờ thì chỉ có nước ngồi ăn một mình thôi. Hahaha...

Câu nói của Song Tử làm Nhân Mã cuống quýt chạy theo Xử và gọi lớn:

- Xử à! Chờ mình với. Mình chỉ giỡn thôi mà...

- Aw. Xử Nữ thiệt là sướng đó.

Bạch Dương trầm trồ khen ngợi. Ai ngờ lời nói ấy của Cừu lại đụng chạm đến lòng tự ái của Sư Tử. Anh cau có nói:

- Nếu cậu thích thì mình dẫn cậu đi nhà hàng năm sao còn được. Ở đó mà mơ mộng gì nữa hả?

- Hừ. Ai thèm chứ. Cậu suýt giết chết mình mà còn nói vậy được nữa à?- Bạch Dương tức giận nói.

- Đã nói là mình chỉ giỡn thôi mà. Làm gì mà suốt ngày cãi nhau như “bà chị” Xử Nữ vậy?

Sư Tử nói làm Cừu Con tức điên lên:

- Ủ đây. Mình là vậy đấy. Giờ cậu mới nhận ra thì quá muộn rồi.

Bạch Dương vừa nói vừa đứng phắt dậy và chống hông, khuôn mặt giận dữ y hệt một đứa trẻ(>.<)

- Thôi được rồi hai người đi giùm tui cái. Không thì cái bệnh viện này nổ tung mất!

Song Tử đứng dựa lưng vào tường và cau có nói còn Bạch Dương thì ngang bướng trả lời:

- Mình không đi với cái tên coi trời bằng vung đó đâu.

- Được thôi. Mình nghĩ sau khi ăn xong, tui mình sẽ ghé qua cửa hàng kẹo chocolate chứ? Thiệt là tiếc quá đi.

Sư Tử nói một cách tiếc nuối nhưng ánh mắt chủ yếu liếc qua cô nàng Bạch Dương đang rồi rít lên:

- Có chocolate sao? Ừm... mình... mình...

- Đi đại đi. Còn ngại gì nữa.

Sư vừa nói vừa lôi Bạch Dương đi.

- Vì chocolate... mình phải nhịn...(OMG!)- Bạch Dương lăm bằm nói.

- Họ thật hạnh phúc đó!

Song Ngư đứng cạnh bình hoa và cảm thán nói, đôi mắt xanh biếc lại bay lên chín tầng mây. Bất ngờ, ánh mắt sắc lẹm đó liếc qua Kết, cô thở dài:

- Ước gì...

Bất ngờ, Sư và Cừu vừa đi ra chẳng được bao lâu thì Thiên Bình với bộ dạng xơ xác bước vào làm mọi người ngạc nhiên.

- Có chuyện gì vậy Thiên Bình? Kim Ngư đâu?

Song Ngư liền chạy đến và lo lắng hỏi còn Thiên Bình chỉ im lặng lắc đầu với đôi mắt buồn bã.

- Để mình đưa cậu ra ngoài nha!

Song Ngư nhẹ nhàng hỏi nhưng Bình Nhi vẫn ngẩn ngơ như người mất trí. Bỗng nhiên, Song Tử tiến đến và nói với Ngư:

- Để mình đưa cô ấy đi.

Nói rồi, anh cùng Thiên Bình ra ngoài để lại Ngư Ngư tròn mắt khó hiểu. Bất ngờ, Song Ngư quay qua nói với Yết:

- À. Để mình mau đồ ăn cho cậu nha! Chắc là cậu đói lắm nhỉ?

- Nè! Cậu quên mất một người rồi đó.

Ma Kết nhăn nhó nói còn Ngư thì vẫn thản nhiên như không:

- Mình tưởng cậu có hẹn ăn trưa với Yumi xinh đẹp chứ?

- Thôi mệt hai người quá. Cả ba chúng ta cùng đi.

Thiên Yết vừa nói vừa ngồi dậy và bước ra khỏi giường bệnh làm Ngư hốt hoảng:

- Yết à! Vết thương của cậu vẫn chưa lành mà. Sao cậu ra ngoài được?

- Yên tâm. Như vậy thì nhằm nhò gì? Ít nhất thì không thể bỏ mặc Cự Giải... Phải không Yết?

Ma Kết khẽ thì thầm vào tai Yết làm anh khó chịu nhìn bộ dạng của Kết... Hình như cái tên bạn thân của anh đã biết chuyện gì đó... Ra khỏi bệnh viện, Song Ngư liền chạy tới đi mua đồ ăn, chỉ còn lại Kết và Yết...

- Thiên Yết nhìn kìa, là Cự Giải đó.

Ma Kết vừa nói vừa chỉ vào cô gái đang ngồi ăn cùng với một đứa con trai khác trong nhà hàng gần đó. Thiên Yết lại ra vẻ bình thản và nói:

- Mình tưởng cô ta là bạn gái mới của Song Tử chứ? Sao cô ấy lại ở đây?

- Cậu... thôi ngay đi...

Câu nói của Ma Kết làm Yết thở dài, anh ngược đôi mắt xám lạnh lên nhìn Kết và hỏi:

- Cậu biết rồi sao?

- Tất nhiên... mình là bạn thân của cậu mà. Bất cứ cái gì không thể qua mắt được mình đâu...

- Vậy ngoài cậu ra còn ai biết nữa không?- Thiên Yết hỏi

- Có... Xử Nữ...

Ma Kết trả lời còn Yết thì nói tiếp:

- Làm sao hai cậu biết được chuyện này?

- Nhờ Xử Nữ. Ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống Song Tử lúc cậu ấy thử lòng cậu đã bị Xử phát hiện. Đúng là cậu vẫn còn yêu Giải. Đúng không?

Ma Kết cười gian xảo và nói con Yết chỉ mỉm cười vô hình:

- Đúng là không có gì có thể qua mắt bà chị đó...

- Vậy cậu còn giấu Cự Giải làm gì chứ? Cậu không sợ cô ấy đau lòng sao?

- Mình... trả thù...

- Sao cơ?

Ma Kết hơi ngạc nhiên về câu trả lời của Yết còn anh chỉ cúi gầm mặt xuống và nói tiếp

- Cậu biết mình là người có thù là phải trả mà.

- Cho dù đó là người cậu yêu thương nhất sao?

- Dù gì thì mình cũng không diễn lâu được bởi vì có hai cậu biết chuyện này rồi mà! - Yết nói.

- Cậu đúng là...

Ma Kết ngao ngán lắc đầu. Mọi chuyện thật rắc rối...

35. 34

P/s: Chap này có sự giúp đỡ của pn JK.

- “Lại là giấc mơ này... Sao nó cứ lặp đi lặp lại thế này... Song Tử... mình ghét cậu... cậu là đồ độc ác... sao cậu nỡ đối xử với mình như thế... Song Tử... đừng bỏ đi mà... Song Tử... mình yêu cậu...”

Bất ngờ, Bảo Bình ngồi bật dậy. Khuôn mặt vẫn còn hoảng sợ như vừa gặp ác mộng. Cô khẽ lẩm bầm trong miệng:

- Ai là Song Tử? Sao mình lại ở đây?

Bây giờ, cô mới đưa mắt nhìn xung quanh. Cô đang ở trong một căn phòng rộng lớn và cực kì sang trọng. Trên trần nhà là một chiếc đèn pha lê sáng lấp lánh. Căn phòng này có vẻ rất quen... Bảo Bình định bước ra giường thì một cảm giác đau nhói ở đầu làm cô ngồi phệt xuống. Theo thói quen, Bảo Bình đưa tay lên trán và phát hiện có ai đã băng bó vết thương ỉnh. Nhưng... là ai chứ? Bất ngờ, có tiếng nói vang lên và một chàng trai mỉm cười bước vào:

- Bảo Bình? Cậu tỉnh lại rồi. Thật may quá. Nãy giờ cậu ngủ khá lâu rồi đó.

Nói rồi, chàng trai đó đặt tô cháo xuống bàn và ngồi xuống giường rồi hỏi tiếp:

- Cậu không sao chứ?

- Uhm...

Bảo Bình khẽ gật đầu nhưng đôi mắt xanh thắm thì vẫn ngơ ngác không hiểu chuyện gì làm Kim Ngưu hơi bất ngờ nhưng anh cũng cho qua. Sau đó, anh bê tô cháo thơm phức vẫn còn nóng hổi lên nhìn Bảo Bình và nói:

- Cậu ăn cháo nha!

- Uhm...

Vẫn là câu trả lời đó với ánh mắt lơ ngơ. Bất chợt, cô lên tiếng:

- Sao cậu tốt với mình quá vậy?

- Thì tụi mình là bạn thân mà. Cậu đúng là...

Kim Ngưu mỉm cười trả lời nhưng trong ánh nhìn như có chút bất an...

- Tụi mình là bạn thân sao? Từ khi nào vậy?

Câu nói của Bảo Bình làm Kim Ngưu sững sốt đánh rớt tô cháo(sao uống zậy!). Bảo Bình vẫn mở to mắt ngạc nhiên trước khi hốt hoảng của Ngưu. Anh vội vàng đứng phắt dậy, nhìn thẳng vào mắt Bảo Bình và bình tĩnh hỏi:

- Bảo Bình à! Là mình đây mà. Kim Ngưu nè! Cậu không nhớ gì hết sao?

- À... Thì ra mình tên là Bảo Bình hả?

Bảo Bình ngây ngô đáp còn Kim Ngưu thì thực sự mất hết sự bình tĩnh.

- Vậy cậu còn nhớ Song Tử là ai không? Song Tử đó!

- Song Tử? Song Tử...

Bảo Bình cố moi hết những gì cô nhớ trong kí ức ra. Cái tên này thực sự rất quen... quen lắm... Dần dần, hình ảnh của một chàng trai hiện ra cùng với một cô gái với nét đẹp tinh nghịch và dễ thương. Hai người vui vẻ nắm tay nhau đi dạo(hay quá hen!), cùng biến thành hai cái đài tin tức của lớp, thường là đầu mư cho những vụ chọc phá thầy cô và bạn bè. Những kỉ niệm đẹp đẽ nhất trong cô... Nhưng rồi, hình ảnh của chàng trai đó lại hiện lên một lần nữa. Nhưng lần này, người con gái bên cạnh anh không phải là cô bé đáng yêu kia nữa... mà là cô gái khác... xinh đẹp... duyên dáng... Khuôn mặt hai người ngày càng gần nhau...

- Không...- Bảo Bình hét lên kinh hãi.

- Cậu sao vậy? Bảo Bình!

Kim Ngưu vội vàng lay lay người Bảo Bình. Bất ngờ, cô ôm chặt lấy Ngưu và khóc:

- Song Tử? Mình không nhớ cậu ấy là ai hết! Mình không nhớ thật mà!

- Ủ. Cậu không nhớ. Bình tĩnh lại đi.

Kim Ngưu an ủi Bảo Bình mặc dù trong lòng anh cũng đang rất hốt hoảng. Anh vội vàng lấy điện thoại ra và gọi cho bác sĩ. Ngay sau đó, anh ngồi xuống cạnh Bảo Bình và lắc đầu. Cô vẫn cứ khóc mãi từ khi anh nhắc đến tên Song Tử. Chắc hẳn trong chuyện này có điều gì anh chưa biết chăng?

- Thiếu gia, cậu có điện thoại.

Bất ngờ, một người đàn ông cỡ trung niên gõ cửa và nói. Kim Ngưu vội vàng đứng bật dậy và định chạy đi nghe điện thoại nhưng lại bị Bảo Bình kéo lại:

- Cậu đừng đi mà. Ở đây mình sợ lắm...

- Bảo Bình ngoan mà! Cậu ở đây nha! Mình sẽ quay lại mà...

Ngưu Ngưu nhẹ nhàng an ủi cô bạn thân đang hoảng sợ của mình rồi vừa bước đi vừa thở dài.

- Alo?

Kim Ngưu nói một cách uể oải trong điện thoại. Bất ngờ, một tiếng nói hét lên bên đầu dây:

- Cái tên Ngưu này? Cậu đã làm gì Bảo Bình vậy hả?

- Cậu nói cái gì vậy?

Ngưu- chan bị bắt ngờ trước lời nói của Song Tử.

- Cậu còn giả bộ hả? Thiên Bình đã kể ỉnh nghe hết rồi. Cô ấy thấy cậu bế Bảo Bình vào trong nhà cơ mà. Cậu còn chối được nữa à?

- Cái gì? Thiên Bình bây giờ sao rồi? Cô ấy ổn chứ? Cậu đang ở đâu vậy?

- Vì cậu là Thiên Bình đang khóc sụt sướt ở đằng kia đó. Nói đi, Bảo Bình đâu hả?

- Người nổi nóng đáng lẽ phải là mình mới phải. Cậu đã làm gì Bảo Bình mà giờ cô ấy thành ra như thế này hả?

- Bảo Bình... cô ấy làm sao?...

- Cậu muốn biết thì đến nhà mình ngay đi. Bảo Bình cứ mỗi khi nhắc đến tên cậu là cô ấy bật khóc nức nở đó. Còn không mau đi nữa?

- C... cái gì? Cậu... nói thật không đó?

- Chuyện như thế này mà mình còn giấu được nữa sao? Cậu mau đến nhanh đi. Mà... cậu đừng nói với Bình Nhi nha! Mình không muốn cô ấy lo lắng thêm một điều gì hết. Đợi ngày mai đi học mình sẽ giải thích cho cô ấy... Cậu nhớ an ủi cô ấy dùm mình...

- Ok. Mình tới ngay... Cụp...

Đầu dây bên kia cũng tắt máy. Kim Ngưu thở dài buồn bã...

- “Bình Nhi à! Trái tim mình chỉ có một mình cậu thôi. Mong cậu hãy hiểu điều đó...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trở lại với nhóm của Thiên Yết:

- Không thể có chuyện như thế được. Làm sao Yết chỉ quên Giải mà lại nhớ tụi mình chứ. Mình không tin...

Bạch Dương vừa nói vừa đi qua đi lại làm cả đám chóng mặt, thỉnh thoảng cô lại ăn một miếng chocolate(Ặc. Sướng quá hen. Còn tui thì phải ở đây zít truyện). Bỗng nhiên, Xứ Nữ thấy ngứa mắt và la lên:

- Cậu có thôi ngay không hả? Đi qua đi lại hoài à! Cho dù cậu có nói cớ nào thì Thiên Yết cũng chẳng nhớ được Giải là ai đâu. Mình đã đi gặp bác sĩ rồi và ông ta đã khẳng định như thế thì chối cãi được gì nữa...

- Nhưng ít nhất thì cậu ấy cũng phải nhớ sơ sơ chứ? Dù sao gì cậu ấy và Cự Giải cũng có rất nhiều kỉ niệm đẹp như trong truyện cổ tích mà...

Song Ngư vừa thở dài vừa nói rồi lại đưa trí tưởng tượng bay xa. Cô mơ thấy Thiên Yết sẽ nhớ lại... và hai người sẽ sống hạnh phúc mãi mãi về sau...(Ngư Ngư mơ đẹp quá <3). bắt=" " ngờ=" " câu=" " nói=" " câu=" " ma=" " kết=" " làm=" " ngư=" " ngư=" " võ=" ">

- Cậu nói thì hay lắm chứ nếu có trường hợp Yết không nhớ lại được thì sao đây...

- Nhất định cậu ấy sẽ nhớ lại Cự Giải mà. Giống những cuốn tiểu thuyết mình từng đọc đó.

Song Ngư nói một cách mơ mộng rồi... cô khẽ ngồi xuống cạnh cửa sổ rồi thả hồn cho gió cuốn đi.

- Làm ơn thực tế một chút đi cô bé mít ướt à? Thực tế là vậy mà...

Ma Kết nói rồi liếc qua Xử. Cả hai đang diễn một màn kịch tuyệt vời mà không có bất cứ sai sót gì. Bất ngờ, Nhân Mã phát hiện ra cái nháy mắt của Xử và Kết và...:

- Mình đi đây. Mấy cậu ở đây mà tranh luận đi...

Nói rồi, Mã Mã bỏ ra ngoài thì bị Xử Nữ nín lại:

- Cậu đi đâu thế. Không đợi mình à?

- Mình không muốn ở đây thêm một giây phút nào nữa. Mình mệt mỏi lắm rồi! Cậu cứ ở lại đi. Tí nữa Ma Kết đưa cậu về mà...

Nói rồi, Nhân Mã bỏ đi. Căn phòng yên lặng một cách đáng sợ nếu không có Cự Giải cứu nguy:

- À mấy cậu. Thiên Bình và Song Tử đâu?

- Ủ hem. Nãy giờ chẳng thấy hai người họ đâu hết. Lúc nào cũng biến mất một cách bí ẩn hệt như cái tên...

Sư Tử đang nói thì gặp phải ánh nhìn sắc lẹm của Yết nên đành im hơi lặng tiếng. Cự Giải- sau một hồi suy nghĩ... liền đến cạnh Thiên Yết và mỉm cười:

- Nếu như cậu không thể nhớ mình là ai thì tội mình lại bắt đầu làm bạn vậy? Có được không?

- Giải à. Cậu định làm như vậy sao?

Song Ngư lo lắng hỏi còn Giải chỉ khẽ nở một nụ cười lặng lẽ:

- Chỉ còn cách đẩy thôi... chỉ cách đẩy...

36. 35

P/s: Xin lỗi mí pn zì ra chap này muộn qua. Mong các độc giả thông cảm. Cảm ơn pn JK đã giúp mình trong chap này ^^

Một góc phố... rất đông người qua lại... nói chuyện vui vẻ... đi thành từng cặp... Còn anh... Cứ bước đi... nhưng không biết mình muốn đi đâu... bước chân ngày càng nặng trĩu... khuôn mặt điển trai của anh và mái tóc như ban mai tỏa nắng đã hút hồn biết bao cô gái trên phố... biết bao ánh mắt nhìn anh về ngưỡng mộ nhưng... đôi mắt bồ câu ấy vẫn cứ nhìn thẳng... trái tim anh đã đóng chặt lại từ khi nào vì anh đã... có hình bóng của một cô gái khác... xinh đẹp và kiêu sa như một đóa hoa hồng... nhưng bên trong lại thật mềm yếu và mỏng manh tựa những cánh hoa bồ công anh trong gió... Điện thoại bỗng reng lên... Màn hình điện thoại hiện lên “ Xử Nữ <3”. anh=" " khẽ=" " thở=" " dài=" " có=" " lẽ=" " anh=" " không=" " thể=" " kháng=" " cự=" " lại=" " cô=" " ấy=" " vì=" " anh=" " đã=" " yêu=" " cô=" " rất=" ">

- Alo...

- Nhân Mã? Mình cứ tưởng cậu không nghe chứ? Nghe này, chúng ta cần nói chuyện...

- Còn gì để nói chứ? Giữa chúng ta có còn gì nữa đâu...
- Sao cậu lại nói vậy chứ? Cậu có biết là làm mình lo lắng không hả?
- Lo lắng? Mình không còn là một đứa trẻ lên ba lâu lắm rồi. Với lại, mình tưởng cậu nên lo cho Ma Kết chứ?
- Sao cậu lúc nào cũng gán ghép mình với Kết thế? Mình đã nói bao nhiêu lần rồi. Mình và Kết chỉ là bạn bè giống cậu và Bạch Dương và Song Ngư và...
- Mình hiểu chứ. Chỉ là... Mình hỏi cậu một câu được không?
- Uhm...
- Cậu... có thực sự thích mình không?
- Đồ ngốc à... nếu như mình không thích cậu thì quan tâm cậu làm gì chứ?
- Chỉ quan tâm thôi sao?
- Chứ... cậu còn muốn mình làm gì nữa?
- Cậu... không bao giờ mở lòng ra...
- Sao cơ?
- Tại sao cứ phải tỏ ra mình rất cứng rắn để làm gì? Cậu luôn làm cho người khác nghĩ rằng mình luôn có thể làm hết mọi chuyện... Cậu thật là vĩ đại đấy... đến nỗi ngay cả mình cũng không cần luôn sao?...
- Mã à...
- “Tít... tít... tít...”
- Xin lỗi cậu... Xử Nữ... nếu mình làm cho cậu tổn thương...mình không đủ cứng rắn như Ma Kết... cho nên... chỉ cần cậu hạnh phúc...
- Giá như... Xử Nữ có thể nghe được câu nói ấy của Nhân Mã...
- Mã à...
- Xử Nữ nhẹ nhàng bỏ điện thoại xuống. Và cứ thế... từng giọt nước mắt cứ rơi xuống... một cách âm thầm và lặng lẽ... Trái tim cô như bị vỡ ra thành từng mảnh...
- Nhân Mã...
- Đôi môi xinh xắn khẽ mấp máy thành lời. Cô lấy tay quệt những giọt nước mắt trên khuôn mặt xinh đẹp của mình rồi nhẹ nhàng mở cửa phòng bệnh của Thiên Yết rồi tươi cười nhìn mọi người như chẳng có chuyện gì xảy ra. Bất ngờ, Bạch Dương ngáp một cái thật đã làm cho các sao của chúng ta bùm miệng cười con Sư Tử nhìn nhẩn mặt:
- Nè! Ít nhất thì cậu cũng phải nghĩ đến người khác nữa chứ. Con gái con đưa gì mà...
- Hứ. Cái này người ta gọi là thoải mái. Mình buồn ngủ chẳng lẽ không được à?
- Bạch Dương lập tức cãi lại ngay làm Sư Tử lắc đầu chán nản mặc dù hai con mắt cũng đang díp lại. Thiên Yết thấy thế liền lên tiếng:
- Các cậu cứ về đi. Ở đây cả ngày rồi mà! Mình không sao đâu.
- Vậy cũng được. Song Ngư à, để mình...
- Ma Kết chưa kịp nói hết câu thì nhìn thấy Ngư Ngư đã lặn ra ngủ khò từ lúc nào(@.@). Cự Giải liền lên tiếng:
- Cậu cứ đưa Ngư về đi. Cậu ấy lúc nào cũng vậy. Cứ đến giờ đó là lặn ra ngủ không biết trời trăng gì hết đó. Hihi...

Nói đến đây, Cự Giải vội vàng bịt miệng cười còn Yết thì nhìn Ma Kết một cách nham hiểm rồi nói nhỏ vào tai Kết:

- Công nhận lúc Ngự ngủ dễ thương nhỉ? Mà nếu mệt quá thì cậu ngủ lại nhà Ngự một bữa cũng được...

- Cái thằng này... chẳng hiểu đầu óc cậu nhét cái gì vô nữa... Suốt ngày suy nghĩ linh tình...

Ma Kết liền đẩy Yết ra và bực bội nói còn anh thì vừa mỉm cười sắc lẹm vừa biện minh:

- Nè! Mình nói là ngủ nhờ thôi chứ có phải ngủ chung với Ngự Ngự đâu mà sợ chứ? Cậu mới có cái thứ đầu óc ấy đấy.

- Thôi không nói chuyện với cậu nữa. Mình về trước đây.

Nói rồi, Ma Kết quay lưng đi. Anh đến chỗ Song Ngự và nhẹ nhàng nhắc cô lên. Cự Giải cũng lon ton chạy đến giúp Kết đưa Ngự ra xe. Trước khi đi khuất, Ma Kết giả bộ nói thật to với Cua:

- Cậu cũng nên về đi. Ở lại với cái tên nguy hiểm đó không an toàn chút nào đâu.

Lập tức, Kết nhận được một cái nhìn đầy sát khí quen thuộc của Yết nhưng anh chỉ ra hiệu tạm biệt rồi leo lên xe và đi mất vì anh đã quá quen với ánh nhìn đó rồi. Cự Giải sau khi đưa Ngự ra xe thì đi vào phòng. Cũng lúc ấy, Xử Nữ mỉm cười và nói với Giải:

- Mình về đây. Ở lại bảo trọng đó.

- Ủ...

Cự Giải mỉm cười một cách khó hiểu rồi chỉ nhìn theo bóng Xử đi khuất. Cô cảm thấy có cái gì đó sau nụ cười của Xử Nữ. Nổi đau chẳng?

- Aish! Suốt ngày suy nghĩ lung tung.

Cự Giải tức giận tự trách mình. Còn Sư Tử thì bất ngờ đứng dậy và quay qua nói với Cừu Con đang gật gù:

- Nè! Còn không mau về nữa. Định ở đây luôn à! Mình nghe nói ở bệnh viện ban đêm có nhiều... ma lắm đó.(Haizzz! Tội Cừu Con quá!).

- Hả?

Bạch Dương vừa nghe xong thì hai mắt tròn lòi ra. Ánh mắt sợ hãi hết nhìn Sư rồi lại nhìn qua Giải:

- Giải à! Cậu có chắc là ở lại một mình được không hả? Nếu hấn dám làm gì cậu thì cứ nói mình nha. Lúc ấy, Yết sẽ biết tay mình...

Nói rồi, cô liếc qua Yết với ánh mắt thay lời muốn nói còn anh thì nhăn nhó:

- Nè! Mấy cậu nghĩ mình là loại người gì hả? Đúng là hết nói nổi mà.

- Với cậu thì chuyện gì cũng có thể xảy ra...

Vừa nói, Sư vừa kéo Cừu lôi đi xềnh xệch. Thế là căn phòng giờ chỉ còn Giải và Yết. Cô bỗng thấy căn phòng trở nên ngột ngạt lạ thường. Mặt cô bỗng đỏ ửng lên như quả cà chua chín. Bất ngờ, giọng nói của Yết làm cô giật nảy mình:

- Cô làm gì vậy? Sao không về cùng họ luôn đi. Tôi ở đây một mình cũng được mà.

- Nhưng mà...

Cự Giải ấp úng không nói lên lời. Cô cũng chẳng biết lí do khiến cô phải ở đây là gì nữa. Đơn giản chỉ là vì cô lo cho Yết thôi. Bỗng nhiên, Thiên Yết bỗng trở mình quay lưng lại... một câu nói vang lên:

- Vậy nếu như cô muốn ở đây thì lấy chăn gối ra mà nằm. Ở bệnh viện ban đêm lạnh lắm. Không khéo bị cảm lạnh thì mấy người kia lại đổ tội cho tôi thì mệt lắm...

- Ukm...

Cự Giải nhẹ nhàng đáp. Trong lòng cô bỗng chốc trở nên ấm áp hơn bao giờ hết. Một nụ cười in rõ trên đôi môi xinh xắn. Ít nhất thì...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Kính... coong...”

Tiếng chuông cửa vang lên. Ông quản gia liền chạy xuống mở cửa. Chàng trai đó bước vào nhà thì thấy Ngưu Ngưu đã ngồi chờ anh từ khi nào. Vừa thấy Song Tử, Kim Ngưu liền đứng dậy và nhìn anh với vẻ mặt không mấy thiện cảm:

- Cậu ngồi đi... rồi tui mình sẽ nói chuyện thẳng thắn.

- Trời. Cậu làm gì hình sự quá vậy? Cứ như là tra tấn tù nhân ấy...

Song Tử nói vẻ cười cợt rồi anh cũng ngồi xuống và chờ đợi. Kim Ngưu liền mở lời:

- Cậu đã làm gì Bảo Bình hả?

- Cậu nói gì chứ? Mình không hiểu. Chẳng phải Bảo Bảo đã ở nhà cậu sao? Cô ấy đâu rồi?

Song Tử lập tức hỏi ngược lại còn Ngưu thì chỉ lắc đầu nhìn anh, ánh mắt cực kì nghiêm trọng. Anh bắt đầu gằn giọng:

- Cậu nói đi. Từ lúc Bảo Bình đi theo cậu. Cậu đã làm gì cô ấy hả?

- Mình chỉ...

- Nói đi.

Kim Ngưu nói một cách dứt khoát làm Song Tử đành phải kể ra hết mọi chuyện.

- Cậu đúng là đồ ngốc.

- Nè! Mình làm vậy cũng vì mình...

- Ít nhất thì cậu phải biết rằng Bảo Bình từ bé đã rất căm thù sự phản bội...

- Phản bội? Chẳng lẽ cô ấy từng bị như thế sao?

- Đừng nói là cậu không biết gì nha... Bảo Bình không kể cho cậu à?

Kim Ngưu hỏi còn Song Tử thì trả lời:

- Kể chuyện gì chứ?

- Cha Bảo Bình từng là một nhà khoa học tài giỏi...

Kim Ngưu đang nói thì Song Tử liền ngắt lời:

- Đã từng? Ý cậu là sao?

- Bởi vì cậu chuyện này xảy ra cách đây mười năm về trước. Khi cha của Bảo Bảo lấy vợ không được bao lâu. Một người vợ rất xinh đẹp nhưng lại không chung tình...

- “Một câu chuyện buồn...”

37. 36

P/s: Xin cảm ơn pn JK đã giúp mình. Cháp này ko hay đâu nên đừng ném đá mình nha!

- Ba ơi...

Tiếng nói trong trẻo và tinh nghịch vang lên thật to, thật rõ. Một cô bé cỡ 4, 5 tuổi vừa chạy nhảy tung tăng vừa gọi to. Cô sở hữu mái tóc tím nhạt bóng bĩnh đầy mơ mộng, đôi mắt xanh biếc như viên pha lê và khuôn mặt xinh xắn, bụ bẫm. Tuy vậy, tính cách cô thì lại trái ngược với ngoại hình dễ thương. Cảnh

cửa hầm được mở ra một cách khó nhọc. Cô chạy lại ngay chỗ bố mình đang lì lợm ngồi hang giờ nghiên cứu cái loại thuốc gì gì đó và nói:

- Ba ơi. Ba đang làm gì thế?

- À. Bảo Bình ngoan. Ba đang chế tạo một loại hóa chất...

Ông nói, mắt vẫn không rời bàn làm việc còn Bảo Bình thì lại nổi hứng tò mò lên và thế là một loạt câu hỏi được cô bé nêu ra:

- Nó là loại hóa chất gì thế? Có ăn được không ạ?

- Không ăn được đâu con. Vì nếu lỡ tay để nó tiếp xúc với bên ngoài thì sẽ gây ra cháy nổ đó con.

Câu nói của ba làm Bảo Bình nghiêng đầu qua một bên nhìn lọ chứa cái chất chết người đó, đôi mắt nheo lại:

- Vậy sao ba lại làm ra nó chứ. Chẳng có ích gì hết.

- Mai mốt lớn lên rồi con sẽ hiểu. Thôi bảo bố của ba, con lên nhà chơi để ba làm việc nhé!

Nói rồi, ông nhấc bổng Bảo Bình lên và bế cô bé lên nhà rồi lại tiếp tục với công việc. Bảo Bình rất yêu ba và yêu cả công việc ba làm nữa. Cô tự hứa sau này nhất định phải làm một nhà khoa học vĩ đại như ba của cô. Nhưng chuyện gì đến cũng sẽ đến với mẹ cô- một người phụ nữ xinh đẹp, tràn đầy tuổi thanh xuân bị gia đình ép buộc phải kết hôn với người bà không yêu... Nhưng Bảo Bình thì không biết điều đó đối với một cô bé ngây thơ. Bỗng dưng, cánh cửa hầm mở ra một cách vội vã... là ba cô... ông ấy đi lên nhà với vẻ mặt hồ hởi... trên tay ông cầm một bình đựng thứ nước gì đấy. Ánh mắt ông nhìn Bảo Bình một cách âu yếm:

- Ba đã thành công rồi Bảo Bình à. Ba đã thành công rồi...

Nói rồi ông ôm Bảo Bình vào lòng làm cô bé tròn mắt không hiểu gì cả...

- À đúng rồi. Để ba báo ẹ con biết nha!

Lập tức, ông đứng dậy và cố đi thật nhanh tới phòng của ông. Nhưng lại không biết chuyện gì sắp xảy ra... Cánh cửa phòng đột nhiên mở ra... vợ ông... cùng với một người đàn ông khác... Bảo Bình cũng len vào... Với câu nói hồn nhiên của trẻ thơ nhưng lại như hàng ngàn con dao sắc:

- Ai vậy mẹ?

- E... em tưởng anh đang ở dưới hầm chứ?

Mẹ Bảo Bình ấp úng nói, khuôn mặt bà lộ rõ vẻ lo sợ còn ông thì gằn giọng:

- Em... đã phản bội tôi...

Nói rồi ngay sau đó, bình thí nghiệm cũng ông rớt xuống đất và vang lên một tiếng "Xoảng". Cái thứ nước hóa học đó lan ra sàn nhà và bắt ngờ nổ tung. Ngọn lửa đó như là một con quái vật nuốt chửng cả căn nhà. Mẹ Bảo Bình vội vã chạy đi tìm con và hét to:

- Bảo Bình! Con ở đâu? Bảo Bình... Con có nghe thấy mẹ không? Bảo...

Bất ngờ, một miếng gỗ to rớt xuống chắn ngang lối đi của bà. Gã tình nhân đó vội vã kéo tay bà đi cho dù nước mắt bà rơi lã chã...

- Bảo Bình!

- Ba! Mẹ! Hai người ở đâu?

Bảo Bình vừa nói vừa họ lụ khụ. Với một đứa trẻ năm tuổi thì đây chẳng khác nào ngày tận thế. Những ngọn lửa cứ bao vây lấy cô và càng ngày càng gần... Cô gục ngã và chìm vào giấc ngủ... Nhưng trong lúc mơ màng đó, cô nghe thấy tiếng ai đó đang gọi cô:

- Bảo Bình! Bảo Bình! Cậu không sao chứ? Bảo Bình à?

Và rồi, cả cơ thể của cô như được nhắc bổng lên. Cô cảm nhận được sức nóng của lửa đang giảm bớt đi... Như có phép màu khi Bảo Bình mở mắt ra... Trước mặt cô là một căn phòng màu trắng. Dì của cô cũng đang ngồi đó và khóc. Cô khẽ gọi:

- Dì à? Sao dì lại ở đây?

Câu nói của cô như làm sự tĩnh cả căn phòng. Dì của cô vội vã đưa cặp mắt ngấn nước lên nhìn cô và lập tức ôm cô vào lòng. Bảo Bình dường như vẫn chưa hiểu chuyện nên cô vẫn cố hỏi thêm một câu nữa:

- Ba con đâu rồi? Cả mẹ nữa? Họ đi đâu rồi dì?

- Bảo Bình này! Con... ba con... vì đưa đến bệnh viện chậm trễ nên... ông ấy... thành người thực vật rồi...

- Người thực vật?

Đối với một đứa trẻ thì cụm từ này thật khó hiểu nhưng Bảo Bình là trường hợp đặc biệt. Cô đã từng nghe ba cô kể... là khi người ta rơi vào trạng thái hôn mê sâu và không bao giờ tỉnh lại...

- Không bao giờ?

- KHÔNG!

Bảo Bình bật dậy. Cô đã trở về với thế giới thực tại. Những giấc mơ về những con người đã từng làm cô đau khổ cứ ám ảnh cô mãi. Cô liền bước xuống giường và chạy ra khỏi phòng. Cô không thể nào ở đây thêm một giây phút nào nữa...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Vậy ra... chuyện là thế à... chính cậu là người đã cứu Bảo Bình ra khỏi vụ hỏa hoạn đó...

Song Tử- sau khi nghe xong chuyện của Kim Ngưu thì liền thắc mắc.

- Đúng vậy. Lúc đấy mình chỉ tình cờ đi ngang qua...

- Vậy còn mẹ của Bảo Bình...

- Bà ấy... đi đâu biệt tích cùng gã kia...

- Vậy Bảo Bình có nhớ mẹ không?

- Có chứ... lúc ấy Bảo Bình chỉ mới có năm tuổi mà cô ấy đã phải đối mặt với một cú sốc như vậy... Nhưng càng lớn, cô ấy đã nhận ra và trở nên căm thù chính mẹ của cô ấy...

- Vậy còn ba của Bảo Bình? Ông ấy có còn sống không?

- Ông ấy được họ hàng đưa qua nước ngoài với hi vọng mong manh tăng lên 1%. Đã hơn một năm rồi...

- Mình không ngờ... Bảo Bình lại có tuổi thơ bất hạnh như vậy...

-...

Không khí im lặng bao trùm cả căn phòng nếu không tiếng nói của Bảo Bình vang lên:

- Cái cậu gì đó ơi(Kim Ngưu thưa chị!).

Từ trên lầu, Bảo Bình bước xuống với vẻ ngơ ngác. Khi vừa thấy Ngưu, cô mừng rỡ chạy lại và nói:

- Sao cậu đi lâu quá vậy?

- Bảo Bình...

Song Tử nghẹn ngào gọi tên cô. Bảo Bình quay lại nhìn anh bằng đôi mắt ngây ngô:

- Cậu là bạn của cậu này hả? Xin chào, mình tên là... là...

- Bảo Bình.- Kim Ngưu nói.

- Ồ phải... Bảo Bình... chào cậu...

- “Bảo Bình... cậu không nhớ gì về mình hết sao?... Bảo Bình à...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Công nhận lúc Ngư ngủ dễ thương nhỉ?...”

Tiếng xe chạy đều đều. Những lời nói của cái tên Thiên Yết cứ luẩn quẩn trong đầu Ma Kết mặc dù anh đang cố quên chúng đi. Đôi mắt đen của anh khẽ liếc qua Ngư Ngư. Khuôn mặt cô đang ngủ trông thật xinh đẹp tựa như nàng công chúa ngủ trong rừng vậy. Anh khẽ lấy tay vuốt nhẹ mái tóc xanh mượt của Ngư rồi khẽ mỉm cười

- Cậu chủ à! Đến nơi rồi.

Người đàn ông ngồi trên xe nói rồi đi xuống mở cửa cho Ma Kết. Sau khi đưa Ngư vào nhà và nhận những lời cảm ơn từ ba mẹ cô ấy, anh lại lên xe và đi về.

- “Hì vọng cô ấy sẽ phát hiện ra”

38. 37

P/s: THANK JK giúp mình!

- “Ước gì... thời gian có thể quay ngược trở lại... những năm tháng bình yên... đã qua rồi... Bảo Bình... love only you...”

- Cậu gì ơi, cậu không sao chứ?

Giọng nói ngọt ngào quen thuộc vang lên đã bất ngờ kéo Song Tử ra khỏi những kỉ niệm đẹp đẽ. Vẫn là khuôn mặt xinh xắn đó, nhưng đôi mắt tinh nghịch và hồn nhiên xưa kia thì bây giờ lại nhìn anh một cách xa lạ... Bỗng dưng, Song Tử quay đầu qua nhìn Ngư và lên tiếng:

- Cô ấy bị như thế từ khi nào?

- Từ khi mình cứu Bảo Bình ở chỗ mấy tên du côn. Lúc ấy Bảo Bảo bị bất tỉnh vì vết thương ở trán nhưng khi tỉnh dậy thì cô ấy thành ra thế này đây...

Kim Ngư trả lời rồi nói tiếp:

- Bảo Bình. Cậu ấy là Song Tử đó. Người mà mình vừa nhắc đến...

- Ủa? Cậu nhắc tên cậu ta từ hồi nào thế? Mình mới gặp... gặp... Song... Song...

Bảo Bình ấp úng nói làm Song Tử đứng người, anh vội lấy hai tay đặt lên vai Bảo Bảo và hỏi gấp:

- Có thật là cậu không nhớ mình là ai không? Mình là Song Tử đây mà! Cậu không nhớ gì hết sao, Bảo Bình?

- Cậu...

Nói rồi, Bảo Bình sợ hãi hất tay Song Tử ra và chạy đi núp sau lưng Ngư. Cô chỉ hé một nửa đôi mắt xanh long lanh ra làm Song Tử thở dài:

- Hết Thiên Yết lại đến Bảo Bình. Hai người thi nhau mất trí nhớ à?

- Cái gì? Y... Yết cũng mất trí giống Bảo Bảo lun à?

Kim Ngư tròn mắt trước câu nói của Song Tử, anh hết quay qua nhìn Bảo Bảo rồi lại nhìn Song Tử.

- Đúng vậy. Nhưng cậu ấy chỉ quên mỗi mình Giải thôi. Còn đằng này... Bảo Bảo quên sạch cả rồi...

- Mà... Thiên Bình... cô ấy...

Kim Ngư đang ấp úng nói thì Song Tử ngắt lời:

- Mình đã đưa Bình Nhi về nhà rồi. Cậu yên tâm đi. Hơn nữa, mình cũng chưa nói với cô ấy chuyện của Bảo Bình.

- Vậy à? Cám ơn cậu... Nhưng... chúng ta có nên nói ọi người không đây?

- Mình nghĩ là không nên đâu. Chỉ một mình Thiên Yết thôi là cả đám nhao nhao hét lên rồi. Thêm cả Bảo Bình thì không biết cái lớp sẽ ra sao đây...

Song Tử vừa thờ dài vừa nói còn Ngưu thì tiếp tục thắc mắc:

- Vậy... ngày mai đi học... chẳng lẽ mang Bảo Bảo đi luôn sao?

- Không. Bảo Bình mà đi thì lộ hết chuyện. Tạm thời Bảo Bình sẽ ở nhà mình...

Song Tử nói, ánh mắt anh liếc qua Bảo Bình thì cô lại càng rụt lại. Kim Ngưu thấy thế liền kéo Bảo Bình ra và xoa đầu cô:

- Bảo Bình à! Cậu ấy là người tốt đó. Tuy cậu không nhớ gì nhưng cậu và cậu ấy có một mối quan hệ CỰC KỴ thân thiết.

- Đúng là khi mình nhìn cậu ấy thì cũng có cảm giác quen quen nhưng...

- Nghe này Bảo Bình, mình tuyệt đối sẽ không để cậu phải đau lòng nữa đâu. Tin mình đi... làm ơn... mình xin cậu đấy...

Câu nói của Song Tử như trấn an được Bảo Bảo. Cô miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

- Thôi hai cậu về đi. Trời cũng khuya rồi. Ngày mai còn phải đối mặt với “dư luận” lớp 10A1 nữa đó.

- Ukm. Cám ơn Ngưu.

Nói rồi, Song Tử dắt tay Bảo Bình rồi đi ra ngoài.

- Bái bai Kim... Kim...

- Kim Ngưu!

Song Tử nói và bật cười vì thái độ ngốc nghếch của Bảo Bình. Còn cô thì nhìn anh và làm mặt giận dỗi. Bảo Bình liền hất tay Song Tử ra và đi trước.

- Nè! Bảo Bình! Đợi mình với!

Song Tử vừa hót ha hót hải gọi và bụm miệng cười làm cô tức giận:

- Cậu thật là quá đáng đó Song... Song... aish... ghét quá! Cái tên gì khó đọc muốn chết!

Bảo Bình vừa nói vừa giận dỗi bỏ đi(Nè! Đó đâu phải lỗi của Song Tử!). Còn anh thì cứ chạy theo:

- Bảo Bảo! Đợi... haha... đợi mình... hahahaha...

Buổi tối cứ thế diễn ra trên con đường vắng lặng. Một cô gái giận dỗi đi thật nhanh và một chàng trai vừa cười cợt vừa cố đuổi theo...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Reng... Reng... Reng...”

Tiếng chuông báo thức vang lên. Cô gái đang nằm trên giường bỗng bật dậy với đôi mắt lim dim. Theo thói quen, cô đưa tay lên vuốt sơ lại mái tóc của mình nhưng lần này cô cảm nhận được có cái gì vướng vướng ở tay. Đôi mắt xang mơ mộng mở to ra khi nhận ra đó là một chiếc vòng tay được làm bằng thủy tinh, trên đó có đính hạt pha lê lấp lánh. Cô ngồi mân mê chiếc vòng mà tự hỏi:

- Không biết nó ở đâu ra nhỉ? Mà... sao mình lại ở đây?

Đến bây giờ, cô mới nhìn lại nơi cô đang nằm...

- Là phòng của mình mà... Nhưng... làm sao... có thể... Đúng rồi, có thể là một bà tiên đã hiện ra và đưa mình về nhà chăng?(Vỡ mộng rồi Ngưu ưi)

Trong lúc cô đang suy luận lung tung thì một mảnh giất được cuộn tròn từ trên chiếc vòng bí ẩn rớt xuống làm cô giật mình. Cầm mẫu giấy ấy lên và cô thầm đọc:

- “Gửi nàng công chúa mít ướt của mình. Không ngờ tối qua cậu ngủ say đến như vậy. Cho dù mọi người làm cách nào cũng không đánh thức được nên mình phải đưa cậu về nhà. Hi vọng cậu thích chiếc vòng đó. Nó cũng giống như trái tim nhỏ bé của cậu: mỏng manh và dễ vỡ. Cứ coi đây là món quà mình dùng để tạ lỗi nha! Đừng giận mình nữa. Chúc cậu một buổi sáng tốt lành. Ma Kết.

P/s: Nếu cậu đã đọc xong bức thư thì có nghĩa là cậu đã tha lỗi ỉnh rồi đó.”

- AAA. Ma Kết đáng ghét. Nhưng mà cậu ấy cũng dễ thương chứ nhỉ?

Song Ngư khẽ nở một nụ cười. Cô bất ngờ ôm chặt bức thư vào lòng và chạy ra ngoài cửa sổ và mở toang ra. Những tia nắng ấm áp nhảy múa tung tăng khắp phòng. Trời hôm nay thật đẹp hay tại cô nghĩ thế. Trong ánh nắng ban mai dịu nhẹ, nụ cười của cô bỗng tỏa sáng rực rỡ. Thế là, tâm hồn cô lại hòa theo những cơn gió(lại nữa à?). Bất ngờ, tiếng gõ cửa làm cô giật mình.

- Ai đó?

- Mình đây.

Một giọng nói quen thuộc vang lên, dịu dàng và ấm áp...

- Cự Giải...

Cô khẽ mỉm cười khi cánh cửa bật mở. Cự Giải bước vào và nheo mắt nói với Ngư:

- Sao hả? Hôm qua cậu ngủ ngon không?

- Không những vậy. Mình còn có một giấc mơ vô cùng tuyệt diệu.

Song Ngư- với anh mắt đầy mộng mơ nói làm Cự Giải bật cười. Cô bỗng để ý trên tay có cái gì đó trên tay Ngư...

- Nè! Cậu giấu cái gì đó?

- O... Không có... Không có thật mà...

Song Ngư ấp úng nói nên Cự Giải cũng không ép. Bất ngờ, Ngư Ngư hỏi Giải:

- Thế cậu và Yết sao rồi. Cậu ấy có nhớ một chút gì không?

- Không. Dù một chút cũng không...

Cự Giải vừa cười nhẹ vừa đáp. Song Ngư liền chạy lại và an ủi Cua:

- Cậu đừng buồn. Nhất định cậu ấy sẽ nhớ lại mà. Một cuộc tình đẹp như tranh vẽ như thế mà phải chia lìa nhau. Thật là một kết thúc buồn...

- Trời ạ. Giờ này mà còn tâm trí để mơ mộng nữa sao cô nương. Muộn học rồi đó.

Cự Giải mỉm cười nói một cách nhẹ nhàng làm Ngư Ngư cuống quýt lên. Cô vội vã chạy lảng vảng vào phòng vệ sinh. Đợi cho bóng Song Ngư đi khuất, Cự Giải liền gỡ bỏ chiếc mặt nạ vui tươi lạc quan của mình ra. Thay vào đó là những giọt nước mắt lạnh lẽo...

- Thiên Yết...

39. 38

P/s: Thank JK đã giúp mình. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ

- Bảo Bình ở nhà ngoan nha! Mình đi đây.

Song Tử xoa đầu Bảo Bình y hệt một đứa con nít và nói còn cô thì đứng tránh qua một bên và sợ hãi nói:

- Cậu ỉnh đi theo với. Ở nhà một mình chán lắm đó!

- Thôi mà! Cậu không thể đi được đâu. Ngoan đi nha!(Làm như người ta là con nít hổng bằng =.=)

Song Tử mỉm cười dịu dàng và dỗ dành Bảo Bình đang ôm chặt pé gấu bông vào lòng. Bảo Bình bỗng dác nhìn quanh rồi lên tiếng hỏi:

- Sao cậu sống ở đây có một mình vậy?

- Mình bỏ nhà đi...

Câu nói của Song Tử làm Bảo Bình tròn mắt, cô nói tiếp:

- Sao lại bỏ đi chứ? Nhiều người muốn có nhà để về còn không được nữa là...

- Vì cha của mình... ông ấy nói rằng đã sắp xếp ỉnh với một cô bé tiểu thư nào đó nhưng... mình không muốn...

Song Tử trả lời còn Bảo Bình thì nhìn anh vẻ khó hiểu rồi ngây ngô nói:

- Vậy là cậu không yêu cô ấy phải không?

- Uhm... đúng vậy... mình không hề thích những cuộc tình được sắp đặt như thế... bởi vì... À, thôi. Chắc cậu không hiểu đâu. Mình đi nha!

- Ừm... ỉnh hỏi thêm một câu nữa thôi... chỉ một câu thôi mà...

Bảo Bình ra vẻ cầu xin khiến Song Tử phải mủi lòng chấp nhận.

- Làm sao mà cậu có thể sống một mình được trong khi cậu còn phải đi học nữa?

- À... nhờ mẹ của mình- người phụ nữ tuyệt vời nhất. Mỗi tháng bà ấy đều gửi tiền ỉnh một cách lén lút. Vậy đấy... Ít nhất thì cũng có người thông cảm ỉnh... Thôi sắp muộh học rồi, cậu ráng ở nhà nha!

Nói rồi, anh mỉm cười với Bảo Bình rồi bước đi. Cười là vậy đó nhưng anh đang tự trách mình...

- “Tại sao chứ? Tại sao mình không thể nói với Bảo Bình... rằng mình vì yêu một cô gái khác nên mới không chấp nhận... và cô gái đó không ai khác... chính là...”

Nhưng không chỉ riêng Song Tử, Bảo Bình cảm thấy trái tim cô như đang nhảy lên từng hồi khi cô nhìn vào anh mắt ấy... Nhìn theo bóng Song Tử đi xa dần, Bảo Bình chợt thấy lòng mình quặn lại...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trên con đường đông người qua lại, hai cô gái mặc đồng phục học sinh vừa đi vừa trò chuyện rất vui. Những nam sinh đi qua lại đều phải ngoái nhìn hai người đẹp nổi tiếng của lớp 10A1(cái lớp này toàn là mĩ nam vs mĩ nhân thui hà!). Bất ngờ, một chiếc xe hơi sang trọng đi đằng sau bỗng phóng vụt lên làm hai cô gái giật mình và dừng bước. Cánh cửa chiếc xe bật mở và một chàng trai cực kì đẹp trai bước ra làm toàn bộ cô gái đứng gần đấy(trừ hai pé kia!) như bị đứng hình. Bất ngờ, anh bước đến chỗ hai cô bé kia vẫn đang ngơ ngác và nở một nụ cười xã giao:

- Chào hai cậu. Xin lỗi nếu làm Giải và Ngự hoảng sợ.

- Ma Kết? Hôm nay cậu đến trường hơi muộn đó. Lớp trưởng gì mà không gương mẫu gì hết!

Cô gái có mái tóc nâu đỏ cột hai bím xinh xắn lên tiếng rồi nhìn sang cô bé mắt xanh mơ mộng đang cúi đầu đỏ mặt và khẽ mỉm cười vẻ trêu chọc:

- Song Ngự. Ma Kết kìa. Sao cậu không nói gì đi chứ?

- Ừm... nói gì là nói gì chứ? Có gì để nói đâu...

Song Ngự ái ngại trả lời, trên môi cô khẽ hiện lên một nụ cười còn Ma Kết thì lên tiếng:

- Từ đây đến trường còn hơi xa đó. Hay là mấy cậu đi chung với mình nha!

- Hì hì. Mình thích đi bộ hơn. Nhưng mà Song Ngự thì không thể không đi.

Cụ Giải mỉm cười rồi quay sang nhìn Ngự đang giận dỗi:

- Giải à cậu kì quá đi. Mình... mình...

Song Ngư đang nói thì lại thêm một chiếc xe hơi sang trọng khác chạy thẳng đến chỗ ba người và thắng lại(sao nhiều xe thế nhỉ. Chắc ùn tắc giao thông lun quá!). Cánh cửa kiếng của chiếc xe từ từ hạ xuống để lộ khuôn mặt xinh xắn của Bạch Dương đang tái mét mặt lại:

- Mấy cậu... giúp mình với... khó thở quá à...

- Hứ. Cậu lúc nào cũng vậy hết. Bộ đi xe hơi là cực hình à?

Tiếng nói của chàng trai có vẻ ngạo mạn vang lên làm Bạch Dương quay lại với khuôn mặt uể oải:

- Còn... hơn... cả... cực... hình... nữa...

- Nhưng mà được ngồi với Sư thì dù có chết cũng cam lòng đúng không Cừu?

Một giọng nói nữ quen thuộc phát ra từ đằng sau cả đám...

- Xử Nữ? Cậu đến từ hồi nào vậy? Làm tụi mình hết hồn.

Bạch Dương la toáng lên trong khi Xử nhìn loanh quanh. Đôi mắt sắc xảo bỗng sụp xuống buồn bã:

- Nhân Mã... chưa đến sao?

- Mình nghĩ là vậy đó... Từ lúc tụi mình từ bệnh viện trở về thì chẳng thấy bóng dáng cái tên ham chơi ấy đâu.

Sư Tử đang nói thì liền nhận ngay một cú trời giáng của Bạch Dương vào đầu:

- Cậu vừa phải thôi chứ. Không biết Xử đang buồn à?

- Ax. Bà chị đó cũng biết buồn sao?

Sư Tử vừa nói vừa xoa xoa cục u trên đầu(vết tích của BD). Vừa lúc đó, Thiên Bình đi ngang qua làm cả đám giật mình. Xử Nữ liền níu tay Thiên Bình lại và hỏi rõ:

- Này, cậu có chuyện gì mà hấp tấp thế. Bây giờ cũng chưa muộn học mà.

- Mình biết chứ. Nhưng...

Thiên Bình dẫn nói thì Ngư Ngư từ đây chạy đến và thở không ra hơi, anh nói:

- Bình... Bình Nhi... sao... cậu đi nhanh thế...?

- Đi nhanh thì kệ mình.

Thiên Bình vừa nói vừa rút tay ra khỏi Xử rồi tiếp tục quay lưng bước đi. Kim Ngư thấy thế liền lủi thủi chạy theo và hét lớn:

- Thiên Bình. Đợi mình...

- Mình không muốn nghe gì hết nữa...

Thiên Bình vừa nói vừa bước đi nhanh hơn. Sư Tử lắc đầu ngao ngán:

- Haizzz. Tội Ngư quá. Đi xe lâu rồi bây giờ phải chạy bộ nữa. Chắc hôm nay căn tin trường mình không còn gì để ăn nữa rồi(chính xác!). Thôi mình đi trước nha. Goodbye!

- Hả? Cho mình xuống đi mà!

Bạch Dương la toáng lên ngay sau câu nói của Sư Tử. Bất ngờ, Ma Kết lên tiếng:

- Các cậu mà không mau giải tán thì giao thông ở đây không thể nào hoạt động được nữa...

Sau câu nói của Ma Kết, cả đám mới nhìn lại. Xung quanh họ toàn là người với người(Ặc!). Sư Tử liền phóng xe đi trước mặc cho Bạch Dương nằng nặc muốn xuống đi bộ. Còn Song Ngư đang đứng ngơ ngác thì Ma Kết liền kéo cô vào trong xe và nói với Cự Giải:

- Mình mượn Ngư một chút nha! Thông cảm!

- OK.

Cự Giải mỉm cười rồi nói. Cô khẽ nhìn qua Ngư rồi bật cười khúc khích. Còn Cá thì nhìn Cua bằng ánh mắt long lanh ngấn nước:

- Giải? Sao cậu nữ lòng nào bỏ rơi mình?

- Tất cả cũng vì cậu thôi. Hehehe

Cự Giải mỉm cười đầy bí ẩn(y chang Yết gỏi!). Ngay sau đó, chiếc xe của Kết cũng biến mất dạng. Xử Nữ cùng Cự Giải cùng dung dăng dung dẻ tới trường. Nhưng đột nhiên...

- Để xem hôm nay có gì nào. Hai cô bé xinh đẹp...

Giọng nói ghê rợn vang lên ngay sau lưng họ. Hai người liền quay mặt lại thì thấy một tên to con đứng ngay sau họ. Với vẻ mặt hung hãn, hắn tiến lại gần Xử và Giải. Cua vội vã sợ hãi núp đằng sau Xử vẫn bình thản và lên tiếng:

- Go away! Đừng có đụng đến bọn tôi.

- À! Cô em thách ta đấy nhé! Để xem cô em trốn thoát được không nào?

Hắn bỗng tiến lại gần hai cô. Cự Giải bám chặt lấy Xử Nữ và run lên cầm cập. Bất ngờ, một tên nhảy vào và kéo Cự Giải ra khỏi Xử Nữ. Cô hoảng sợ hét lên còn Xử vội vã chạy đến cứu Giải thì tên còn đồ đó kéo cô lại và nói khinh bỉ:

- Cô em đi đâu àm với thế. Cô bé dễ thương kia cứ để thằng đó lo. Con cô em thì...

Tên còn đồ vừa nói vừa ra dấu cho tên kia. Lấp tức, hắn ta lôi Cự Giải đi mất. Xử Nữ thấy thế liền cố vùng vẫy nhưng không được. Bất ngờ, tên còn đồ đó nhận ngay một đá và ngã lăn quay ra, Xử Nữ cuối cùng cũng thoát được. Cô ngược mắt lên nhìn người đã giúp mình. Bỗng dưng, đôi mắt xinh đẹp đó mở to ra và môi mấp máy thành lời:

- L... là cậu... Nhân Mã?

- Cái gì? Nhân Mã sao? Vụ này không được rồi. Chạy mau.

Tên còn đồ đó la lên và chạy mất dép(Há há!). Riêng Nhân Mã chỉ quay lưng đi và im lặng không nói gì:

- Nhân Mã... cảm ơn cậu...

- Đi đường nhớ cẩn thận đó. Mình không phải lúc nào cũng ở bên cậu đâu...

- Nhưng những lúc nguy cấp thì lúc nào cậu cũng xuất hiện... Mã à...

Nhân Mã vẫn im lặng, anh cúi đầu xuống đi bước đi. Bỗng dưng, Xử gọi lớn:

- Nhân Mã. Cậu không đi học sao?

- Tất nhiên là... không rồi. Mình không muốn bị nghe những lời phàn nàn của lớp phó lắm lời đâu.

- Mã à...

Xử Nữ vừa nói vừa mỉm cười hạnh phúc. Cô chạy theo Nhân Mã và khẽ mỉm cười:

- Cảm ơn cậu... Nhân Mã của tớ...

Xử Nữ vì quá hạnh phúc nên quên mất Cua rồi.(huhuhu)

40. 39

P/s: Thank JK giúp mình!

- Bỏ tôi ra! Bỏ ra!

Cự Giải vừa hét lên hoảng sợ vừa cố vùng vẫy nhưng tên đó lại càng siết chặt cô và nở một nụ cười man rợ:

- Cho dù cứng có hét to đến cỡ nào thì cũng không ai đến cứu đâu.

- Thiên Yết... Thiên Yết...

Đôi môi xinh xắn của Giải mấp máy thành lời. Bất chợt, kỉ niệm giữa cô và Thiên Yết chợt ùa về(OMG! Giờ này Cua vẫn còn tâm trí nữa àk?). Cứ mỗi lần cô bị trêu ghẹo hay bắt nạt, lúc nào cậu ấy cũng xuất hiện để bảo vệ cô và sẵn sàng giết tên cái tên không biết điều đó. Nhưng bây giờ... những gì đẹp đẽ nhất về cô đã bị cậu ấy quên sạch cả rồi... tất cả mọi thứ... cuốn theo gió cả rồi... có lẽ là mãi mãi... Một... hai... ba giọt nước mắt bỗng dừng lại rơi xuống đất và vỡ tan ra như hạt pha lê. Trong khi đó, cô lại không để ý thấy có một tiếng động lạo xạo gì đó trên cây...

- T... T...(cái quái gì đây?)

Tên hung hãn đó bỗng tái mét mặt lại, miệng hăn lấp bắp không thành lời. Trước mặt hắn ta là một chàng trai... với đôi mắt rực lửa tỏa đầy sát khí... như muốn giết chết cái tên khốn nạn đó... càng nhìn, ánh mắt đó càng trở nên vô cùng đáng sợ... Bất ngờ, hắn hét toáng lên và chạy đi mất để lại Cự Giải sững sờ ngồi phịch xuống đất...

- Hắn vừa nói... T... là... Thiên Yết sao...?

Cự Giải liền quay mặt lại. Đôi mắt to tròn đen láy nhìn xung quanh nhưng không phát hiện ra được gì. Cô khẽ cúi đầu xuống và khẽ thở dài...

- Có phải cậu không, Thiên Yết? Không thể nào, Thiên Yết không nhớ gì về mình hết. Với lại, đáng lẽ giờ này cậu ấy đang ở trong bệnh viện rồi chứ... Yết à...

Trong lúc mải than thở, cô lại không để ý có một ánh mắt khác cũng đang nhìn cô... một cách thân thương... một cái nhìn thật đặc biệt.... đối với một người đặc biệt...

- Cự Giải... mình luôn mãi ở bên cậu... cho dù có thể nào đi chăng nữa...(Ặc! T/g chết vì cái tên này quá sến mất!)

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Thôi chết rồi! Cự Giải?

Đang đi trên đường cùng Nhân Mã, Xử Nữ bỗng la toáng lên(cuối cùng cũng nhớ ra Cua!). Cô vội vàng chạy đi thì Nhân Mã kéo lại và hỏi:

- Cậu đi đâu mà gấp gáp thế. Bộ Cự Giải bị làm sao hả?

- Mình... mình quên mất cậu ấy... cậu ấy... bị tên kia lôi đi trước lúc cậu đến... giờ phải làm sao đây Mã?

Xử Nữ ríu rít lên còn Mã thì tròn mắt:

- Cái gì? Sao cậu không nói sớm chứ? Giờ Cự Giải đang ở đâu.

- Mình... mình cũng không nhớ lắm... nhưng...

- Mấy cậu tìm mình có phải không nè?

Một giọng nói dịu dàng và quen thuộc vang làm làm Xử và Mã giật mình nhìn lại. Trước mắt hai người là pé cua vẫn còn nguyên vẹn(Ặc! Nguyên vẹn sao?). Xử Nữ sững sờ vì quá bất ngờ. Nhưng ngay sau đó, cô bất ngờ ôm chặt Cự Giải và nói trong tiếng nức:

- Giải Giải. Mình xin lỗi. Mình đã bỏ mặc cậu. Mình xin lỗi Giải nhiều lắm... hức...

- E hèm. Lớp phó xét nét của lớp không được thể hiện cảm xúc thái quá như vậy đâu đó. Dù sao thì mình cũng ở đây rồi mà. Mình không giận Xử đâu.

Cự Giải nhẹ nhàng nói nhưng tâm trí cô lúc nào cũng nghĩ về một cái gì đó...

- Thôi đủ rồi. Hai người xong chưa đó. Theo như pé đồng hồ của mình thì tụi mình muộn học khoảng 15 phút rồi đó!

Câu nói tưởng chừng rất nhẹ nhàng của Nhân Mã nhưng lại làm cho hai cô nương kia tròn mắt:

- Cái... cái gì? 15 phút...

Cả hai cùng đồng thanh. Ngay lập tức, Cua và Xử phóng vèo tới trường với tốc độ cực nhanh. Nhân Mã đứng đơ một hồi rồi cũng chạy theo và gọi lớn:

- Nè. Không đợi mình à? Trời ạ, con gái gì mà chạy nhanh thấy sợ luôn... Đợi mình...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- E... em chào... thầy...

Cự Giải cùng Xử Nữ thở không ra hơi và nói. Thầy giáo nhìn hai cô bé ngoan ngoãn và nghiêm túc của lớp, tiếp theo là anh chàng Mã Mã ham chơi cũng vừa đến cửa lớp và thở dốc. Bất ngờ, Song Ngư đứng lên và lên tiếng:

- Thưa thầy. Thầy cho ba bạn ấy vô lớp đi mà!

Nói rồi, Ngư Ngư liền giở tuyệt chiêu ra. Đôi mắt cô mở to tròn và long lanh với ánh nhìn vô cùng vô cùng... tội nghiệp(Ngư nhà ta cũng pro quá ha!). Thầy giáo liền thở dài và lắc đầu rồi nói với ba đứa học sinh yêu quý của mình bằng giọng nghiêm nghị:

- Thôi. Các em vào lớp đi. Nhưng không có lần sau đâu!

- Dạ em cảm ơn thầy!

Buổi học cứ thế lặng lẽ trôi qua, cả lớp xôn xao về sự vắng mặt của Bảo Bình nhưng Kim Ngưu và Song Tử đã khéo léo lừa được những thành phần từ ngây thơ đến gian xảo của lớp(Haizzz!). Một tiếng trống vang lên...

- Song Ngư, để mình đưa cậu về nha!

- U...

Song Ngư đang định trả lời thì Yumi nhảy vô xen giữa câu chuyện của hai người:

- A! Ma Kết. Mình có một số bài toán khó muốn hỏi cậu đó. Giúp mình nha!

Với thân phận là lớp trưởng, Ma Kết không thể không từ chối sứ vụ của mình. Song Ngư đứng lặng người nhìn hai người họ nói chuyện và trao đổi vui vẻ.

- Aish. Mình cứ nghĩ lung tung. Ma Kết đã nói rõ rồi mà...

Cô lăm băm trong miệng rồi chạy vụt xuống nhà vệ sinh. Sau khi rửa mặt tỉnh táo, Song Ngư nhìn vào gương rồi tự nói với mình:

- Không thể có chuyện đó được. Ma Kết... tuyệt đối không như vậy...

Nói rồi, cô nhẹ nhàng bước ra cửa và mở nhưng...

- Cạch... cạch...

- Sao khó mở thế này? Chẳng lẽ nó bị khóa sao? Có ai không. Giúp với!

Mọi tiếng nói của Ngư đều vô tác dụng. Cô bỗng thấy lạnh sống lưng... Đôi mắt xanh biếc đang sợ hãi khẽ nhìn lại toàn bộ phòng vệ sinh... bình thường thì nó chẳng có gì đặc biệt nhưng hôm nay... cả trường đã về hết... và một mình cô ở trong đây... Thế là trí tưởng tượng của cô lại tạo ra vô số những gì kinh dị nhất. Tiếng nước xả bồn cầu đột nhiên vang lên, một cuộn giấy trắng tinh lăn dài trên sàn nhà mà không bao giờ dừng lại hoặc đơn giản là một vệt gì đó đầy máu me rớt xuống ngay trước mặt cô.

- Sao... sao lạnh quá vậy nè?

Song Ngư lăm băm, khuôn mặt xinh đẹp bỗng tái mét lại. Bất ngờ, một con gián bò ngang qua trước sự kinh hoàng của pé Ngư và...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Tiếng hét động trời của Ngư Ngư vang lên tận trên lớp. Ma Kết đang ngồi giảng bài cho Yumi thì bất ngờ đứng bật dậy. Đôi mắt nhanh nhạy nhìn quanh và lên tiếng:

- Cậu có nghe thấy gì không?
 - Thấy gì chứ? Nãy giờ ở đây mình chẳng nghe thấy tiếng của ai hết!- Yumi trả lời bằng vẻ thản nhiên.
 - Không. Rõ ràng mình nghe thấy tiếng gì mà... quen lắm... hình như là... SONG NGƯ...
- Ma Kết hét lên và liền chạy xuống lầu để lại Yumi đứng đó. Cô khẽ nhếch mép cười bí hiểm và nói:
- Cảm nhận tốt đó... rất tốt... như là có một sợi dây... thật đặc biệt...
- (Sorry vì chap hơi ngắn nha! Mong các bn thông cảm!)

41. 40

P/s: Thank bạn JK giúp mình!

- “Không gian thật ngọt ngào... không ánh sáng mặt trời... không thức ăn... một tình cảnh vô vọng... trong một hang động... hai người... nụ hôn đầu bao giờ cũng thật ngọt ngào... dù trong bất cứ lúc nào?... chết cũng cam lòng?...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Giữa sân của một căn nhà rộng lớn, trang trọng nhưng cũng không kém phần xinh xắn với những dây leo khắp vòm cửa, những bông hoa hồng thắm khoe sắc trước nắng vàng. Nhưng đặc biệt là một cô bé đang chơi lò cò (ai z ta!). Cô có khuôn mặt đẹp như một thiên thần bé nhỏ, mái tóc tím nhạt bông bênh theo nhịp chân nhảy của cô. Bỗng dưng, cánh cửa ra vào bật mở, đôi mắt xanh thắm vội vã hướng ngay về phía Song Tử đang bước vào với bộ mặc uể oải và mệt mỏi. Thấy vậy, cô bỗng cất tiếng hỏi:

- Cậu bị làm sao vậy? Bộ học mệt lắm sao?
- Học mệt thì nói làm gì! Chỉ tại cái tính tò mò của lớp 10A1 đó. Hỏi gì mà nhiều muốn chết. Nhưng mình còn đỡ chứ Kim Ngưu thì vừa trả lời hết đồng thắc mắc vừa phải đi năn nỉ Thiên Bình nữa. Haizzz!

Song Tử vừa ngồi phịch xuống đất vừa nói không ra hơi. Riêng Bảo Bình thì lập tức chạy vào nhà làm Song Tử lên tiếng hỏi:

- Cậu đi đâu vậy?
- Bất giác, Bảo Bình đi ra và ngại ngần nói:
- Xin lỗi đã gây rắc rối cho cậu. Đền cho cậu nè!
- Bảo Bình đưa cho Song Tử một bức tranh vẽ một cậu bé với dòng chữ đỏ chói trên đó.
- Tại mình hay quên tên cậu nên mình làm nó để nhớ đó mà! Coi như mình đền cho cậu đi!
 - Aw. Bảo Bình! Cậu dễ thương ghê đó.

Song Tử vừa nói vừa dán mắt vào bức tranh. Bất ngờ, Bảo Bình ngồi xuống cạnh Song Tử với đôi mắt lấp đầy sự tò mò, cô nói:

- Vậy cậu nói tiếp cái chuyện của cậu đi! Cô gái ấy đâu? Cô ta tên là gì? Ở đâu? Làm gì? Mình có thể gặp cô ấy không?...Blap... Blap... Blap...
- Cứ mỗi một câu nói, gương mặt xinh đẹp của Bảo Bình càng gần Song Tử với đôi mắt ngây thơ vô “số” tội làm anh chàng đỏ hết mặt mũi và ấp úng lên tiếng:
- S... sao... sao cậu lại quan tâm đến chuyện đó quá vậy?
 - Mình... mình cũng không biết nữa... tự nhiên mình muốn biết về cô ấy...

Bảo Bình trả lời trong khi mặt Song Tử vẫn chưa có dấu hiệu hạ nhiệt(Ax!). Anh nói:

- Cô ấy xinh đẹp và thông minh nhưng đầu óc thì toàn là những thứ quái dị. Đôi lúc mình thấy cô ấy lại rất là ngốc...

- Vậy... cô ấy đâu rồi?

- Cô ấy... đã đi xa... nhưng mình tin chắc một ngày nào đó cô ấy sẽ trở về với mình...

- Chắc chắn rồi. Nhất định cô ấy sẽ về mà!

- Vậy theo Bảo Bảo nghĩ... cô ấy... có yêu mình không?

- Có chứ... rất yêu là đằng khác.

Câu nói ngây thơ như không có gì của Bảo Bình làm Song Tử tròn mắt:

- Làm sao cậu biết được chứ?

- Mình... cũng không biết nữa. Tự nhiên mình lại nói ra...

Bảo Bình ấp úng trả lời, chính cô cũng không biết tại sao mình lại nói như vậy nữa... Cứ như... cứ như... trái tim cô đã trả lời thay cô... bằng những nhịp đập yêu thương... Bất chợt, không khí trở nên im lặng và ngọt ngào hơn bao giờ hết. Chỉ có tiếng gió, tiếng lá cây xào xạc cọ vào nhau và... tiếng thổn thức của trái tim hai người... Bất giác, Song Tử chợt thấy vật gì và hỏi Bảo Bảo:

- Cái gì vậy? Cậu làm à?

- O... cái đó...

...

- AAAAAAAA! Bảo Bình! Cậu làm cái quái gì vậy?

- Cái này mình mới chế tạo ra đó. Tại cậu cứ nhốt mình trong nhà nên mình làm cái này để... phóng ra ấy mà!

- Trời ơi... Cái vật nguy hiểm như vậy cậu cũng dám làm à?

- Nó không hề nguy hiểm mà lại rất có ích đó... Không tin mình làm thử cho xem...

- Đừng... trời ơi làm ơn dẹp dùm mình cái này có được không?

- Nhưng mình lỡ làm rồi...

- K... Khói ở đâu ra thế này... khụ khụ...

- Chết... máy tạo khói của mình bị hỏng rồi...

- Trời ơi Bảo Bình ơi là Bảo Bình...

- Mình không cố ý mà...

Tiếng nói của hai người vang âm lên như muốn làm nổ tung căn nhà... Cho dù bị mất trí nhưng Bảo Bình cũng không thể bỏ được cái tật tám như vậy... Đúng không ta?... ^^....

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Thiên Bình. Nghe mình nói này. Thiên Bình à?

- Cậu không cần nói gì hết. Mình không muốn nghe...

Thiên Bình vừa giận dữ nói vừa bước đi thật nhanh. Biết không thể đuổi kịp cô nàng này, Kim Ngưu bắt ngờ gục xuống...

- Thiên...Thiên Bình...

- Đừng gọi mình nữa có được không? Cậu... Kim Ngưu...

Thiên Bình quay mặt lại và bỗng hốt hoảng chạy tới chỗ Ngưu và rồi rít nói:

- Cậu sao vậy? Sao lại ngồi ở đây? Cậu thấy không ổn à? Có cần mình gọi cấp cứu không? Cậu...

Thiên Bình đang nói thì Ngưu ngắt lời:

- Cậu... thực sự lo ình sao?

- Cậu đúng là ngốc đó. Bị như thế mà vẫn còn nói được câu đó nữa à?

Thiên Bình nói, ánh mắt cô thể hiện rõ sự lo lắng và ân cần. Bất ngờ, Kim Ngưu cười phá lên:

- Cậu vẫn còn yêu mình. Hahahaha... Bình Nhi- mình vẫn có thể gọi tên cậu như vậy...

- Aw. Kim Ngưu đáng ghét. Biết vậy không thêm quan tâm đến cậu nữa là xong chuyện!

Thiên Bình tức giận hất Ngưu ra và giận dỗi bỏ đi để lại Ngưu Ngưu vẫn chưa thôi cười. Anh đứng dậy và chạy theo Bình Nhi và nắm tay cô lại:

- Bảo Bình bị thương nên mình phải đưa về nhà. Tụi mình chỉ là bạn bè thân chứ không còn gì khác nữa. Và... mình chỉ yêu mình cậu thôi. Đó là những gì mình muốn nói với cậu...

- Thật... thật không?

Thiên Bình á ngại nói, khuôn mặt xinh đẹp như đã dịu lại... Còn Ngưu chỉ mỉm cười và khẽ vuốt nhẹ mái tóc bạch kim óng ánh của Thiên Bình rồi nhẹ nhàng nói:

- Nếu mình nói dối thì cho trời đánh mình chết...

Kim Ngưu đang nói thì Thiên Bình liền ngăn lại:

- Thôi đi. Nhờ may cậu chết thật thì sao chứ? Làm sao mình tin cậu được đây...

- Nhờ cái này...

Kim Ngưu vừa nói vừa nhẹ nhàng ôm chặt lấy Thiên Bình. Nhẹ nhàng, anh đặt lên đôi môi xinh xắn của Bình Nhi một nụ hôn... thật êm ái... nhưng cũng thật mãnh liệt... nụ hôn thay lời muốn nói...

- "Love you... forever... and ever..."

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- SONG NGƯ!

Tiếng nói của Ma Kết vừa vang lên cũng là lúc cánh cửa phòng vệ sinh bị đá vang ra. Song Ngư ngồi bịch xuống đất với tâm trạng hoảng loạn. Bất ngờ, đôi mắt xanh biếc ngước lên và thấy anh...

- Ma Kết... mình biết cậu sẽ tới cứu mình mà...

Song Ngư vội vã chạy đến và ôm chặt Ma Kết. Cuối cùng... niềm hi vọng của cô cũng không uổng phí...

- Mọi chuyện ổn rồi Ngư à! Mình đã ở đây rồi mà!

- Nhưng... cậu chưa về sao?

Song Ngư ngước đôi mắt long lanh ngấn nước của mình lên nhìn Ma Kết và hỏi làm anh lung túng không biết giải thích với Ngư thế nào. Bất ngờ, Yumi bước vào và nhìn những mảnh kính vỡ và hỏi:

- Ở đây có chuyện gì vậy? Song Ngư? Sao cậu lại ở đây?

- Yumi? Cậu chưa về sao?

Song Ngư tròn mắt hỏi còn Yumi thì nói tiếp:

- À! Ma Kết ở lại giảng bài ình. Sẵn tiện tí nữa tụi mình về chung luôn. Xe của ba mình bị hỏng nên không thể đến đây được.

- Có thật không Kết?

Ngư Ngư hỏi, ánh mắt nhìn thẳng vào Ma Kết còn anh chàng thì chỉ gật đầu rồi cố nói thêm:

- Chỉ là mình... nhà Yumi ở rất xa chỗ này nên...
- Không... không sao mà! Cậu về trước đi... mình tự đi về được...

Song Ngư liền ngắt lời Ma Kết. Cô nhẹ nhàng đẩy anh ra và bước đi ra cửa trước sự ngỡ ngàng của Kết... Lần đầu tiên... những giọt nước mắt của cô đã không rơi xuống... Đôi khi... người ta có thể trở nên thật cứng rắn... qua những giọt nước mắt... đã rơi quá nhiều...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Két”

Cánh cửa phòng bệnh bật mở, Cự Giải bước vào. Thiên Yết vẫn nằm đó... khuôn mặt anh đang say ngủ... Cô khẽ ngồi xuống với vẻ mặt buồn bã như bao ngày... đôi mắt đen láy nhìn Thiên Yết một cách trìu mến. Và cứ như bị cuốn hút vào khuôn mặt đẹp trai lạnh lùng của Yết ngay cả khi ngủ, từng ngón tay thanh mảnh khẽ chạm nhẹ lên mặt Yết... bàn tay của cô lại ảm lấy tay Thiên Yết... Cô khẽ gục đầu xuống, mái tóc nâu đỏ lòa xòa trước mặt... một giọng nói nhẹ nhàng với chút đắng cay và ghen ngào vang lên:

- Chỉ cần cậu nhớ mình là ai... cho dù bất cứ chuyện gì... mình cũng làm... Yết à...

42. 41

P/s: Thank JK giúp mình!

- ... Chỉ cần cậu nhớ mình là ai... cho dù bất cứ chuyện gì... mình cũng làm... Yết à...

Không khí căn phòng lại chìm trong tĩnh lặng... đôi mắt long lanh của cô nhìn chăm chú và say sưa vào khuôn mặt với vẻ lạnh lùng đã làm tan chảy trái tim của biết bao cô gái xinh đẹp... trong đó... có cả cô... Bất ngờ, hang long mây rậm của anh nheo lại cùng lúc bàn tay cứng rắn đó siết chặt lấy tay làm cô giật mình... Cô cảm nhận được một hơi ấm tỏa ra từ tay anh... Và cứ thế, tay cô run lên một cách khó hiểu... Đôi mắt xám lạnh lùng mở toang ra... Ngay sau đó là một giọng nói thân thuộc:

- Cô làm gì ở đây?
- Mình...

Câu nói của Thiên Yết như làm trái tim Cự Giải nhói lên một hồi. Cô trả lời với vẻ mặt lúng túng, đôi tay nhỏ nhắn và mềm mại của Giải vẫn còn nằm gọn trong tay Yết. Anh nói tiếp:

- Cô đến đây làm gì?
- Mình đến để thăm cậu mà...

Cự Giải trả lời bằng ánh mắt dịu dàng- cái ánh mắt ấy đã từng cảm hóa được tảng băng di động đó... Thoảng chớp, anh khẽ bỏ tay cô ra với vẻ mặt có chút bối rối nhưng điều đó anh lại không thể hiện qua nét mặt... Cự Giải đứng lên và lập tức đỏ mặt và nhỏ nhẹ nói:

- Cậu... hết đau chưa? Có đói không? Mình đi mua gì cho cậu nha! Cậu...
- Cự Giải chưa kịp nói hết câu nói Yết Yết ra dấu cho cô dừng lại và nhăn nhó lên tiếng:
- Cho dù tôi được xuất viện thì bị cô tra hỏi nhiều như thế này thì...
- Cho mình xin lỗi. Mình... mình chỉ lo cho cậu thôi...

Câu nói tưởng chừng rất đơn giản của Cua lại làm cho Yết nhà ta phải mềm lòng... Giọng nói anh đã có chút dịu lại:

- Sao cô lại quan tâm đến tôi như thế chứ?
- Ừm... cậu... tự biết đi(Ax! Trả lời lảng vạy Cua!)
- Vậy giờ cô còn chuyện gì nữa không?

Thiên Yết hỏi còn Giải thì lập tức trả lời:

- Hết rồi... Vậy thôi mình đi về để cậu nghỉ ngơi nha!

Nói rồi, Giải định bước đi ra cửa thì giọng nói vô tư của Yết như sét đánh ngang tai cô...

- E hèm. Trong lúc ngủ tôi có nghe thấy ai nói rằng chỉ cần cậu nhớ mình là ai thì bất cứ điều gì mình cũng làm phải không nhỉ?

- H... Hả? Ngủ mà cậu cũng nghe thấy nữa sao?

Cự Giải há hốc mồm kinh ngạc trong khi Yết vẫn giữ khuôn mặt bình thản:

- Chuyện đó không quan trọng. Vậy giờ nếu tôi nói rõ cô là ai thì cô... phải nghe lời tôi... Được chứ?

- Ừm... chuyện đó... chuyện đó...

Thấy bộ dạng ấp úng ngập ngừng của Giải, Yết lại giả vờ không quan tâm:

- Thôi được. Nếu cô không chịu thì thôi vậy...

- Mình đồng ý!

Cự Giải nói một cách dứt khoát còn Yết chỉ mỉm cười ranh mãnh- nụ cười này làm cho Giải Giải có một cảm giác không an toàn chút nào(Hix!). Rồi thật bất ngờ, Yết tuôn ra một tràng dài trước sự ngỡ ngàng của Cự Giải:

- Cô tên là Cự Giải. 15 tuổi. Tính tình dịu dàng và biết quan tâm đến người khác nhưng đôi lúc hơi hậu đầu. Nấu ăn ngon, thích ở nhà hơn là ra ngoài đường... Blap... Blap...(OMG!)

- Cậu... không thể nào... làm sao... cậu...

Trước sự ngỡ ngàng tột độ của Giải thì Yết chỉ mỉm cười và nói:

- Song Ngư nói cho tôi biết đó! Và bây giờ thì...

- Trời ơi Ngư ơi là Ngư. Cậu hại mình rồi...

Giải Giải lằm bằm và rối rít lên. Ngay sau đó, cô quay lại nhìn Thiên Yết với một nụ cười... trừ(>.<). bắt="”
ngờ,="” thiên="” yết="” lên="”>

- Tôi đói quá. Mua cơm cho tôi chứ? Cho cô 4 phút...

- C... cái gì?

Thấy bộ dạng ngờ ngác- hay nói cách khác là lớ ngớ của Giải, Thiên Yết nheo mày và nói:

- Một... hai... ba... bốn... năm... Khi nào xong bốn phút mà chưa có cơm thì đừng trách tôi...

- O... ơ...

Cự Giải nhìn Yết rồi như vừa kịp nhận ra vấn đề. Cô chạy vèo xuống lầu với tốc độ cực nhanh mà khỏi cần đi thang máy(OMG!)... Liệu mọi chuyện có diễn ra suôn sẻ với Giải hay không đây? Vẫn còn là một vấn đề đó ^^...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Stay with me... please...”

- Bạch Dương!

Cừu Con ngoái đầu lại sau tiếng gọi của Akagi và mỉm cười tự nhiên:

- Sao? Cậu có chuyện gì à?

- À! Cũng chẳng có gì quan trọng. Mình tình rủ cậu đi chơi ấy mà! Gần đây mình nghe nói có khu vui chơi mới được xây dựng đó. Tụi mình đến thử nha!

- Mình... mình...

Bạch Dương lập tức trở nên phân vân. Chưa bao giờ cô thấy bối rối như lúc này... Bởi vì...

- Sao vậy? Cậu không đi được à?

- À... chẳng qua là mình...

Bạch Dương chưa kịp nói hết câu thì Akagi liền nắm lấy tay cô và cười nhẹ nhàng:

- Nếu vậy thì tội mình đi thôi. Còn chần chờ gì nữa?

- O... Akagi à...

Bất ngờ, ngay sau cô nói của Cừu, một bàn tay khác cũng nắm lấy tay cô thật chặt... vẫn giọng nói cao ngạo đó vang lên:

- Ở lại đi... Bạch Dương...

Cô vội vàng quay đầu lại và ngỡ ngàng cất tiếng nói:

- Sư Tử? Sao cậu chưa về? Giờ này là xe đến đón cậu rồi mà?

- Mình chưa thể về được Bạch Dương à... nếu không có cậu...

Sư Tử trả lời bằng ánh mắt rực lửa nhìn tình địch của mình và anh cũng được đáp lại bằng giọng nói ấy:

- Cô ấy bận rồi. Để khi khác đi!

- Bạch Dương không muốn thì cậu đừng có ép chứ?

- Mình không ép. Cậu tự nguyện phải không Cừu Con?

- Này! Chỉ có tôi mới được gọi Bạch Dương như thế!

- Đó là biệt danh của Bạch Dương mà tôi đã gọi từ khi lên ba rồi. Tại sao chỉ mình anh mới được gọi như vậy chứ?

- Đó là quyền của tôi. Vì cô ấy là của tôi!

- Tôi lại không nghĩ vậy, anh chàng kiêu căng...

- Cậu nói cái gì đấy hả?

Bị giằng co hoài, cuối cùng Bạch Dương cũng được lên tiếng:

- Hai cậu... thôi ngay đi...

- Bạch Dương à! Tội Mình đi thôi.

Akagi vừa nói vừa kéo tay Bạch Dương đi thì bị Sư giữ lại:

- Cậu sẽ ở lại với mình chứ? Bạch Dương?

- O... mình... mình...

...

(đó các bn Cừu Con chọn ai đây?)

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Nhân Mã... Đợi mình...

Xử Nữ vừa nói vừa chạy theo Nhân Mã đang đi trên đường. Vừa nghe thấy tiếng nói ấy, anh liền dừng bước và quay đầu lại...

- Sao cậu không về đi mà ở đây làm gì? Không khéo lại bị ăn hiếp như hôm trước!

- Nhưng mà lúc nào cậu cũng ở bên mình mà. Mình không lo đâu!

- Mình tưởng chỉ khi bên Kết thì cậu mới không lo chứ?

Câu nói của Nhân Mã bất ngờ khiến Xử Nữ đứng lại. Nhân Mã quay lại và tròn mắt hỏi:

- Sao vậy? Có gì không ổn sao?

- ...

Một thoáng im lặng, Xử cúi gầm mặt xuống và nhẹ nhàng cất bước đi vào con hẻm tối om. Bất ngờ, Mã chạy theo và cất giọng nói:

- Cậu sao thế? Giận rồi à?

- Bỏ mình ra đi! Mình tự về được...

Nói rồi, cô gỡ tay Mã ra rồi cứ một mạch bước đi...

- Nè! Ít nhất thì cậu cũng phải inh lí do chứ?

Nhân Mã chạy theo Xử và nói còn cô thì bất ngờ đứng lại nhìn Mã nghiêm khắc và lên tiếng:

- Có cần thiết phải vậy không? Cậu cũng đâu inh biết lí do mà cậu lại giận dai như vậy chứ?

Ngay sau đó, Xử Nữ quay mặt bỏ đi. Bất ngờ... một bàn tay kéo cô lại... đôi mắt nâu lấp lánh mở to hết cỡ... môi cô... đã chạm vào môi anh từ lúc nào... ngỡ ngàng?... sau đó... hàng mi cong nhẹ nhàng nhắm lại... (hên là kiss trong ngõ hẻm đấy nha! Thank t/g chưa đó?)

43. 42

P/s: Thank JK giúp mình!

Hai bàn tay nắm thật chặt... với hai cảm giác hoàn toàn trái ngược nhau... Có lẽ... không cần cô phải nói ra... trái tim cô cũng nên biết phải hướng về ai... chỉ có người đó mà thôi... mãi mãi là như vậy... nhưng...

- Sư Tử... mình... mình... mình mệt mỏi lắm rồi... Có nhất thiết lúc nào mình cũng phải là của riêng cậu không chứ?... Từ khi chúng ta quen nhau đến giờ... mình cần một chút tự do trong tình yêu...có lẽ... tội mình không hợp nhau... vậy nên... chỉ là bạn thôi nhé! Mình... xin lỗi...

Vừa nói, cô bặm môi lại để không bật ra tiếng khóc nhưng hai hàng nước mắt cứ thế chảy đều đều... Sư Tử khẽ cúi đầu xuống... bàn tay anh nhẹ nhàng tách khỏi tay cô... một cách vô tình? Hay vì quá bất ngờ?

- Cậu... vì tên đó sao? Tình cảm chân thành của mình chẳng là cái thá gì trong mắt cậu? Nếu muốn... mình cũng sẽ làm vậy... Hi vọng hai người vui vẻ hạnh phúc với nhau...

Nói rồi, bàn tay anh nắm chặt lại và quay mặt bước đi... Nhưng bước chân thật nặng nề... như trái tim anh lúc bấy giờ vậy... Bạch Dương chỉ biết đứng đó nhìn theo bóng Sư Tử đi xa dần trong nước mắt đầm đìa... cô cảm nhận như trái tim của cô đã ngừng đập... như thể... cô đã mất đi một phần sự sống...

- Sư...

Một tiếng nói bị thoát ra ngoài nhưng nó không đủ lớn để có thể níu kéo một cuộc tình vừa tan vỡ... Ngay sau đó, Akagi này giờ yên lặng thì lại lên tiếng:

- Cậu không sao chứ?

- Ồ... không... mình ổn mà!

Bạch Dương giật mình quay lại và cố gắng mỉm cười thật tươi... Akagi thấy thế liền kéo Cừu Con đi và cũng mỉm cười đáp lại:

- Để mình dẫn cậu đi chơi nha! Chứ cứ như vậy hoài mình cũng buồn lây theo cậu luôn quá!

- Ừ...

Bạch Dương khẽ đáp với ánh mắt vương buồn... Cô vừa đi vừa khẽ quay đầu lại nhìn theo bóng dáng của một ai đó... Một chút cảm giác hối hận xoẹt ngang qua...

- “Mình đã làm gì vậy?”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- C... cậu làm cái gì vậy?

Xử Nữ đỏ mặt và khẽ đẩy nhẹ Mã ra. Khuôn mặt nghiêm nghị thường ngày biến đi đâu mất để nhường chỗ cho vẻ ngại ngùng và đáng yêu của cô... Nhân Mã chỉ khẽ mỉm cười rồi cất giọng nói:

- Vậy là mình huề rồi nhá! Như vậy là làm lành rồi nha...

- Ai... ai thêm làm lành với cậu chứ? Tự nhiên lại... lại...

- Vậy chứ cậu không thích hả?

Mã hỏi, vẻ mặt dò xét làm Xử lung túng:

- Tất nhiên là... không rồi.

- Thật không?

- Thật!

Ngay sau câu trả lời của Xử, ánh mắt Mã Mã ngày càng tăng thêm vẻ nguy hiểm của Yết Yết:

- Vậy thì thôi. Xem như mình chưa làm gì đi... Tạm biệt...

- Khoan đã. Cậu có biết đó là first kiss của mình không hả?

Xử gọi theo Mã còn anh chàng chỉ quay lại và nheo mắt hỏi:

- Biết chứ? Thế cậu muốn mình làm sao?

- Cậu... phải chịu trách nhiệm(OMG!)

- HẢ?

Nhân Mã trợn muốn lòi con mắt ra và há hốc mồm nói:

- C... cái gì? Xử à... Mình chưa muốn làm cha đâu!(...)

- Cậu...

Nói rồi, Nhân Mã liền nhận được một đòn chí mạng của Xử Nữ và hiện giờ đang nằm lăn quay dưới đất...

- Cậu lấy cái tên Yết đó nặng lắm rồi. Ý mình nói là cậu và mình quen nhau lại chứ không phải là cái điều mà cậu nghĩ đâu cái đồ đầu óc đen tối kia!

- Nè! Ít nhất thì cũng phải dung tha ỉnh một tí chứ. Ở gần cậu kiểu này thế nào cũng có ngày phải vô bệnh viện! Ặc...

(T/g chết vì cười nhùi mất thôi!)

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Song Ngư!

Một tiếng gọi thật nhẹ nhàng và êm ái nhưng như làm cô gái đang bước thật nhanh trên đường phải dừng lại... Yumi chạy đến và tươi cười nhìn Ngư trong khi cô nàng tròn mắt:

- Cậu... chưa về sao?

- À... mình nhờ Ma Kết dừng lại ở chỗ này... Cậu không sao chứ? Cậu có muốn đi về chung với mình không. Xe vẫn còn chỗ đó!

Yumi ân cần hỏi han nhưng nét mặt cô thì chẳng giống với sự dịu dàng và lương thiện chút nào. Song Ngư chỉ khẽ cúi mặt xuống, đôi mắt xanh mơ mộng khẽ vương vương chút nắng buồn, cô trả lời:

- Tất nhiên là không rồi. Mình và Ma Kết có gì đâu chứ?

- Mình... không tin...

Câu nói đáng gờm của Yumi làm Ngư Ngư giật mình, cô ngược mắt lên nhìn khuôn mặt Yumi đang thật sự nghiêm túc...

- Mình không tin là cậu và Ma Kết chỉ là bạn bè. Từng cử chỉ, hành động của hai cậu đã tố cáo rằng tình cảm mà cậu dành cho Ma Kết không phải là một tình bạn không hơn không kém... Mà đó là... tình yêu phải không?

- Sao... sao cậu lại nghĩ vậy chứ? Tụi mình...

Song Ngư bỗng trở nên bối rối trong khi Yumi ngắt lời:

- Cậu không cần giải thích gì nữa! Đáng lẽ cậu phải nói ình điều sớm hơn... Nhưng giờ đã muộn rồi... Mình bây giờ đã thật sự rất rất thích Ma Kết rồi...

- Sao? Cậu... cậu... nhưng mình...

- Cậu nên biết mình là loại người không dễ dàng từ bỏ mục tiêu... nên cậu hãy cố lượng sức mình đi... Hôm nay đến đây thôi... Tạm biệt!

Nói rồi, Yumi quay phắt mặt và đi mất hút để lại Song Ngư vẫn còn đứng như trời trồng... tức giận?... lo sợ?... hay... ghen?... những cảm xúc đó cứ xoay vòng vòng trong đầu cô như cái chong chóng... cho đến khi... những giọt nước mắt trong suốt... bắt đầu rơi và tan biến...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Cánh cửa bật mở ra một cách rất đột ngột, Thiên Yết đang nhàn nhã ngồi đọc sách bỗng ngược mắt lên nhìn cô bé dễ thương kia đang đi vào phòng với một cách mệt mỏi được thể hiện qua câu nói đầu tiên từ khi cô bước vào:

- Đây... mình đã mua cơm đúng thời gian rồi... học học...

Nói rồi, cô ngồi bịch xuống cái ghế tựa gần đó và thở không ra hơi. Trong khi đó, Thiên Yết vừa nhìn đồng hồ và nói một cách rất ư là tàn nhẫn đối với pé Cua:

- Cô chậm trễ 30 giây rồi đó. Thật là...

- Cái gì? Có nửa phút thôi mà cũng tính nữa à? Giờ mình mới biết cậu thật ác độc đấy, Yết à...

Cự Giải nói với vẻ mặt giận dữ và bực bội trong lòng. Mất công đi mua cơm cho cậu ta vậy mà... còn phải làm osin nữa. Đúng thật là tức chết đi được! Thiên Yết cầm hộp cơm Cự Giải vừa mua xong mặc dù nó không còn nguyên vẹn(Ax!) rồi đưa lại cho cô mà không nói lời nào làm Cua thắc mắc:

- Sao cậu không ăn đi. Đưa ình làm gì?

Nói đến đây, trong đầu Cự Giải lại có một suy nghĩ:

- “Chắc hẳn cậu ấy sợ mình đói nên nhường ình ăn trước đây mà. Yết à, cậu thật là chu đáo!”

- Đút cho tôi.

- Hả?

Cự Giải vỡ mộng ngay sau câu nói lạnh lùng của hần. Đôi mắt tròn xoe nhìn Thiên Yết với vẻ bất ngờ làm anh thấy khó chịu:

- Không thấy tay tôi đang bị thương sao?

- Nhưng... nhưng...

Cự Giải chưa kịp nói hết câu thì Yết nhìn cô với ánh mắt ranh mãnh và nói:

- Nếu tôi nhớ không lầm thì có một ai đó nói với tôi là sẽ làm bất cứ việc gì...

- Thôi được rồi. Mình sẽ làm!

Vừa nói, Cự Giải vừa đứng lên và giật lấy hộp cơm từ tay Yết và nhìn anh bằng ánh mắt rực lửa...

- “Cậu thật là quá đáng đấy!”

- Nè! Ăn đi!

Cự Giải vừa nói vừa đưa thìa cơm lại gần Yết nhưng anh chỉ đáp cụt lủn:

- Không!

- Tại sao vậy? Cậu không ăn thì mình cho người khác ăn đó nha! Ăn đi mà!(làm như người ta là em bé vậy Cua?)

- Nhiều quá. Bộ cô nghĩ tôi là heo chắc!

- Vậy thôi, mình bớt lại cho. Nè!

- Không. Ít quá!

- Cậu không ăn thì thôi chứ. Cứ bắt bớ người ta thế ai mà chịu nổi!

- Nè. Tôi nói là cô phải nghe lời tôi, rõ chưa?

- Hix!

Cự Giải bỗng cảm thấy nuối tiếc vì đã nói câu nói đó. Ai mà biết Thiên Yết ranh ma như vậy chứ!(Cũng tại Cua quá ngây thơ thui ^^)

44. 43

P/s: Thank JK giúp mình!

Giữa một khung cảnh thật thơ mộng và nên thơ, nhưng đóa hồng mỉm cười đón nhận cái ánh nắng ban mai dịu dịu, những cơn gió thoảng qua làm tung bay mái tóc bạch kim óng ánh còn tỏa sáng còn hơn cả ánh mặt trời... Tâm hồn hai người... còn vui tươi hơn cả như thế... tay trong tay... mỗi mỉm cười... với một tình yêu đích thực đúng nghĩa của nó mà biết bao người mơ ước sở hữu... một chuyện tình đẹp như trên màn ảnh... Một đôi trai tài gái sắc... chỉ cần được bên nhau là đủ... Từ từ, cô gái xinh đẹp đó khẽ ngã đầu vào bờ vai mạnh mẽ của anh. Cô mỉm cười trong hạnh phúc và lên tiếng:

- Mình ước gì... thời gian ngừng trôi... để mình và cậu mãi mãi ở bên nhau như thế này... Phải không Kim Ngưu?

- Đúng vậy. Mình và cậu thì hạnh phúc rồi... nhưng mọi người khác lại không được như vậy?

Chàng trai tên Kim Ngưu nhẹ nhàng đáp lại lời nói êm dịu của Thiên Bình. Thật ra, bây giờ... giây phút này có thể nói là mang đến nhiều sự tươi đẹp nhất cho anh nhưng... hai người không thể quá ích kỷ như vậy... mọi người bây giờ đang rối tung hết cả lên... Kim Ngưu bỗng đưa tay khoác vai Bình Nhi và khẽ thì thầm vào tai cô:

- Nếu đây là ngày cuối đời mình còn sống... thì ngày hôm nay cũng đáng... cô bé dễ thương...

- Ừm... cậu nói thì hay lắm đó... Mai mốt không biết sẽ ra sao nữa?

Thiên Bình ngồi thẳng lại và nheo mắt nói làm Ngưu Ngưu bật cười:

- Mình không đoán trước được tương lai... nhưng giờ đây... mình chỉ biết rằng... mình yêu cậu...

- Aw. Ai dạy cậu mấy câu nói lãng mạn quá vậy? Chắc lại là Song Ngư chứ gì?

Cậu nói Bình Nhi như làm Ngưu Ngưu giật mình và nhớ ra:

- Nhắc đến Ngư mới nhớ. Không biết cậu ấy với Ma Kết sao rồi?

- Mà cái cô bạn Yumi mới chuyển vô lớp... hình như có vẻ để ý Ma Kết đó!

Thiên Bình nói còn Ngưu chỉ thở dài:

- Nhưng nếu tình cảm giữa Ngưu với Kết là thật thì mình tin họ sẽ vượt qua một cách dễ dàng... giống như tụi mình vậy đó!

- Hay quá ha! Nếu như Yumi không có tình cảm với Kết mà lại là với anh chàng hotboy Kim Ngưu thì sao đây?

- Mình cũng không biết nữa... nhưng nhìn Yumi cũng xinh xắn đấy nhỉ?

Kim Ngưu nói với vẻ mặt vô cùng ranh mãnh rồi từ từ liếc sang Thiên Bình...

- Yah! Cậu mà dám lăng nhăng một lần nào nữa là chết với mình đấy nhá!

- Biết rồi! Biết rồi! Sao lúc cậu đẹp như một thiên thần. Lúc thì dữ như ác quỷ vậy?

- AAA! Cậu dám nói mình như thế hả? Vậy đi mà cặp kè với cô bé thiên thần nào đi. Ở lại đây với mình làm gì nữa!

- A! Cậu làm gì phản ứng dữ vậy. Điều này chứng tỏ cái gì ta?

- Ai thêm ghen chứ. Mình...

- Hừm. Không đánh mà tự khai nhé! Không chối được rồi Bình Nhi của mình.

- Của cậu sao? Hồng dám đâu!

- Hừm... nếu vậy thì...

- Thì sao?

- Thì mình lại phải theo đuổi cô nàng tiểu thư này lại từ đầu rồi!

- Ừ... ghét quá đi...

- Hahaha. Cậu đỏ mặt rồi kìa!

- Ừm! Cậu...

Hạnh phúc- hai từ... để chỉ những gì họ đang có...

(Why... Why... Vì sao hai người “sến” quá vậy? Để dành cho người khác nữa chứ!~)

—oOo—oOo—oOo—oOo—

- “Mình... đã làm gì vậy... tại sao lại không chọn cậu ấy chứ... mình biết rõ là... trái tim mình đã thuộc về cậu ấy... chỉ có cậu... Sư Tử à... mình xin cậu... đừng làm chuyện gì dại dột đó... vì... mình không thể sống... nếu thiếu cậu... my boy...”

- Bạch Dương? Bạch Dương!

Một tiếng gọi quen thuộc bỗng lôi cô ra khỏi dòng suy nghĩ luẩn quẩn. Cô mở to đôi mắt nâu nhìn người bạn- một người đứng nghĩa với từ bạn bè- Akagi- Cô phải làm lơ tình cảm của cậu ấy dành ỉnh đến bao giờ nữa đây. Có lẽ...

- Sao cậu không ăn kem đi. Chẳng phải đó là món ăn vặt mà cậu thích nhất sao?

- Ờ... mình... mình quên thôi mà! Không sao đâu!

Bạch Dương vội vã cười gượng và lên tiếng nói đầu tiên. Thế rồi... cô lại tiếp tục chìm vào suy nghĩ vẩn vơ...

- Có vẻ... cậu không còn là Cừu Con như hồi trước nữa...

- Sao... sao cậu lại nói vậy?

Bạch Dương hỏi còn Akagi thì trả lời:

- Bạch Dương mà mình từng quen biết luôn mạnh mẽ và chín chắn. Đặc biệt... không bao giờ chịu khuất phục trước bất cứ đứa con trai nào...

- Hơ... hồi xưa mình đáng sợ vậy sao?(Ax! Cậu này t/g phải hỏi Cừu mới đúng!)
- Đúng. Nhưng giờ... cậu trở nên yếu đuối hơn... và còn biết khóc nữa... Thật sự... Bạch Dương à... cậu... đang yêu...
- Câu nói của Akagi làm Bạch Dương tròn mắt và há hốc mồm ra:
- C... cái gì? Cậu... đừng có nói nhảm... nghĩ sao mình lại...
- Là Sư Tử phải không? Ngay từ lần đầu gặp mặt... mình đã biết điều đó! Nhưng mình lại cố tình giả vờ như là không hiểu chuyện. Cứ vẫn kéo giữ mãi một người không bao giờ thuộc về mình...
- A... Akagi à!
- Bạch Dương...
- Hug?
- Mình thực sự thích cậu... và mình sẽ làm bất cứ giá nào cho cậu hạnh phúc...
- Cậu...
- Nói rồi, Akagi đứng lên và mỉm cười thật dịu dàng với Cừu Con... nụ cười cuối cùng... phải chăng? Anh khẽ quay lưng bước đi trước sự ngỡ ngàng của cô... Anh định làm gì? Mọi chuyện... vẫn còn chưa sáng tỏ...
- o0o—o0o—o0o—o0o—
- Phù! Cuối cùng cũng dẹp xong mấy cái máy quái dị đó. Thật là mệt chết đi được!
- Song Tử than vãn rồi ngồi phịch xuống đất sau 1 tiếng đồng hồ dọn dẹp+la ó. Bảo Bình đứng nhìn Song Tử với ánh mắt biết lỗi và nũng nịu nói:
- Rốt cuộc mình cũng lại làm phiền cậu thêm một lần nữa... thành thật xin lỗi...
- Dường như nhận thấy Bảo Bình đã biết lỗi nhưng phần lớn là nhờ vào đôi mắt dễ thương của cô, Song Tử gạt qua:
- Thôi được rồi! Cậu không có lỗi gì hết. Mấy cái máy đó cũng không quá nguy hiểm...
- Vậy sao? Có nghĩa là cậu ình chế tạo nữa à?
- KHÔNG. Không bao giờ. Mình chưa muốn chết đâu!
- Mình có làm gì đâu mà chết. Cậu toàn nói quá!
- Mấy cái phát minh của cậu không gây chết người thì cũng làm bị thương ai đó thôi!
- Hứ! Vậy thôi. Mình sẽ không làm bất cứ một cái gì nữa hết!
- Bảo Bình nói với vẻ mặt giận dữ rồi đi vào trong nhà... Song Tử thấy vậy liền lắc đầu ngao ngán rồi nắm tay cô kéo lại và lên tiếng:
- Thôi đừng giận nữa mà! Mình xin lỗi vì hơi quá lời...
- ...
- Một thoáng im lặng của Bảo Bình... để cảm nhận... hơi ấm từ bàn tay của Song Tử... một cảm giác quen thuộc... rất quen... nhưng sao cô không nhớ nổi... những kỉ niệm... nhạt nhòa của quá khứ... có những giọt nước mắt hạnh phúc và những nụ cười tươi luôn nở trên môi nhưng xen giữa là trái tim tan vỡ... Hạnh phúc và nỗi đau... chỉ vồn vện trong hai chữ... SONG TỬ!
- Bảo Bình! Cậu không sao chứ? Mình đã làm gì sai khiến cậu phải giận đến thế à?
- O... không... không... không có gì...
- Thật không?

Song Tử hỏi với vẻ mặt cực kì lo lắng còn Bảo Bảo bất ngờ như bị cuốn hút vào khuôn mặt đẹp như tài tử Hàn Quốc của Song Tử. Và cứ thế, những vết hồng hồng lần lượt hiện lên rõ trên gò ảm xinh xắn... Đôi mắt xanh to tròn long lanh nhìn chăm chăm vào anh làm Song Tử nheo mày:

- Sao vậy? Mặt mình dính gì à?

- K... không...

Nói rồi, Bảo Bình vội chạy vụt vào trong nhà để che dấu khuôn mặt xinh xắn đang đỏ như hai quả gấc chín... Trái tim cô giống như bị nghẹt thở... cảm giác này là sao chứ? Không giống như những thứ cảm xúc bình thường... vì... đó là... tình yêu... có phải chăng là như thế?

45. 44

P/s: Thank JK giúp mình!

Sau một ngày dài thật dài đối với Cự Giải với biết bao nhiêu công việc bị hấn sai vặt, cuối cùng thì cô cũng được đặt lưng xuống chiếc ghế tựa. Cô khẽ vươn vai với vẻ mệt mỏi và đôi mắt lim dim ngủ thì bất ngờ Thiên Yết mở cửa phòng và bước vào với vẻ mặt bình thản không chút cảm xúc. Giải vội đứng dậy và đến đỡ Yết vào giường thì anh hất cô ra và nói:

- Tôi không sao. Cô không phải quan tâm đến cô như thế đâu.

- Sao lại không? Cậu đang bị thương mà! Phải chăm sóc tận tình chứ!

Cự Giải nói với khuôn mặt dịu dàng và ngang bướng khiến Thiên Yết im lặng quan sát... Cự Giải vẫn thế... cho dù anh có hành hạ cô thế nào... Nhưng bất chợt, một cái gì đó chạy ngang qua trong trí nhớ của anh... trên sân thượng... hai người nói chuyện rất vui vẻ...Bất ngờ, anh nhìn Giải với ánh mắt lạnh và sắc:

- Giờ cô có thể về rồi đó. Bảo cái tên đi cùng đón cô về đi!

- Ý cậu nói là Kaina à?

Cự Giải nói còn Thiên Yết thì có vẻ làm lơ đi:

- Sao cũng được...

- Nhưng... còn cậu thì sao?

- Tôi đã nói là đừng lo cho tôi nữa. Về đi!

Thiên Yết nói như vẻ ra lệnh rồi nằm bịch xuống giường. Giải chỉ biết đứng nhìn Yết và cúi gằm mặt xuống...

- Yết...

- Gì nữa?

Thiên Yết nói với vẻ khó chịu rồi quay mặt đi. Hành động đó là sao chứ? Cự Giải bất ngờ cảm thấy tim mình như nhói lên từng hồi...

- “Cậu ấy... cảm ghét mình đến thế sao?”

- Mình... mình... y... ye...

Một câu nói dang dở... nhưng cũng đủ để anh hiểu hết nghĩa của nó... Còn Cự Giải, hình ảnh của Thiên Yết hiện ra mờ ảo trước mắt cô... qua làn nước mắt rơi... Cô cố không cho những tiếng nấc nhẹ có thể thoát ra... nhưng dường như không được... Đột nhiên, cô chạy ra ngoài để lại Thiên Yết hơi bất ngờ... Anh khẽ ngồi dậy nhìn theo bóng cô khuất sau các dãy phòng mà cảm thấy đau khổ... Một chút cảm giác hối hận thoáng qua nhưng anh cố gạt nó đi. Bất ngờ, bên ngoài cửa sổ làm anh chú ý... những hạt mưa đã lất phất rơi... như làm mờ đi cảnh vật...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Này! Cậu làm cái quái gì vậy? Bỏ tôi ra!

- Cậu làm ơn đừng có nói này nói nọ nữa được không? Đi đi rồi sẽ biết!

Akagi kéo Sư đi một cách vội vã khiến anh chàng này chẳng hiểu gì cả nhưng vì tính tò mò nên mới...(Ax!). Bất chợt, bước chân Sư bỗng khựng lại... Trước mặt anh... là người đó(Ai z?)... và hình như cô ấy cũng bất ngờ khi thấy anh...

- Thế này là thế nào?

Sư Tử bỗng nổi cáu và đang định bỏ đi thì bị Akagi kéo lại và nói:

- Làm rõ chuyện này đi! Ít nhất thì hai người cũng phải nói chuyện đàng hoàng chứ!

- Tôi không có gì để nói với con nhỏ đó nữa, cậu hiểu không?

Sư nói rồi hất Akagi ra và cứ thế mà bước đi. Bất ngờ, Akagi la lên:

- Cậu sợ à! Sợ phải đối diện với sự thật sao?

- Cậu nói cái gì hả?

Sư Tử bỗng quay phắt lại và nắm lấy cổ áo của anh bạn đó. Đôi mắt như rực lửa lên...

- Cậu là đồ hèn... Yêu mà không dám thì làm được trò trống gì chứ?

- Cậu...

Nói rồi, Sư Tử bất ngờ bỏ anh xuống... Thế rồi, đôi mắt ấy lại len lén quay qua nhìn Bạch Dương trong khi cô vẫn đứng như trời trồng. Akagi vừa sửa lại cổ áo vừa nói với hai người:

- Các cậu liệu mà tự tình đi. Mình đi đây!

Nói rồi, Akagi quay lưng bước đi để lại Sư và Dương ở đó và... ngại ngùng...

- Cậu... không sao chứ?

Bạch Dương cố gắng lấy hết can đảm và hỏi mở lời còn Sư thì không thèm nhìn vào mặt cô và trả lời:

- Vẫn còn nguyên vẹn là được rồi!

- Cậu... có buồn không?

- Mắc mớ gì phải buồn chứ? Còn nhiều thứ để sống lắm...

- Mình xin lỗi...

- Cái gì?

- XIN LỖI!

- Nè! Không cần phải hét to như vậy đâu. Trước sau gì cậu cũng phải nói thôi!

- CẬU... à... cậu... và mình... mình và cậu... ừm...

- Cái gì mà vòng vo thế? Đúng là...

- Mình... Aish thôi vậy... khó nói quá!

- Nè! Cậu định đi đâu thế. Chúng ta chưa nói xong mà!

- Vậy cậu muốn mình nói gì?

- Mình xin lỗi. Hãy tha lỗi ỉnh nha!. Nói vậy đi rồi có lẽ mình sẽ xem xét lại!

- Cái gì? Không bao giờ...

- Nếu vậy thì thôi. Mình đi đây!

- Khoan. Mình xin... lỗi... Hãy... hãy... tha... AAAAAAAAAAAAAAAAAA. Không nói nữa đâu, thà để cậu giận còn hơn.

- Hey. Nói là làm à? Bạch Dương, cậu đứng lại đó ỳnh!

Sư Tử vội vã chạy theo cô nàng Cừu Con đang giận dỗi(ai biểu chọc cho lắm zô!). Anh bỗng nắm tay cô và giữ lại:

- Này! Ít nhất thì cũng phải xin lỗi đàng hoàng chứ!

- Mình rất muốn nhưng cậu có cho đâu!- Bạch Dương cãi lại.

- Thôi được rồi, mình chấp nhận lời xin lỗi của cậu nhưng...

- Nhưng sao?

Bạch Dương nói với vẻ mặt ngây ngô(mún trồn ak?) còn Sư chỉ mỉm cười nham hiểm... Bỏ mặt này làm Cừu có cảm giác không hay chút nào... Bất ngờ, Sư Tử kéo lấy Bạch Dương vào lòng và...(đánh tới đoạn này run hết của tay!) kiss cô một cái thật nồng cháy(AAAAAAA. Help me!). Bạch Dương mở to mắt... kinh hoàng và bất động. Ngay sau đó, cô vội vàng thoát ra nhưng không được... nụ hôn đó... nụ hôn đầu của cô... Hẳn đám cướp mất ngay trong lúc này sao? Cuối cùng, Sư cũng chịu bỏ Cừu ra. Cô vội vã đỏ mặt và hét lên:

- Cậu muốn chết à? Sao dám...

- Hehe. Coi như là chúng ta huề vốn. Cộng nhận nụ hôn của cậu cũng đâu có tệ...

- Cậu... đồ... đồ...

Bạch Dương ức chế đến nỗi không nói được. Cô thầm nghĩ:

- “Dám nói nụ hôn của mình tệ sao? Cậu tới số rồi đó”

Trong khi cặp tình nhân hạnh phúc (thiệt hok?) này đang cãi nhau thì từ xa... một bóng người đứng sau bụi cây... đã chứng kiến tất cả... anh chỉ cúi đầu rồi mỉm cười và nói...

- Chúc cậu hạnh phúc...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Cậu nói đó... là thật sao? Cậu ấy thích Kết sao? Không thể được... không thể nào như thế... Ma Kết là của mình... cô ấy không có quyền gì... Ma Kết... Tại sao mình và cậu lại thành ra như thế này?... chẳng lẽ yêu cậu lại là một cái tội hay sao? Nếu đó là một cái tội... mình sẵn sàng chịu hình phạt... còn hơn là để mất cậu...”

- SONG NGƯ!

Một tiếng hét ỳnh ỏi vang lên nhưng cô chẳng còn tâm trí nào nữa... Đầu óc cô cứ bay đi tận đâu mà không biết nguy hiểm đang cận kề. Cô chỉ cảm nhận một vòng tay mạnh mẽ của ai đó ôm nhẹ ngang eo rồi kéo cô ngã xuống đất. Kế đến là tiếng mắng chửi của một ai đó:

- Đi đường mà không để ý à?

Đôi mắt xanh từ từ mở ra trong thế giới hiện thực. Cô khẽ cất giọng yếu ớt:

- Khuôn mặt này... giọng nói này... là của cậu ấy sao?

Trước mắt cô, hình ảnh của Ma Kết hiện ra mờ dần... Anh đang lo lắng... Điều đó thể hiện qua từng nét mặt và đôi mắt... Anh khẽ lên tiếng:

- Song Ngư! Cậu không sao chứ? Ngư à?

- Kết... là cậu sao?

- Cậu làm sao qua đường mà không để ý gì hết. Suýt nữa thì...

Ma Kết nhẹ nhàng nâng đầu Ngư dậy còn cô thì bật khóc rồi gục đầu vào lòng anh:

- Sao giờ cậu mới đến hả? Cậu thật đáng ghét đó! Mình ghét cậu!
- Ủ... mình biết... mình xin lỗi... chỉ cần cậu không sao là được rồi!
- Hức... hức...

Song Ngư vẫn tiếp tục khóc... mặc dù cô không hiểu tại sao...

- “I love you so much... my love...”

46. 45

P/s: Thank Jun Kon đã giúp mình!

Ngoài đường, dưới làn mưa bụi lất phất rơi làm cho không khí trở nên vắng lặng. Một vài người vội vã đi thật nhanh về nhà nhưng bên cạnh đó cũng có những đôi nam nữ bước đi chậm rãi và thì thầm vào tai nhau những lời yêu thương... Bất giác, trái tim của một cô gái trẻ nhói lên theo từng tiếng nấc nhẹ... Ước gì thời gian có thể quay trở lại... để cô cùng người ấy vẫn có thể nắm tay nhau đi dưới mưa... để cô có thể nhìn thấy ánh mắt yêu thương và nụ cười ấm áp đó... Nhưng đó chỉ là điều không tưởng...

- “Lạnh... lạnh quá... Trái tim mình sắp đóng băng mất rồi, Yết ơi...”

Cô khẽ co rúm người lại vì lạnh. Trong tâm trí cô, hình bóng của một người hiện ra cùng lúc với những giọt nước mắt rơi. Một thoáng... cô cảm nhận hình như trời đã ngừng mưa... một cách đột ngột... Có lẽ nào... là cậu ấy... Im lặng... để cảm nhận... Chợt... hàng mi dài khẽ khép lại... một nụ cười đau khổ nở trên môi...

- Kaina? Sao cậu lại ở đây?

- Mình phải hỏi câu này mới đúng. Cậu làm gì mà đi dưới mưa thế này, Cự Giải?

Khuôn mặt của Kaina hiện rõ dưới ánh đèn đường. Hình như... có một sự thất vọng vừa chạy qua... Cự Giải chỉ mỉm cười và đáp:

- Mình... mình quên mang dù thôi... Mình không sao...

Bất chợt, bàn tay của Kaina chạm nhẹ lên khóe mắt Giải. Anh bỗng lắc đầu và nói tiếp:

- Cậu... khóc à?

Cự Giải vội vàng đẩy nhẹ bàn tay của anh ra và bối rối nói:

- Sao cơ? Không... mình không sao thật đó... chỉ là nước mưa thôi mà!
- Không sao thật à? Cậu sắp chết cóng rồi đó!

Nói rồi, Kaina khẽ cởi áo khoác ngoài của mình ra và nhẹ nhàng choàng lên vai Cự Giải. Cô chỉ khẽ đỏ mặt rồi cúi đầu xuống... Giá như... cậu ấy là... Thiên Yết...

- “Không ngờ tôi lại đến chậm hơn cậu, Kaina...”

Sau góc tường của ngôi nhà gần đó, một chàng trai với ánh mắt lạnh lùng và sắc lẹm... trên tay anh cầm một chiếc dù... và một chiếc áo khoác... nhìn theo bóng hai người họ đi xa dần... trong đau khổ và hận thù...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Giờ học ở lớp 10A1:

- Nè! Hôm nay thấy Song Tử lạ lắm đó. Bảo Bình thì không đi học. Hai người này đang có chuyện gì mờ ám hay sao đó?

Tiếng xì xầm của Nhân Mã làm Xử Nữ ngưng bút rồi liếc nhìn Song Tử. Quả đúng như lời Mã Mã nhận xét, cậu ấy cứ không bình thường làm sao ấy. Xử Nữ đánh liều trả lời Mã:

- Mình cũng thấy như vậy đó. Hai hôm này Bảo Bình không đi học rồi. Lúc hỏi Song Tử thì cậu ấy nói là không biết. Đúng là...

- Nhất định Sư Tử này phải làm rõ chuyện này mới được!

Sư Tử ngồi đằng sau và lên tiếng oai hùng nói(tưởng tượng như có ánh hào quang tỏa ra!!!). Bất ngờ, Bạch Dương vừa ngồi khoanh tay và ngáp ngắn ngáp dài nói:

- Cậu chỉ giỏi cái miệng thôi. Chắc Bảo Bình bị bệnh hay gì đó thôi. Song Tử không đời nào bỏ mặc cô ấy đâu, đúng không Ngưu?

Bạch Dương liếc xuống nhìn Ngưu bằng ánh mắt rất rất nghi ngờ làm anh toát mồ hôi và ấp úng nói:

- L... làm sao... mình biết được... Cậu tò mò... quá đấy!

Thái độ sợ sệt của Ngưu làm Bình Nhi có vẻ hơi nghi ngờ. Cô lấy giọng ngọt ngào và lên tiếng:

- Mình thấy có vẻ như cậu đang dấu tụi mình cái gì đó? Nói mau... không thì...

- Thì... thì sao?

- Thì các em sẽ bị lên văn phòng với thầy...(?)

- Đúng rồi, cậu... khoan đã... giọng nói này là của...

- THẦY QUẢN SINH!

Xử Nữ, Nhân Mã, Bạch Dương, Sư Tử, Thiên Bình và Ngưu Ngưu tròn mắt và đồng thanh hét lên trong khi ông thầy đó chỉ mỉm cười với ánh mắt nham hiểm làm các bạn học sinh nuốt nước bọt(ực ực!). Và dĩ nhiên, ông không thể bỏ qua dịp may hiếm có này...

- Ai cho các em nói chuyện trong giờ học hả? Lên văn phòng gặp tôi, nhanh lên!

- Thưa thầy, có chuyện gì thế?

Thầy giáo ngừng giảng bài và đi xuống chỗ các em học sinh “yêu quý” của mình và hỏi còn ông thầy đáng ghét kia chỉ vệnh mặt lên và đồng đặc tuyên bố:

- Thầy làm sao mà để học sinh nói chuyện trong giờ học hả?

- Nói chuyện là quyền của học sinh!(OMG!)

Sư Tử đứng lên và nói một cách ngạo mạn và nhìn thẳng vào thầy quản sinh nhưng chỉ được đáp lại bằng một nụ cười ranh mãnh:

- Thầy hiệu trưởng sẽ đi vắng mấy tuần nên bây giờ thầy sẽ quản lí các em chặt chẽ...

- C... cái gì?

Cậu nói của thầy làm Sư Tử đứng đơ người và quay lại nhìn các sao bằng ánh mắt cứu nguy... Và người nhận được ánh mắt không ai khác là... Cự Giải?

- Thưa thầy...

Một giọng nói dịu dàng vang lên...

- Thầy tha cho các bạn một lần được không thầy... Nha thầy!

Ánh mắt tinh nhanh liếc đến Cự Giải... Cô ngồi một mình với Kaina... không có cái tên nguy hiểm nguy kia nữa... thật dễ dàng...

- Thôi được... nếu em muốn... lên văn phòng cùng các bạn của em luôn đi!

- Hả? Thật không công bằng! Thầy bắt người vô cớ kìa!

Thiên Bình phản đối kịch liệt nhưng không có tác dụng. Thế là... mọi ánh mắt đều hướng về cô bé có ánh mắt chết người- Song Ngư...

- Làm ơn đi Ngư... giúp tụi mình đi mà! Ra về tụi mình còn phải đi điều tra cái tên Song Tử mờ ám nữa. Đi mà!

Bạch Dương quay xuống nói nhỏ vào tai Song Ngư khiến cô mỉm lòng chấp nhận...

- Thầy ơi... làm ơn đi mà!

Song Ngư đứng lên và dùng ngay tuyệt chiêu của mình(Wow! So cool!). Ma Kết thấy vậy định đứng lên phản đối cùng Ngư vì ít nhất anh cũng được thầy quản sinh coi trọng nhưng bất ngờ, Yumi ngồi bên cạnh kéo anh xuống và lên tiếng:

- Cậu làm gì vậy? Không sợ bị phạt sao? Mình không muốn cậu phải lên văn phòng đâu!

- Yumi... cậu...

Hành động của Yumi khiến Ma Kết có chút bối rối trong khi Ngư Ngư đang phát hỏa...

- Thầy... có tha cho bạn em không hả? Nếu không... em không chắc điều gì sẽ xảy ra đâu...

Giọng nói của Ngư bỗng trầm xuống một cách bất ngờ với ánh mắt xẹt tia lửa điện... Các sao im lặng chẳng hiểu sao thấy Ngư giống giống ai đó(Còn ai vào đây nữa!)... Thầy quản sinh nuốt nước bọt và nói:

- T... tha cho các em lần nữa... thầy... có việc bận rồi...

Nói rồi, bóng thầy khuất ngay những dãy phòng học một cách chớp nhoáng. Cả đám quay lại nhìn Ngư thì cô liền ngồi xuống với vẻ tức tối làm không khí lớp học trở nên u ám hơn bao giờ... Giờ học hôm đó có vẻ dài hơn rất nhiều so với các sao...

Giờ ra về:

- Suyt! Song Tử sắp ra rồi. Ráng chờ tí xíu nữa đi...

Kim Ngưu cốc đầu Nhân Mã một cái vì cái tội chen lấn còn Thiên Bình và Xử Nữ thì đứng than thở vì trời nắng chang chang đen da mắt.

- Trời ơi! Nghĩ sao mà bốn thiếu gia đây phải đứng rình rập như thế này chứ? Mất hết cả thể diện mà!

- Không thích thì đi về đi. Có ai bắt cậu ở đây đâu chứ!

Bạch Dương nói còn Sư Tử thì đáp ;ại ngay:

- Mình không thể để cậu đi một mình được. Vừa hậu đậu vừa ngốc nghếch nhờ có chuyện gì xảy ra thì sao?

- Có đi một mình đâu chứ? Với cả đồng người mà! Cậu mới là người đáng lo nhất ấy!

- Thôi ngay đi! Hai người rốt cuộc là đang quan tâm hay cãi nhau đây hả? Lộ hết bây giờ!

Ma Kết nheo mày nói với vẻ khó chịu. Làm thám tử với cái bọn này chắc có ngày...(Haizzz!)

- Có ai thấy Cự Giải không? Sao cậu ấy chưa xuống nhỉ? Không biết có chuyện gì không nữa...

Song Ngư lo lắng nói và ngó ngược ngó xuôi tìm Cua. Không biết Giải có bị lạc đường không nữa(Ax!)... Bất ngờ, một ánh mắt nhìn Ngư khiến cô nàng giật mình và phát hiện ra... Cô chỉ khẽ liếc người ấy một cái rồi cổ tình ngó lơ đi...

- Haizzz! Đến bao giờ hai người mới dứt khoát được đây!

Giọng nói chứa đầy hàm ý của Xử vang lên làm hai con người mờ ám kia giật mình quay lại. Đúng là không có gì qua mắt bà chị này được...

- Nè! Đến bao giờ thì cậu mới thôi không quan tâm đến chuyện của người khác đây! Mãi mãi ghen bây giờ!

Kim Ngưu nói rồi đưa mắt liếc Thiên Bình còn cô chỉ cười khúc khích. Nhân Mã liền lên tiếng bào chữa cho Xử Nữ:

- Các cậu thôi trêu chọc Xử được không? Hết chuyện làm rồi à?

- Biết sao được. Mãi phải bệnh Xử mà. Thôi thì...

- Im đi! Song Tử ra rồi kìa!

Câu nói của Ma Kết khiến những cuộc nói chuyện dừng lại... Bất ngờ, câu hỏi của Ngưu Ngưu làm cả đám té ngửa:

- Mà các cậu theo dõi Song Tử làm gì vậy?

- Hả? Chưa ai nói cho cậu biết à? Phải theo dõi Song Tử thì mới biết Bảo... ưm

Bạch Dương đang nói thì Sư thì ngăn lại còn Thiên Bình thì nhảy vô cứu trợ:

- À... Ngưu à... tụi mình... đi ăn nha... Đúng rồi, mình biết có quán này ngon lắm đó! Đi thôi!

Nói rồi, Bình Nhi kéo Ngưu đi thật nhanh mà không một lời giải thích làm anh chàng cứ lơ nhơ không hiểu chuyện. Đến lúc Thiên Bình và Kim Ngưu đi khuất, Xử liên lên tiếng:

- Ngốc quá! Ai lại rủ Ngưu đi vậy? Cậu ấy cùng phe với Song Tử mà! Như vậy thì công sức của tụi mình đổ sông đổ biển hết!

- Nói chuyện xong chưa vậy? Song Tử đã đi một đoạn khá xa rồi đó.

Ma Kết nhắc nhở làm cả đám giật mình và chạy thật nhanh theo Song Tử... (Theo t/g nghĩ là mấy sao ko nên làm thám tử đâu. Bại lộ sớm thui ^^)

47. 46

P/s: Thank JK giúp mình!

Trong không khí u ám của lớp học sau khi học sinh đã về hết, hai cô gái- mặt đối mặt, ánh mắt cực kì nghiêm trọng như thể sắp có một cuộc chiến tranh nổ ra... Một nụ cười nửa miệng xuất hiện trên đôi môi của một trong hai cô gái đó...

- Sao? Cự Giải, cậu muốn nói mình với mình?

Giọng nói nghe thật dịu dàng vang vọng khắp căn phòng như làm ọi vật chìm vào băng giá... Ánh mắt sát khí của cô ấy nhìn thẳng vào người đối diện như muốn cảnh báo trước... Ngược lại, cô gái xinh đẹp ủy mị kia thì có vẻ bình thản hơn rất nhiều... Cô khẽ đáp lại:

- Yumi, cậu có biết gì về mối quan hệ giữa Ma Kết và Song Ngưu trước khi cậu vào học không?

- Ngưu và Kết sao?

Một giọng nói chứa đầy hàm ý và mỉa mai...

- Một chàng hoàng tử đẹp như mơ lúc nào cũng chỉ biết chúi đầu vào sách vở. Vừa khô khan vừa lạnh lùng và không bao giờ mỉm cười trước con gái thì lại đem lòng yêu say đắm cô công chúa nhỏ Song Ngưu xinh đẹp tuyệt trần nhưng lại hay mơ mộng hảo huyền. Một chuyện tình đẹp như mơ vậy... Có đúng không. Giải à, tuy mình chỉ mới vào học ở trường này thôi nhưng mình đã nắm tất cả các thông tin của các bạn rồi. Nếu không còn gì thì mình đi đây...

Nói rồi, Yumi xách cặp lên và định đi ra ngoài lớp thì câu nói của Giải khiến cô phải khựng lại:

- Khoan đã. Nếu cậu đã biết chuyện của Ngưu và Kết rồi vậy sao cậu vẫn cứ cố chia rẽ hai người họ.

- Cậu không thể nào hiểu được mình đã yêu Kết đến cỡ nào đâu. Có thể là nhiều hơn cả Kết yêu Ngưu nữa. Và mình chỉ biết, hai người họ sớm chia tay thôi. Một bên thì quá thực tế, kẻ thì thật ngu ngốc... Vậy nên... cậu đừng xía vào chuyện của người khác nữa. Những rắc rối của cậu còn chưa lo xong thì nói chi... Cặp đôi hạnh phúc của trường Yết- Giải chắc sắp phải xa lìa mãi mãi rồi đấy!

Lạnh lùng và tàn nhẫn- là tất cả những gì có thể nói về vẻ mặt của Yumi lúc bấy giờ... Cô không biết hay là có tình không biết rằng câu nói của cô đã làm tổn thương một người... Sắp phải chia lìa mãi mãi sao? Nghĩ đến đây, tự nhiên khóe mắt cô đã đầy nước...

- “Gạt nước mắt đi, Cự Giải... làm ơn đi...”

Bóng của Yumi ngày càng đi khuất để lại một mình cô... với những rạn nứt của trái tim... về hình bóng của một người...

- “Thiên Yết... đồ tàn nhẫn... mình ghét cậu... mình hận cậu... rất nhiều...”

- “Tít... tít... tít”

Nhạc chuông tin nhắn điện thoại vang lên khiến Cự Giải giật mình. Màn hình điện thoại sáng lên và một dòng chữ hiện ra:

- “Cô định để tôi chết đói à? Đến bệnh viện nhanh lên!”

- Thiên Yết? Đến bao giờ mình và cậu mới thật sự... chấm dứt?

Từng bước đi nặng nề của cô cứ thế mà lê trên đất... Cự Giải cũng chẳng biết cái gì đã thúc đẩy cô... đơn giản chỉ vì... cô vẫn còn rất yêu cậu ấy... yêu rất nhiều...

(Các CG đừng làm thịt Yết nha! Mai mới có hồi hận cũng hok kịp đâu đó! ^^)

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Nhanh lên! Cậu ấy đi rồi kìa!

Bạch Dương vội vã thông báo cho cả đám rồi tự ý phóng vèo lên. Rất may là Ma Kết túm cô ại được:

- Nè! Cậu định đi đâu thế hả?

- Thì đi theo dõi Song Tử chứ làm gì nữa?

Bạch Dương trả lời với bộ mặt ngây thơ làm Xử Nữ lắc đầu ngao ngán và giảng cho Cừu Con một bài nhớ đời:

- Cậu đúng là khủng hết chỗ nói. Ai đời đi theo dõi người ta mà đi trước họ(Chết cười với BD). Làm ăn như cậu thì phá sản mất! Công tội mình một tiếng theo dõi Song Tử coi như cuốn theo mây khói là vì tình hấp tấp của cậu đấy, rõ chưa?

- Bạch Dương biết lỗi rồi mà, có cần thiết cậu phải làm khổ lỗi tai cô ấy nữa không?

Sư Tử nheo mày nói với Xử Nữ nhưng bắt gặp ánh mắt rờn rợn của Nhân Mã nên đành im hơi lặng tiếng... Song Ngư bất ngờ ngồi bệt xuống đất. Mặt mũi cô tái mét lại... Ma Kết thấy vậy liền ngồi xuống cạnh Ngư và hỏi với ánh mắt lo lắng:

- Ngư à, cậu không sao chứ? Hay là mình đưa cậu về nha!

- Ừm...

Song Ngư bất ngờ ngồi xích qua một bên với vẻ giận dữ làm Ma Kết hơi ngạc nhiên. Xử chỉ khẽ mỉm cười rồi ngồi xuống hỏi han Ngư:

- Cậu không muốn nói cho Ma Kết thì nói với mình nè? Có chuyện gì vậy?

- Mình sợ...

- Sợ gì chứ. Có Sư Tử ở đây bảo vệ cậu thì không có bất cứ cái gì phải sợ hết!

Sư Tử đứng lên và dong dạc tuyên bố thì bị Mã Mã đá ột cái:

- Cậu khủng à? Muốn để Song Tử phát hiện à? Cho cậu đi theo đúng là một sai lầm lớn... A! Kia có phải là khu vui chơi sắp mở không. Mình muốn đến đó tham quan...

Nói rồi, Nhân Mã như một chú chim nhỏ muốn bay theo tự do thì Sư Tử liền kéo lại rồi nói với ánh mắt hình viên đạn:

- Cậu không biết là Song Tử cũng ở gần đó sao? Đồ hậu đậu...

- Hứ. Ít nhất thì mình cũng không Bạch Dương phải tức điên lên...

Ngay sau câu nói của Mã Mã, Sư từ từ quay mặt lại và suýt té xỉu khi thấy Bạch Dương đang bốc lửa với nắm đấm đầy sát khí:

- Sư à, cậu vừa nói là bảo vệ cho Ngư à? Đúng không? Hay là mình nghe nhầm...
- À... không... mình nói là bảo vệ cho... cho... ọi người... đúng rồi... ọi người!
- Mấy cậu ồn ào quá đi. Xử à, hỏi xem Ngư bị làm sao vậy?

Ma Kết tỏ vẻ khó chịu khi đi với đám nhanh nhẩu đoảng này còn Xử thì tiếp tục câu chuyện:

- Ngư à, nói ình nghe đi, cậu sợ cái gì?
- Tụi mình đi theo dõi Song Tử đúng không?
- Ukm. Đúng rồi, nhưng sao cơ?

Xử gạt đầu còn Ngư thì nói tiếp trong sợ hãi:

- Nếu tụi mình biết được bí mật của cậu ấy, Song Tử sẽ không vui thậm chí là giận nữa cơ. Mà nếu như vậy thì tụi mình sẽ không được gặp mặt Song Tử nữa... vậy thì tụi mình và Bảo Bình cũng không còn là bạn... mà nếu không còn là bạn thì làm sao học chung được... Hai cậu ấy sẽ dọn đi chỗ khác và để lại tụi mình bơ vơ một mình... huhuhu...

Nói đến đây, Ngư Ngư bất ngờ bật khóc còn cả đám thì té xỉu(Ặc!). Bạch Dương cười méo xệch rồi chạy đến an ủi Ngư:

- Ngư ơi là Ngư, cậu lo xa quá đó! Không đến nỗi phải như vậy đâu! Song Tử mà! Đừng khóc nữa nha!
- Đúng rồi đó! Mình sẽ không giận đâu khi bị các cậu theo dõi...
- Thấy chưa? Song Tử còn nói như vậy mà, đúng không Song Tử... SONG TỬ!

Sư Tử hét lên khiến các sao giật mình vì người đang đứng trước mặt họ lại là người mà mọi người theo dõi. Xử Nữ hét hoảng đứng lên và áp úng nói:

- Sao... sao cậu lại biết?
- Trời! Có gì khó đâu! Đi tới đâu là nghe tiếng cãi nhau của Bạch Dương, Sư Tử và Nhân Mã, cộng thêm mấy bài giảng của Xử Nữ là biết liền. Mấy cậu đứng là... điệp viên dỏm mà! Hahaha!
- Gru! Cái tên này dám chơi xỏ tụi mình. Anh em đâu! XÔNG LÊN!

Ngay sau lời nói của Sư Tử, Nhân Mã thậm chí là Bạch Dương định bay vô tấn cho Song Tử một trận thì một giọng nói vang lên khiến cả đám dừng lại:

- Các cậu khoan đã! Mình tìm ra rồi!

Từ phía xa, Ma Kết chạy lại và dẫn theo một người nữa. Các sao đứng ngẩn ngơ nhìn theo Ma Kết và con người kì lạ kia... Bất ngờ, Song Tử tròn mắt:

- Bảo Bình?
- Đúng vậy!

Ma Kết đáp với giọng nghiêm nghị trong khi Bạch Dương ngẩn tò te:

- Làm cách nào cậu tìm được Bảo Bình?
- Trong lúc các cậu mải mê cãi nhau thì mình đã đi trước một bước. Xin lỗi nha!(cuối cùng cũng tìm thấy điệp viên thực sự!)
- Bảo Bình à, gặp lại cậu mình mừng quá đi! Sao mấy ngày nay không thấy cậu đi học vậy?

Xử Nữ mỉm cười chạy đến nắm tay Bảo Bình trong khi cô nàng chỉ ú ớ trả lời:

- Song Tử không cho đi!

- Cái gì? Cậu muốn chết hả Song Tử? Sao lại không cho Bảo Bình đi học?

Sư Tử khoanh tay lườm Song Tử và nói trong khi Nhân Mã thở dài:

- Ước gì mình được như Bảo Bình...(thui đi ông ới!)

- Vậy trong thời gian nghỉ học chắc cậu buồn lắm nhỉ? Ở nhà có một mình...

Bạch Dương hỏi còn Bảo Bình thì lại tiếp tục vác cái bộ mặt ngây thơ ấy ra và nói:

- Không buồn đâu! Có Song Tử ở chung mà!

- Ồ CHUNG?

Các sao tròn muốn lòi con mắt khi nghe xong câu nói của Bảo Bình. Bạch Dương liền nổi điên lên:

- AAAAAAAA! Song Tử, cậu không muốn sống nữa à? Dám bắt nạt Bảo Bình à? Mình không tha cho cậu đâu!!!!!!!!!!!!!!

- Trời ơi, Bảo Bình à, làm ơn giải thích rõ ràng ấy cái đầu óc đen tối này dùm đi!!!!

Song Tử vừa chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ của Bạch Dương vừa hét lên. Bất ngờ, Bảo Bình mỉm cười và nói tiếp:

- Mà các cậu là ai vậy? Bạn của Song Tử à? Mình tên là... là... Bảo... Bảo Bình... Hân hạnh được làm quen!

- ...

(Các sao sẽ phản ứng làm sao đây ta? ^^)

48. 47

P/s: Thank JK giúp mình!

- Thấy chưa! Mình đã nói rồi mà! Bảo Bình giận tụi mình đến nỗi không thèm nhớ chúng ta là ai luôn kìa! Huhuhu

Song Ngư bất ngờ khóc òa lên còn các sao thì cứ đứng đó người ra trước câu trả lời của Bảo Bình. Bạch Dương vội vàng đặt tay lên trán Bảo Bình và lên tiếng:

- Cậu ấy không có sốt gì hết! Bảo Bình à, cái tên đó có làm gì cậu không? Tối cậu ngủ ở đâu?

- Ừm... mình ngủ của trên giường của Song Tử còn...

Ngay lập tức, mọi ánh mắt hùng hục sát khí quay qua nhìn thẳng vào Song Tử làm anh chàng toát hết mồ hôi. Về ngày thơ trong sáng thường ngày của Ngư Ngư lại chạy đi đâu mất, cô nhìn Song Tử với ánh mắt rực lửa và cất giọng thều thào nói như người sắp chết(...):

- Song Tử... cậu dám bắt nạt Bảo Bình à? Tụi mình không tha cho cậu đâu...

- Khoan... mấy cậu hiểu nhầm rồi... bình tĩnh... mình có làm gì Bảo Bình đâu chứ... Bảo Bảo à... cậu nói gì đi chứ nếu không thì mình không toàn thân trở về đâu!

Nhưng hình như những lời nói của Song Tử không ăn thua gì với đám người đang giận dữ. Bất ngờ, Bảo Bình thấy nguy liền mở lời:

- Mình ngủ ở trên giường còn Song Tử ngủ ở dưới sàn mà...

- Hả? Thật không? Song Tử không làm gì cậu hết à?

Bạch Dương tròn mắt trước câu nói của Bảo Bình còn cô nàng thì cười ngây ngô và nói:

- Ukm. Cậu ấy tốt lắm đó. Mấy bạn đừng có hiểu lầm cậu ấy nữa nha!

- Nhưng mà... sao cậu lại thành ra như thế này vậy? Cậu còn nhớ mình không hả?

Nhân Mã nhảy vào nói làm Bảo Bình cứ ú ớ ớ không biết nói gì. Bất ngờ, ánh mắt tinh tường của Xử Nữ phát hiện ra một điều gì đó... Cô nhẹ nhàng tiến đến cạnh Bảo Bình và khẽ vuốt mái tóc tím nhạt mượt mà của cô ấy qua một bên...

- Thật đúng như mình dự đoán. Từ lúc Bạch Dương chạm tay lên trán Bảo Bình, mình đã phát hiện ra cái này...

- Cái gì vậy?

Nói rồi, cả đám xúm lại xem... Một vết thương vẫn chưa lành hẳn ở trên trán Bảo Bình... Sau một hồi ngẫm nghĩ, Ma Kết mới lên tiếng:

- Có lẽ... cậu ấy...

- Bảo Bình, cậu làm sao mà bị như vậy? Song Tử, cậu giải thích thế nào đây!- Song Ngư nói.

- Là Kim Ngưu, cậu ấy tìm thấy Bảo Bình đang nằm trong một ngõ hẻm nào đó. Cô ấy đang bị thương... và thế là lúc cô ấy tỉnh lại thì thành ra như thế này!

Câu nói của Song Tử làm cả bọn ngỡ ngàng, Song Ngư sục sục nói tiếp:

- Hết Thiên Yết rồi lại đến Bảo Bình... Tại sao mọi chuyện lại thành ra như thế này chứ? Chẳng lẽ một mình Cự Giải đau khổ chưa đủ hay sao?

- Than thở cũng chẳng ích gì... Giờ làm cách nào để giúp Bảo Bình nhớ lại đây?

Xử Nữ nói và thở dài, cô và Kết thừa biết là Yết chỉ giả vờ còn đằng này Bảo Bình...

- Vậy chúng ta tính sao đây? Trời ơi sao mọi chuyện lại rối tung hết vậy nè!

Sư Tử hét lên trong những rắc rối hiện giờ còn Xử và Kết thì chỉ nhìn nhau như có khúc mắc nào đó...

- Xử à! Tụi mình cần nói chuyện...

Ma Kết thì thâm vào tai Xử Nữ với ánh mắt nghi ngờ hướng về Bảo Bình nhưng có vẻ Xử vẫn còn e dè liếc qua Mã... Cô và anh vừa mới làm lạnh và vì vậy cô không muốn anh giận dữ thêm một giây phút nào nữa... Nhưng cô lại càng không thể để tình cảm cá nhân xen vô chuyện lớn này được. đành vậy thôi...

- Nhân Mã... mình... mình muốn... muốn...

Xử Nữ khẽ đi đến cạnh Nhân Mã và ái ngại nói trong khi anh vẫn giương cặp mắt thản nhiên lên nhìn cô:

- Cậu muốn gì thì cứ nói đi chứ!

- Mình nói chuyện với Kết một chút được không? Chỉ là...

- Vậy thôi sao? Trời ạ! Nói chuyện với ai là quyền của cậu chứ sao lại hỏi mình?

Nhân Mã nói với ánh mắt chân thật và không chút hoài nghi làm Xử yên lòng hơn. Bất ngờ, Xử khẽ nhướn chân lên và khẽ hôn nhẹ vào má anh (Sướng nha!!!) và đỏ mặt nói:

- Cảm ơn Mã... đã hiểu ình...

- Eh? Xử à? Hai người...- Bạch Dương nhìn Xử và Mã không chớp mắt (cái cần phải z hok?) và nói không thành lời.

- Tụi mình làm sao chứ?

Xử mỉm cười trả lời nhưng ánh mắt vẫn đang nhìn anh chàng Nhân Mã đang “hóa đá”. Ngay sau đó, cô cùng Kết đi ra một chỗ khác để bàn chuyện còn Sư Tử liền chạy ngay đến chỗ Mã và lo lắng hỏi:

- Cậu thật sự không sao chứ? Nè! Có nghe mình nói không hả?

- Xử Nữ và Nhân Mã, mình ghen tị với hai người họ đó.

Song Ngư nhẹ nhàng nói bằng giọng dễ thương. Bất chợt, đôi mắt đó không còn vẻ mơ mộng như thường ngày. Chợt nhắm lại... một cách đau buồn khôn xiết...

Trong khi Sư mải gào thét đến khản cả cổ thì Song Tử chỉ lắc đầu và cười nhẹ:

- Nhân Mã “say tình” rồi! Có gọi như thế nào cũng không được đâu phải không Bảo Bình?

Nói rồi, anh quay qua nhìn Bảo Bình thì thấy cô cũng chẳng khác gì Nhân Mã(BB bị đầu độc tư tưởng rồi!!!)...

- “Niềm hạnh phúc đó... hình như... trước đây mình cũng từng có thì phải... Sao mình không nhớ được gì hết vậy nè? Song Tử... điều duy nhất mình nhớ được... Chẳng lẽ... trước đây... cậu ấy phải rất quan trọng đối với mình... Song Tử...”

- Song Tử!

Tiếng nói của Bảo Bình bất ngờ bị lọt ra ngoài mà cô không hề hay biết...

- Có chuyện gì sao?

Song Tử lo lắng hỏi còn Bảo Bình thì bất ngờ mở toang mắt ra... Khuôn mặt quen thuộc đó đang ở trước cô... Đổ mặt và thẹn thùng, Bảo Bình vội vã chạy đi... Bạch Dương cùng Sư Tử đang đứng đánh thức Nhân Mã dậy bỗng thấy Bảo Bình chạy vút qua... Song Ngư thấy vậy liền gọi theo:

- Bảo Bình! Cậu đi đâu vậy? Bảo Bình à! Đợi mình!

Nói rồi, Ngư vội vã chạy theo Bảo Bình rồi quay lại nhìn Song Tử và hét lớn:

- Cậu nữa... Còn không mau đuổi theo!

Như bị một bàn tay nào đó thúc giục, Song Tử cũng cố gắng nhấc từng bước chân nặng nề lên nhưng trong tâm trí anh thì cứ có những suy nghĩ lung tung...

- “Ánh mắt đó... hình như mình đã thấy vài lần... Vẫn cái vẻ thẹn thùng và bối rối... Bảo Bình... cậu đã nhớ được những gì...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Mình đến rồi đấy!

Một tiếng nói dịu dàng vang lên như suối ấm cả căn phòng đang chìm trong thành lặng... Hơn thế nữa, có một trái tim của “ai đó” cũng đang cảm nhận được sự ấm áp tỏa ra từ lời nói quen thuộc... Ngay sau đó, người con gái xinh đẹp bước vào và đưa đôi mắt đen vương vương chút buồn nhìn anh rồi chỉ khẽ mỉm cười mà không nói thêm lời nào nữa... Lại tiếp tục những âm điệu lạnh giá, anh khẽ lên tiếng:

- Cuối cùng cô cũng đến rồi sao?

- Ủ... Cậu ăn gì chưa?

Cự Giải khẽ lên tiếng hỏi han còn anh chỉ quay mặt đi và đáp ngắn gọn:

- Ăn rồi!

- Vậy cậu có cần gì nữa không?

- Không cần đâu!

Câu nói đơn giản chỉ vồn vện 3 từ của Thiên Yết bất ngờ làm cho Cự Giải cảm thấy bị tổn thương... nhưng cô lại cố giấu nó vào sâu trong đáy lòng và chỉ để lộ ra một nụ cười thoáng qua:

- Vậy để mình lấy nước cho cậu uống nha!

Tuy Yết chưa đồng ý nhưng Giải đã đi đến cạnh bàn và cầm phích nước lên. Bất ngờ, Yết nói với vẻ hơi hốt hoảng:

- Này! Phích nước vẫn còn...

- Á!

- “Xoảng”

Câu nói của Yết chưa dứt thì một loạt âm thanh vang lên thật rõ (Giải ơi là Giải! Hậu đậu đến thế là cùng!!!). Phích nước rơi xoảng xuống đất và kế tiếp là nước đổ ra lênh láng. Cự Giải bất ngờ lùi về đằng sau với khuôn mặt vẫn chưa kịp hoàn hồn thì cô bỗng cảm nhận được một bàn tay khác đột nhiên nắm lấy tay cô... Giọng nói quen thuộc lại vang lên:

- Cô không sao chứ? Có bị thương không hả?

- Ủ... mình không sao... Thành thật xin lỗi...

Cự Giải- với bộ mặt xấu hổ chỉ biết xin lỗi cho qua chuyện. Nhưng có một điều khiến cô phải quan tâm... Ánh mắt của cô khẽ liếc nhìn anh... Thiên Yết... anh cũng đang nhìn mình... với ánh mắt lo lắng sao?... Thế rồi... hai ánh mắt... hai tâm hồn... và hai trái tim cùng hòa quyện vào nhau như có một sợi dây vô hình nào đó... Căn phòng bất ngờ trở nên im lặng... để lắng nghe... nhịp đập thổn thức của trái tim...

- “Hai trái tim... một nhịp đập...”

49. 48

P/s: Thank JK giúp mình!

- Cậu có điều gì nghi ngờ không, Xử Nữ?

- Mình chẳng biết nữa vì ngoài Song Tử ra không ai có thể đoán được Bảo Bình đang nghĩ cái gì... Mình thấy chuyện này không ổn tí nào đâu Kết à...

- Thiên Yết... tụi mình có thể thấy quá dễ dàng qua cái ánh mắt mà cậu ấy nhìn Song Tử... còn Bảo Bình thì dựa vào cái gì đây... Cậu ấy là chuyên gia đóng kịch mà... Biết đâu được... Có khi...

- Không... Mình thì lại nghĩ khác... Có thể Bảo Bình bị mất trí thật đó...

- Muốn biết... chúng ta phải tìm bằng chứng...

- Bằng chứng?... Nhưng bằng cách nào?

- Dùng cách của Song Tử đi... Nó có ích đó... ít ra là trong lúc này...

- Liệu có ổn không?

- Nếu như Bảo Bình bị mất trí nhớ thật chắc chắn cô ấy sẽ không có phản ứng gì...

- Không đúng... Chẳng may... Bảo Bình vẫn còn cảm giác gì đó với Song Tử thì làm thế nào? Haizzz...

- Thì cứ thử đi, xem phản ứng của cậu ta thế nào?

- Ủ vậy đi... nhưng... ai sẽ là người thực hiện...

- Mình tưởng là cậu chứ?

- Thôi đi... mình không có hứng đóng kịch... Sao không bảo Ngư Ngư đi... cậu ấy diễn chắc được lắm đó! Hihihì!

- Không bao giờ! Cậu chọn người khác đi!

- Nè! Chưa gì đã ghen rồi sao? Để tình cảm cá nhân xen vô công việc là không tốt đâu đấy!

- Aish! Thôi bỏ đi! Chọn người khác đi!

- Bạch Dương thì sao?

- Cậu điên à? Cho Bạch Dương vô thì chỉ có phá sản thôi!

- Vậy Cự Giải. Dù gì thì trước đây Song Tử cũng giúp Giải một lần!

- Cái tên Thiên Yết nham hiểm đó sẽ dễ yên cho chúng ta chắc? Mình nghĩ... Thiên Bình là thích hợp nhất đó. Xử à, cậu chơi thân với Bình Nhi vậy nên cậu thử nhờ cậu ấy giúp đỡ thử coi!

- Nhưng... Thôi được... Để mình thử hỏi xem...

Cuộc nói chuyện lập tức bị chấm dứt... Xử Nữ lắc đầu buồn bã và lấy điện thoại ra...

- Alo? Xử à, cậu gọi mình có chuyện gì sao?

Một giọng nói tao nhã và lịch sự từ đầu dây bên kia vang lên. Xử liền đưa đôi mắt nâu sáng lấp lánh nhìn Kết còn anh chỉ gật đầu một cách chắc chắn khiến Xử nhẹ nhàng cất tiếng nói:

- Mình... mình muốn nhờ cậu một chuyện...

...

- Ra là thế à? Bảo Bình không nhớ gì về mọi người hết sao? Chắc Kim Ngưu cũng biết điều đó... Yên tâm đi... mình sẽ cố giúp mà...

Sau khi nghe xong một câu chuyện dài từ Xử, Bình Nhi chỉ lặng lẽ trả lời... Nhưng dường như, Xử Nữ đã phát hiện có cái gì đó không bình thường trong giọng nói đó...

- Nhưng... còn Kim Ngưu thì sao? Cậu không lo à?

- Yên tâm đi! Mình biết cách giải quyết mà!

Thiên Bình nói với giọng vui vẻ còn Xử chỉ thở dài và nói tiếp:

- Vậy thì thôi vậy? Cậu đến nhanh lên nhé!

- Ủ... Tạm biệt!

Ngay sau đó, Thiên Bình liền cúp máy với ánh mắt vẫn còn mơ hồ. Cô khẽ hướng mắt nhìn ra chỗ Kim Ngưu đang ngồi ăn ngon lành... Thiên Bình liền tiến đến và ngồi vào bàn...

- Cậu không sao chứ? Đồ ăn ở đây không ngon sao?

- À... không... Cậu cứ ăn đi! Mình không đói! À! Mình... mình... mình cảm thấy hơi mệt... mình về trước... về trước nhé!

Thiên Bình- với bộ mặt sợ sệt làm Kim Ngưu ngừng ăn và lo lắng:

- Sao vậy? Cậu thấy không khỏe chỗ nào! Để mình đưa cậu về!

- O... không cần đâu! Mình tự về được mà! Cậu cứ ngồi ăn nha! Chúc ngon miệng!

Nói rồi, Thiên Bình vội vã cầm túi xách lên và chào tạm biệt Kim Ngưu... Anh chỉ biết nhìn theo bóng của cô với ánh mắt...

- “Bình Nhi...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Yêu- có thể chứa đựng những niềm vui sướng và hạnh phúc nhất thế gian. Nhưng đôi khi... nước mắt ghen ngào và sự cay đắng vẫn có thể chen vào... Hai điều... tạo nên một tình yêu bền vững... Khóc... không phải vì quá đau khổ... mà là những âm điệu vô lời thay cho hạnh phúc...”

Một giai điệu quen thuộc vang lên cắt ngang sợi dây vô hình đó. Mơ mộng trong ảo tưởng đã quá lâu... đã đến lúc... trở về với hiện tại... tàn khóc... Hai người nhận ra... bàn tay họ đã dính chặt vào nhau từ lúc nào... Cự Giải bất ngờ vội vã rút tay lại với khuôn mặt đỏ ửng còn Yết chỉ đứng lên nhẹ nhàng như gió và quay mặt làm lơ... trái tim hai người... vẫn còn vương lại những cảm xúc vừa rồi...

- À... ừm... mình xin lỗi... mình... ra ngoài một chút...

- Khoa... n

Câu nói dở dang của Yết không đủ lớn để giữ Giải ở lại... Cô đã chạy ra ngoài từ khi nào... với ánh mắt có chút bối rối... để lại Yết vẫn đứng thẩn thờ... Anh như chỉ muốn chạy theo cô ấy nhưng lại ngập ngừng...

- Thôi bỏ đi...

Ngay sau đó, Thiên Yết quay lại giường và phát hiện chiếc điện thoại của Cự Giải... Một nụ cười nham hiểm nở trên môi...

- Cậu vẫn hậu đậu như ngày nào...

Nói rồi, Thiên Yết lập tức mở điện thoại của Cua ra một cách tự nhiên...

- “Một tin nhắn chưa đọc”

- “Cậu đang ở đâu vậy? Tụi mình có hẹn học chung nhóm đó!”

- Kaina? Hẹn hò? Nhảm nhí! Tôi không phải loại người đơn giản như vậy đâu... Một lần là quá đủ... Cự Giải à...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Bảo Bình!”

- “Cô ấy...”

...

- Sao cậu lại bỏ chạy vậy? Cậu có biết là làm mình lo lắng không?

Ngồi trên ghế đá của công viên, Song Ngư nheo mắt hỏi Bảo Bình với ánh mắt giận dữ nhưng rất chi là đáng yêu(>.<) còn=“” cô=“” chỉ=“” lác=“” đầu=“” với=“” vẽ=“” mặt=“” buồn=“” bã=“” mà=“” không=“” nói=“” gì...=“” song=“” ngư=“” thấy=“” lạ=“” liên=“” nói=“”>

- Mình làm cậu buồn sao? Bảo Bình, ình xin lỗi!

- Ô không, cậu không làm mình buồn đâu!

Bảo Bình mỉm cười và trả lời rồi lại tiếp tục thở dài(Haizzz!)...

- Sao cậu có vẻ buồn vậy? Song Tử lại ăn hiếp cậu à?

- Không... cậu ấy tốt lắm đó, cậu ấy không làm gì mình đâu!

- Nè! Cậu lại đỏ mặt nữa rồi kìa! Cứ nhắc đến tên cậu ấy thì...

Song Ngư cười cợt vẻ trêu chọc Bảo Bình còn cô nàng chỉ đỏ mặt và gượng gạo nói:

- Không có mà!

- Nhìn dáng vẻ của cậu thì mình biết chắc một điều... Cậu... đang yêu...- Song Ngư nhẹ nhàng thì thầm vào tai Bảo Bình.

- Làm sao cậu biết được chứ? Cậu có phải là mình đâu?

- Mình có rất nhiều kinh nghiệm tình yêu mà! Tin mình đi!

Với cái vẻ mặt chân thành của Song Ngư, Bảo Bình lại thở dài và kể lể:

- Mình cũng không biết tại sao nữa... Cứ mỗi lần nhìn mặt Song Tử thì... trái tim mình như nhảy loạn nhịp hết cả lên... Nhưng nhiều khi...

- Aw! Bảo Bình, lãng mạn quá... Cho dù bị mất trí nhớ... nhưng mối tình của hai người vẫn không phai mờ... rồi hai người sẽ lại đến với nhau... và kết thúc là một đám cưới tưng bừng và hạnh phúc nhất... Oh! So romantic!

Thế là... Ngư Ngư tuôn ra một tràng “sến” vô tận cùng làm Bảo Bình cứ ngơ ngác ra. Bất ngờ, Bảo Bình lên tiếng hỏi:

- Cậu... cũng đang yêu mà!

- CÁI GÌ?

Song Ngư tròn mắt trước câu nói với giọng điện nhơn nhơ của Bảo Bình còn cô thì nói tiếp:

- Mình không biết người đó là ai nhưng... mình đoán rằng cậu đang yêu đó!
- Ừm... Thì... cũng giống như cậu thôi nhưng lại không được hạnh phúc như hai cậu... Thôi gạt chuyện đó qua một bên đi. Tụi mình đi gặp Song Tử thôi!- Song Ngư nói.
- Gặp... gặp cậu ấy làm gì?
- Bí mật.

Ngay sau cái nháy mắt của Ngư Ngư, Bảo Bình bị lôi đi với bộ mặt ngổ hết sức(T.T).

50. 49

P/s: Thank JK giúp mình!

- Chết thật! Bảo Bình và Song Ngư chạy đi đâu mất rồi!

Giữa trưa nắng chang chang, Song Tử đứng ngó ngược ngó xuôi với vẻ mặt như thể anh không thể bước tiếp thêm một chút nào nữa. Bất ngờ, anh cảm nhận được một bàn tay của ai đó kéo mình lại... Tiếng nói nghiêm túc đó lại vang lên như muốn ám ảnh anh:

- Suyt! Song Tử, tụi mình có chuyện muốn nói...
- M... Ma Kết? Cậu làm mình hết hồn đấy. Chuyện gì mà mờ ám vậy?

Song Tử thở phào khi quay lại nhìn người vừa bắt cóc mình còn cô gái bên cạnh Kết thì nheo mắt nói:

- Mờ ám gì hả? Tụi mình đang cố giúp cậu đó. Chỉ cần... cậu ngoan ngoãn hợp tác...

Nói đến đây, ánh mắt Xử bồng trở nên tinh ý làm Song Tử hơi rờn rợn người:

- C... cậu làm mình sợ đó... Mà... hợp tác chuyện gì?
- Kết Kết, cậu nói trước đi!

Xử liền quay qua Ma Kết và thúc giục anh chàng. Kết đứng dậy và ra dấu ột ai đó(y chang điệp viên bí mật nhỉ?). Từ phía xa, một cô gái có vẻ ngoài xinh đẹp và thân hình mảnh mai tiến đến gần ba người... Đoạn Ma Kết nói tiếp:

- Song Tử! Cậu và Bình Nhi hãy làm như thế này...

...

- Không... không ổn đâu! Bảo Bình bị như thế này... một phần... cũng là do mình... Với lại Thiên Bình còn Kim Ngư nữa, nhờ may cậu ấy hiểu lầm tụi mình thì sao đây?

- Không sao mà! Kim Ngư rất tốt, xong chuyện này thì mình sẽ giải thích cho cậu ấy! Song Tử, cậu khỏi phải lo!

Bình Nhi mỉm cười duyên dáng và an ủi tinh thần mọi người. Bất ngờ, câu nói của Xử Nữ làm cả đám giật mình:

- Mấy cậu xong chưa? Bảo Bình đang đến đó!
- Cái gì? Cuối cùng cũng tìm thấy cô ấy rồi... Bảo...

Song Tử đang nói thì Ma Kết liền ngăn lại bằng một giọng khó chịu:

- E hèm... cậu rốt cuộc là đang làm gì thế hả?
- À... mình quên mất... Thiên Bình?
- Ukm...

Nói rồi, Song Tử chìa tay ra còn Bình Nhi thì nhẹ nhàng đặt vào tay anh. Hai người từ từ tiến đến gần Bảo Bình như là một dịp tình cờ... Cũng từ xa xa, Song Ngư cùng Bảo Bảo đang đi tới... Họ gặp nhau... với ánh mắt ngạc nhiên... Dĩ nhiên, điều làm Bảo Bình chú ý nhất chính là...

- Song Tử... đây là ai vậy?

- À... Thiên Bình... không ngờ lại gặp cậu ở đây! Tội mình đi chỗ khác cho hai người họ nói chuyện đi!

Song Ngư mỉm cười khi nhìn thấy Thiên Bình rồi định kéo cô đi thì Bình Nhi lại khựng lại:

- Đi đâu chứ! Mình muốn ở đây với Song Tử cơ!

- T... Thiên Bình... hôm nay cậu bị sao vậy? Chẳng phải cậu và Ngư...

- Đừng nhắc đến tên cậu ta nữa...

Một lời nói vô tình bỗng được thoát ra từ khuôn miệng xinh xắn của Thiên Bình. Cô khẽ cảm thấy đau nhói trong tim nhưng lại cố kìm lại... Việc hệ trọng như thế này không thể để lỡ... Thôi thì...

- Có ai nói ình biết là tại sao Ngư Ngư lại có mặt ở đây không?

Từ phía xa, Xử Nữ và Ma Kết đã chứng kiến hết mọi chuyện, anh quay qua hỏi cô:

- Giờ làm sao đây? Ngư Ngư sẽ phá hỏng kế hoạch của tội mình mất!

- Chỉ còn một cách...

Xử Nữ nói, ánh mắt như dăng mỉm cười nham hiểm với Kết...

- SONG NGƯ!

Nghe gọi tên mình, Ngư Ngư bất ngờ quay lại... Xử Nữ đang hốt hải chạy tới với bộ dạng hốt hoảng (Xử Nữ giải thích kìa? Thế mà...). Song Ngư vẫn đứng tròn mắt như vẫn không hiểu chuyện gì trong khi Xử Nữ nở một nụ cười nham hiểm...

- Đi theo mình nhanh! Nhanh lên!

- Sao gấp vậy? Cậu có chuyện gì sao?

Song Ngư vẫn lưỡng lự đứng yên chưa muốn rời đi.

- Cậu không đi thì Ma Kết gặp nguy đó(...)!

- Cái gì?

Hai người- ở hai nơi cùng đồng thanh. Song Ngư vội vàng chạy theo Xử Nữ nhưng trước khi đi, cô vẫn còn ngoái lại nhắc nhở Bảo Bình:

- Cậu cứ bình tĩnh nhé! Mình sẽ về liền!

- Song... Song Ngư...

Bảo Bình khẽ gọi nhưng Ngư Ngư đã bị Xử Nữ lôi đi mất. Chỉ còn lại Song Tử và Thiên Bình phải tiếp tục vở kịch...

- Bảo Bảo, đây là cô gái mà mình đã nói với cậu đó, Thiên Bình...

- Sao? Là... cô ấy?

Một thoáng bất ngờ, Bảo Bình đứng tròn mắt nhìn cô gái đang đứng trước mặt mình...

- “Cô ấy... đẹp quá... Hai người họ... xứng đôi thật đấy...”

- Chào cậu, Bảo Bình!

Thiên Bình nở một nụ cười duyên dáng với cô rồi quay qua nhìn Song Tử với cái nhìn âu yếm.

- “Chuyện quái gì đang xảy ra thế này? Mình có là gì đâu chứ? Sao mình lại có thứ cảm giác này? Song Tử... cậu làm mình... thất vọng... đau khổ... ghen... Khoan đã... hình ảnh này rất quen... quen lắm... Thế là sao? Hình như... mình đã nhớ được gì đó...”

- Bảo Bình... cậu không sao chứ?

Nhìn bộ dạng bơ phờ của Bảo Bình thật sự làm Song Tử phải lo lắng. Bất ngờ... cô phát hiện ra khóe mắt của mình có cái gì đó...

- “Nước mắt sao?”

Từ từ, cô ngược đôi mắt xanh biếc lên nhìn Song Tử với đầu óc trống rỗng... Một lời nói vô ý thức được cất lên:

- Song Tử... mình hận cậu...

Rồi đột nhiên, cô ném cho hai người một cái nhìn căm hận rồi chạy vụt đi... Thiên Bình mỉm cười nhìn Song Tử và khẽ nói:

- Thành công rồi... Cậu ấy vẫn còn rất yêu cậu đó... Mau đuổi theo đi...

Song Tử cũng rất bất ngờ trước hành động của Bảo Bình. Anh lơ ngơ một hồi rồi mới gắng chạy theo bóng cô đang mờ dần. Chỉ còn lại Thiên Bình...

- Đủ rồi đó... Cậu có thể ra...

Ánh mắt cô hướng về bức tường đằng sau... Một chàng trai đi ra... Với giọng nói được cất lên nhẹ nhàng và nụ cười đẹp chết người:

- Cậu đúng là... không thể ình trốn thêm một lúc nữa sao?

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Thiên Yết... cứ mỗi khi mình muốn kết thúc... thì cậu lại làm ình cảm thấy như chỉ vừa mới bắt đầu... Cậu đáng ghét!”

- Mình về rồi đây!

Cự Giải bước vào rồi cất giọng nhẹ nhàng với khuôn mặt như chưa có chuyện gì xảy ra (tập cả này giờ!). Trước mặt cô, Thiên Yết đang đứng như đã đợi cô sẵn từ trước với ánh mắt và nụ cười nham hiểm khiến Giải có cảm giác không an toàn chút nào. Cô cố lấy giọng mở lời:

- Sao... sao cậu không lên giường nằm...

- Không thích...

- Ừm... vậy... nếu không có chuyện gì thì mình... mình về đây...

Cự Giải xấu hổ định đi ra cửa thì bất ngờ Thiên Yết kéo tay cô lại và ôm chặt Giải vào lòng. Cô bỗng thấy mặt mình đỏ bừng lên, bàn tay trắng nõn khẽ đẩy anh ra và ấp úng nói:

- Yết à... cậu định làm gì? Buông mình ra... kì quá...

- Đơn giản là trả thù tất cả những gì cậu gây ra ình...

- T... trả thù... cậu... ưm...

Câu nói của Yết làm Giải chỉ biết gương đôi mắt ngây thơ của mình ra lén nhìn anh. Gương mặt lạnh lùng đẹp trai ghé sát vào môi cô và đặt lên đó một nụ hôn nóng cháy. Đúng lúc đầu sôi lửa bỏng đó, cánh cửa phòng bệnh bật mở... (có ai đoán chuyện gì sắp xảy ra ko?)

51. 50

P/s: CHAP này hơi ngắn nên mong các bn thông cảm! Thank JK giúp mình!

- Xử à? Ma Kết bị làm sao vậy?

Đi được một đoạn khá xa chỗ Bảo Bình thì Xử bất ngờ dừng lại khiến Song Ngư ngạc nhiên. Cô nhìn xung quanh rồi lên tiếng:

- Mình có thấy Ma Kết đâu? Cậu ấy không sao chứ?

- Kết Kết không ổn tí nào hết!

Xử Nữ vừa trả lời vừa nở nụ cười tinh ý. Ánh mắt nhanh nhạy chú ý quan sát từng đường nét trên khuôn mặt đang phát hoàng của Song Ngư...

- Sao? Ma Kết... cậu ấy làm sao? Cậu mau nói đi mà!

- Chỉ có cậu mới cứu được Kết thôi! Nếu không thì...

- Mình à? Nhưng... mình không phải là bác sĩ...

Song Ngư ngập ngừng trước câu nói chứa đầy ý ẩn dụ của Xử còn cô nàng chỉ nói một cách nhẹ nhàng:

- Không đơn giản như cậu nghĩ đâu... Ma Kết! Cậu có thể lộ mặt được rồi đó!

- Lộ mặt?

Câu nói của cô nàng Xử Nữ xinh đẹp như sét đánh xoẹt ngang qua tai Ngư Ngư. Bỗng nhiên, từ sau bụi cây rậm rạp, một chàng trai có vẻ ngoài mạnh mẽ và nghiêm túc đi ra. Ánh mắt rực lửa nhìn thẳng vào Xử:

- “Cậu muốn châm dầu vào lửa à... Mình và Song Ngư giận nhau chưa đủ chắc?”

- Thế là thế nào? Cậu nói rằng Ma Kết có chuyện mà? Sao cậu ấy vẫn khỏe ra vậy?

- Ngư Ngư không thấy à? Ma Kết đang bị bệnh tương tự mà chỉ có cậu mới chữa được thôi(...). Mình đi trước để hai người nói chuyện cho dễ! Cố lên nha!

Nói rồi, Xử Nữ nhìn Ngư và nháy mắt. Cô bước đi thật nhẹ nhàng trước không khí căng thẳng bao trùm Kết và Ngư...

- Cậu vẫn khỏe chứ?(Hết câu nói rồi sao hả Kết?)

- Việc đó có liên quan đến cậu và Yumi sao?

Song Ngư trả lời mà không thèm nhìn vô mặt người đang đứng đối diện mình. Ma Kết bất ngờ thở dài và ngao ngán nói:

- Vẫn chưa hết giận mình sao?

- Có gì đâu mà giận chứ...

Song Ngư vừa nói vừa vuốt nhẹ mái tóc xanh mượt của cô. Khuôn mặt nũng nịu đáng yêu làm Kết bật cười. Thấy vậy, Song Ngư lườm anh một cái rồi lấy giọng hỏi:

- Cậu cười cái gì chứ? Bộ mình nhìn mắc cười lắm hả?

- Không... à mà có đấy... Hahaha...

Nói đến đây, Ma Kết không nhịn được nữa nên đành thốt ra vài tiếng cười the thé.

- Cậu... ở đó mà cười một mình đi!

Song Ngư bực tức đến nỗi không nói lên lời mà chỉ biết giận dữ bỏ đi cho qua chuyện. Cô cứ nghĩ... một bàn tay nào đó sẽ nắm lấy tay mình... giọng nói của anh ấy sẽ cất lên thật ngọt ngào: “Cậu đừng đi! Ở lại với mình nhé!” . Và rồi... môi hai người sẽ chạm... ánh nắng hoàng hôn chiếu rọi lên cảnh vật đang chìm vào quên lãng... một tiếng nhạc trữ tình đâu đó vang lên... thật lãng mạn... thật nhẹ nhàng... Và từ trên trời... một cặp chim bồ câu nhẹ nhàng cất cánh bay về tổ...(t/s: *toát mồ hôi+ sồn gai ốc*). Nhưng không... không có bàn tay níu kéo cô lại... không có bất cứ giọng nói ngọt ngào nào vang lên... Cô vẫn cứ đi... và vẫn cứ chờ đợi...

- “Để làm gì chứ?”

Trên mỗi bước đi của Song Ngư như càng thêm nặng nề... Một ngọn gió khẽ thoảng qua làm mái tóc nhẹ nhàng bồng bềnh theo gió...

- “Chẳng hề hấn gì hết...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Tình cờ... đến vô tình...”

Im lặng... để cảm nhận... tiếng nói thổn thức của trái tim đã ấp ủ bao ngày... để biết nên nói yêu hay không... để biết rằng... mình vẫn còn thuộc về nhau... You are steal my heart...

- Hai người...

Giọng nói vang lên thật rõ đủ để Thiên Yết có thể nghe thấy. Nhẹ nhàng, anh buông Cự Giải ra như vẫn còn muốn níu kéo... Ánh mắt nhìn thẳng vào người con trai đang đứng trước mặt mình- Kaina... Một nụ cười dặc ý hiện lên trên khóe môi của Thiên Yết... Cự Giải chỉ biết đỏ mặt, bối rối và nói:

- Kaina... cậu mới đến...

- Ủ... mình đến tìm cậu... và...

- Xin lỗi vì chuyện lúc nãy. Chúng tôi không biết là cậu đã ở đây nãy giờ!

Thiên Yết vừa nói, mặt vẫn lạnh như băng vừa lấy tay choàng qua vai Cự Giải khiến cô đỏ mặt và ấp úng nói khẽ:

- Cậu làm gì vậy?

- Sao vậy? Chẳng lẽ mình không có quyền à?

- Hug?

Hơi bất ngờ trước cách cư xử khác thường của Thiên Yết, Cự Giải đứng im và bất động... Kaina mỉm cười nhìn hai người và lên tiếng:

- Có vẻ như mình không nên làm phiền hai cậu. Ồ... Cự Giải à... lần sau tụi mình sẽ học nhóm...

- Ồ... ừm... tất nhiên rồi...

Cự Giải ráng mỉm cười và liếc qua Yết. Khuôn mặt anh như tỏ ra vẻ mình là người chiến thắng vậy và bàn tay... vẫn đang siết chặt lấy Cự Giải như sợ sẽ mất cô...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bảo Bình! Đợi mình! Nghe mình giải thích đã!

Song Tử vừa chạy vừa hét lớn nhưng có vẻ như mọi công sức của anh đã bị Bảo Bình gạt qua. Cô vẫn cứ bước... bước thật nhanh để không thể nhìn thấy anh nữa... Mặc dù... cô vẫn không hiểu tại sao mình lại cư xử như vậy... Lí trí và trái tim của cô như bị tách đôi ra và không thể hòa hợp lại với nhau...

- Bảo Bình à! Đừng giận nữa mà!

- ...

Vẫn không có tiếng nói từ Bảo Bình được đáp lại... Dường như mọi chuyện đã trở nên tuyệt vọng với Song Tử... Bất ngờ... một cục đá đáng ghét ngang đường đi của Bảo Bình khiến cô vấp phải và té ụych xuống đất... Một cơ hội tốt cho Song Tử để đuổi kịp Bảo Bình... Nhưng cô đã nhanh chóng đứng dậy và cố bước thật nhanh với cái chân khập khiễng để bù lại cho khoảng thời gian đó. Rồi bỗng nhiên, một bàn tay đã nắm chặt lấy tay cô khiến Bảo Bình muốn đi cũng không được...

- Cậu làm gì vậy? Bỏ mình ra đi!

- Không bao giờ?

- Sao cơ?

- Dù có chết mình cũng không buông tay cậu ra đâu!

- Cậu...

Bảo Bình cố vùng vẫy để rút tay lại nhưng không được. Có một sức mạnh nào đó khiến Song Tử không thể bỏ ra... càng không thể để cô đi thêm một bước nào nữa...

- Cậu đúng là đồ ngang bướng mà... Bỏ mình ra đi... Bộ cậu không sợ Thiên Bình ghen chặc?

- Ít nhất thì cậu cũng phải nghe mình giải thích chứ? Mình...

- “Tít... tít...”

Từ phía ngõ quẹo, một chiếc xe tải cỡ lớn từ đâu phóng ra và nhấn còi inh ỏi... Có vẻ như... cuộc giằng co giữa hai người phải chấm dứt tại đây...

- Bảo Bình! Đứng gọn vô! Đợi mình...

- Song Tử...

Nói rồi... cuối cùng... điều ước của Bảo Bình đã thành sự thật... Song Tử đã buông tay cô... thật nhanh... có thể là trong chớp nhoáng... Hai người... tách ra hai nơi... Chiếc xe đó chạy qua... Bảo Bình... không còn thấy hình bóng của Song Tử đâu nữa trong làn nước mắt cứ rơi...

- “Song Tử... cậu là đồ ngốc... Đồ thất hứa... Cậu đã hứa là sẽ không bao giờ buông tay mình mà...”

52. 51

P/s: Xin lỗi đã để các bạn chờ lâu. Thank JK giúp mình!

Qua làn nước trong suốt như làm mờ đi cảnh vật... Qua từng tiếng lòng đang hấp hối gọi về... Qua từng nhịp đập đau khổ của con tim... Hình ảnh đó... đã trở về... như một giấc mơ... thật đẹp... Song Tử... Cuối cùng... mình cũng nhớ ra...

- Bảo Bình...

Một giọng nói thật trùi mền vang lên... đầu óc cô cứ nửa thật nửa mơ... Chỉ có cảm giác một hơi ấm nào đó đang bao trùm lấy cơ thể nhỏ bé yếu ớt của cô... có ai đó... đã đặt lên môi cô một nụ hôn thật nhẹ nhàng...

- Thiên thần bé nhỏ của mình... mau mở mắt ra đi!

Giọng nói đó lại tiếp tục vang lên như lời cô ra khỏi thế giới ngọt ngào đó. Đôi mắt saphia của cô từ từ mở ra... cậu ấy... đã ở ngay trước mặt cô...

- S... Song Tử...

Bảo Bình cất giọng yếu ớt... như đang không thể tin vào mắt mình... như không thể chặn được sự vui mừng đang sắp bùng nổ ra... và... nước mắt rơi...

- Bảo Bình... cậu sao vậy? Sao cậu lại khóc? Mình đã làm gì sai sao?

- Cậu... chính cậu mà mình mới thành ra như thế này... cũng vì cậu mà mình đã phải khóc rất nhiều... Cậu có biết không hả? Hức... hức...

Càng ngày... nước mắt của cô càng chảy nhiều và rớt xuống gò má... Lời nói... có vẻ hơi tàn nhẫn nhưng ánh mắt Bảo Bình nhìn Song Tử vẫn đầy ấp tình yêu như ngày nào...

- Bảo Bình... mình xin lỗi...

- Song Tử... cảm ơn cậu... đã ình biết thế nào là tình yêu... biết được vị cay đắng và ngọt ngào của nó... mình... mình yêu cậu!

Ngay lập tức khi vừa dứt lời, Bảo Bình mỉm cười rồi ôm choàng lấy cổ Song Tử làm anh đỏ mặt và nói:

- Bảo Bình! Chúng ta đang ở ngoài đường!(ò e ò e...)

- Cậu... không thích sao?

Bảo Bình hỏi một cách ngây thơ còn Song Tử chỉ mỉm cười:

- Không! Cậu cứ tiếp tục đi (tha tội cho những người có đầu óc đen tối. Amem!J)

- Cuối cùng cũng xong rồi!

Kim Ngưu mỉm cười rồi vươn vai một cái còn cô gái xinh đẹp đứng bên cạnh anh chỉ nheo mày và cất tiếng nói:

- Ý cậu là sao hả? Cậu mừng vì Bảo Bình với Song Tử trở lại hay mừng vì mình không phải đóng kịch nữa đây?

- Cả hai!

Kim Ngưu vừa nói vừa nở một nụ cười nham hiểm làm cho Thiên Bình bất cười:

- Công nhận cậu hay ghê đó! Lại còn theo dõi mình nữa! Tội này mình không tha đâu!

- Mình chỉ lo cho cậu thôi! Mà cậu có cần nhần tâm đến thế không chứ?

- Gì chứ? Mình nhần tâm hồi nào!

Thiên Bình nói rồi quay mặt đi chỗ khác vẻ giận dữ. Kim Ngưu thấy vậy liền chạy đến và lấy giọng:

- E hèm... Thiên Bình à...

Ngay sau đó, Thiên Bình đành phải quay lại và thấy Ngưu Ngưu chìa tay ra và nói:

- Để đền bù cho cậu! Mình tình nguyện đi mua đồ cùng Bình Nhi(thật ra là đi xách đồ ^^). Được chưa?

- Ừm... để mình coi lại đã... Được rồi... mình chấp nhận lời xin lỗi từ cậu! Hihi.

Nói rồi, Bình Nhi nắm lấy tay Kim Ngưu và kéo thẳng đến trung tâm mua sắm(shopping is the best ^^) để lại Bảo Bình và Song Tử (^.^)

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Đôi khi... tình yêu không cần phải nói ra... mà thể hiện bằng những hành động âm thầm trong yêu thương...”

- Ma Két! Đồ đáng ghét! Cậu không đuổi theo mình sao? Đồ vô tâm! Mình ghét cậu!

Vừa đi, Song Ngư vừa lẩm bẩm nói gì đó trong miệng. Đôi mắt mơ màng nheo lại với vẻ tức tối và hậm hực. Có cứ bước đi mặc dù chẳng biết là mình đi đâu... Và cứ thế... một người con gái khác cũng đang tiến về phía cô...

- A! Mất mũi để đâu thế hả con kia?

Một giọng nói chua chát vang lên như trách mắng người vừa đụng trúng mình. Chiếc túi xách hàng hiệu mà cô gái đó đang đeo trên người cũng bất ngờ rớt xuống cùng lúc. Song Ngư vội vã cúi đầu xin lỗi và vội vã nhặt túi xách lên:

- Thành thật xin lỗi bạn... mình vô ý quá...

Vừa nói, Song Ngư ái ngại đưa chiếc túi xách trả lại cho cô gái đó nhưng chỉ nhận được một cái nhìn sắc lém và hành động giục lại túi thật thô bạo... Bỗng nhiên, cô gái ấy chăm chú nhìn Song Ngư và nheo mắt nói:

- Nè... Cô là Song Ngư, học lớp 10A1 đúng không hả?

- Ukm. Sao bạn biết mình vậy?

Song Ngư mỉm cười đáp lại với hi vọng xoa dịu bớt cơn giận dữ của cô gái kia. Nhưng cô đã nhầm một cách sai lầm... Một cái hất tay đẩy mạnh vai Ngư Ngư làm cô bất ngờ té xuống đất mà không hiểu chuyện gì...

- Cậu... cậu làm gì vậy?

- Làm gì à? Tôi có thể làm gì với lũ con gái lớp 10A1 đây? Một bọn chảnh chọe, kiêu căng, đẹp thì cũng chẳng đạt đến độ tuyệt vời, đừng tưởng là có nam sinh cùng lớp bảo vệ là được yên thân nhé!

Đôi mắt ngạo nghễ nhìn thẳng vào Song Ngư và những lời lăng mạ cứ thế mà phát ra khiến cô hơi hoảng loạn...

- “Mình đã làm gì sai sao? Chẳng lẽ... đụng vào cô ấy là sai à?”

- Sao cậu lại ghét mình?

- Vì sao à? Tức cười... Bộ cô không biết là hầu hết các đứa con gái ở trong trường này đều căm ghét con gái lớp 10A1 sao? Vì tội nó... sáu chàng hoàng tử của trường đã thuộc về tay mấy con nhỏ đó rồi! Cô còn hỏi tại sao à, công chúa mơ mộng Song Ngư?

Ngọt ngào về hình thức... nhưng những lời nói đó như con dao cứa mạnh vào từng khúc ruột của Song Ngư... Cô chỉ biết im lặng... Còn cô gái kia bất ngờ kéo Ngư Ngư đứng dậy với một nụ cười đầy nham hiểm... Cô ta vội vã lấy chai nước trong túi xách ra và mở nắp rồi nói với Ngư bằng giọng thật dịu dàng như Cự Giải:

- Song Ngư à? Mình xin lỗi... Cậu có sao không hả? Uống nước nhé!

Nói rồi, cô ta lấy ngay chai nước và... đổ lên đầu Song Ngư rồi cười phá lên:

- Thế nào hả? Tôi nghe nói cô rất thích nước mà! Sao hả? Nước mát không? Hahaha!

Song Ngư đã thấy được tà ý trong những hành động của cô ta nhưng cô lại không thể phản kháng. Lúc này... tâm trạng của cô còn đầu nũa chứ. Rồi cứ thế, cô gái đó tiến đến gần Ngư còn cô chỉ sợ hãi lùi lại:

- Cậu...

- Sao vậy? Mình quan tâm đến cậu àm! Coi kìa, tóc cậu rối hết rồi!

Lại giọng nói ngọt ngào vang lên và bàn tay thô bạo đó bất ngờ kéo tóc Song Ngư và cố tình làm cho nó càng rối thêm rồi lại cười một cách đắc ý:

- Thật hiếm khi thấy Song Ngư bị bắt nạt thế này nhỉ? Nếu Ma Kết mà ở đây chắc cậu ấy đau lòng lắm đó? Hahaha!

- Ma Kết...

Nhắc đến từ đấy, tự dưng, những sự tổn thương bỗng dần dần gộp lại và trào ra ngoài... Nước mắt bắt đầu lăn lăn rơi trên khuôn mặt xinh đẹp... Bỗng dưng, lại có thêm một bàn tay nữa kéo cô lại về phía nó và ôm ngang eo cô... Tiếng cười đùa của cô gái kia tự nhiên ngừng hẳn...

- Cô là ai? Há? Tôi hỏi cô là ai mà dám bắt nạt Song Ngư của tôi?

- “Song Ngư của tôi... không... mình không phải là của cậu ấy... mình là của Ma Kết mà...”

- M... Ma Kết...

Giọng nói hoảng sợ của cô ta làm Song Ngư giật mình... Cô ngước đôi mắt đăm lệ lên nhìn người mình đang mắc ơn...

- Tốt nhất là cô nên liệu hồn đi! Tôi không thích gây sự với con gái đâu! Nhưng nếu cô còn dám làm như thế với Ngư Ngư thì tôi không tha cho cô đâu!

Khuôn mặt đầy tức giận của một chàng trai đang đứng trước mặt làm cô gái đó chỉ biết lườm... Song Ngư rồi lẩm bẩm chửi rửa gì đó trong miệng và vội vàng chạy đi... Ngay sau đó... tiếng nói nhẹ nhàng xen lẫn những tiếng nấc nhẹ vang lên:

- Cậu... đến muộn vậy hả? Ma Kết... cậu không thêm đuổi theo mình mà chỉ dám đi theo thôi sao... Cậu thật là quá đáng đó... hức...

- Xin lỗi Song Ngư... mình ở đây rồi... đừng khóc nữa...

Nhưng hình như... càng nói thì Song Ngư càng khóc to... Chính cô... cũng chẳng hiểu tại sao... Đơn giản là càng khóc... thì anh càng ôm cô thật chặt vào lòng(^)...

53. 52

P/s: Thank JK giúp mình!

- “Còn gì hạnh phúc hơn... là được ở trong vòng tay của người mình yêu thương...”

- Cậu... hành động như thế... là ý gì...

Một giọng nói nhẹ nhàng pha chút đắng cay vang lên... Đôi mắt đen ấy long lanh hơn bao giờ hết... Đợn giảo... vì nó được phủ bởi nước mắt... Đáp lại... người đối diện chỉ nói một câu... thật nhanh gọn...

- “It’s time... to finish the game...”

- Cậu... đồ ngốc... Trò lừa này... chỉ có thể đánh lừa được những cô gái ngây thơ như cậu thôi...

- Trò đùa?

Cự Giải nhấn mạnh hỏi với cặp mắt đong đầy sự giận dữ... Dường như... mọi việc dần sáng tỏ... và càng hiểu ra vấn đề... trái tim cô như đang tan nát...

- Câu nói thế nào là trò đùa... đùa giỡn với tình cảm của mình sao?

- Có lẽ thế... một trò chơi...

Từng câu, từng chữ như từng cái gai nhọn đâm thẳng vào tim Cự Giải... Thật không ngờ... Thiên Yết lại có thể nói những lời... vô tình như thế...

- Cự Giải?

Thiên Yết khẽ gọi và quay sang phía cô... Cự Giải cố nén nước mắt đang sắp trào ra... Cô ngược mắt lên nhìn anh có ý hỏi anh muốn nói gì...

- Mình muốn... cho đến khi mình chết... Trò chơi này... mới được kết thúc...

- Yết à...

Xúc động... bất ngờ... ngạc nhiên... một niềm cảm xúc khôn tả...

- “Nỗi đau qua đi... và cái đẹp ở lại...”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bạch Dương à! Có thấy son môi của tớ đâu không?

- Nè! Ngưu ơi, mình có một vài phát minh mới đó... cậu có thể...

- Trời ơi Ma Kết... sao cậu cứ ngồi một đống ở đây vậy... chắc hôm nay thầy không đến lớp đâu... Học làm gì chứ!

- Cả lớp im lặng một chút đi nào... Lớp đầu gì mà chẳng còn cái thể thống gì hết... Mấy lớp khác nhìn vô sẽ nhận xét về lớp mình sao đây hả? Bạch Dương, Sư Tử, hai cậu thôi cãi nhau có được không? Thiên Bình à, cậu không trang điểm một ngày thì chết hay sao? Kim Ngưu không được ăn vụng trong lớp nữa! Bảo Bình, Song Tử đừng có lôi kéo cả lớp “tám” nữa. Đặc biệt là cậu đó... NHÂN MÃ! Không được lên trốn ra khỏi lớp!!!!!!!!!!!!

- Haizzz. Tôi nghiệp Xử Nữ, câu ấy la hét này giờ rồi...

- Không sao đâu mà Song Ngưu, đó là trách nhiệm của cậu ấy mà. Muốn trách thì trách Ma Kết của cậu cứ ngồi lằm lằm lì lì một chỗ mà không chịu quản lớp kìa!

- Mình sao?

- Cự Giải kì quá, cứ chọc Kết hoài! Từ này Thiên Yết xuất viện thì cậu càng ngày càng ngang bướng đó nha!

- Vậy sao?

- À... ừm... mình đi trước nha Cự Giải!

- Cậu đó... không làm người khác sợ thì ăn không ngon ngủ không yên à?

- Thầy vô lớp kìa mấy cậu! Vào chỗ ngồi đi!

Cuộc nói chuyện chấm dứt và ai nấy về lại chỗ ngồi của mình và im thím thít như thể đã ngoan từ trước đó (Xạo quá đi ^^). Thầy giáo bước vào và đứng lên trước bục giảng và mở lời:

- Đầu tiên, thầy muốn xin lỗi các em vì tới trễ. Thứ hai, lớp chúng ta có một bạn chuyển đi...

Sau đó, cả lớp xôn xao hẳn lên... Thầy giáo ra dấu cho cả lớp im lặng rồi nói tiếp:

- Bạn Akagi sẽ đi du học nước ngoài... vì vậy bạn ấy không thể cùng với chúng ta học hết năm nay được...

Nghe tới đó, Bạch Dương đứng phắt dậy với cặp mắt ngạc nhiên...

- “Đi... mà không nói một lời sao?...”

Riêng Sư Tử chỉ liếc nhìn Cừu Con với vẻ hơi khó chịu:

- Nè! Cậu có cần phản ứng thái quá như vậy không?

- À... ừ... không...

Bạch Dương ấp úng trả lời rồi mau mắn ngồi xuống... tâm trí cô lại suy nghĩ vẩn vơ...

- À! Trước khi đi... cậu ấy nhắn thầy gửi cái này cho em... Bạch Dương! Bạch Dương!

Phải thêm một tiếng gọi nữa của thầy giáo mới lôi cô bé ra khỏi sự vẩn vơ...

- Dạ... dạ...

- Của em này!

Nói rồi, thầy đưa ra một gói quà... rất đẹp... được gói cẩn thận và tỉ mỉ... Bạch Dương chạy lên nhận lấy món quà đó trong khi Sư đang... bốc lửa phừng phừng...

- “Cái tên đáng ghét... Đi thì đi luôn đi mắc mớ gì phải tiếc nuối...”

- Thầy chủ nhiệm, tôi cần gặp thầy một lát!

Tiếng ông thầy quản sinh đáng ghét vang lên và thầy chủ nhiệm bước ra. Ngay lập tức, Bạch Dương trở thành nhân vật trung tâm của cả lớp...

- Cái gì vậy? Cừu Con à, cậu mở ra đi! Mình hồi hộp quá!

Nhân Mã thúc giục còn Xử chỉ liếc anh một cái:

- Nè! Cậu cũng có hứng thú với việc này à? Mình tưởng đây là cơ hội để cậu trốn tiết chứ!

- Hừm... Đối mình đã bị trói buộc với ai đó rồi làm sao àm thoát cho được!

- Cậu... kì quá...

- Nè! Hai người thôi ngay đi. Nổi hết da gà rồi nè!

Kim Ngưu nhăn nhó nói.

- Hừm... như vậy còn đỡ hơn ai đó suốt ngày quan tâm đến đồ ăn mà không để ý mình gì hết!

- Mình... mình có vậy đâu chứ?- Kim Ngưu trả lời Bình Nhi.

- Thôi được rồi. Chuyện đó tính sau... bây giờ tập trung vô chuyện môn đi!

Ma Kết tỏ vẻ khó chịu nói còn Cừu từ từ mở hộp ra và khám phá bí mật bên trong (hồi hộp quá đi >.<)

- Một lá thư à? Cái tên đó nghĩ cái gì vậy trời?

Sư Tử nhăn nhó nói thì bị Bạch Dương lườm một cái sắc lẹm...

- Sao vậy? Mình nói gì sai à?
- Sư ơi là Sư! Ghen thì cũng phải đúng lúc đó!
- Thiên Yết từ đầu đến khoác vai Sư Tử và cười nửa miệng. Riêng Song Ngư và Cự Giải cứ ríu rít lên:
- Trong thư có gì vậy? Cậu mau đọc lên đi!
- Ô... ừm... Thân gửi Bạch Dương...
- Bạch Dương? Ít nhất thì hần cũng biết lượng sức đó!- Sư Tử trầm trồ nói.
- Đã đến lúc mình phải trở về và tiếp tục việc học của mình ở nước ngoài... Sở dĩ mình về đây chỉ vì một người... đó là cậu...
- Oa! Thật cảm động làm sao!- Song Ngư cảm thán.
- Nhưng hiện giờ... ở đây không còn bất cứ điều gì có thể níu kéo mình nữa... Trước giờ, mình vẫn rất lo cho cậu... vì Bạch Dương- cậu là một cô gái mạnh mẽ nhưng đôi khi rất hậu đậu và có hơi yêu đuối. Nhưng có một người... mình tin chắc cậu ấy là người thích hợp nhất... tin mình đi... người... mà... vẫn luôn chê cười hay bắt bẻ đủ thứ của cậu... mà vẫn âm thầm lặng lẽ quan tâm... Chắc hẳn mình không nói thì cậu cũng biết người đó là ai rồi... Chúc những lời tốt đẹp nhất đến cậu... Akagi... BF... Tái bút: Người đang tức điên lên khi cậu đọc lá thư này chính là người đó! ^^.
- Người đang tức điên lên sao?
- Cự Giải tự hỏi và cả đám cùng quay qua Sư Tử...
- Ý hần nói BF là sao chứ?
- Haizzz. Có vẻ như cậu đã tìm thấy người đó rồi!
- Xử Nữ cười đắc ý và lên tiếng...
- Đầu óc nghĩ quẩn!
- Ma Kết đến vỗ vai Sư rồi tiếp tục ngồi học bài... Còn Giải và Ngư đang bu quanh Bạch Dương đang ngượng chín mặt sau khi đọc xong lá thư đó...
- Ái chà! Không ngờ cũng có lúc cặp tình nhân ồn ào này lại rơi vào tình thế éo le...
- Đúng vậy!
- Bảo Bình đồng tình với Song Tử rồi cả hai cùng nhìn nhau và bật cười đầy nham hiểm...
- Sư à? Cậu sao thế? Ghen rồi sao?
- Cái tên nhóc này! Hết trò chơi rồi hả?
- Cừu à? Cho mình phòng vấn chút nha! Cảm giác cậu sau khi đọc xong lá thư là gì vậy?
- Thôi đi Bảo Bình? Bạch Dương đỏ mặt rồi kìa!
- Oa! Cậu ấy ngại ngùng trông đáng yêu quá đi!
- Thầy ơi là thầy! Thầy mà không vào lớp sớm chắc biến thành cái chợ vịt mất!

54. 53

P/s: Thank JK giúp mình!

- “Dù một mũi tên có bay lệch hướng thì... ban đầu... nó đã có ý định chỉ nhắm đến một mục tiêu... Vô tình... hay cố tình...”
- “Reng... reng... reng...”

Tiếng chuông vang lên inh ỏi và giải thoát các học sinh ra khỏi không khí căng thẳng của những bài học dài dằng dặc. Cứ từ hàng người đi thẳng xuống căn tin để mua đồ ăn trưa. Chỉ riêng một người... ở trên lớp... âm thầm... lặng lẽ... thực hiện một kế hoạch hoàn hảo... đã được sắp đặt từ trước...

- Ô, ví của mình đâu rồi ta?

Đang đi cùng đám bạn lớp 10A1, Song Ngư bỗng dừng lại vì cô phát hiện cái ví tiền của mình đã không cánh mà bay...

- Sao vậy Song Ngư? Cậu để quên gì hả?

Cự Giải cũng dừng lại rồi lo lắng hỏi còn ngư chỉ gật đầu và nói:

- Ukm... Chắc mình để trên lớp rồi! Thôi hay cậu đi trước nha! Mình xuống sau...

- Không cần đâu... Bữa nay mình bao hết mà!

Lại giọng nói kiêu ngạo ấy vang lên khiến cả đám thở dài... Riêng một mình Ngư Ngư thì nhìn Sư với ánh mắt đầy nham hiểm:

- Thiệt hông dzậy? Cậu sẽ bao tụi mình chứ?

- Tất nhiên là thật rồi! Song Ngư! Cậu khỏi lên lớp làm gì ắt công!- Sư trả lời.

- À! Ra là vậy? Cậu có vẻ quan tâm đến người khác quá ha...

Bạch Dương nói vẻ giận dữ và liếc Sư Từ một cái. Thiên Bình bật cười khúc khích rồi đẩy Sư đến chỗ Bạch Dương và nói:

- Mình nghĩ là Sư nên bù đắp cho Cừu đi! Không thì hôm nay về một mình đó! Hihih.

Dường như lời nói của Thiên Bình đã bắn trúng tim đen của hai người... Vì thế, khuôn mặt của Sư Từ và Bạch Dương bỗng đỏ ửng lên với ánh mắt thoáng chút hạnh phúc(...)

- Thôi được rồi! Mình đi lên lớp đây!

Nói rồi, Song Ngư định bước đi thì bỗng bị một bàn tay nắm lại...

- Cậu lên lớp một mình có được không? Hay là mình đi theo nha!

- Thôi thôi... ở đây là nơi công cộng đó... đừng có thể hiện tình cảm thái quá chứ?

Xử Nữ vừa nói vừa phủ tay còn Bảo Bình tự nhiên nhảy vô và trêu chọc:

- Chứ cậu và Nhân Mã không như vậy à?

- Cậu đó! Cái cần nhớ thì không nhớ à cái phải quên thì cứ cố mà nhớ!

- Thôi mình đi nha! Ở đây nhức đầu quá à!

Song Ngư vừa mỉm cười vừa bước đi... Bất ngờ... một cảm giác không an toàn xẹt qua tâm trí của Cự Giải... Nhìn theo bóng Ngư Ngư đi lên lầu... tự nhiên... cô có cảm giác không hay...

- “Song Ngư...”

- Cậu làm sao thế? Không ăn trưa à?

Bất ngờ, tiếng Thiên Yết gọi làm cô giật mình và mỉm cười:

- Ukm... mình đi liền...

Nhưng chẳng hiểu sao... cứ mỗi bước đi... cảm giác đó lại càng rõ... nụ cười dần tắt... ánh mắt không còn vui tươi như trước...

...

- “Con mèo... đã dấp cấn câu... vấn đề ở đây chỉ còn là thời gian...”

Song Ngư bước từng bước lên một cách mau chóng. Bất ngờ, một tiếng đổ vỡ nào đó trong lớp làm cô giật mình...

- Giờ này... còn có người ở trên lớp sao? Thật kì lạ... Không lẽ... là... mà ma? Eo ôi... mình sợ ma lắm... híc...

Song Ngư vừa đứng vừa suy diễn lung tung về mọi thứ trên đời... Nhưng bản tính tò mò đã thúc đẩy cô đi thật nhẹ nhàng và ghé mắt vào ô cửa lớp...

- Y... Yumi? Cậu ấy làm gì ở đây? Không xuống ăn cơm sao? Như vậy làm sao có sức mà học chứ?

Song Ngư lảo bầm... Cô lại cố ghé mắt hơn nữa... Yumi... đang bỏ thứ gì đó vào lon nước ngọt... là gì chứ?... Một cảm giác rùng rợn chạy ngang qua... khiến cô lạnh người...

- “Không... Chẳng lẽ Yumi lại là người như thế?”

Bỗng nhiên, một hòn đá ngáng ngang chân Song Ngư khiến cô trượt chân và té bịch xuống đất... Và dĩ nhiên, tiếng động đó không khó để Yumi nhận ra... Cô quay lại nhìn với khuôn mặt lộ vẻ hết hoảng... nhưng là thật... hay giả...

- Là cậu sao?

Tiếng nói ngọt ngào nhưng độc ác ấy vang lên... khiến Song Ngư nhẩn mặt và đứng dậy giải thích:

- Mình... mình để quên ví ở trên lớp... nên... nên...

- Vậy cậu thấy hết sao?

- Thấy gì?

Câu hỏi ngây thơ của Song Ngư khiến hàng long mày mảnh mai của Yumi nheo lại:

- Đừng có giả bộ... chẳng phải cậu đã thấy tôi bỏ gì vào lon nước sao?(không đánh mà tự khai?)

- Sao? Chuyện đó... có thật... thật sao?

Nhìn dáng điệu ấp úng của Ngư càng làm Yumi thêm chứng mắt... Cô bắt đầu nói như đe dọa:

- Nếu cậu mà dám nói với ai thì đừng trách?

- Cậu... định làm hại ai sao?

- Haizzz! Đã đến nước này rồi... tôi phải nói thôi... Đúng vậy... lon nước này là dành cho Cự Giải. Thế nào? Cô định chạy xuống khóc lóc để bảo vệ Giải sao?

- C... cái gì... Cự Giải có tội gì chứ? Cậu ấy rất tốt với cậu mà!

- Đúng vậy! Nhưng tôi không thích cái vỏ bọc hiền dịu, lương thiện của cô ta... Chuyện tôi thích Ma Kết thì liên quan gì đến Cự Giải mà nó phải xía mũi vô chứ?

- Yumi... đừng làm chuyện đó... cậu sẽ là người xấu đó!

- Cả cậu nữa... nếu như cậu dám hó hé với ai chuyện này... Không chỉ Cự Giải... mà tất cả những người cậu yêu thương cũng cùng chung số phận... Hiểu chứ?

- K... không... mình không thể để Cự Giải... Cự Giải...

- Oh vậy sao? Yên tâm đi... tôi không làm cô ấy phải chết đâu mà sợ...

Ánh mắt đó... thật đáng ghê sợ...

- “Cá... đã cắn câu...”

- “Mình... phải làm sao đây? Song Ngư...”

...

- Song Ngư... Song Ngư... NGƯ

Bất ngờ, tiếng hét chói tai của Bạch Dương làm Song Ngư giật mình...

- Cậu làm gì mà cứ ngồi đờ đẫn ra thế?
- Không... không có gì... thật đó... thật... thật mà...
- Song Ngư nói... rồi tâm trí lại chìm vào những suy nghĩ vẩn vơ...
- Haizzz. Bỏ tay với cái tính mơ mộng của cậu ấy rồi đó!
- Thôi mà! Không mơ mộng thì sao là công chúa Song Ngư chứ!
- Nhưng mà cứ như vậy thì sao cậu ấy tập trung vào học đây!
- Cậu có cần khát khe quá không Xử... Lâu lâu cũng phải để đầu óc thư thái một chút chứ!
- Song Ngư, cậu không sao thật chứ?
- Ma Kết đến chỗ Song Ngư và lo lắng hỏi...
- Không sao mà!
- Song Ngư ráng mỉm cười...
- Cự Giải à, ăn thử món mới của mình mới nấu nha!
- Bất ngờ, giọng nói đó làm Ngư Ngư chú ý... Yumi... Chẳng lẽ...
- Ăn thử đi mà!
- Uhm...
- Cự Giải gạt đầu đồng ý... Miếng đầu tiên...
- Ừm... ngon... nhưng mà hơi cay đó!
- Oosp! Chắc mình lỡ tay bỏ nhiều ớt quá...
- Vừa nói, Cự Giải vội lấy ngay lon nước đã đặt sẵn từ trên bàn của mình...
- “ Cự Giải... không... không được làm thế... Mình xin cậu...”

55. 54

P/s: *cười gian*

Một thoáng suy nghĩ điên rồ chạy vụt qua trong tâm trí cô... Chỉ là một chút thôi... nhưng cũng đủ để điều khiển hệ thần kinh... Và rồi... Thân hình nhỏ nhắn đó chạy thật nhanh đến chỗ Cự Giải... bàn tay khéo léo giắt lấy lon nước ngọt đó...

- “Mình... đang... làm gì vậy...”
- Song Ngư à, cậu lấy nước để làm gì... Mau đưa ỉnh đi mà... Cay quá à!
- Cự Giải lụ khụ ho mấy tiếng vừa nói bằng giọng van xin với Song Ngư... Nhưng hình như... Ngư vẫn chưa có dấu hiệu chịu trả lại...
- Cậu sao vậy? Tự nhiên lại lấy nước của Giải là sao?
- Thiên Yết lên tiếng hầm hừ tỏ vẻ hơi khó chịu... Riêng Song Ngư chỉ sợ hãi dừng cánh xa Cự giải và lắc đầu... Ánh mắt cô khẽ liếc qua Yumi và thoáng hiện chút lo sợ...
- À... Cự Giải à, lon... lon nước này... ỉnh nha... Để mình đi mua lon khác cho cậu nha!
- Không được đâu... giờ này trường cấm học sinh ra khỏi lớp đó... Với lại... với tư cách là một lớp phó, mình không thể để các cậu vi phạm nội qui được biết chưa. Mấy cậu phải biết là nội qui đề ra là cho học sinh thực hiện theo và...

Bất ngờ, lời nói của Xử bị cắt ngang:

- Thôi đi “bà chị”, nói nhiều không biết mệt à?
- Cậu đó... làm xong bài chưa mà dám to tiếng hả? Thứ con trai gì mà...
- H... Hai cậu làm sao vậy? Sao lại cãi nhau...

Song Ngư hơi ngạc nhiên khi thấy thái độ của Xử và Mã khác mọi ngày rất nhiều... Trong khi đó, Thiên Bình chỉ thản nhiên trả lời Ngư:

- Có sao đâu! Hai người họ không hợp nhau sẵn rồi... Một người thì quá qui tắc... người thì lộn xộn nhăng nhít... chia tay sớm thôi...
- Thiên Bình, mình thấy hôm nay cậu lạ lắm đấy! Sao Xử và Mã lại có thể...

Ma Kết nói với vẻ hơi lo lắng trước tình trạng hiện giờ của Bình Nhi thì Kim Ngưu cũng nói thêm:

- Có gì mà cậu phải thấy lạ... Dù gì thì mình và Bình Nhi cũng sắp kết thúc rồi... Lo gì chứ!
- M... mình thực sự không hiểu... chuyện gì đang diễn ra...

Song Ngư thật sự cảm thấy bối rối trước những ánh mắt xa lạ hiện giờ...

- “Chẳng lẽ đây là một giấc mơ sao? Không được... mở mắt ra đi Song Ngư... mở... mắt... ra...”

Đôi mắt mơ mộng bất ngờ nhắm chặt lại rồi từ từ mở ra... Vẫn cảnh vật ấy... vẫn những lời nói xa lạ như chưa từng quen biết ấy làm cô thấy choáng váng... Cô đang cố tìm một cái gì đó còn quen thuộc trong lớp...

- Song Tử, Bảo Bình... hai người vẫn bình thường chứ?

Song Ngư bất thần quay qua hỏi Song Tử và Bảo Bảo.

- Ý cậu là sao... Chẳng lẽ mọi ngày mình không bình thường à?- Bảo Bình nói.
- Không... ý mình không phải vậy nhưng mà... Song Tử đâu?
- À! Chắc lại cùng Nhân Mã trốn qua lớp bên cạnh để tán tỉnh mấy cô nàng ông ọ bên đó mà!
- Haizzz. Cậu nhắc mới nhớ... Tên đó cứ lơ lửng lúc mình không chú ý thì trốn đi mất biệt... Thật chẳng ra làm sao cả...

Xử nói rồi thở dài.

- Sa... sao lại như thế được... Hồi nãy... mấy cậu vẫn còn thân thiết mà...
- Đó là chuyện của quá khứ rồi... Cậu đúng là nắm bắt tin tức chậm quá đấy...

Bạch Dương ngồi trên bàn đằng sau Ngư Ngư bất ngờ lên tiếng làm cô nàng giật cả mình:

- B... Bạch Dương!
- Làm gì nhìn mình dữ vậy? Bộ mình là người ngoài hành tinh à?
- O... Không...
- Phiền phức!

Bạch Dương vừa nói vừa chạy đến chỗ Kim Ngưu và ngồi tám chuyện ở đó!

- Khoan đã... ai đó làm ơn giải thích giùm mình chuyện này có được không? Sao tự nhiên Bạch Dương lại thân thiết với Ngư Ngư như vậy?

Ma Kết gơ tay phát biểu ý kiến...

- Thiên Yết...
- Nè! Đừng có nhìn mình như vậy!

Nói rồi, Thiên Yết quay qua nhìn Cự Giải... Giải cũng nhìn lại Yết rồi khẽ mỉm cười và ngả đầu vào vai anh...(? >.<>)

- Thật may quá đi... Ít nhất thì vẫn còn cậu với Thiên Yết... Giải à, cậu nói đi... Sao mọi người lại thành ra như thế này vậy?

- Cậu hỏi hay nhỉ? Chuyện của họ thì để họ tự lo chứ... mắc mớ gì đến mình, phải không Yết?

- Uhm...

Đang lúng túng không hiểu chuyện gì thì Cự Giải bất ngờ nhớ lại cơn khát của mình...(Pó tay Giải!)

- À... Đúng rồi... nãy giờ lo nói chuyện mà quên mất... Đưa lon nước ỳnh mau lên...

- Uhm... không được mà...

Song Ngư lắc đầu lia lịa.

- Hừm... Hình như cậu có điều gì bí mật phải không? Nói mau!

Bảo Bình nổi hứng tò mò và tra hỏi Ngư Ngư...

- Thôi mà! Mấy cậu cứ làm khổ cô ấy hoài vậy?

- Kết ơi là Kết... Mấy đứa con gái xinh đẹp như Ngư Ngư thiếu gì? Nếu cần... mình kiếm cho vài em...

Bất ngờ, cái đập vai của Song tử làm Ma Kết giật mình quay lại:

- Nè! Hôm nay cậu bị ầm đầu à? Sao lại ăn nói kiểu đó với mình hả?

Nhìn thấy bộ mặt nghiêm nghị của Ma Kết... Song Tử vội đánh trống lảng...

- Aw! Hôm nay trời đẹp quá nhỉ... thôi thì cậu hãy quên những lời mình vừa nói đi nhé!(Trời đẹp thì có liên quan đến sao?)

- A ha! Lấy được rồi!

Cô nàng Bạch Dương tinh nghịch bất ngờ đứng ở đằng sau và giật ngay lấy lon nước mà Ngư đang cầm trên tay...

- Bạch Dương! Trả lại ỳnh!

Song Ngư vội vã hét lên nhưng Bạch Dương chỉ nheo mày nói:

- Sao vậy? Có mỗi lon nước cũng không ỳnh uống nữa sao?

- Không... không được thật mà!

Song Ngư cố giải thích cho Cừu hiểu nhưng không được...

- Tại sao chứ? Sao lại không được... cậu nói rõ ra xem...

Xử Nữ bắt đầu ra những câu hỏi hóc búa và bắt buộc Song Ngư phải trả lời...

- Vì... vì...

- Vì sao?

Bị ép vào đường cùng... Song Ngư lờ miệng nói:

- Vì trong lon nước có độc!

- Cái gì? Sao cậu biết?

Bảo Bình bất ngờ đứng phắt dậy và tròn mắt nói.

- Mình... mình... là mình đã bỏ vô đó!

- Sao cơ? Song Ngư, sao cậu lại làm thế chứ?

Cự Giải nói với vẻ quá đỗi ngạc nhiên...

- Thật không ngờ...

Yumi đổ thêm dầu vào lửa...

- Mình không tin... không tin đâu!

Ma Kết khẳng định còn Yumi chỉ nhẹ nhàng nói:

- Chính miệng cậu ấy nói ra mà! Còn chối cãi vào đâu được chứ?

- Song Ngư... cậu nữ lòng nào?

Thiên Bình tiếp lời... Đó là một câu hỏi... hay câu trách mắng...

- Song Ngư không bao giờ làm như vậy đâu! Mình biết mà... Làm sao một cô gái ngây thơ như Ngư lại làm chuyện đó được!

- Làm sao biết được... Khẩu phật tâm xà mà! Thế nào Ma Kết? Cuối cùng cậu cũng biết được bản chất của Song Ngư rồi đó! Cậu còn thích nó nữa không hả?- Yumi nói.

Một câu hỏi... như đánh động vào hai tâm hồn...

- “Ma Kết...”

Khóe miệng anh nhếch lên một nụ cười...

- Chẳng phải trước giờ vẫn như thế sao?

- Kết à...

Một tiếng vỗ tay khe khẽ vang lên... Cự Giải đứng lên mỉm cười và nói:

- Song Ngư à, mình...

Bất ngờ, lời nói của cô bị Bạch Dương ngắt quãng...

- Nhưng àm biết đâu được. Nhờ may Song Ngư nói dối để uống nước một mình sao? Không được... mình không tin...

Bạch Dương liền cầm lấy lon nước và định uống... Đột nhiên, Song Ngư giật lại và... uống cạn nó...

- Song Ngư?

Bất ngờ... đầu óc cô bỗng quay cuồng cả lên... mặt mũi đỏ bừng... cứ như là...

- “Chuyện gì vậy?”

- Song ngư? Cậu sao vậy? Nè! Sao mấy cậu còn đứng đó! Không thấy Ngư bị sao hả?

- Bạch Dương. Cậu đứng là ác đó nha! Đầu nhất thiết là Song Ngư phải uống nước đâu chứ!

- Haizzz. Nước để không phí lắm đó!

- Ái chà! Vậy sao cậu không uống đi!

- Nhờ may chết thì làm sao được ở cạnh Bình Nhi chứ?

- Đáng ghét!

- Thôi đi. Hai người làm tôi sồn da gà rồi nè!

- Xử lạnh hả? Có cần mình sưởi ấm cho không?

- Không cần...

- Hai người mới làm tụi tui lạnh người mới đúng!

- Thôi. Đến lúc hạ màn rồi... Yumi... Cậu thấy thế nào...

- Các cậu... đúng là những diễn viên tài ba đó nha!(thế là thế nào ta?)

56. 55

P/s: T/g chuẩn bị hứng đá từ các bn ùi. Cứ thoải mái! ^^*cười lớn*

- “Hạ màn là sao... mọi người... đang làm gì vậy... Sao mình chẳng hiểu gì cả... Chỉ có cậu thôi... Ma Kết... cảm ơn... vì câu trả lời đó...”

Dần dần, cái hình ảnh mờ nhạt của cảnh vật bị mất đi... Song Ngư khẽ mở thật to đôi mắt xanh biếc như biển cả của mình ra nhìn mọi người trong khi tâm trí của cô vẫn nửa thật nửa mơ...

- Mọi người...

Tiếng nói thều thào khẽ cất lên...

- “Mình... chưa chết sao... Hay là... mấy cậu cũng...”

Bỗng một bàn tay... thật nhẹ nhàng đỡ cô dậy... Đến lúc này... cô mới thực nhận ra... Cự Giải đang đứng cạnh cô và mỉm cười...

- Thiên thần...?

- Nè! Cậu ấy nói gì vậy?

- Mình cũng không biết nữa... hình như là thiên thần thì phải...

- Haizzz. Chắc cậu ấy say rồi...

- “Say... nghĩa là sao...?”

- Song Ngư à... tỉnh lại đi... đây không phải thiên đàng đâu!

Bất ngờ, giọng nói hay đúng hơn là hét của Bạch Dương đã đánh thức Song Ngư...

- Hơ... mấy cậu... mấy cậu...

- Rồi... ai có khả năng thì giải thích cho Ngư và Kết hiểu đi... Nãy giờ hét mệt quá!

Bạch Dương than vãn trong khi Cự Giải ngồi cạnh xuống Ngư và nhẹ nhàng lên tiếng:

- Song Ngư... thật sự xin lỗi cậu... Mình làm chuyện này vì bị lôi kéo thôi!

- Chuyện gì? Cậu nói vậy là sao? Mình không hiểu!

Song Ngư lơ ngơ nhìn mọi người và tìm kiếm câu trả lời... Bất ngờ, Xử Nữ khoanh tay và lấy giọng nói:

- E hèm... Song Ngư... Mình nghĩ bây giờ cậu đã thực sự tỉnh táo để biết đây là một vở kịch!

- Sao cơ?

Ngư và Kết cùng đồng thanh. Bỗng nhiên, từ ngoài cửa lớp, Sư Tử bước vào với vẻ mặt nhăn nhó:

- Mấy cậu được lắm nha! Đáng lẽ mình phải là diễn viên chính chứ. Đẳng này... suốt ngày cứ phai chui rúc qua lớp bên cạnh. Thật chẳng ra làm sao cả!

- Thôi mà! Đừng giận tụi này... Cho cậu vô thì coi như kế hoạch hồng bét!

Song Tử vỗ vai an ủi Sư trong khi anh vẫn tức tối:

- Ý cậu nói mình không có tố chất làm diễn viên chứ gì? Chưa thấy mình diễn làm sao biết được tài năng trời phú của mình chứ(trời đánh đúng hơn ^^).

- Hứ! Cậu lại biết đầu kiêu căng rồi đó! Thấy ghét!

Bạch Dương đứng thì thầm... Ngay lập tức... Sư Tử đã ở đằng sau cô nàng...

- Đúng rồi... nhắc mới nhớ... Kim Ngưu... coi như cậu nợ mình đó...

- What? Mình nợ cậu ư? Hồi nào vậy?

Câu nói của Sư làm Ngưu tròn mắt...

- Sao cậu dám nói chuyện thân mật với Bạch Dương của mình hả? Sao cậu dám...?

- À... Sư à... bình tĩnh đi... có là ý của Bảo Bình mà... Không phải tại mình... thật đấy!

Kim Ngưu áp úng trả lời và liếc qua Bạch Dương vẻ cầu cứu làm cô nàng ngao ngán thở dài rồi chạy ra can Sư Tử:

- Thôi mà! Đây chỉ là kịch thôi! Cậu có cần... làm quá lên như vậy không chứ?

- Đúng đó! Có cần phải nói cái câu “Bạch Dương của mình” không?

Song Tử nhanh nhẩu nhảy vô trêu chọc làm Cừu đỏ mặt...

- A! lại đến cậu chọc Cừu Con của... à quên... Sao cậu lại chọc Bạch Dương hả?

- Mấy người thôi đi! Để khi khác rồi nói chuyện tình cảm cũng được mà! Vô vấn đề chính đi!

Xử Nữ nghiêm túc nói làm cả đám thôi cười cợt nữa...

- Thật ra... Yumi đang muốn biết xem... tình cảm của Kết dành cho Ngưu... như thế nào? Vậy nên... tụi mình đã dựng nên một vở kịch... Thứ nước cậu uống hoàn toàn không có độc...

- Vậy sao mình lại có cảm giác đó...

Song Ngưu thắc mắc còn Bảo Bình thì trả lời:

- Tại vì mình đã pha thêm một chút rượu vang nữa. Đối với những người không biết uống thì sẽ gây ra một số tác dụng phụ như cậu vừa nói đó!

- Vậy là... các cậu đang đùa giỡn với tụi mình sao?

Ma Kết nói với ánh mắt cực kì nghiêm trọng còn Yết chỉ thản nhiên lên tiếng:

- Đại khái là như vậy. Diễn viên chính đóng tốt lắm đấy! Chỉ có điều hơi thiếu vài cảnh...(ta ko biết zì hết ^^)

- Đúng vậy... thiếu vài cảnh xử tội những người làm ra cái vở kịch quái quỷ này nha! À! Yết à... mình thấy kịch đã hạ mà rồi mà... sao cậu vẫn còn diễn nữa...

- Ý cậu là sao hả?

Thiên Yết nói như không hiểu chuyện gì trong khi Kết chỉ cười nửa miệng:

- Đừng có gả bộ ngực thơ trước mặt mình... Lợi dụng thời cơ để nắm tay người ta vừa thôi!

Ngay sau lời nói của Ma Kết, cả đám bỗng nhìn lại thì thấy Giải và Yết vẫn đang “tay trong tay”...

- YAH! Cái tên... này... Dám lợi dụng thời cơ để... để...

Bạch Dương vừa hét lên vừa áp úng nói... Trong khi đó, Cự Giải chỉ đỏ mặt nhưng không dám rút tay ra(ko dám hay ko thích ^.^).

- Mình nghĩ chúng ta cũng đã có vài cảnh như Yết nói rồi đó!

Xử Nữ vừa cười khúc khích vừa nói... Bất ngờ... một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng của cô... Thiên Bình hiện ra từ đằng sau và nham hiểm nói:

- Đúng rồi... Sắp có vài cảnh nữa đây mà...

Nói rồi, một bàn tay bỗng đầy Xử Nữ về phía trước... Cô bất ngờ ngã xuống nhưng không chạm đất(WOW! Nhưng mà... sao hay vậy?!). Đôi mắt nâu lấp lánh và xinh đẹp khẽ mở ra... Ngay sau đó, một tràng vỗ tay của mọi người vang lên khiến cô chẳng hiểu gì cả... Bỗng nhiên, cô nhận ra... mình... đã ở trong vòng tay của Nhân Mã từ lúc nào...(*toát mồ hôi*)

- X... Xử Nữ... mình... mình... mình không cố ý... mình chỉ đỡ cậu thôi...

Nhân Mã đỏ mặt và ấp úng giải thích với Xử còn cô chỉ đẩy anh ra rồi quay mặt đi và e then nói:

- Cậu đó... Mai một mà mình có té... thì... nhớ đỡ mình đó!(ko cần Mã đâu. T/g đỡ được ùi ^^)

- Thật không ngờ... Xử Nữ và Mã Mã lại là một tài năng đóng phim tình cảm phải không?

Thiên Bình cảm động nói... Bất ngờ... một bàn tay nào đó cũng nắm lấy tay cô ngay lúc ấy... Cô khẽ nhìn qua... người đó cũng nhìn lại... Rồi cả hai cùng đỏ mặt...

- Thế nào Yumi? Cậu đã thấy những gì cậu muốn rồi...

- Đúng vậy... Thật không ngờ... Song Ngư... cậu đúng là cô gái hạnh phúc nhất! Ráng giữ Ma Kết đó... không thì mình sẽ cướp lấy cậu ấy từ tay cậu đó!

Yumi mỉm cười... Cuối cùng... cô cũng tìm được ình một lí do để từ bỏ Ma Kết...

- Tất nhiên rồi! Mình sẽ không bao giờ để mất cậu ấy đâu!

Song Ngư trả lời chắc nịch rồi khẽ đỏ mặt và liếc qua Ma Kết... anh cũng đang mỉm cười...(mấy người đóng phim đủ chưa z?)

- Mọi người xong chưa vậy? Đến lượt tụi mình nữa nè!

Bất ngờ, Song Tử cùng Bảo Bình chạy ra và đứng giữa trung tâm cả lớp... Đột nhiên... Bảo Bình ngã vào lòng Song Tử... rồi nói:

- Mai một mà mình có té thì nhớ đỡ mình nha!

- Tất nhiên rồi Bảo Bình của tớ! Chẳng phải trước giờ vẫn thế sao?

- Nè! Đó là câu của mình mà!

Xử, Kết, Sư đồng thanh phản đối.

- Im lặng đi! Để cho họ diễn tiếp!

Thế rồi... Bảo Bình nhẹ nhàng nắm lấy tay Song Tử và đỏ mặt...

- Cảnh này thấy quen quen vậy ta?

Thiên Bình, Cự Giải tự hỏi. rồi khẽ quay qua nhìn người ấy rồi chợt nhận ra...

- Bảo Bình?

- Hug?

- Will you marry me?

- Yes... yes... yes... Yes, I will...

- Nè! Tụi mình làm gì như vậy chứ?

10 sao cùng đồng thanh.

- Bây giờ thì không nhưng mà mai một thì... rất có thể đó nha!

- A! Song Tử, Bảo Bình đáng ghét!

Bất ngờ, Kaina từ ngoài lớp vô... với bộ mặt ngơ ngác...

- Ai có thể giải thích ình biết chuyện gì đang diễn ra không?

- Yết nè... Có cần mình dựng kịch nữa không?

Bảo Bình quay qua nhìn Yết cười đều...

- Không cần đâu...

Yết nói rồi mỉm cười...

57. 56

P/s: To JK: T đang bí ý tưởng trầm trọng đây. Có zì CN gấp m góp ý cho t nha!

- “Tại sao... hạnh phúc thì có cánh... nhưng nỗi buồn lại không có chân... Cuộc đời... thật lạ... Nhưng tình yêu... còn trẻ trâu hơn... Định mệnh đưa đẩy hai người đến với nhau... không bằng cách này thì cách khác... Để rồi họ đem lòng yêu nhau... yêu một cách say đắm... tưởng chừng như không rời bỏ được... Và... cuộc đời là một chuỗi những rắc rối, hiểm trở... Nó không bao giờ êm ái như một thảm trải đầy hoa hồng... Vì vậy... điều gì đến cũng sẽ đến...”

- AAAAAA! Mát quá đi!

Trên boong của một con tàu sang trọng, Bạch Dương đứng hứng những làn gió mát rượi và hét thật sảng khoái... Cảnh đẹp ở đây quả là tuyệt vời... Bỗng dưng, một bàn tay chạm nhẹ lên vai cô... giọng nói đáng ghét ngày nào cất lên thật dịu dàng...

- Thích không hả? Bộ đây là lần đầu tiên cậu được đi du lịch trên biển sao?

- Uhm... Không khí ngoài đây thật dễ chịu đó nha! Không ngờ... cậu cũng hiểu ý người ta quá nhỉ?

Bạch Dương mỉm cười rồi quay lại chọc Sư làm Thiên Bình đang ngồi cạnh chiếc bàn sang trọng gần đó phải lên tiếng:

- Mọi ngày thấy hai người cãi nhau quen rồi, tự nhiên hôm nay thân mật thấy nó cứ sao sao ấy!

- Kệ tụi mình chứ! Còn hơn là hai người nào đó cứ suốt ngày... tây trong tay, vai kề vai... Cứ như là sợ mất ai kia đó!

Bạch Dương ngang bướng cãi lại như muốn ám chỉ “ai đó” làm Thiên Bình chột nhận ra... Nhưng khác với mọi lần, thay vì đỏ mặt ngượng ngùng thì cô chỉ khẽ mỉm cười với Kim Ngưu- người ngồi cạnh cô đang chăm chú vào... mấy món đồ ăn ngon tuyệt trên bàn và tuyên bố:

- Có gì đâu chứ? Thì tụi mình... cũng đâu phải quan hệ bạn bè bình thường mà!

Nghe tới tới, Kim Ngưu bỗng muốn... sặc. Anh cố định thần lại nhìn qua Thiên Bình và tròn mắt hỏi:

- Bình Nhi, cậu vừa nói gì đó! Hôm nay sao cậu táo bạo quá vậy?

- Hừ... Vậy là cậu không muốn chứ gì?

- Không... không. Mình có nói là không muốn hồi nào chứ... Vả lại... mình còn... thích cậu như vậy đó!

Nghe câu trả lời của Ngưu Ngưu, Thiên Bình chỉ khẽ đỏ mặt còn Bạch Dương đáng đứng thì suýt té nhưng may là có Sư Tử đỡ được... Cô loạng choạng đứng dậy và nói như cười cợt:

- Hai cậu có thể thể hiện tình cảm nữa được không? Muốn ám sát người ta gián tiếp à?

- Nếu muốn ám sát cậu thì còn phải học tập Song Ngư và Ma Kết nhiều lắm đó!

Thế rồi, bốn người cùng quay qua nhìn Ngư và Kết... Cô nàng đang ngồi cạnh lan can của con tàu... ánh mắt mơ mộng hướng về phía gì đó thật xa xăm như mặt biển bao la vô tận... Khuôn mặt xinh đẹp khẽ ngả vào bờ vai cứng cáp của Ma Kết... Còn cánh tay rắn chắc của anh thì chèo nhẹ qua vai Ngư... (Kết cũng...) Cả hai người như đang cùng nhau ngắm cảnh bình minh trên biển vậy...

- T... Thật không ngờ... Kết... Kết...

- Hấn nhìn... nhìn vậy mà cũng... cũng...

- Cũng... sến gớm...

- Chắc lây từ Ngư Ngư rồi...

Cả bốn người... thay nhau bình luận... mắt vẫn dán vô bộ phim tình cảm được chiếu trên màn ảnh 4D(^ ^)

- Nè! Mấy cậu làm chuyện gì àm mờ ám vậy hả?

Bất ngờ, giọng nói nhanh nhẩu vang lên làm cả đám giật mình.

- S... Song Tử? S... sao cậu lại ở đây?

Sư Tử áp úng hỏi rồi nhận ngay một cái cốc vào đầu.

- Đồ ngốc! Mình không ở đây chứ ở đâu? Chẳng lẽ ở dưới biển à?

- K... không... ý mình là Bảo Bình đâu!

- À... cậu ấy đang mày mò thứ gì đó ở trong tàu... Mình ra đây kiếm chút đồ ăn cho cậu ấy thôi!

- Thật vậy sao? Nhưng mà...

Kim Ngưu nói với vẻ ấp úng và chỉ về phía bàn ăn...

- Chờng ấy có đủ cho Bảo Bình không?

- WHAT! Ngưu à, một mình cậu ăn hết đồng đó sao?

Song Tử bất ngờ ríu rít lên còn Ngưu chỉ biết gãi đầu và cười xòa:

- M... Mình hơi đói nên... nên...

- Thôi không sao! Để mình bảo người ta làm lại là được!

Sư lên tiếng còn Cừu thấy vậy cũng lảng xảng chạy theo và nói:

- Mình sẽ đi với Sư Tử, mấy cậu ở lại nói chuyện nha!

- Haizzz. Làm như sắp phải xa nhau không bằng í!

Thiên Bình chẹp miệng và ngoa ngoác lắc đầu.

- Thôi! Để không gian ấy cậu nói chuyện, mình trở lại trông Bảo Bình đây! Không biết là cậu ấy lại chế tạo ra mấy thứ gì nữa!

Nói rồi, Song Tử bỏ đi một nước để lại Bình nhi và Ngưu- chan một mình... Gần đó, một cặp uyên ương khác cũng đang đi dạo quanh đó.

- Mã à, cậu thôi chạy lảng xảng nữa có được không?

Cô gái xinh đẹp sắc sảo kia nhẹ nhàng vừa cất tiếng nói thanh thoát vừa lấy tay vuốt lại mái tóc bị gió thổi tung...

- Ừm... lâu lâu mới được tự do như vậy thì cứ để Mã tự do một chút đi Xử!

Cự Giải ngồi cạnh đó bất ngờ lên tiếng còn Xử chỉ khẽ mỉm cười nhìn Mã rồi nói:

- Ừ... thì để hần tự do một chút... nhìn cũng hay hay!

Nói rồi, Xử bật cười khúc khích... Ánh nắng bình minh le lói chiếu vào khuôn mặt đang mỉm cười hạnh phúc ấy... Trông cô chẳng khác nào một thiên thần...

- A! Ngắm bình minh thật là đẹp đó! Cậu có nghĩ vậy không?

Cự Giải mỉm cười cảm thán rồi quay sang hỏi người ngồi cạnh cô...

- Ánh sáng bình minh không đẹp chút nào...

- Sao vậy? Bộ cậu không thích à?

Cự Giải ngậy thơ hỏi còn Thiên Yết chỉ nhẹ nhàng quay lại nhìn cô bằng ánh mắt triu mến và nói tiếp:

- Đúng vậy... Nó không đẹp... khi cuộc đời mình không có cậu!(help me!)

- Ừm... cậu đúng là... Không ngờ cậu cũng biết nói mấy câu đó nha!

Nghe tới đó, Cự Giải chỉ biết đỏ mặt và khẽ mỉm cười dù cô không muốn thể hiện ra... còn Yết chỉ thản nhiên nói, mắt vẫn nhìn đắm chiêu về phía trước:

- Chắc học tập từ Song Ngư đấy(cái zì cũng đổ hết lên Ngư là seo?)

Nghe xong, Cự Giải khúc khích cười rồi nhìn ra chỗ Ngư và Kết... Phía trên... bầu trời trong xanh từ bao giờ đã chuyển màu... Chẳng lẽ... sắp có điềm không hay...

- Nè! Sư Tử, sao cậu nói hôm nay sẽ nắng nên mới rủ tụi mình đi chơi mà, bây giờ trời xám xịt lại rồi còn hứng thú đâu mà đi dạo nữa đây!

Nhân Mã phàn nàn với Sư còn anh chỉ ái ngại gãi đầu và tự hỏi:

- Quái lạ! Rõ ràng mình thấy trên ti vi nói là trời sẽ nắng đẹp mà! Sao giờ lại...

- Hừm... biết ngay mà... Với cái tính chỉ xem qua loa của cậu thì mình không an tâm chút nào đâu!

Bạch Dương đứng cạnh đó cũng quay qua trách mắng Sư Tử nhưng Xử đã kịp tiếp lời:

- Không phải đâu! Trước khi đồng ý đi chơi mình cũng xem dự báo thời tiết kĩ lắm rồi! Không thể nào nhầm được... Có điều...

- Hừm... lo lắng làm gì chứ? Mưa một lúc rồi tạnh thôi mà! Với lại đâu phải ai cũng dự đoán được trước tương lai, đúng không Kết?

- Uhm...

- Hai cậu... hết nói nổi!

Bảo Bình từ trong đi ra và nói như đã ngán tận cổ mấy cảnh tình tứ của họ.

- Haizzz. Đúng là tình yêu mù quáng!

Song Tử đi ngay đằng sau Bảo Bình cũng lên tiếng. Ngay lập tức, cả đám quay lại nhìn anh với ánh mắt sắc lẹm, nhất là Bảo Bình...(Ặc! Song Tử bảo trọng...).

- Cậu nói thế là sao? Làm như cậu chưa từng yêu không bằng!

- A! Đầu có gì! Mình chỉ nói chơi vậy thôi mà! Don't kill me, Bảo Bảo!

Nói rồi, Song Tử nhanh chân chạy biến đi trước vì muốn thoát khỏi "trận lôi đình" của Bảo Bình... Nhưng không... cô không hề đuổi theo... vì mắt cô đang mãi ngược lên trời...

- Bầu trời này... chẳng lẽ...

Một thoáng lo lắng xuất hiện trên nét mặt cô... Cùng lúc đó, trong một căn phòng ở trên tàu, một cái radio vẫn còn mở mặc dù không có ai ở trong đó. Chắc có lẽ ai đó trước khi ra khỏi phòng đã quên tắt đi... Bỗng dưng... tiếng phát thanh viên vang lên thật rõ...

- "Xin quý vị chú ý... Hiện tại ở gần bờ biển X sắp có một cơn bão lớn. Đề nghị các tàu bè du lịch không nên lưu tới vùng này... Xin nhắc lại... Hiện tại..."

Tiếng nói đều đều cứ thế vang lên... Giá như... có ai đó.. ở đây... thì có lẽ...

- "Đoàng..."

Bỗng dưng, một tiếng động kinh khủng gì đó thật khủng khiếp làm 12 sao giật mình và chú ý...

- C... chuyện gì vậy?

Cự Giải sợ hãi lên tiếng... Bất ngờ, Bảo Bình bỗng lấp bắp gì đó trong miệng:

- K... Không... không lẽ...

- Cậu sao vậy? Có chuyện gì sao, Bảo Bình?

Nhìn thấy vẻ mặt đầy lo lắng của Song Tử, Bảo Bảo chỉ cố mỉm cười rồi lắc đầu nhưng trong lòng cô thì chẳng có tí gì vui vẻ cả...

- Thôi! Mình nghĩ trời sắp mưa rồi! Chúng ta nên vào trong đi!

Ma Kết đứng dậy và lên tiếng. Rồi chẳng ai nói ai, cả đám lùi thối đi vào trong khoang tàu... Chẳng ai để ý đến dưới mặt biển đang chuyển động dữ dội...

- Nè! Mấy cậu... có cảm thấy tàu đang rung động không?

Tiếng nói ngây thơ của Bạch Dương làm cả đám tái xanh mặt...

- Sao? Cậu... cậu vừa nói gì?

Song Ngư sợ hãi nép vào Ma Kết... Thấy vậy, Nhân Mã cố giảm bớt nỗi sợ ọi người:

- Thôi! Yên tâm đi mà! Chiếc tàu này gặp tí mưa gió thì hề hấn gì! Đúng không Sư?

- Tất nhiên rồi!

Sư Tử khẳng định chắc nịch còn Xử Nữ chỉ khe nhìn vào mắt Nhân Mã... Cậu ấy cũng đang lo lắng... nhưng vẫn cố để trấn an mọi người... Bỗng dưng, cái rung động nhỏ mà Bạch Dương nói giờ đã không còn nữa... Thay vào đó, Chiếc tàu bỗng chênh vênh và khiến đôi chân mềm yếu của Cự Giải chao đảo rồi ngã xuống đất. Thiên Yết chạy đến bên Giải, bàn tay nhỏ nhắn dăng run rẩy của cô bỗng nắm chặt lấy tay của anh, đôi môi trái tim mấp máy nói thành lời:

- S... sao lại có chuyện này vậy Yết? Sao con tàu bỗng dưng bị như thế?

- Vì bão...

- SAO CỐ?

Chỉ với một câu nói của Bảo Bình... cả đám được một phen đứng hình...

- B... Bảo Bình... sao cậu biết?

Song Tử áp úng nói...

- Dấu hiệu xảy ra này giờ... là dấu hiệu rõ ràng nhất... trước khi... có bão...

- K... Không... không phải chứ?

Song Ngư sợ hãi đến nỗi nước mắt cô đã bao phủ cả đôi mắt mơ mộng lúc nào không hay. Nhân Mã liền quay lại Sư Tử và hỏi gấp:

- M... mình... mình không chắc... bão...

Dường như hết hi vọng, Bạch Dương vội vàng bám lấy thành, ánh mắt cô chứa đầy sự sợ hãi... Sư Tử vội đến bên cô và đỡ cô ngồi xuống... Ánh mắt anh nhìn lần lượt từng người rồi thở dài... Thiên Bình ái ngại nhìn qua Ngư... Bàn tay cô nắm thật chặt lấy nah như không muốn rời. Xử Nữ- cho dù cũng cảm thấy choáng váng trước lời nói của Bảo Bình nhưng cũng cố giữ lại chút sự bình tĩnh đang sắp mất dần trong cô...

- Xử à, cậu không cần phải tỏ ra mạnh mẽ... cứ là chính cậu... nếu cậu muốn...

Xử Nữ vội vã quay lại đằng sau, Nhân Mã hiện ra trước mặt cô... với ánh mắt trù mến... và với vòng tay dang rộng... Thân hình nhỏ nhắn của cô đã nằm gọn trong lòng anh... Và... cô bắt đầu khóc... Cũng chính lúc đó, cơn mưa... thật lớn... bắt đầu đổ ập xuống...

58. 57 - The End

- Mưa... rồi sao?

Bảo Bình nhìn ra ngoài với ánh mắt buồn bã... Bàn tay xinh xắn đưa lên hứng những giọt nước long lanh rớt xuống thật mạnh... Bất chợt, những cơn sóng dữ dội đánh dồn dập vào con tàu... Thế rồi, nó cứ chao đảo ngày càng mạnh...

- Chuẩn bị xong chưa?

Sư Tử bỗng quay qua hỏi Kim Ngư cùng Nhân Mã đang lúi húi đặt những chiếc phao cứu hộ xuống...

- Thật không ngờ Xử lại chu đáo như vậy đó! Lại còn có cả phao cứu hộ nữa... Chắc cậu cũng lường trước được truyện này nhỉ?

Nhân Mã mỉm cười rồi lên tiếng thì liền bị cô lườm ột cái sắc lẹm:

- Đến nước này rồi mà cậu vẫn còn lạc quan được nữa hay sao? Nếu không có mấy thứ này thì chắc chúng ta sẽ tiêu đời lâu rồi đó!

- Thôi mà! Chưa chắc con tàu này chịu được hay không đâu! Cứ chuẩn bị cho chắc ăn!

Thiên Yết vừa ngồi trên ghế an ủi Cự Giải vừa nói với các sao. Mọi người nhìn nhau... rồi tự trấn an chính mình... Mặc cho con tàu này ngày càng lắc lư theo chiều gió...

- Mình sợ quá! Hình như mặt tàu... đang chuyển động vậy? Có khi nào...

Song Ngư sợ hãi lên tiếng. Lập tức, Ma Kết chỉ khẽ an ủi cô:

- Không sao àm! Có mình ở cạnh cậu... thì còn sợ gì nữa chứ! Mình hứa sẽ không bao giờ bỏ rơi cậu đâu!

- Kết à...

- Thành thật bó tay hai người này luôn đó! Tình cảm thấy ớn à!

Bạch Dương vừa đứng khoanh tay vừa chép miệng nói... Một phút im lặng... vì quá sợ hãi chẳng? Một mình... trên biển cả mênh mông đang gào thét dữ dội... với số phao cứu hộ ít ỏi của Xử Nữ... Liệu... chúng ta có vượt qua...?

- “Ừnh”

Một tiếng động lớn vang lên và toàn bộ con tàu rung động... Bạch Dương bất ngờ té xuống nền gỗ... Ngay lập tức, Sư Tử vội vã chạy đến bên cô... Anh ngồi xuống... ôm thật chặt cô... như muốn làm xua tan hết sự hoảng loạn ở trong cô... Bất ngờ, câu nói Thiên Bình vang lên làm tất cả các sao sững sốt:

- Mọi người... có nhận thấy... dưới chân mình có nước không?

- Sao?

Ngay lập tức, mọi người đều nhìn xuống dưới... nước biển trào vô đã làm ngập hết bàn chân... Trong khi con tàu vẫn đang chống chọi mãnh liệt với bão tố...

- K... không thể nào!

Cự Giải hét lên một cách khiếp đảm rồi gục đầu vào lòng Yết và khóc nức nở... Tiếng khóc đó như làm tắt cả sao càng lúng túng...

- “Ừnh...”

Lại thêm một lần nữa... Con tàu như muốn lật úp xuống... Thiên Bình dù đã bám chặt lấy Ngư nhưng vẫn bị ngã xuống... người ta ướt sũng... mái tóc bạch kim lòa xòa trước mặt...

- Mọi người... chuẩn bị tàu cứu hộ đi!

Bảo Bình hét lên ngay khi tiếng sấm nổ xong... Cô đứng ngoài boong tàu... mắt nhìn theo những cơn sóng bạc đầu bằng đôi mắt có chút sợ hãi... Nước biển dâng lên và tạt thẳng vào người Bảo Bảo khiến cô phải lùi lại... Bất ngờ... cô cảm thấy như mình vừa chạm phải cái gì đó...

- Song Tử...?

Cô lẩm bẩm nói trong khi Song Tử kéo cô vào trong và chính anh tiếp tục đi ra ngoài canh chừng...

- Cậu không được gặp nguy hiểm đó! Mình không cho phép!

Song Tử nói một cách chắc nịch... nhưng nó cũng đủ... để cô cảm nhận được tình yêu mà anh dành cho cô ngay lúc này... Bỗng dưng, một đợt sóng nữa trào vào... Những cơn gió mạnh cứ cô đánh vào mạn thuyền như không muốn tha chết cho đoàn du lịch xấu số...

- NHANH LÊN! MỌI NGƯỜI ĐI VÔ TRONG HẾT ĐI!

Sư Tử cố gắng hét lên mặc dù tiếng sấm đã át đi một phần tiếng nói của anh... Các sao nam lập tức thả lần lượt những chiếc tàu cứu hộ xuống nước...

- Mọi người... liệu có an toàn không?

Song Ngư vừa nói vừa sụt sịt khóc...

- Không sao đâu, mình biết lần mà! Nếu cậu có bị làm sao thì mình sẽ cứu cậu... Yên tâm đi!

Bảo Bình ráng mỉm cười trấn an Song Ngư rồi cô lại quay ra những người khác và hỏi gấp:

- Ở đây có những ai biết bơi?

Lần lượt từng người nói có nhưng một số chỉ lắc đầu buồn bã...

- Tốt rồi! Ít nhất thì toàn bộ phía con trai đều biết bơi... Chúng ta không phải sợ nữa đâu!

Thiên Bình tiếp lời... Lập tức, mưa càng nặng hạt như muốn thúc giục các sao...

- Thôi! Ở đây cũng chết mà... Thà chết cùng nhau thì hơn!

Nhân Mã cười trừ như cổ bài trò ọi người vui... Nhưng bây giờ thì còn ai vui vẻ nổi nữa chứ? Bất ngờ, một cơn sóng dữ dội tiến đến con tàu với vận tốc cực nhanh như muốn nuốt chửng nó... Và rồi... hai vật chạm nhau... trong khi các sao của chúng ta còn chưa kịp xuống tàu... Một va chạm cực lớn khiến mỗi người một ngã...

- BƠI ĐẾN CHỖ PHAO NHANH LÊN!

Sư Tử vừa hét lên vừa nắm chặt lấy Bạch Dương đang cố ngoi lên khỏi mặt nước mặn chát...

- KHOAN ĐÃ! Cự Giải, cậu ấy đâu rồi?

Thiên Yết hét lên... Giữa mặt biển mênh mông rộng lớn hỗn độn, anh quờ quạng khắp nơi... như mò kim đáy bể...

- Kim Ngưu! Kim Ngưu! Cứu... cứu mình...

Lời nói của Thiên Bình liên tục bị gián đoạn vì những cơn sóng cứ nhắm vào cô mà ập đến... Ngay lập tức khi vừa nghe thấy tiếng Thiên Bình, Kim Ngưu vội vã bơi đến chỗ cô...

- Thiên Bình! Cậu không sao chứ? Mình đây rồi... đừng sợ nữa...

Kim Ngưu vội vã ôm chặt Thiên Bình đang run rẩy rồi cố bơi theo Sư Tử... Bất ngờ, một chiếc mỏ neo sắt nhọn từ trên con tàu đang đổ ập xuống nước bất ngờ rơi về phía Kim Ngưu... Thiên Bình thấy thế liền vội vã hét lớn:

- Kim Ngưu... coi chừng!

Nói rồi, cô cố đẩy anh ra xa... Cuối cùng, người bị chiếc mỏ neo rơi trúng không phải là Kim Ngưu nữa mà là người đã hi sinh để cứu anh- Thiên Bình. Một vết thương lớn đang rớm máu ở ngay trên khuôn mặt xinh đẹp đang tái mét lại của cô... Máu... loang ra khắp nước biển... Kim Ngưu vì bị đẩy ra quá bất ngờ nên không kịp phản ứng gì hết... Anh chỉ biết vừa bơi đến chỗ Thiên Bình vừa gào thét gọi tên cô... Bất ngờ, ngy lúc đó, con tàu chính thức đổ ụp xuống nước... Từ trong đó, Sư Tử đang cố bơi ra... anh đang ôm chặt Bạch Dương...

- Sư Tử, cậu có sao không? Chỉ tại mình mà...

Bạch Dương vừa nói vừa bật khóc... chỉ vì cô mà tốc độ bơi của Sư Tử giảm đi... khiến con tàu suýt giết chết cả hai... Nhưng vì đã đỡ cho cô... một cánh tay của Sư Tử bị trật khớp... không biết là có bị gãy xương không nữa... Nhưng anh vẫn cố bơi đến chỗ phao cứu hộ... Anh không thể để cô phải ở dưới nước lâu hơn một phút nào nữa... Bám chặt vào chiếc phao, Sư Tử thở dốc... Bỗng dưng, một bàn tay nào đó kéo anh lên và cả Bạch Dương nữa... Là Ma Kết... Cậu ấy đã ở trên đó từ lúc nào... Lại còn có cả Song Ngư nữa...

- Thật không ngờ... cậu... lại nhanh đến thế!

Sư Tử nói bằng giọng thều thào.

- Giờ không phải lúc ca ngợi mình đâu! Mau đi tìm những người khác đi!

Ma Kết nói như ra lệnh... Trong khi đó, Nhân Mã đang loay hoay tìm Xử Nữ...

- Xử à! Cậu ở đâu? Mau nói ình biết đi! Cậu ở đâu hả?

Vẫn không có tiếng trả lời làm Nhân Mã dường như muốn phát hoảng...

- Xử Nữ... Cậu ở đâu?

Bất ngờ, bóng hình một người con gái thấp thoáng giữa làn nước xanh đậm làm Mã Mã chú ý... Anh vội vàng lặn xuống... Là Xử Nữ... Hơn nữa... cô vẫn còn sống... chỉ là bị ngạt nước thôi... Nhân Mã cố gắng bơi tiếp đến chỗ các sao khác... Nhưng càng ngày... sức khỏe của anh càng yếu đi... không thể mang thêm một người nào nữa...

- Xử à, cậu nhất định phải sống... vì mình... và vì mọi người...

Nói rồi, anh nhẹ nhàng đặt cô lên một tấm ván gỗ thật to và... khê đặt lên môi cô một nụ hôn... Có lẽ nào... đó là nụ hôn vĩnh biệt? Nhân Mã khê buông tay... tấm ván cứ theo chiều sóng mà tự đến chỗ con tàu... chỉ còn lại mình anh... bị bao quanh toàn là nước... Dường như... không khí trên đất liền... đã thật đứt... kể từ đây?

- Nhìn kìa! Kia có phải là Kim Ngưu không?

Sư Tử hiện giờ đã ngồi trên thuyền thì bỗng đứng nhìn thấy bóng dáng của Kim Ngưu...

- Thiên Bình làm sao vậy?

Song Ngư lo lắng hỏi khi thấy người Thiên Bình toàn là máu... Nhưng đáp lại sự lo lắng của cô, Kim Ngưu chỉ khê nhìn chăm chăm vào Thiên Bình bằng ánh mắt đau khổ...

- Bảo Bình, Cự Giải mất tích rồi!

Song Tử chuyển lời Thiên yết cho cô... Ngay lập tức, nét mặt cô bỗng tái mét lại...

- Cái gì? Cự Giải mất tích lâu chưa?

- Hình như là lâu rồi!

- Không được! Cự Giải làm sao chịu được áp suất của nước chứ? Mình phải cứu cậu ấy!

Nói rồi, Bảo Bình đang định lặn xuống thì bị Song Tử giữ lại:

- Không được! Nhờ may cậu có mệnh hệ gì thì sao?

- Đúng ích kỷ như thế chứ! Cậu không thấy rằng Cự Giải đang gặp nguy sao? Giả sử đó không phải là Giải... mà là mình thì sao?

Lời nói của Bảo Bình như làm Song Tử hiểu ra. Anh chỉ khê buông tay cô ra... Dường như có cảm giác hối hận ở trong cô... Bảo Bình khê nhìn Song Tử với ánh mắt nguôi giận và nhẹ nhàng hôn vào môi anh như để trấn an... Rồi... cô lặn mất tăm dưới làn nước biển... Trong khi đó, trên tàu cứu hộ của Ma Kết...

- Hình như... đó là Xử Nữ phải không?

Ma Kết vừa nói vừa chỉ về hướng một cô gái đang nằm bất động trên tấm gỗ... Ngay lập tức, Ma Kết nhảy tùm xuống biển và bơi đến chỗ cô rồi kéo cô vào gần tàu...

- Đúng là Xử rồi... nhưng... Mã đâu?

Câu hỏi của Song Ngư chỉ nhận được bằng cái lắc đầu của Ma Kết...

- Đây rồi! Cự Giải đây!

Bảo Bình trôi lên và mang theo Cự Giải và đặt cô lên vòng tay của Thiên Yết... Sắc mặt Giải tái nhợt lại, duy chỉ có khuôn mặt vẫn còn vẻ đẹp dịu dàng và yên bình... Bất ngờ, một con sóng mạnh đánh vào tàu cứu hộ của Ngư Ngư khiến cô trượt chân và ngã xuống nước... Nhưng thật may, Ma Kết đã nắm được tay cô...

nhưng liệu... đó có thực sự là may mắn... Một cơn sóng nữa lại tràn qua... Song Ngư đã biến mất chỉ trong tích tắc... khiến Ma Kết không tin nổi vào mắt mình nữa...

- SONG NGƯ!

Anh hét lên... nhưng mặt biển chỉ trả lại cho anh sự im lặng tột cùng... Bỗng chốc, mặt biển trở nên phẳng lặng... Gió thổi thổi... biển thổi sóng... và... người thổi khóc...

- SONG NGƯ!

Ma Kết hét lên trong đau đớn và tự trách mình vì đã không nắm được tay cô... để rồi... giờ đây...

- Song Ngư! Cậu ấy rớt xuống nước rồi! Mau tìm nhanh lên!

Sư Tử hét lên rồi cả đám cùng cố gắng tìm Ngư nhưng liệu có ai biết được... Trong sự hỗn loạn của biển cả... Tìm thấy một người thật khó...

- Không thấy! Cậu ấy đâu mất rồi!

Bảo Bình hét lên thật to rồi bật khóc... Chẳng lẽ... cô không đủ sức để cứu nổi hai người bạn...

- Sư à! Cứu Ngư đi! Sư à... hức...

Bạch Dương cũng tấm tức khóc theo... Mặc dù giờ đây... Sư Tử đã hoàn toàn bất lực... Song Ngư, Nhân Mã đều bị mất tích... Thiên Bình bị thương ở mắt vì đỡ cho Kim Ngưu... Cánh tay của Sư thì không thể cử động được... Cự Giải thì bất tỉnh không biết sống chết ra sao...

- Ma Kết à! Bình tĩnh lại đi! Trước hết cậu hãy lo cho bản thân mình...

Song Tử đến trấn an Ma Kết nhưng anh chỉ hát Song Tử ra...

- Cậu đừng có đến gần tôi! Song Ngư... mình không thể để cậu một mình được!

- Ma Kết à! Đừng có làm quá như thế!

Nói rồi, Kim Ngưu cùng Song Tử tiến đến và dùng hết sức kéo Ma Kết vô bờ... Cơn bão đã qua đi... nhưng liệu nỗi đau đó có phai mờ theo thời gian...

Sáng hôm sau, đầu trang của một tờ báo in rõ nhất là mục “Chuyến đắm tàu kinh khủng- 2 người mất tích và 3 người bị thương”... Trong bệnh viện... có tiếng khóc nức nở của ai đó... những những nỗi thương tiếc khôn nguôi... có những trách móc... những đau buồn... và mất mát...

- Thật không thể tin nổi! Song Ngư, Nhân Mã lại...

Bạch Dương hét lên như tức giận... Nhưng... cô giận gì chứ... giận mình đã làm cản trở mọi người... giận mình vì không cứu được ai? Sau đó, cô khẽ ngược mắt nhìn qua Sư Tử... rồi nhìn xuống cổ tay của anh đang bị cuốn băng trắng...

- Sư Tử... mình xin... hức... mình xin lỗi... vì mình...

Bạch Dương ghen ngào nói trong tiếng nấc... Nhưng đáp lại, Sư chỉ nhẹ nhàng dùng bàn tay lành lặn kia để lau nước mắt cho cô...

- Đồ ngốc... Chẳng lẽ mình lại để cậu...

- ...

Không khí im lặng bao trùm căn phòng cho đến khi giọng nói của Song Tử vang lên:

- Xử và Kết sao rồi?

- Xử Nữ... từ ngày biết Nhân Mã vì cứu mình àm mất tích... ngày nào... cậu ấy cũng cùng Kết đi ra biển... như ngóng chờ điều gì đó!

Thiên Bình buồn bã nói... rồi quay sang Ngưu hỏi:

- Kim Ngưu à... cậu còn thích mình không?

Thiên Bình- cô gái với khuôn mặt cuốn băng trắng nức nở lên tiếng...

- Cậu đã hi sinh khuôn mặt xinh đẹp của cậu để cứu mình... Tất nhiên là có rồi!

Kim Ngưu nói một cách chắc chắn...

- Mình yêu tâm hồn của cậu... chứ không phải ngoại hình...

Nghe xong, Thiên Bình chỉ khẽ rờ lên khuôn mặt của mình... Chắc nó không còn xinh đẹp như trước nữa... Nhưng... chỉ cần nhìn thấy Kim Ngưu vẫn còn ở bên mình... Nhìn thấy Xử Nữ và Ma Kết đau đớn như thế nào khi mất người mình yêu... Cô bỗng thấy mình vẫn còn rất may mắn...

- Tại sao... đây không phải là một giấc mơ...

Bảo Bình lẩm bẩm... rồi khẽ dựa vào vai Song Tử... Nước mắt cô... đã khô cạn rồi...

Lúc đó, tại sân bay... Một chàng trai lạnh lùng trầm ngâm nhìn xuống cô gái đang ngồi trên xe lăn... với khuôn mặt mệt mỏi... nhưng vẫn thật xinh đẹp... Anh cố nén nỗi xúc động đó đi và hỏi...

- Cự Giải, cậu thật sự phải đi sao?

- Đúng... vậy... mình... không... thể... không... đi...

Một giọng nói thều thào khác trả lời...

- “Từ vụ tai nạn ấy, bác sĩ nói rằng các mạch máu và thanh quản của nó bị tổn thương nặng... Nói chuyện sẽ rất khó khăn nếu không được chữa trị đúng cách... Cho nên việc phẫu thuật sẽ rất khó khăn... Nếu có điều kiện thì đi ra nước ngoài chữa trị thì tỉ lệ thành công sẽ cao hơn... Vậy nên...”

Lời nói của mẹ Cự Giải lại vang lên trong đầu Yết... Nhìn Cự Giải bây giờ... anh không thể kìm lòng được...

- Mình... xin... lỗi...

- Không! Cậu không có lỗi...

- Mình... sẽ... rất... nhớ... cậu...

- Mình... cũng vậy...

- Cậu... sẽ... đợi... mình... chứ?

- Cho đến khi nào mình còn sống...

- Yết...

Cự Giải nhìn anh... ánh mắt đó... như muốn nói rằng... nó sẽ chờ cô... chờ đến khi nào cô trở về... Bất ngờ, cuộc nói chuyện bị kết thúc bởi tiếng loa phát thanh thúc giục những hành khách nào còn chưa lên máy bay... Từ phía bên kia, mẹ Cự Giải đi ra rồi đưa cô đi... Bất ngờ... Cô bỗng cố ngoái đầu lại...

- Yết... mình... ye...

Bỗng dưng, một chiếc bay bay bay qua át mất lời nói của Cự Giải... Để lại Thiên Yết vẫn đứng đó... lặng lẽ nhìn theo bóng cô xa dần...

- Mình cũng yêu cậu... Cự Giải...

- “Cự Giải... mình sẽ luôn chờ cậu...”

Và đôi khi... chờ đợi cũng là hạnh phúc...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trên bờ biển, cát nắng cháy vàng... Hai người... đứng trên đó... với hai trái tim tan vỡ... Xử Nữ... với hai hàng nước mắt lăn dài... Cô quay sang Ma Kết đang đứng bên cạnh...

- Có thật là... Lúc đó... Cậu không thấy Nhân Mã phải không?

Ma Kết chỉ khẽ gật đầu, ánh mắt vẫn xa xăm nhìn ra biển... Tại sao lúc đó... nó không yên bình như vậy đi... thì đâu có đến nỗi...

- “Nhân Mã... đồ ngốc... Cậu tưởng rằng khi sống thì mình sẽ hạnh phúc sao... Hạnh phúc... khi không có cậu sao?”

Bất giác, Xử bồng bật khóc... Những giọt nước mắt rơi xuống... và bị sóng biển cuốn đi... thật xa... nơi nào đó... Riêng Ma Kết... anh không thể khóc được... nếu Song Ngư biết anh như vậy... cô sẽ buồn lắm... Giá như... anh tự trách mình...

- “Giá như... mình nắm chặt tay Song Ngư... thì đâu đến nỗi...”

Và ngay lúc đó, bàn tay anh nắm chặt lại... Nhưng càng nắm chặt... những hạt cát trong tay anh càng rơi xuống nhiều...

- “Tôi biết bạn vẫn còn sống... Ở một phương trời nào đó... Bạn vẫn đang mỉm cười với tôi... bạn vẫn còn sống mãi... vì sao ư? Vì... trái tim tôi... vẫn còn biết đập...”

Anh sẽ là gió, còn em là mây...

Gió đưa mây đi đến tận chân trời...

Dù có cách xa, mây cũng đừng buồn nhé!

Ở phương trời nào, gió cũng về với mây...

Câu chuyện 12 sao của chúng ta vẫn còn tiếp diễn... Nước mắt... rồi sẽ qua đi... đau đớn... cũng dần tan biến... Nhưng liệu... ai cũng như vậy... Bối cảnh tiếp theo của câu chuyện là vào 10 năm sau... Khi những cô cậu học trò cấp ba hồn nhiên đã trở thành người lớn... chừng chạc hơn... nhưng kí ức về vụ tai nạn khủng khiếp đó vẫn không nguôi...

10 năm sau, tại một căn biệt thự sang trọng bậc nhất...

Trong một căn phòng sang trọng, mọi thứ đều được bày trí đẹp đẽ. Trên cao, ánh đèn chum pha lê long long chiếu xuống dưới... Không khí... nặng nề... u ám... hay buồn...

- Ma Kết và Thiên Yết đâu, sao hai người họ không tới?

Một cô gái xinh đẹp... rất xinh đẹp... với nét đẹp duyên dáng hơn... uyển chuyển hơn... nhưng mái tóc tím nhạt và đôi mắt xanh lơ đang buồn vẫn không khác xưa là mấy...

- Cậu biết mà còn hỏi nữa hả Bảo Bình? Ma Kết... câu ấy đã đi công tác từ mấy ngày trước rồi... giám đốc công ti mà lại... Minh thật sự bó tay cái tên này rồi đó... Từ cái ngày đó, nó chỉ biết chúi đầu vô học học... Còn bây giờ thì bỏ bạn bỏ bè rồi đó!

Sư Tử nói như tức giận... Còn cô gái ngồi cạnh anh này giờ mới chịu lên tiếng:

- Cũng chỉ tại cậu ấy quá đau buồn mà thôi! Không thể trách Kết được... Nhưng... còn Yết thì sao?

Câu hỏi đó của cô khiến ai nấy im lặng... Cô chỉ biết ngược đôi mắt nâu trong veo lên nhìn mọi người như đang chờ đợi câu trả lời... Thế rồi... cô cũng khẽ thở dài... Thấy Bạch Dương buồn... Sư Tử cũng chỉ biết lấy tay vuốt nhẹ lên mái tóc đã dài tới ngang lưng của cô... Trước mặt anh, Bạch Dương tình nghịch quậy phá cùng mái tóc ngắn xinh xắn đã dần mất đi... Thay vào đó, sự dịu dàng thủy mị đã thay thế...

- 10 năm nay... đã 10 năm rồi... không một lá thư... không một cuộc điện thoại của Cự Giải... Chắc cậu ta buồn lắm nhỉ?

Xử Nữ lặng lẽ lên tiếng... 10 năm... khoảng thời gian thật dài... nhưng vẫn không đủ để cô có thể quên đi một người... không đủ để ngăn lại nước mắt vẫn tuôn rơi hàng đêm... để không đủ... để... trái tim cô có thể yêu một người khác... Thật sự... cô rất đẹp... đẹp một cách hoàn mỹ... Tất nhiên... rất nhiều chàng trai đang theo đuổi nhưng cô đã từ chối tất cả... vì một lí do duy nhất... Cô đã có bạn trai...

- Xử à, mình biết cậu rất buồn nhưng... Nhân Mã... đã mất tích 10 năm rồi... không còn hi vọng nào nữa đâu!

Thấy Xử buồn, Thiên Bình cũng buồn lây... Nhưng trong tình thế như vậy... tốt nhất... Xử nên quên Mã đi... Như vậy sẽ tốt hơn... là cứ mãi mong chờ một người... sẽ mãi không quay trở về... Với lại, chính Bình Nhi cũng chẳng còn hi vọng gì nữa vào khuôn mặt mình... Mặc dù cô chẳng biết nó ra sao?... Cô rất sợ soi gương... Cô luôn che vết thương đó lại bằng một miếng băng trắng mặc dù nó đã lành lặn từ lâu rồi... Có lúc... tuyệt vọng... nhưng... lại luôn có một người... ở cạnh cô cho dù bất cứ hoàn cảnh nào... Là người... đang ngồi cạnh cô đây... anh đẹp... còn cô thì...

- Thôi được rồi! Bàn vào vấn đề chính thôi... Sở dĩ... tụi mình mời các cậu đến đây là để... để...

Song Tử bắt ngờ lên tiếng... nhưng cũng lại ngập ngừng...

- Có chuyện gì vậy? Các cậu nói mau đi!

Thiên Bình thúc giục nên Sư Tử đành đứng lên và tuyên bố:

- Bạch Dương!

- Hả?

Bạch Dương đang ngơ ngác bỗng dưng bị tiếng nói của Sư làm giật mình...

- Cậu...

- Mình sao?

- Lấy mình nhé!

Ngay sau câu nói đó, người thì đỏ mặt, người thì há hốc mồm kinh ngạc...

- Cái gì? Cậu... vừa nói gì...

- Lời mình nói thì không lặp lại lần thứ hai đâu!

- Đồ ngốc... Bộ cậu nghĩ mình sẽ lấy cậu sao?

...

- Cậu... nghĩ đúng rồi đó!

Bạch Dương đỏ mặt rồi nói tiếp... Tiếng vỗ tay của ai đó vang lên...

- Aw! Hai cậu tỏ tình thiệt là dễ thương đó nha!

Bảo Bình cảm thán nói...

- Đúng rồi đó! Nhưng không dễ thương bằng tụi mình đâu ha!

Bất ngờ, Song Tử nói rồi lấy tay choàng qua vai Bảo Bình trong khi cô nàng tròn mắt:

- Cái gì? Tụi mình... hồi nào vậy?

- Chẳng phải khi học cấp 3 mình đã nói rồi sao? Và cậu cũng đồng ý đó! Hay là cần mình nói lại không?

- Cậu... đồ đáng ghét!- Bảo Bình đỏ mặt...

- Aw! Thật là một dịp đáng mừng đó! Song Tử với Bảo Bình, Sư Tử với Bạch Dương... Hai đám cưới trong một ngày sao?

Kim Ngưu vỗ tay đồng tình... Ngay lập tức... Song và Sư cùng quay lại nhìn anh bằng ánh mắt cực kì nghiêm trọng:

- Có cả cậu nữa đó...

- Hả? Sao lại có mình trong đó chứ!

- Thì chẳng phải cậu và Thiên Bình...

- Nhưng... nhưng...

Kim Ngưu bỗng cảm thấy bối rối... Không phải vì anh không muốn mà vì...

- Mình... có lẽ... là không đâu!

Bất ngờ, cả đám quay lại nhìn Thiên Bình bằng cặp mắt ngạc nhiên... Thấy vậy, cô chỉ nói tiếp:

- Ai đời... cô dâu mà dán băng trắng vào mặt không?

- Trời ạ... tưởng gì... cậu chỉ cần bỏ ra là được!

Xử Nữ nói nhưng Thiên Bình chỉ lắc đầu lia lịa:

- Không được... như vậy càng không được!

- Sao lại không được chứ? Cậu có biết rằng Kim Ngưu đã đợi cậu cả 10 năm rồi không hả?

Bạch Dương cố gắng thuyết phục Thiên Bình bằng cách lôi Kim Ngưu vô...

- Ừm... mình... mình...

Thiên Bình bỗng do dự... Kim Ngưu... quả thật... cô cũng rất yêu anh ấy... nhưng lại thấy mình không xứng...

- Kim Ngưu... mình... mình muốn cậu tự tay... tháo băng ra ỳnh...

Cuối cùng, Thiên Bình cũng lựa chọn được câu trả lời... nhưng liệu... nó có phải là cậu trả lời đúng nhất... Kim Ngưu chỉ mỉm cười... hạnh phúc... rồi ngồi xuống cạnh cô... Những ngón tay khéo léo gỡ cái vật đã làm Thiên Bình tự ti suốt 10 năm trời kia... Và rồi... miếng băng bất ngờ rớt xuống đất... Đôi mắt anh hiện ra trước mặt cô với vẻ ngỡ ngàng...

- Kim Ngưu à... Nhìn mình ghê lắm sao?

Thiên Bình có lay Kim Ngưu dậy nhưng không được... Và cô bắt đầu phát hoảng...

- Xử à, trông mình như thế nào? Mình xấu lắm phải không?

- Không... cậu... cậu... đẹp lắm...

- Bạch Dương... chuyện này là thế nào?

- Cậu... còn đẹp hơn xưa nữa...

Câu trả lời của Bạch Dương làm Thiên Bình ngỡ ngàng một lúc... rồi vội vàng vội lấy chiếc gương soi đang để trên bàn... Trước mặt cô... không còn là mình nữa... Khuôn mặt đỏ ửng hiện ra... thật xinh đẹp! Khuôn mặt bầu bĩnh khi xưa bỗng gọn lại thanh thoát... làn da trắng hồng, ngay cả một vết sẹo cũng không có... Có thể nói... cô... quá đẹp... cứ ngỡ như là tiên nữ giáng trần... Sau đó, cô nhẹ nhàng quay lại phía Kim Ngưu... và nhìn anh thật triu mến...

- E hèm... vậy là không còn cản trở gì nữa rồi...

Sư Tử vừa nói vừa mỉm cười nhìn Thiên Bình đang đỏ mặt... Đã lâu lắm rồi... mọi người không thấy cô vui như lúc này...

- Thiên Bình à, xin chúc mừng cậu!

Xử Nữ nói với vẻ mặt thật sự vui mừng... nhưng... sự thật có phải vậy?

- À quên! Mình có việc bận rồi... Chắc là phải đi ngay bây giờ... Mấy cậu cứ nói chuyện thoải mái đi nha! Mong nhận được thiệp cưới từ mấy cậu! Bai!

Nói rồi, bóng dáng mảnh mai của cô bỗng biến mất ngay tức khắc... Nụ cười trên môi mọi người dần tắt ngấm...

- Có lẽ... chúng ta... đang vui mừng trên sự đau khổ của người khác...

Thiên Bình buồn bã nói...

- Xử à...

Bạch Dương bỗng thấy khóe mắt mình cay cay... Cô chỉ biết đưa đầu vào vai Sư Tử... rồi thở dài... Bất chợt, tiếng chuông điện thoại bỗng reng lên như muốn đánh thức mọi người...

- Để mình bắt máy cho!

Bảo Bình vội vã đứng dậy rồi nói. Nhân tiện, cô cũng lấy tay lau những giọt nước mắt đang lăn dài trên gò má...

- Alo?

- ...

- Alo? Cho hỏi ai vậy?

- Bảo Bình... Là... mình đây...

...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Mặt biển xanh bao la... gió rì rào thì thầm nỗi lòng cùng ai đó... cũng tại nơi này... tôi đã mất em... cũng tại nơi này... cuộc tình của chúng ta đành li xa... cũng tại nơi này... trái tim tôi tan vỡ vì em... Em có biết hay không...”

Tiếng còi tàu vang lên inh ỏi... tàu đã cập bến thuận lợi... một chàng trai đẹp như tạc bước xuống... Lướt đôi mắt lạnh lùng nhìn xung quanh rồi cất tiếng nói:

- Vùng đất này tuy có hơi lạc hậu nhưng rất nhiều thuận lợi về nông nghiệp... Chúng ta nên xem xét kĩ lưỡng...

Nói rồi, những người đối tác với anh lần lượt bước xuống tàu và tham quan khắp nơi... Bất ngờ... Điều làm anh chú ý... từ đâu đó, những con thuyền giấy lần lượt trôi lặng lẽ theo sóng... Bất ngờ... anh nhớ ra... chiếc thuyền giấy... anh cũng từng dành tặng ột người lúc cô ấy đang đau buồn... Chiếc thuyền giấy... ghi những lời lãng mạn dành cho cô mà anh nghĩ sẽ không bao giờ dám ghi ra...

- “Song Ngư...”

Bỗng dưng, trái tim anh bỗng quặn thắt lại... nhắc đến người đó... vết thương lòng lại tái phát... Cô ra đi... để lại cho anh trái tim tan vỡ... Một thời từng yêu... và một thời được yêu... đã... qua rồi...

- Cho tôi hỏi... ông có biết ai là người thả những chiếc thuyền giấy đó không?

Ma Kết bất ngờ hỏi người đàn ông với mái tóc bạc trắng đang đứng gần đó...

- À! Đó là do đứa con gái mà làm công ột quán ăn.cứ mỗi buổi chiều rảnh rỗi thì nó cứ thích thả thuyền giấy... Bị đánh mãi mà không chừa...

- Ra là vậy...

Nói rồi, Ma Kết lại tập trung vào công việc và quên bém đi cuộc nói chuyện hồi sáng của anh...

- Đẳng kia có một quán ăn có vẻ sang trọng đó! Ta hãy đến thử xem sao?

Một người đối tác của anh bỗng đề nghị rồi ai nấy đều tán thành... Thế rồi... họ đi khoảng vài cây số nữa... Vừa đi, người thì mãi bàn tán về thành phố này... người thì mãi ngắm nghía các tòa nhà vẫn còn khá là thô sơ... Riêng Ma Kết... anh bỗng có cảm giác gì đó thật lạ... càng ngày càng rõ... Cứ như là... anh sắp tìm lại được điều gì đã mất...

- “Đến rồi sao...?”

Mọi người bỗng xôn xao khi thấy những người lạ mặt tới thành phố của họ... Bỗng nhiên, một cô gái lướt qua mặt anh... thật nhanh... nhưng cũng đủ để anh nhìn thật rõ từ đằng sau... Mái tóc xanh mượt óng ả trong nắng... Thân hình nhỏ nhắn... rất giống... hay là... Bất thần, đôi chân anh như có người đang điều khiển... Nó chạy thật nhanh... thật nhanh để đến gần cô gái đó... Và... bàn tay anh cuối cùng cũng đặt lên vai cô và cất giọng thều thào...

- Song Ngư...

Cô gái quay lại... Và làm anh sững sờ... Khuôn mặt thật khác...

- Xin lỗi, tôi nhầm người!

Ma Kết cúi đầu xin lỗi... Đường như... trong anh có cái gì đó thật lằng xẹt... Cứ mỗi lần nghĩ đến Song Ngư... anh như là không thể điều khiển được tâm trí mình nữa... Cô gái ấy bỏ đi... Hình bóng của Song Ngư lại gọi về... Anh tưởng tượng như cô đang đứng trước mặt anh... Mỉm cười thật dễ thương như ngày nào...

- “Ma Kết... xem cậu kia... Hihhihi...”

- “Ma Kết... mình ở đây này...”

- “Kết à... cậu nhìn đi đâu vậy?”

- “Ma Kết... mình nhớ cậu lắm đó...”

- “Kết à...”

Bỗng dưng... vô vàn hình ảnh của Song Ngư hiện ra trước mặt anh... Anh bỗng thấy khóe mắt cay cay... nhưng đã là con trai... thì không được rơi lệ...

- “Ngư ngốc... tại sao cậu lại bỏ mình mà đi chứ?”

Nhưng những ý nghĩ đó đã bị anh gạt ra khỏi đầu... Anh lặng lẽ bước vào quán...

- Kính chào quý khách...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Nhân Mã... nếu cậu cũng đang ở đây... thì có lẽ chúng ta đã...”

Bước trên đường vắng... Xử Nữ trầm ngâm bước từng bước nhẹ nhàng nhưng cũng thật nặng nề... Giờ đây... chỉ còn mình cô cô đơn... âm thầm cùng nỗi nhớ... Bỗng dưng, nước mắt cô bắt đầu tuôn rơi...

- “Mình... vẫn còn nước mắt để khóc sao...?”

Bỗng dưng, tiếng sóng vỗ rì rào làm tâm trí cô thức tỉnh... Xử Nữ vội vàng nhìn lại xung quanh... Cô đã tới bờ biển từ lúc nào...

- “Nhân Mã... cậu muốn làm mình đau khổ đến chừng nào nữa đây...?”

Một thoáng im lặng... Xử Nữ phát hiện một người phụ nữ trung niên đang khuôn vác những chiếc thùng hàng nặng nề...

- Trông có vẻ khó khăn quá... Mình nên đến giúp bà ấy...

Xử Nữ lầm bầm rồi mau mắn đến chỗ người phụ nữ đó...

- Để cháu giúp bác...

Xử Nữ vừa nói vừa đỡ một thùng hàng lên tàu... Thấy cô gái có vẻ tốt bụng, bà ấy liền mỉm cười đôn hậu và lên tiếng cảm ơn:

- Cảm ơn cháu... Hơ...

Bất ngờ, người đàn bà sững sờ... Nhìn từng góc cạnh trên khuôn mặt người con gái xinh đẹp kia... với đôi mắt lộ rõ vẻ ngạc nhiên...

- Cháu...

- Dạ?

Xử Nữ hơi ngạc nhiên...

- Bộ cháu có gì lạ lắm sao?

- U... Ừ... Cháu rất giống... à... phải nói là cháu chính là cô gái trong tấm hình đó...

- Dạ? Tầm hình nào cơ...

- À... chuyện là thế này...

“- Aw! Biển đẹp quá à!

Một cô gái trông có vẻ là con nhà giàu... đang ngồi trên một chiếc tàu sang trọng... Chiếc váy vàng nhạt khê bông bênh trong gió... Đôi tay trắng trẻo đang cố giữ lấy chiếc nón vải như muốn bay tung theo gió biển trong lành... Đang mãi ngồi ngắm mặt biển dập dờn những cơn sóng và những đàn hải âu vừa kêu quang quách vừa bay lượn trên bầu trời xanh thẳm... Cô bỗng thấy có thứ gì đó dưới tàu mình...

- Có ai không? Có người chết đuối này! Có ai không?

Tiếng hét inh ỏi của cô gái bất ngờ làm những người cũng đang đi du thuyền gần đó... Ngay lập tức... Hai người đàn ông bất ngờ nhảy xuống... Thật không ngờ... Ở dưới đáy biển sâu... lại là một chàng trai thật đẹp... với mái tóc vàng nhạt như màu nắng...”

- Sao? Chàng trai đó... có mái tóc vàng nhạt sao?

- Đúng vậy... Và rồi... ngay khi tỉnh lại... cậu ta đang ở trên tàu của tiểu thư...

- Tiểu thư... Ý bác là... cô gái đã phát hiện ra Nhân Mã...

- Nhân Mã? A... bác nhớ ra rồi... chàng trai đó khi tỉnh dậy thì gặp phải bô vằn những thắc mắc của tiểu thư nhưng cậu ta chỉ trả lời ngắn gọn là cậu tên Nhân Mã và cậu muốn về nhà ngay lập tức...

“- Đây là đâu chứ? Tôi muốn về nhà ngay lập tức... khụ khụ...”

- Nè! Sức khỏe của anh yếu lắm biết không hả? Với lại tàu của tôi sắp hết nhiên liệu rồi... Thôi thì cứ về nhà tôi trước đi... rồi tôi sẽ đưa anh về! Chịu Chưa?

Không còn cách nào khác... Chàng trai đó đành chấp nhận... Bất ngờ... anh cẩn thận móc một vật gì đó trong túi áo ra và nhìn thật chăm chú... Mãi về sau... khi vào thu dọn phòng của cậu ấy thì tôi mới biết đó là một tấm hình... của một cô gái rất đẹp... đôi mắt nâu lấp lánh và mái tóc vàng mượt... Cô gái ấy có nụ cười đẹp mê hồn... Lúc đầu, tôi cứ tưởng đó là một bức tranh vì tôi chưa từng thấy ai đẹp như vậy...”

- Sao bác lại biết?

- Vì bác đang là người giúp việc của tiểu thư- con gái thị trưởng của thành phố đó...

- Vậy... Sao... đến giờ cậu ấy còn chưa về...

- Hình như... từ ngày gặp cái cậu tên Nhân Mã... tiểu thư bỗng đổi tính... Và đến bây giờ... bác mới biết là tiểu thư đã có cảm tình với cậu ta... Hai người có rất nhiều điểm chung... Vậy nên... tiểu thư viện đủ mọi lí do để giữ cậu ta lại...

- T... Thật sao?

- Bác e là vậy? Và... mấy ngày nay... người ta bỗng rầm rộ lên tin đồn... Con gái thị trưởng... sắp kết hôn... và người đó không ai khác chính là cái anh chàng gặp nạn và được tiểu thư cứu...

Câu nói... như hàng ngàn con dao đâm thẳng vào tim cô...

- “Trong khi... mình mòn mỏi chờ đợi cậu... với một sự hi vọng mãnh liệt... Thế mà... cậu... lại... sắp kết hôn với người khác sao?”

- Cháu... muốn làm rõ chuyện này... Bác à... Cháu có thể nhờ bác chở đến thành phố đó được không?

Xử bồng nài nỉ người đàn bà đó.

- Tất nhiên là được rồi... Tàu của bác sẽ rời bến sau 10 phút nữa... Cháu cứ chuẩn bị trước đi...

Xử Nữ bỗng cảm thấy nôn nao lạ thường... Cô nhất định phải làm rõ chuyện này... nhất định...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bảo Bình à, là ai thế?

Bạch Dương nôn nóng lên tiếng...

- Bảo Bình... sao cậu cứ đứng đờ ở đấy vậy? Có chuyện gì sao?

Song Tử bất ngờ đứng lên và lo lắng hỏi... Bỗng dưng... chiếc điện thoại trên tay Bảo Bình rơi xuống... Đôi môi hồng xinh khẽ mấp máy thành lời...

- (Bí mật! ^^)

- CÁI GÌ?

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Xoảng...”

Đang ngồi ăn ngon lành, một tiếng động như tiếng đĩa vỡ phát ra làm cả đoàn thăm quan chú ý... Người chủ quán liền xin phép đi vô trong...

- Cái con nhỏ vô dụng này? Lại làm vỡ chén đĩa nữa à?

- ...

- Đúng thật là chẳng được tích sự gì mà! Uống công tao nhặt mày về nuôi...

- ...

- Haizzz. Ở đây có vẻ lối cư xử của họ thiếu văn minh quá nhỉ?

Một người trong nhóm bỗng lên tiếng...

- Ừm... tôi xin lỗi...

Ma Kết đứng lên và đi ra ngoài để hít thở không khí trong lành...

- “Ở đây... thật là...”

- “Hức... hức... hức...”

Bỗng dưng, một tiếng khóc tỉ tê vang lên đâu đó khiến Ma Kết chú ý...

- Ai đó?

- ...

Tiếng khóc bỗng im bặt...

- Tôi hỏi ai đó?

- Người...

Một câu trả lời cộc lốc... Nhưng qua tiếng nói đó... Ma Kết nhận ra người đang nói chuyện với mình là một cô gái...

- Vậy sao? Vậy cô... rốt cuộc là ai?

- Tôi là người đã thả những con thuyền giấy mà hồi sáng anh vừa thấy... thấy là người đã làm vỡ chén đĩa ở trong quán mà anh vừa ở...

- Cô thật là hậu đậu đó!

Nói rồi, Ma Kết cố làm lơ cô gái ấy đi... Đơn giản vì anh... đã từ lâu... không thích nói chuyện với bất cứ cô gái này... trừ... Song Ngư...

- Khoan đã... anh định bỏ đi thật sao?

- Sao cơ?

- Cậu... định bỏ mình mà đi sao... Ma Kết?

Một câu nói... không khỏi làm đôi mắt anh tròn xoe... Từ trong góc nhà... một cô gái... bước ra... Bô quần áo vừa rách rưới vừa quê mùa... tay chân im rõ những vết roi tàn khốc... Dẫu chỉ có khuôn mặt... vẫn mơ mộng và xinh đẹp như ngày nào...

- S... Song... Song Ngư?

- Còn ở đó àm hồi nữa sao... 10 năm nay... 10 năm mình chờ đợi cậu... Chẳng lẽ cậu không có chút gì là nhớ mình sao? Hay là cậu chê mình xấu hả?

- SONG NGƯ!

Ma Kết hét lên... như muốn nói thật to cho cả thế giới biết... ngọn lửa hồng của anh... đã mất nhưng đã tìm thấy... ngọn lửa sưởi ấm trái tim anh... bao ngày...

- “Cuối cùng... tôi cũng tìm được bạn... ở một nơi mà tôi không ngờ tới... Đó là trái tim tôi...”

Một cảnh lãng mạn như trên cine... dưới ánh nắng chiều đã dần ngả vàng... Song Ngư chạy vội đến bên anh... và nằm gọn trong vòng tay yêu thương của Kết từ lúc nào...

- S... Song Ngư... cậu... Sao cậu lại thành ra như thế này? Sao cậu không về chứ? Mình rất nhớ cậu... nhớ đến nỗi...

- Mình biết chứ! Mình bị trôi dạt vào đây và được ông chủ quán nhận nuôi... Nhưng chuyện đấy không quan trọng... Bây giờ... mình đã được ở bên cậu... Đó là điều hạnh phúc nhất đối với mình...

Bất ngờ, Ma Kết bỗng buông thong hai tay xuống làm Ngư Ngư hơi bất ngờ:

- Cậu sao vậy?

- Song Ngư... mình đã chờ đợi điều này 10 năm rồi...

- Điều gì?

Song Ngư hỏi với vẻ mặt ngây thơ... Khuôn mặt Kết lúc này cực kì nghiêm túc... Và... anh mỉm cười...

- Anh yêu em... Lấy anh nhé!

Nói rồi, Ma Kết quì xuống(quì để cầu hôn nhé!) và đưa lên một chiếc hộp đồ trông rất sang trọng...

- Anh đã chuẩn bị từ trước rồi... Vì anh biết em vẫn còn sống... và anh vẫn còn rất yêu em... Và giờ... anh chỉ đợi câu trả lời từ em thôi... Song Ngư...

Nước mắt Song Ngư bỗng tuôn rơi ngay sau lời nói đó... Nước mắt... hạnh phúc... Bao nhiêu ngày tháng đau thương... giờ đây... cô cũng nhận được một lời nói... lời nói cô hằng ao ước biết bao...

- Cậu... ngốc quá... Ừm... sao... em lại không đồng ý chứ?

Nói rồi, Cô ôm chầm lấy Ma Kết... Anh nhìn cô với nét mặt tràn ngập hạnh phúc...

- Song Ngư...

Nói rồi, đôi môi anh khẽ chạm vào môi cô... thật nồng nàn... như một hương thơm nào đó thoảng qua... và sẽ mãi lưu trữ trong bạn...

- “Tình yêu... được tạo nên bởi sự đắng, cay, ngọt, buồn... Vậy nên... cũng chẳng lạ gì... khi người ta cách xa nhau... và tìm thấy... nhờ sự chỉ dẫn của con tim mỗi người... Để rồi...”

- Song Ngư! Cái con nhỏ này... không về rửa chén đi... Suốt ngày đi chơi... Lần này là mày chết với tao...

Một tiếng nói thô

59. 58 - The End 2

Cậu chuyện 12 sao của chúng ta vẫn còn tiếp diễn... Nước mắt... rồi sẽ qua đi... đau đớn... cũng dần tan biến... Nhưng liệu... ai cũng như vậy... Bối cảnh tiếp theo của cậu chuyện là vào 10 năm sau... Khi những cô cậu học trò cấp ba hồn nhiên đã trở thành người lớn... chừng chạc hơn... nhưng kí ức về vụ tai nạn khủng khiếp đó vẫn không nguôi...

10 năm sau, tại một căn biệt thự sang trọng bậc nhất...

Trong một căn phòng sang trọng, mọi thứ đều được bày trí đẹp đẽ. Trên cao, ánh đèn chum pha lê long long chiều xuống dưới... Không khí... nặng nề... u ám... hay buồn...

- Ma Kết và Thiên Yết đâu, sao hai người họ không tới?

Một cô gái xinh đẹp... rất xinh đẹp... với nét đẹp duyên dáng hơn... uyển chuyển hơn... nhưng mái tóc tím nhạt và đôi mắt xanh lơ đang buồn vẫn không khác xưa là mấy...

- Cậu biết mà còn hỏi nữa hả Bảo Bình? Ma Kết... cậu ấy đã đi công tác từ mấy ngày trước rồi... giám đốc công ti mà lại... Minh thật sự bó tay cái tên này rồi đó... Từ cái ngày đó, nó chỉ biết chúi đầu vô học học học... Còn bây giờ thì bỏ bạn bỏ bè rồi đó!

Sư Tử nói như tức giận... Còn cô gái ngồi cạnh anh này giờ mới chịu lên tiếng:

- Cũng chỉ tại cậu ấy quá đau buồn mà thôi! Không thể trách Kết được... Nhưng... còn Yết thì sao?

Câu hỏi đó của cô khiến ai nấy im lặng... Cô chỉ biết ngược đôi mắt nâu trong veo lên nhìn mọi người như đang chờ đợi câu trả lời... Thế rồi... cô cũng khẽ thở dài... Thấy Bạch Dương buồn... Sư Tử cũng chỉ biết lấy tay vuốt nhẹ lên mái tóc đã dài tới ngang lưng của cô... Trước mặt anh, Bạch Dương tình nghịch quậy phá cùng mái tóc ngắn xinh xắn đã dần mất đi... Thay vào đó, sự dịu dàng thùy mị đã thay thế...

- 10 năm nay... đã 10 năm rồi... không một lá thư... không một cuộc điện thoại của Cự Giải... Chắc cậu ta buồn lắm nhỉ?

Xử Nữ lặng lẽ lên tiếng... 10 năm... khoảng thời gian thật dài... nhưng vẫn không đủ để cô có thể quên đi một người... không đủ để ngăn lại nước mắt vẫn tuôn rơi hằng đêm... để không đủ... để... trái tim cô có thể yêu một người khác... Thật sự... cô rất đẹp... đẹp một cách hoàn mỹ... Tất nhiên... rất nhiều chàng trai đang theo đuổi nhưng cô đã từ chối tất cả... vì một lí do duy nhất... Cô đã có bạn trai...

- Xử à, mình biết cậu rất buồn nhưng... Nhân Mã... đã mất tích 10 năm rồi... không còn hi vọng nào nữa đâu!

Thấy Xử buồn, Thiên Bình cũng buồn lây... Nhưng trong tình thế như vậy... tốt nhất... Xử nên quên Mã đi... Như vậy sẽ tốt hơn... là cứ mãi mong chờ một người... sẽ mãi không quay trở về... Với lại, chính Bình Nhi cũng chẳng còn hi vọng gì nữa vào khuôn mặt mình... Mặc dù cô chẳng biết nó ra sao?... Cô rất sợ soi gương... Cô luôn che vết thương đó lại bằng một miếng băng trắng mặc dù nó đã lành lặn từ lâu rồi... Có lúc... tuyệt vọng... nhưng... lại luôn có một người... ở cạnh cô cho dù bất cứ hoàn cảnh nào... Là người... đang ngồi cạnh cô đây... anh đẹp... còn cô thì...

- Thôi được rồi! Bàn vào vấn đề chính thôi... Sở dĩ... tụi mình mời các cậu đến đây là để... để...

Song Tử bắt đầu lên tiếng... nhưng cũng lại ngập ngừng...

- Có chuyện gì vậy? Các cậu nói mau đi!

Thiên Bình thúc giục nên Sư Tử đành đứng lên và tuyên bố:

- Bạch Dương!

- Hả?

Bạch Dương đang ngơ ngác bỗng dưng bị tiếng nói của Sư làm giật mình...

- Cậu...

- Mình sao?

- Lấy mình nhé!

Ngay sau câu nói đó, người thì đỏ mặt, người thì há hốc mồm kinh ngạc...

- Cái gì? Cậu... vừa nói gì...

- Lời mình nói thì không lặp lại lần thứ hai đâu!

- Đồ ngốc... Bộ cậu nghĩ mình sẽ lấy cậu sao?

...

- Cậu... nghĩ đúng rồi đó!

Bạch Dương đỏ mặt rồi nói tiếp... Tiếng vỗ tay của ai đó vang lên...

- Aw! Hai cậu tỏ tình thiệt là dễ thương đó nha!

Bảo Bình cảm thán nói...

- Đúng rồi đó! Nhưng không dễ thương bằng tụi mình đâu ha!

Bất ngờ, Song Tử nói rồi lấy tay choàng qua vai Bảo Bình trong khi cô nàng tròn mắt:

- Cái gì? Tụi mình... hồi nào vậy?

- Chẳng phải khi học cấp 3 mình đã nói rồi sao? Và cậu cũng đồng ý đó! Hay là cần mình nói lại không?

- Cậu... đồ đáng ghét!- Bảo Bình đỏ mặt...

- Aw! Thật là một dịp đáng mừng đó! Song Tử với Bảo Bình, Sư Tử với Bạch Dương... Hai đám cưới trong một ngày sao?

Kim Ngưu vỗ tay đồng tình... Ngay lập tức... Song và Sư cùng quay lại nhìn anh bằng ánh mắt cực kỳ nghiêm trọng:

- Có cả cậu nữa đó...

- Hả? Sao lại có mình trong đó chứ!

- Thì chẳng phải cậu và Thiên Bình...

- Nhưng... nhưng...

Kim Ngưu bỗng cảm thấy bối rối... Không phải vì anh không muốn mà vì...

- Mình... có lẽ... là không đâu!

Bất ngờ, cả đám quay lại nhìn Thiên Bình bằng cặp mắt ngạc nhiên... Thấy vậy, cô chỉ nói tiếp:

- Ai đời... cô dâu mà dán băng trắng vào mặt không?

- Trời ạ... tưởng gì... cậu chỉ cần bỏ ra là được!

Xử Nữ nói nhưng Thiên Bình chỉ lắc đầu lia lịa:

- Không được... như vậy càng không được!

- Sao lại không được chứ? Cậu có biết rằng Kim Ngưu đã đợi cậu cả 10 năm rồi không hả?

Bạch Dương cố gắng thuyết phục Thiên Bình bằng cách lôi Kim Ngưu vô...

- Ừm... mình... mình...

Thiên Bình bỗng do dự... Kim Ngưu... quả thật... cô cũng rất yêu anh ấy... nhưng lại thấy mình không xứng...

- Kim Ngưu... mình... mình muốn cậu tự tay... tháo băng ra cho mình...

Cuối cùng, Thiên Bình cũng lựa chọn được câu trả lời... nhưng liệu... nó có phải là cậu trả lời đúng nhất... Kim Ngưu chỉ mỉm cười... hạnh phúc... rồi ngồi xuống cạnh cô... Những ngón tay khéo léo gỡ cái vật đã làm

Thiên Bình tự ti suốt 10 năm trời kia... Và rồi... miếng băng bắt ngờ rớt xuống đất... Đôi mắt anh hiện ra trước mặt cô với vẻ ngỡ ngàng...

- Kim Ngưu à... Nhìn mình ghê lắm sao?

Thiên Bình có lay Kim Ngưu dậy nhưng không được... Và cô bắt đầu phát hoảng...

- Xử à, trông mình như thế nào? Mình xấu lắm phải không?

- Không... cậu... cậu... đẹp lắm...

- Bạch Dương... chuyện này là thế nào?

- Cậu... còn đẹp hơn xưa nữa...

Câu trả lời của Bạch Dương làm Thiên Bình ngỡ người một lúc... rồi vội vàng vợ lấy chiếc gương soi đang để trên bàn... Trước mặt cô... không còn là mình nữa... Khuôn mặt đó hiện ra... thật xinh đẹp! Khuôn mặt bầu bĩnh khi xưa bỗng gọn lại thanh thoát... làn da trắng hồng, ngay cả một vết sẹo cũng không có... Có thể nói... cô... quá đẹp... cứ ngỡ như là tiên nữ giáng trần... Sau đó, cô nhẹ nhàng quay lại phía Kim Ngưu... và nhìn anh thật trìu mến...

- E hèm... vậy là không còn cản trở gì nữa rồi...

Sư Tử vừa nói vừa mỉm cười nhìn Thiên Bình đang đỏ mặt... Đã lâu lắm rồi... mọi người không thấy cô vui như lúc này...

- Thiên Bình à, xin chúc mừng cậu!

Xử Nữ nói với vẻ mặt thật sự vui mừng... nhưng... sự thật có phải vậy?

- À quên! Mình có việc bận rồi... Chắc là phải đi ngay bây giờ... Mấy cậu cứ nói chuyện thoải mái đi nha! Mong nhận được thiệp cưới từ mấy cậu! Bai!

Nói rồi, bóng dáng mảnh mai của cô bỗng biến mất ngay tức khắc... Nụ cười trên môi mọi người dần tắt ngấm...

- Có lẽ... chúng ta... đang vui mừng trên sự đau khổ của người khác...

Thiên Bình buồn bã nói...

- Xử à...

Bạch Dương bỗng thấy khóe mắt mình cay cay... Cô chỉ biết đưa đầu vào vai Sư Tử... rồi thở dài... Bất chợt, tiếng chuông điện thoại bỗng reng lên như muốn đánh thức mọi người...

- Để mình bắt máy cho!

Bảo Bình vội vã đứng dậy rồi nói. Nhân tiện, cô cũng lấy tay lau những giọt nước mắt đang lăn dài trên gò má...

- Alo?

- ...

- Alo? Cho hỏi ai vậy?

- Bảo Bình... Là... mình đây...

...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Mặt biển xanh bao la... gió rì rào thì thâm nỗi lòng cùng ai đó... cũng tại nơi này... tôi đã mất em... cũng tại nơi này... cuộc tình của chúng ta đành li xa... cũng tại nơi này... trái tim tôi tan vỡ vì em... Em có biết hay không...”

Tiếng còi tàu vang lên inh ỏi... tàu đã cập bến thuận lợi... một chàng trai đẹp như tạc bước xuống... Lướt đôi mắt lạnh lùng nhìn xung quanh rồi cất tiếng nói:

- Vùng đất này tuy có hơi lạc hậu nhưng rất nhiều thuận lợi về nông nghiệp... Chúng ta nên xem xét kĩ lưỡng...

Nói rồi, những người đối tác với anh lần lượt bước xuống tàu và tham quan khắp nơi... Bất ngờ... Điều làm anh chú ý... từ đâu đó, những con thuyền giấy lần lượt trôi lặng lẽ theo sóng... Bất ngờ... anh nhớ ra... chiếc thuyền giấy... anh cũng từng dành tặng cho một người lúc cô ấy đang đau buồn... Chiếc thuyền giấy... ghi những lời lãng mạn dành cho cô mà anh nghĩ sẽ không bao giờ dám ghi ra...

- “Song Ngư...”

Bỗng dưng, trái tim anh bỗng quặn thắt lại... nhắc đến người đó... vết thương lòng lại tái phát... Cô ra đi... để lại cho anh trái tim tan vỡ... Một thời từng yêu... và một thời được yêu... đã... qua rồi...

- Cho tôi hỏi... ông có biết ai là người thả những chiếc thuyền giấy đó không?

Ma Kết bất ngờ hỏi người đàn ông với mái tóc bạc trắng đang đứng gần đó...

- À! Đó là do đứa con gái mà làm công cho một quán ăn... cứ mỗi buổi chiều rảnh rỗi thì nó cứ thích thả thuyền giấy... Bị đánh mãi mà không chừa...

- Ra là vậy...

Nói rồi, Ma Kết lại tập trung vào công việc và quên bém đi cuộc nói chuyện hồi sáng của anh...

- Đằng kia có một quán ăn có vẻ sang trọng đó! Ta hãy đến thử xem sao?

Một người đối tác của anh bỗng đề nghị rồi ai nấy đều tán thành... Thế rồi... họ đi khoảng vài cây số nữa... Vừa đi, người thì mãi bàn tán về thành phố này... người thì mãi ngắm nghía các tòa nhà vẫn còn khá là thô sơ... Riêng Ma Kết... anh bỗng có cảm giác gì đó thật lạ... càng ngày càng rõ... Cứ như là... anh sắp tìm lại được điều gì đã mất...

- “Đến rồi sao...?”

Mọi người bỗng xôn xao khi thấy những người lạ mặt tới thành phố của họ... Bỗng nhiên, một cô gái lướt qua mặt anh... thật nhanh... nhưng cũng đủ để anh nhìn thật rõ từ đằng sau... Mái tóc xanh mượt óng ả trong nắng... Thân hình nhỏ nhắn... rất giống... hay là... Bất thần, đôi chân anh như có người đang điều khiển... Nó chạy thật nhanh... thật nhanh để đến gần cô gái đó... Và... bàn tay anh cuối cùng cũng đặt lên vai cô và cất giọng thều thào...

- Song Ngư...

Cô gái quay lại... Và làm anh sững sờ... Khuôn mặt thật khác...

- Xin lỗi, tôi nhầm người!

Ma Kết cúi đầu xin lỗi... Dường như... trong anh có cái gì đó thật lặng xệch... Cứ mỗi lần nghĩ đến Song Ngư... anh như là không thể điều khiển được tâm trí mình nữa... Cô gái ấy bỏ đi... Hình bóng của Song Ngư lại gọi về... Anh tưởng tượng như cô đang đứng trước mặt anh... Mỉm cười thật dễ thương như ngày nào...

- “Ma Kết... xem cậu kia... Hihhi...”

- “Ma Kết... mình ở đây này...”

- “Kết à... cậu nhìn đi đâu vậy?”

- “Ma Kết... mình nhớ cậu lắm đó...”

- “Kết à...”

Bỗng dưng... vô vàn hình ảnh của Song Ngư hiện ra trước mặt anh... Anh bỗng thấy khóe mắt cay cay... nhưng đã là con trai... thì không được rơi lệ...

- “Ngư ngốc... tại sao cậu lại bỏ mình mà đi chứ?”

Nhưng những ý nghĩ đó đã bị anh gạt ra khỏi đầu... Anh lặng lẽ bước vào quán...

- Kính chào quý khách...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Nhân Mã... nếu cậu cũng đang ở đây... thì có lẽ chúng ta đã...”

Bước trên đường vắng... Xử Nữ trầm ngâm bước từng bước nhẹ nhàng nhưng cũng thật nặng nề... Giờ đây... chỉ còn mình cô cô đơn... âm thầm cùng nỗi nhớ... Bỗng dưng, nước mắt cô bất ngờ tuôn rơi...

- “Mình... vẫn còn nước mắt để khóc sao...?”

Bỗng dưng, tiếng sóng vỗ rì rào làm tâm trí cô thức tỉnh... Xử Nữ vội vàng nhìn lại xung quanh... Cô đã tới bờ biển từ lúc nào...

- “Nhân Mã... cậu muốn làm mình đau khổ đến chừng nào nữa đây...?”

Một thoáng im lặng... Xử Nữ phát hiện một người phụ nữ trung niên đang khuân vác những chiếc thùng hàng nặng nề...

- Trông có vẻ khó khăn quá... Mình nên đến giúp bà ấy...

Xử Nữ lầm bầm rồi mau mắn đến chỗ người phụ nữ đó...

- Để cháu giúp bác...

Xử Nữ vừa nói vừa đỡ một thùng hàng lên tàu... Thấy cô gái có vẻ tốt bụng, bà ấy liền mỉm cười đôn hậu và lên tiếng cảm ơn:

- Cảm ơn cháu... Hơ...

Bất ngờ, người đàn bà sững sờ... Nhìn từng góc cạnh trên khuôn mặt người con gái xinh đẹp kia... với đôi mắt lộ rõ vẻ ngạc nhiên...

- Cháu...

- Dạ?

Xử Nữ hơi ngạc nhiên...

- Bộ cháu có gì lạ lắm sao?

- U... Ủ... Cháu rất giống... à... phải nói là cháu chính là cô gái trong tấm hình đó...

- Dạ? Tấm hình nào cơ...

- À... chuyện là thế này...

“- Aw! Biển đẹp quá à!

Một cô gái trông có vẻ là con nhà giàu... đang ngồi trên một chiếc tàu sang trọng... Chiếc váy vàng nhạt khẽ bông bênh trong gió... Đôi tay trắng trẻo đang cố giữ lấy chiếc nón vải như muốn bay tung theo gió biển trong lành... Đang mãi ngồi ngắm mặt biển dập dờn những cơn sóng và những đàn hải âu vừa kêu quang quách vừa bay lượn trên bầu trời xanh thẳm... Cô bỗng thấy có thứ gì đó dưới tàu mình...

- Có ai không? Có người chết đuối này! Có ai không?

Tiếng hét inh ỏi của cô gái bất ngờ làm những người cũng đang đi du thuyền gần đó... Ngay lập tức... Hai người đàn ông bất ngờ nhảy xuống... Thật không ngờ... Ở dưới đáy biển sâu... lại là một chàng trai thật đẹp... với mái tóc vàng nhạt như màu nắng...”

- Sao? Chàng trai đó... có mái tóc vàng nhạt sao?

- Đúng vậy... Và rồi... ngay khi tỉnh lại... cậu ta đang ở trên tàu của tiểu thư...

- Tiểu thư... Ý bác là... cô gái đã phát hiện ra Nhân Mã...

- Nhân Mã? A... bác nhớ ra rồi... chàng trai đó khi tỉnh dậy thì gặp phải cô và những thắc mắc của tiểu thư nhưng cậu ta chỉ trả lời ngắn gọn là cậu tên Nhân Mã và cậu muốn về nhà ngay lập tức...

“- Đây là đâu chứ? Tôi muốn về nhà ngay lập tức... khụ khụ...”

- Nè! Sức khỏe của anh yếu lắm biết không hả? Với lại tàu của tôi sắp hết nhiên liệu rồi... Thôi thì cứ về nhà tôi trước đi... rồi tôi sẽ đưa anh về! Chịu Chưa?

Không còn cách nào khác... Chàng trai đó đành chấp nhận... Bất ngờ... anh cẩn thận móc một vật gì đó trong túi áo ra và nhìn thật chăm chú... Mãi về sau... khi vào thu dọn phòng của cậu ấy thì tôi mới biết đó là một tấm hình... của một cô gái rất đẹp... đôi mắt nâu lấp lánh và mái tóc vàng mượt... Cô gái ấy có nụ cười đẹp mê hồn... Lúc đầu, tôi cứ tưởng đó là một bức tranh vì tôi chưa từng thấy ai đẹp như vậy...”

- Sao bác lại biết?

- Vì bác đang là người giúp việc của tiểu thư- con gái thị trưởng của thành phố đó...

- Vậy... Sao... đến giờ cậu ấy còn chưa về...

- Hình như... từ ngày gặp cái cậu tên Nhân Mã... tiểu thư bỗng đổi tính... Và đến bây giờ... bác mới biết là tiểu thư đã có cảm tình với cậu ta... Hai người có rất nhiều điểm chung... Vậy nên... tiểu thư viện đủ mọi lý do để giữ cậu ta lại...

- T... Thật sao?

- Bác ư là vậy? Và... mấy ngày nay... người ta bỗng rầm rộ lên tin đồn... Con gái thị trưởng... sắp kết hôn... và người đó không ai khác chính là cái anh chàng gặp nạn và được tiểu thư cứu...

Câu nói... như hàng ngàn con dao đâm thẳng vào tim cô...

- “Trong khi... mình mòn mỏi chờ đợi cậu... với một sự hi vọng mãnh liệt... Thế mà... cậu... lại... sắp kết hôn với người khác sao?”

- Cháu... muốn làm rõ chuyện này... Bác à... Cháu có thể nhờ bác chở đến thành phố đó được không?

Xử bồng nài nỉ người đàn bà đó.

- Tất nhiên là được rồi... Tàu của bác sẽ rời bến sau 10 phút nữa... Cháu cứ chuẩn bị trước đi...

Xử Nữ bỗng cảm thấy nôn nao lạ thường... Cô nhất định phải làm rõ chuyện này... nhất định...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- Bảo Bình à, là ai thế?

Bạch Dương nôn nóng lên tiếng...

- Bảo Bình... sao cậu cứ đứng đờ ở đấy vậy? Có chuyện gì sao?

Song Tử bất ngờ đứng lên và lo lắng hỏi... Bỗng dưng... chiếc điện thoại trên tay Bảo Bình rơi xuống... Đôi môi hồng xinh khẽ mấp máy thành lời...

- (Bí mật! ^^)

- CÁI GÌ?

—o0o—o0o—o0o—o0o—

- “Xoảng...”

Đang ngồi ăn ngon lành, một tiếng động như tiếng đĩa vỡ phát ra làm cả đoàn thẩm quan chú ý... Người chủ quán liền xin phép đi vào trong...

- Cái con nhỏ vô dụng này? Lại làm vỡ chén đĩa nữa à?

- ...

- Đúng thật là chẳng được tích sự gì mà! Uống công tao nhặt mày về nuôi...

- ...

- Haizzz. Ở đây có vẻ lối cư xử của họ thiếu văn minh quá nhỉ?

Một người trong nhóm bỗng lên tiếng...

- Ừm... tôi xin lỗi...

Ma Kết đứng lên và đi ra ngoài để hít thở không khí trong lành...

- “Ồ đây... thật là...”

- “Hức... hức... hức...”

Bỗng dưng, một tiếng khóc tỉ tê vang lên đâu đó khiến Ma Kết chú ý...

- Ai đó?

- ...

Tiếng khóc bỗng im bặt...

- Tôi hỏi ai đó?

- Người...

Một câu trả lời cộc lốc... Nhưng qua tiếng nói đó... Ma Kết nhận ra người đang nói chuyện với mình là một cô gái...

- Vậy sao? Vậy cô... rốt cuộc là ai?

- Tôi là người đã thả những con thuyền giấy mà hồi sáng anh vừa thấy... thấy là người đã làm vỡ chén đĩa ở trong quán mà anh vừa ở...

- Cô thật là hậu đậu đó!

Nói rồi, Ma Kết cố làm lơ cô gái ấy đi... Đơn giản vì anh... đã từ lâu... không thích nói chuyện với bất cứ cô gái này... trừ... Song Ngư...

- Khoan đã... anh định bỏ đi thật sao?

- Sao cơ?

- Cậu... định bỏ mình mà đi sao... Ma Kết?

Một câu nói... không khỏi làm đôi mắt anh tròn xoe... Từ trong góc nhà... một cô gái... bước ra... Bỏ quần áo vừa rách rưới vừa què mùa... tay chân im rõ những vết roi tàn khốc... Duy chỉ có khuôn mặt... vẫn mơ mộng và xinh đẹp như ngày nào...

- S... Song... Song Ngư?

- Còn ở đó àm hỏi nữa sao... 10 năm nay... 10 năm mình chờ đợi cậu... Chẳng lẽ cậu không có chút gì là nhớ mình sao? Hay là cậu chê mình xấu hử?

- SONG NGƯ!

Ma Kết hét lên... như muốn nói thật to cho cả thế giới biết... ngọn lửa hồng của anh... đã tắt nhưng đã tìm thấy... ngọn lửa sưởi ấm trái tim anh... bao ngày...

- “Cuối cùng... tôi cũng tìm được bạn... ở một nơi mà tôi không ngờ tới... Đó là trái tim tôi...”

Một cảnh lãng mạn như trên cine... dưới ánh nắng chiều đã dần ngả vàng... Song Ngư chạy vội đến bên anh... và nằm gọn trong vòng tay yêu thương của Kết từ lúc nào...

- S... Song Ngư... cậu... Sao cậu lại thành ra như thế này? Sao cậu không về chứ? Mình rất nhớ cậu... nhớ đến nỗi...

- Mình biết chứ! Mình bị trôi dạt vào đây và được ông chủ quán nhận nuôi... Nhưng chuyện đây không quan trọng... Bây giờ... mình đã được ở bên cậu... Đó là điều hạnh phúc nhất đối với mình...

Bất ngờ, Ma Kết bỗng buông thong hai tay xuống làm Ngư Ngư hơi bất ngờ:

- Cậu sao vậy?

- Song Ngư... mình đã chờ đợi điều này 10 năm rồi...

- Điều gì?

Song Ngư hỏi với vẻ mặt ngây thơ... Khuôn mặt Kết lúc này cực kì nghiêm túc... Và... anh mỉm cười...

- Anh yêu em... Lấy anh nhé!

Nói rồi, Ma Kết quì xuống(quì để cầu hôn nhé!) và đưa lên một chiếc hộp đồ trông rất sang trọng...

- Anh đã chuẩn bị từ trước rồi... Vì anh biết em vẫn còn sống... và anh vẫn còn rất yêu em... Và giờ... anh chỉ đợi câu trả lời từ em thôi... Song Ngư...

Nước mắt Song Ngư bỗng tuôn rơi ngay sau lời nói đó... Nước mắt... hạnh phúc... Bao nhiêu ngày tháng đau thương... giờ đây... cô cũng nhận được một lời nói... lời nói cô hằng ao ước biết bao...

- Cậu... ngốc quá... Ừm... sao... em lại không đồng ý chứ?

Nói rồi, Cô ôm chầm lấy Ma Kết... Anh nhìn cô với nét mặt tràn ngập hạnh phúc...

- Song Ngư...

Nói rồi, đôi môi anh khẽ chạm vào môi cô... thật nồng nàn... như một hương thơm nào đó thoảng qua... và sẽ mãi lưu trữ trong bạn...

- “Tình yêu... được tạo nên bởi sự đắng, cay, ngọt, bùi... Vậy nên... cũng chẳng lạ gì... khi người ta cách xa nhau... và tìm thấy... nhờ sự chỉ dẫn của con tim mỗi người... Để rồi...”

- Song Ngư! Cái con nhỏ này... không về rửa chén đi... Suốt ngày đi chơi... Lần này là mày chết với tao...

Một tiếng nói thô bạo vang lên... Ma Kết nhìn Song Ngư rồi khẽ mỉm cười:

- Đã đến lúc... anh sẽ trả thù cho em...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Phố xá đông đúc, thật khó để tìm thấy người mình đang mong đợi... Nhưng đối với Xử Nữ thì không... Cô có thể đi khắp nơi... lục tung cả thành phố này để tìm cho ra sự thật.. Nhưng đi đâu... cô cũng nghe những tin đồn đó... những tin đồn như muốn giết chết cô... Cho đến khi... Ở khu trung tâm mua sắm... Hình bóng anh xuất hiện...

- Nhân Mã!

Xử Nữ hét lên... nhưng hình như âm thanh của phố xá đã át đi tiếng gọi của cô... Định gọi thêm lần nữa... Xử bỗng phát hiện...Mã... đi chung với một cô gái... cười nói vui vẻ... thật... hạnh phúc...?

- Thật không ngờ... Nhân Mã... cậu dễ đến vậy sao? Trong khi...

Xử nói nhưng nước mắt đã lăn dài trên gò má ửng hồng... Hối hận sao? Hối hận vì đã chờ đợi Nhân Mã... chờ đợi như muốn biến cô thành một con điên... trong khi anh vui vẻ bên người con gái khác... không phải là cô...

- “Mình không muốn nhìn thấy hình ảnh này thêm một lần nào nữa...”

Bỗng chốc, Xử đứng lặng người... nhìn theo bóng dáng anh lần cuối... nhìn lại khuôn mặt thân thương ấy mà cô đã ước ao nhìn lại từ 10 năm trước... Để rồi... ánh mắt cô bỗng trở nên sắc xảo hơn bao giờ hết... Vô tình... quay lưng... và bước đi...

- “Còn đâu... người đã tình hi sinh bản thân mình để cứu em khỏi cơn going tố... còn đâu... anh chàng lém lỉnh hay trốn học rồi bị nghe một trận đã đời... còn đâu... những yêu thương vừa tan biến và sẽ mãi không

quay trở lại... còn đâu... con tim tan vỡ đang nhói lên từng hồi rồi ngậm ngùi trong đắng cay oái ăm của cuộc đời... Còn đâu nữa... hơi người dẫu yêu...”

- Bác à, chở cháu về nhà đi! Cháu không muốn ở đâu thêm một phút nào nữa?

Giọng Xử Nữ nói như sắp khóc.

- Sao vậy? Cháu không gặp được cậu ấy à?

- Vâng. Chẳng hề gặp mặt...

Thuyền... bắt đầu chuyển động trên mặt nước xanh rì... Xử Nữ đứng lặng người nhìn theo... nhìn theo một cái gì đó thật hư vô... Khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười cay đắng:

- Tạm biệt... Nhân Mã của em...

Tạm biệt... chưa hẳn là kết thúc... nó không có nghĩa là... ngừng yêu thương...

- Xử Nữ, cậu đi đâu vậy? Đợi mình!

Bỗng dưng, từ phía bên còng, hình ảnh Nhân Mã hiện ra lập lòa sau làn nước mắt của Xử Nữ...

- Giờ mới xuất hiện... thì còn ý nghĩa gì nữa?

Xử Nữ nói như vô tình.

- Bác à, chạy nhanh lên một chút ạ!

Thuyền cũng tự động... chạy thật nhanh... Để lại ánh mắt ngỡ ngàng của Nhân Mã... Không một chút do dự, anh nhảy tùm xuống nước... Vừa cố gắng bơi thật nhanh và hét lên thật to:

- Xử à, là mình đây mà! Không nhận ra mình sao?

- Nhận ra ư? Sao lại không chứ?

Xử Nữ lẩm bẩm trong miệng rồi ngồi gục xuống nền ỗ, tay bám vào mạn thuyền và khóc tức tưởi... khóc... vì đau khổ... hay vì... quá vui mừng vì được gặp lại người bao năm xa cách...

- Cậu chạy theo làm gì chứ? Về đi! Về đi mà... hức...

- Xử Nữ... cậu sao vậy? Dừng lại đi... Xử à!

Mặc cho Nhân Mã có hét đến cỡ nào... Xử chỉ vô tình quay đi... Hình ảnh đó... lại quay mòng mòng trong đầu...

- Cậu đi đi... mình không cần cậu phải đi theo làm gì hết... Đi Đi!

Nhưng càng nói... Nhân Mã càng cố bơi thật nhanh mặc dù anh không hiểu nổi Xử đang nghĩ cái gì? Bỗng dưng... chiếc thuyền đột ngột dừng lại làm cho Xử bất ngờ:

- Bác à... có chuyện gì sao? Sao lại dừng lại?

Nghe Xử thắc mắc, người đàn bà đó chỉ mỉm cười thật nhẹ nhàng và khuyên bảo cô:

- Bác nghĩ tốt nhất cháu nên nói chuyện thẳng thắn với cậu ấy đi... Bỏ trốn chưa hẳn là cách tốt nhất...

Xử Nữ nhìn người đàn bà đó... với ánh mắt thấu hiểu...

- “Đúng vậy... Bỏ trốn... thật ngu xuẩn... Nhân Mã... đã đến lúc... mình nên nói chuyện thẳng thắn với cậu...”

Chỉ một lúc sau, Nhân Mã đã đuổi kịp tàu... Người phụ nữ đó liền tới và kéo cậu ta lên... Riêng Xử chỉ trầm ngâm đứng lặng người nhìn Nhân Mã... Anh vẫn như xưa... Chỉ có điều chừng chặc hơn... nhưng sao anh lại thay lòng đổi dạ chứ? Giây phút im lặng... bắt đầu... kể từ khi khoảng trống trên tàu... thuộc về hai người...

- Xử à, sao cậu lại bỏ chạy chứ? Cậu có biết là...

- Đủ rồi, mình nghe lời nói này rất rất nhiều rồi... Nhưng đâu chỉ riêng mình được nghe, đúng không?

Xử trả lời nhưng vẫn quay lưng thờ ơ... mặc dù... cô đang không thể kìm nén được nỗi xúc động... khi đứng cạnh anh... người đã làm thay đổi cuộc đời cô...

- Cậu nói vậy là sao chứ? Mình không hiểu!

- Còn giả vờ ngây thơ nữa sao? Không phải... Cậu và cô gái hồi nãy... sắp... kết hôn sao?

- ...

Im lặng... sự im lặng của Mã như làm cô thấy thất vọng...

- “Chẳng lẽ... chuyện đó là có thật...”

- Đúng là có chuyện đó... nhưng...

Câu nói của Nhân Mã bất ngờ làm Xử quay mặt lại... rồi nheo mắt và nhẹ nhàng hỏi:

- Nhưng sao?

- Nhưng mình đã từ chối... vì... mình đã có... vợ rồi... Chính là cậu đó... thiên thần bé nhỏ của tớ(sao... sao mà... TT.TT)

- N... Nhân Mã à...

Nghe tới đó, cánh tay Xử bỗng buông lỏng xuống, đôi mắt dờ dãi nhìn thẳng vào Nhân Mã...

- “Đây... có thể coi như một lời cầu hôn không nhỉ?”

Bất chợt, khi cô tỉnh lại... Xử đã thấy mình đang nằm trong vòng tay của Nhân Mã từ khi nào...

- “Thật ấm áp làm sao... khi được ở trong vòng tay của người mình yêu thương... Hãy nên biết quý trọng từng giây phút đẹp đẽ đó...”

- Đã đến lúc... về nhà thôi... Xử à...

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Trong căn phòng... im lặng... không... náo nhiệt... cũng không... Mà chỉ có những tiếng xì xào gì gì đó... Những cuộc bàn tán trong thâm lặng như không muốn để ai biết... Bất chợt, mọi người im lặng... nhìn nhau... Đằng sau lưng họ... như có luồng sát khí tỏa ra như là mình đang ở trong nghĩa trang lúc 12 giờ đêm vậy...

- Thiên Yết à, cậu có cần đi nhẹ như bay thế không hả?

Song Tử biết chắc chắn người đằng sau mình là ai. Anh chỉ khẽ quay lại rồi khoanh tay nói...

- Yết... cậu... đến lâu chưa?

Bạch Dương bỗng lấp ba lấp bắp... như muốn che dấu chuyện gì đó... Điều này càng làm Thiên Yết thêm nghi ngờ:

- Mình mới đến... Mà mấy cậu đang bàn tán về chuyện gì vậy?

- A! Không có gì đâu!

Sư Tử nhanh nhẩu gạt phắt đi... nhưng ánh mắt sắc lẹm của Thiên Yết làm Sư toát mồ hôi...

- Mấy cậu đang giấu mình chuyện gì vậy? Nói mau... nếu không...

Nói rồi, người Thiên Yết bỗng tỏa ra sát khí... cả bọn nhìn nhau... vẻ hồi thúc...

- “Nè! Mấy cậu mà không nói thì căn phòng này sẽ nổ tung mất...”

- A! Tội mình... tội mình... định... định... định kết hôn đó!

Bí quá, Bảo Bình nói đại ra... rồi thở phào nhẹ nhõm... Thiên Yết nghe vậy chỉ mỉm cười ranh mãnh và lên tiếng:

- Tưởng gì chứ... mình đoán trước cả rồi... mấy cậu cần gì phải úp úp mở mở ra thế?

- Vì... tụi mình sợ cậu buồn đó mà!

Thiên Bình nhẹ nhàng nói...

- Thiên Bình... cậu... không...

- Sao hả? Cuối cùng Bình Nhi cũng trở về con người thật của mình rồi... Cậu thấy thế nào?

Kim Ngưu nhảy vào giải thích cho Thiên Yết... để lại cả đám nhìn Bảo Bình bằng con mắt đầy sát khí lần hai:

- Bảo Bảo... sao cậu lại lạc chủ đề quá vậy?

- Hơ... mình... mình... chuyện đó gây hại sao hả? Như vậy còn hơn là nói hết toàn bộ kế hoạch đó ra nha!

Bất ngờ, cánh cửa của căn phòng mở ra... Ma Kết bước vào...

- Haizz. Cái tên này cuối cùng cũng chịu xuất hiện rồi hả? Thật đúng là vô...

Lời nói của Sư bỗng khựng lại... Vì... anh nhìn thấy một cô gái khác... cũng đi sau Kết... và... người đó không ai khác chính là...

- SONG NGƯ!

Cả đám tròn tròn mắt... sững sờ... trong khi Song Ngưu chỉ mỉm cười vẻ nũng nịu:

- Nè... 10 năm gặp lại bạn cũ mà mấy cậu cư xử vậy sao?

Bảo Bình bất ngờ chạy đến bên Song Ngưu... Đôi mắt xanh đậm đắm lệ nhìn Ngưu...

- Song Ngưu? Cậu vẫn còn sống? Sao cậu lại đi đâu biệt tích 10 năm nay hả? Cậu có biết mình lo cho cậu lắm không?

- Song Ngưu, mình hận cậu đó... Làm mọi người lo lắng đến bây giờ mới chịu về... mình ghét cậu!

Thiên Bình bất ngờ ôm chầm lấy Song Ngưu và khóc nức nở... Ngay cả Bạch Dương- cô nàng mạnh mẽ nhất trong nhóm cũng phải lấy tay quẹt nước mắt đi... Cô vội vàng cầm lấy tay Song Ngưu và xót xa nói:

- Cậu sao vậy? Sao lại thương tích đầy mình thế này hả? Ai đã làm điều đó vậy? Cậu nói đi, mình nhất định cho hắn biết tay!

- Ừm... không cần nữa đâu... Ma Kết đã xử tội hắn rồi... còn bây giờ... mình đã được về với mấy cậu rồi mà!

- Thật không ngờ Song Ngưu mít ướt lại là người duy nhất không khóc nhè trong tình cảnh này đó!

Một giọng nói quen thuộc vang lên...

- Đúng vậy, Nhân Mã nói đúng ghê!

- Khoan đã Sư Tử... ý cậu nói Nhân Mã là sao?

- NHÂN MÃ?

Cả đám bất ngờ quay lại nhìn Nhân Mã... ánh sáng đúng trước mặt họ... tay trong tay với Xử Nữ...

- Mình tìm thấy hắn ở trên thành phố Y đó, mấy cậu muốn xử lí ra sao thì tùy nha!

Xử Nữ tránh sang một bên để lại Nhân Mã cứ ngó trước ngó xuôi... Trong khi đó, các sao nam tập trung và phía anh với ánh mắt rực lửa:

- Cái tên này... vì một đứa con gái mà bỏ anh em thế hả? Thù này nhất định mình phải trả mới được!

- Nhân Mã... cậu đi đâu 10 năm mới về hả?

- Lần này cậu chết với bọn mình...

- Mấy cậu à...

Bất ngờ, câu nói của Bạch Dương vang lên... Các sao nam quay lại nhìn cô...

- Bạch Dương, help me!

Nhân Mã nói với ánh mắt long lanh...

- Cho mình... xử tên này chung với!

Nói rồi, Bạch Dương cũng tinh nghịch nhảy vô và cùng các sao nam xử tội Mã bằng cách... thọc lét anh(hết trò chơi rồi à?) Bất ngờ, câu nói của Song Ngự khiến cả đám im bật:

- Cự Giải đâu? Sao mình không thấy cậu ấy?

- Ừm... Ngự à... Có lẽ tụi mình cần nói chuyện...

Các sao nữ kéo Song Ngự ra ngoài... Không khí bất chợt lại trở nên thật nặng nề...

- “Cự Giải... ai cũng được đoàn tụ rồi... chỉ còn mình với cậu... Giải à... cậu mau về đi chứ... Tính để mình chết trong cơ đơn luôn hay sao...?”

—o0o—o0o—o0o—o0o—

Ngày đó, cái ngày hạnh phúc nhất đối với 12 chòm sao cũng đã đến... Trong một căn phòng trắng đơn sơ mà trang trọng... 6 người con trai... mặc sáu trang phục vest lịch lãm... người thì thật bình thản nói chuyện với nhau... người thì nôn nao cứ đi qua đi lại... nhưng cũng có người vô tâm đến mức đang... ngủ(pó tay!). Bất chợt, chàng trai có vẻ đẹp lạnh lùng lên tiếng:

- Phụ rể cũng phải mặc vest sao?

- Tất nhiên rồi! Đó là luật của mình mà!

Chàng trai khác ngạo mạn nói rồi lại đi qua đi lại khiến Ma Kết cùng Kim Ngự phản đối:

- Nè! Cậu có cần rối tung như thế không chứ? Cứ bình tĩnh... như Song tử và Nhân Mã đó! Hai người họ bình thản tới mức ngủ quên cũng không biết!

- Hey! Hai tên đó lo đến cả đêm không ngủ được nên bây giờ ngủ bù là phải!

Thiên Yết lặng lẽ lên tiếng... Giá như... có người ấy ở đây... thì có lẽ... anh không phải là phụ rể nữa... mà là...

- “Bính boong...”

Bất ngờ, tiếng chuông nhà thờ vang lên... như báo hiệu rằng đã đến giờ cử hành hôn lễ... Trong thánh đường rộn ràng. Ngoài sân, từng đàn bồ câu bay sà xuống đất... những cánh hoa hồng mềm mại được tung lên theo gió... Hôm nay... là một ngày nắng đẹp... như ông trời đang muốn chúc phúc cho tình yêu của các đôi uyên ương của ngày hôm nay... ngày mai... và mãi mãi... Thế rồi, chẳng ai bảo ai, 6 người lần lượt bước vào thành đường, nơi những người họ hàng dang đứng chúc mừng cho các cô dâu xinh đẹp trong chiếc váy cưới màu trắng lộng lẫy... Trông các nàng như những chú thiên nga trắng... xinh đẹp một cách kiêu sa và lộng lẫy nhưng cũng không kém phần duyên dáng... Nhưng... điều làm Thiên Yết chú ý nhất... chính là... trong thánh đường... có đến... 6 cô dâu... và cô dâu thứ sáu đó... đang đứng quay lưng lại nhìn chăm chú vào một tấm hình cưới nào đó... Nhìn từ đằng sau, cô có thân hình mảnh mai... và... mái tóc nâu đỏ được búi gọn lên... Tay cô cầm một đóa hoa hồng vẫn còn thắm đẫm hơi sương... Và bức hình cô đang chăm chú nhìn... Có hình Thiên Yết... và kẻ anh... không ai khác... chính là...

- Cự Giải...

.
. .
. .
. .
. .

Tiếng nhạc hoa vang lên, sáu cặp bước vào thánh đường... trong tiếng vỗ tay chúc mừng... trong tiếng chúc phúc của họ hàng xa gần... Kế hoạch của 10 người thật hoàn hảo... Từng người... với những lời hẹn ước...

cùng nhau đeo những chiếc nhẫn cưới vào tay người kia... rồi có người khẽ mỉm cười... có người e thẹn đỏ mặt... Để rồi... họ cùng trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy... để minh chứng cho tình yêu của họ hôm nay, ngày mai và mãi mãi...

- “LOVE IS FOREVER”

Kết thúc buổi lễ, tại ngoài hiên của nhà thờ...

- Aw! Thiệt là thoải mái quá đi! Ở trong đó bức bối thiệt đó!

Nhân Mã vươn vai rồi thở phào nhẹ nhõm làm Xử khúc khích cười... khuôn mặt cô rạng rỡ hơn bao giờ hết... là do chiếc váy cưới hay là...

- Anh thiệt là!

- Sao hả? Em hối hận khi đã lấy anh à? Giờ nghĩ lại vẫn còn kịp đấy!

- Rồi! Em nghĩ lại rồi! Em vẫn sẽ lấy anh!

- Vui vẻ quá nhỉ? Giờ thì... giải thích cho mình nghe chuyện này coi!

Thiên Yết nói như ra lệnh rồi khẽ quay qua Giải rồi mỉm cười... Đã lâu lắm rồi... anh không được thấy khuôn mặt này... nụ cười này... đã làm tan chảy lớp băng dày trong trái tim anh...

- Thì... Cự Giải thật ra đã về nước cách đây vài tuần rồi... Tụi mình muốn dành bất ngờ này cho cậu nên... mà nếu cậu không thích thì thôi!

Bạch Dương tinh nghịch nói... rồi lại dựa vào vai Sư Tử rồi mỉm cười hạnh phúc.

- Sao lại không thích chứ?

Thiên Yết nói rồi nhẹ nhàng lấy tay choàng qua vai Cự Giải còn cô chỉ khẽ đỏ mặt và khẽ cười e thẹn...

- Mình ước gì... Chúng ta sẽ mãi như vậy... mãi mãi không xa rời dù cho có bất cứ chuyện gì đi chăng nữa...

Song Ngư mơ mộng nói trong vòng tay yêu thương của Ma Kết...

- Mình thì lại muốn ngày trôi qua thật nhanh...- Song Tử nhanh nhẩu nói.

- Đồ đầu óc sâu bọ... anh...

- E Hèm... Tại em nghĩ bấy thì có đó!

Song Tử trả lời Bảo Bình đang đỏ bừng mặt mũi...

- Em thật là... đáng yêu quá đi!

Song Tử nói rồi nhẹ nhàng vuốt tóc Bảo Bình...

- À Giải nè, ở bên đó cậu có buồn không?

Thiên Bình xinh đẹp thắc mắc... trong khi... tay cô... đang nắm gọn trong tay Kim Ngưu...

- Uhm... buồn chứ... nhưng cũng vui nữa... mình là nhà văn ở bên đó nha!

- Aw! Giải à, cậu giỏi quá đi mất!- Thiên Bình cảm thán.

- Mình viết về những cảm xúc của mình khi xa các cậu đó... Và nó đã được nhà xuất bản ở bên đó đồng ý sản xuất ngay lập tức... Và giờ... mình muốn viết thêm một bộ truyện nữa...

- Truyện gì vậy? Bạch Dương nhanh nhẩu nhảy vô hỏi Cự Giải... nhưng cô cứ úp úp mở mở hoài mà không chịu nói.

- Đã đến lúc dùng biện pháp mạnh rồi... Nói mau... nếu không mình... mình... Mình không cho Yết về với cậu đâu!

Bảo Bình bắt đầu dõng dạc Cự Giải...

- Nè! Ý cậu là sao hả?

Một giọng nói vang lên kèm theo sát khí nồng nặc...

- Thôi mà! Đừng trêu Giải nữa... Để mình!

Song Ngư nói rồi chạy đến bên Giải và nhẹ nhàng hỏi:

- Giải à, nói cho mình biết đi... bộ truyện đó tên gì vậy?

- Tên là...

- Nói đi mà!

- 12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3!

—o0o—o0o—THE END—o0o—o0o—

Í quên... trước khi kết thúc câu chuyện thể loại HE thì nhất định phải có câu:

VÀ HỌ SỐNG HẠNH PHÚC BÊN NHAU MÃI MÃI

Bài viết: 12 chòm sao và ngôi trường cấp 3 THE END 2

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-va-ngoi-truong-cap-3>